

Giới thiệu Long Ngạo Thương Khung

Truyện Long Ngạo Thương Khung của tác giả TD20 thuộc thể loại truyện kiếm hiệp cuốn hút đọc giả bởi tính cách ngạo mạn, kiên cường và một chút yy trong đó nữa.

Thập Vạn Đại Sơn bao la bát ngát, từ trên cao nhìn xuống như một đại dương, núi cao vạn trượng, sương mù lượn lờ.

Sâu trong Thập Vạn Đại Sơn, một hạp cốc nhỏ, trong này thiên địa linh khí nồng đậm, trên một đám cỏ có một con rắn nhỏ theo tiếng hít thở từng tia từng tia linh khí tiến vào trong thân vận chuyển một vòng, nó ngẩng đầu lên bầu trời trong xanh với ước ao khi thấy những con chim tự do bay bổng trên trời.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bay

Thập Vạn Đại Sơn bao la bát ngát, từ trên cao nhìn xuống như một đại dương, núi cao vạn trượng, sương mù lượn lờ.

Sâu trong Thập Vạn Đại Sơn, một hạp cốc nhỏ, trong này thiên địa linh khí nồng đậm, trên một đám cỏ có một con rắn nhỏ theo tiếng hít thở từng tia từng tia linh khí tiến vào trong thân vận chuyển một vòng, nó ngẩng đầu lên bầu trời trong xanh với ước ao khi thấy những con chim tự do bay bổng trên trời. Nó không có tự do, từ khi biết suy nghĩ đến nay nó chỉ ở trong hạp cốc, bên ngoài như có một vòng phòng hộ không cho phép bất cứ sinh vật nào ra hoặc vào. Ở trong này nó không cảm thấy đói, mệt, vì mỗi khi hô hấp nó lại cảm ứng được từng tia từng năng lượng vào trong thân thể và vận chuyển thì cảm giác đói khác biến mất, thân thể tràn đầy năng lượng.

Gió nhẹ chọt thổi qua mang theo một mùi hương thơm hấp dẫn, bưng tỉnh từ trong suy nghĩ, men theo hướng mùi thơm phát ra, một gốc cây chỉ cao chưa đến hai trượng, phía trên nhánh cây có một quả màu đỏ tươi, sáng bóng. Nó không biết đây là cây gì nhưng mà mùi hương của trái cây có sức hấp dẫn và có dựch vọng muốn nuốt ngay trái cây đó.

Chợt có tiếng xé gió từ xa truyền đến, nó ngẩng đầu lên mang theo sự nghi ngờ tại sao lại có sinh vật khác đến? Không phải vòng phòng hộ không cho phép sinh vật nào ra vào hay sao? Nghi ngờ nhưng nó vẫn tránh vào một bụi rậm để phòng cẩn thận.

"Ha ha ha, không nghĩ tới đi ra ngoài một chuyêt mà thu thập được Xích Chu Quả..."

Một âm thanh mang theo vẻ hưng phấn lẫn kích động truyền đến.

"Ngôn ngữ..."

Rắn nhỏ nghi hoặc ngày càng đậm, đây là ngôn ngữ có vẻ lạ lẫm nhưng nghi hoặc tại sao mình lại hiểu được.

Một phút trôi qua, cách gốc cây ngàn trượng có một thân ảnh lao đến, thân ảnh này là một người trung niên, mày rậm mắt to, mặc một bộ trường bào màu tím.

"Ha ha ha, vừa đến kịp lúc, Xích Chu Quả này sẽ giúp ta từ Kết Đan sơ kỳ lên trung kỳ, ha ha ha..."

Trong khi đang nói, tay phải vỗ một cái túi mang trên người bay ra một cái hộp bằng ngọc cẩn thận từng li từng tí hái trái cây vào trong hộp. Xử lý xong hẳn quét qua các nơi thấy không còn gì thì biến thành một đạo cầu vồng bay thẳng lên trời mà đi.

"Bay...???"

Rắn nhỏ hai mắt tròn to, mang theo vẻ không tin tưởng khi người này bay trong khi không có cánh.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Kỳ quái Loạn Thạch

Mang theo nghi ngờ thật lớn, nó bắt đầu im lặng suy nghĩ những gì tên trung niên lúc nãy vừa nói, kể cả việc trái cây bị hái cũng không tiếc nuôi gì. Hôm

nay nó vừa thấy một sinh vật không có hai cánh mà vẫn bay được.

"Kết Đan sơ kỳ... Trung kỳ...?"

Những từ ngữ lạ lẫm mà lần đầu tiên trong đời nó nghe thấy và hiểu được.

"Cổ lẽ nếu như ta đạt đến cái gì Kết Đan ta sẽ bay được..."

Vừa đi vừa suy nghĩ trong phút chốc nó đã tiến sâu hơn vào trong hạp cốc, nơi mà nó chưa bao giờ tiến vào kể từ khi biết suy nghĩ, hoàn cảnh nơi đây lạ lẫm, khắp nơi đều là cây cối rậm rạp che hết cả ánh mặt trời tạo nên một khung cảnh u ám, tiếp tục đi tới thì nó hoảng sợ phát hiện lạc đường, đúng vậy, lạc đường, nó men theo khí tức của mình để quay trở lại thì đến một chỗ khác mà không phải con đường vừa đi.

Ý thức nhanh chóng chuyển động nhưng vừa đi nó càng hốt hoảng, khắp nơi đều là cây cối.

Chợt, nó cảm thấy khí tức khô ráo hơn hẳn, vừa mừng vừa sợ, nó tiến thẳng về phía trước, càng đi nó càng kích động, cây cối trở nên thưa thớt, khô ráo hơn, nó nhìn thấy ánh nắng, nhưng, khi đã đi ra khu rừng thì lại phát hiện nơi đây nó không quen thuộc mà là ở một chỗ khác. Nó tiến về phía trước để dò xét. Trên mặt đất các nơi đều là loạn thạch, nhưng khi nó dò xét kĩ thì phát hiện đây không phải đá nó hay thường thấy, một loại "đá" bề ngoài trong suốt, ở bên trong có từng đám sương mù lưu động.

"Đây là cái gì?"

Nó kiểm tra tất cả và cùng một loại "đá" như nhau và nó chợt phát hiện một điều kỳ lạ là những viên "đá" này được sắp xếp theo những quỹ tích khác nhau nhưng đều hướng về trung tâm khu đất trống.

Hiếu kỳ dâng lên khiến nó bỏ qua nghi hoặc mà bò về phía trung tâm để xem ở đó có gì lạ. Khi bò đến trung tâm thì chợt kinh thiên một màn đã xảy ra. Các viên đá đều ầm ầm chấn động rồi phát ra những màn sáng lóe mắt bao trùm cả khu vực mà nó đang ở.

"Chuyện gì xảy ra?"

Nó hoảng sợ và cố lao ra khỏi khu vực màn sáng nhưng nó bị ai phát hiện dù có cố gắng như thế nào cũng không lao ra được.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Truyền thừa trận pháp

Đang lúc hoảng sợ phát hiện mình không ra được thì có một âm thanh tang thương, hùng hồn truyền vào trong đầu:

"Bước vào ta truyền thừa trận pháp, thức tỉnh huyết mạch, tái hiện ta Long chi nhất tộc, không có huyết mạch Long tộc, thân tử đạo tiêu..."

"Truyền thừa trận pháp? Huyết mạch? Long?"

Rắn nhỏ đang còn ngơ ngác trước những lời này thì bên ngoài thiên địa linh khí vô thanh vô thức tiến vào trận pháp khiến cho bên trong trận thiên địa linh khí nồng đậm hóa thành sương mù, còn khiếp sợ hơn là mặt đất sụp đổ, phía dưới thình lình hiện ra một hồ máu đang sôi trào quỷ dị, rắn nhỏ vừa rơi vào hồ máu thì thiên địa linh khí tiến vào thân thể khiến cho rắn nhỏ căn phòng lên, làn phiến rơi ra, da thịt khắp nơi nứt toác, cùng lúc đó máu trong hồ cũng truyền vào từ mũi, miệng chảy vào trong người, nó chỉ thấy máu của chính mình cũng đang sôi trào lên mà vận chuyển, mỗi một giọt máu máu tràn vào thì sẽ lan đi các nơi kinh mạch, thấm vào cốt tủy như muốn dung hợp với máu của rắn nhỏ, thân thể của nó căng phồng từng chút một khiến nó đau đớn như muốn ngắt đi nhưng luôn có một sức mạnh vô hình khiến nó luôn tỉnh táo để chịu sự đau đớn đó.

Thời gian từng chút trôi qua, nó cảm thấy chỉ cần một phút nữa thôi thân thể của nó sẽ phải phát nổ mà chết.

Bỗng "Oanh" trong đầu một tiếng, thiên địa linh khí ngừng tiến vào thân thể, máu trong hồ cũng ngừng lại, nó vừa cảm thấy nhẹ nhõm khi vừa thoát khỏi sự tra tấn thì đại lượng tin tức cường chế mà vào, nó cảm giác cái đầu nhỏ của mình sẽ phải nổ tung, tùy theo âm thanh tang thương mà hùng hậu đó lại vang lên:

"Kế thừa ta Long chi nhất tộc truyền thừa, tái hiện năm đó Long tộc huy hoàng..."

Lời nói vừa dứt thì đại lượng tin tức cũng theo đó mà kết thúc.

Rắn nhỏ mệt mỏi quá mà ngắt đi. Nó cũng không hay khi vừa ngắt thì máu trong hồ cũng theo đó mà tiến vào trong miệng tràn vào thân thể, khiến cho thân thể chưa tới một thước của nó từng chút một mà dài ra đến mười trượng, thân thể to ra hai trượng, làn phiến mọc ra dày đặc, lóa lên hàn quang khiếp người.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Cảnh giới Long tu giả

Lúc tỉnh dậy, rắn nhỏ chỉ cảm thấy trong đầu nặng trĩu, hơi động dậy một chút là đau đớn lập tức kéo đến. Nghi ngời một chút, rắn nhỏ kiểm tra thân thể của mình thì hoảng sợ phát hiện cơ thể của mình biến hóa thật sự quá lớn, giống như đây cũng không phải là thân thể của mình mà là một con quái vật.

Hoạt động thích ứng cơ thể một chút, rắn nhỏ mới bắt đầu nhớ lại những chuyện xảy ra khi bò vào truyền thừa trận pháp. Bỗng nhiên trong đầu có một đoạn xa lạ trí nhớ, rắn nhỏ nhớ ra đó là trí nhớ này tới cùng lúc với âm thanh kia. Xem xong mới biết Long tộc thời thượng cổ là một giống loài hùng mạnh, có thân thể đầy sức mạnh, thần thông pháp thuật khủng bố, nhưng Long tộc quá hùng mạnh nên trời đất không cho phép tồn tại, dẫn tới các kiếp nạn để hủy diệt, vì thế nên Long tộc đã bị đoạn tuyệt huyết mạch và truyền thừa, chỉ còn lại một số yêu thú còn sót lại huyết mạch nhỏ bé mỏng manh ẩn núp trong cơ thể chưa được thức tỉnh. Vì thế cho nên thời thượng cổ, Long tộc vì chuẩn bị sau khi họ bị diệt tộc mà tạo nên nhiều trận pháp truyền thừa ở nhiều nơi khác nhau để cho các yêu thú có huyết mạch thức tỉnh, tái hiện Long tộc ở thế gian.

Mỗi một trận pháp truyền thừa đều có công pháp tu luyện khác nhau nhưng đều có chung cảnh giới.

Bắt đầu luyện khí nhập thể là Long Khí cảnh, khí hóa dịch là Long Dịch cảnh, dịch kết thành đan thì là Long Đan Cảnh, phá đan thành Long Anh là Long Anh Cảnh...

Phân sau còn có thêm nhưng mà rất mơ hồ, rắn nhỏ cố gắng nhìn kỹ nhưng mà không thấy được.

Nhưng mà muốn bắt đầu tu luyện thì phải hóa thành hình người mới bắt đầu tu luyện được vì thời thượng cổ Long tộc vừa sinh ra đời là có thân thể giống con người nên có thể tu luyện.

Xem xong đoạn trí nhớ, rắn nhỏ cảm thấy một thế giới mới, một chân trời mới. Thế nhưng, rắn nhỏ cảm thấy bất đắc dĩ chính là biết khi nào nó mới hóa thành hình người, theo trong truyền thừa có nói muốn hóa hình phải độ Thiên Kiếp mà quan trọng nhất là nó không biết phải tu luyện như thế nào để hóa thành hình người.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Độ Kiếp

Hai tháng sau, một con rắn khổng lồ đang nằm dài trên bãi cỏ hưởng thụ ánh nắng mặt trời ấm áp, theo từng tiếng hít thở, từng tia từng tia thiên địa linh khí tiến vào trong cơ thể vận chuyển một vòng. Hai tháng này, rắn nhỏ cố gắng ghi nhớ con đường linh khí vận chuyển trong cơ thể của mình, từ đó mỗi khi vận chuyển thì thiên địa linh khí tiến vào cơ thể nhiều hơn.

Trong khoảng thời gian này rắn nhỏ cũng từ ký ức biết được vòng hộ đó để ngăn cách hết thực vật đi vào trừ Nhân tộc hoặc yêu thú để Hóa Hình đi vào, nhưng không biết tại sao, rắn nhỏ lại ở vào trong hẻm núi này nên được truyền thừa trước khi Hóa Hình. Mà trong thời gian này cơ thể của rắn nhỏ có biến hóa to lớn, khí tức cũng mạnh hơn trước đây, một nguyên nhân trong đó là vì thức tỉnh huyết mạch Long tộc.

Năm năm sau.

Thập Vạn Đại Sơn trong hẻm núi, một con rắn khổng lồ dài hai mươi trượng, to ba đến bốn trượng đang ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, đầu lưỡi phun ra nuốt vào mang theo thiên địa linh khí tiến vào cơ thể, mỗi lần đầu lưỡi phun ra nuốt vào khí tức của nó cũng càng ngày càng mạnh, mà tùy theo đó mây đen hội tụ mà đến, sấm chớp đùng đùng.

Con rắn này đúng là con rắn nhỏ từ khi thức tỉnh huyết mạch Long tộc, tu luyện đến nay, hôm nay là ngày rắn nhỏ độ kiếp Hóa Hình.

Bình thường, rắn muốn Hóa Hình trước phải muốn hóa Giao nhưng vì rắn nhỏ đã thức tỉnh huyết mạch Long tộc nên không cần phải như thế.

Mây đen hội tụ ngày càng dày đặc, lôi điện vờn quanh trong các đám mây.

"Hizkhazzz.... Hizkhazzz"

Rắn nhỏ kêu lên một tiếng để cho thấy đã sẵn sàng độ kiếp. Trong mây, một đạo lôi điện hình thành to như cánh tay trẻ em đánh xuống rắn nhỏ, tốc độ cực nhanh, chỉ như chớp mắt.

"Oanh"

"Têêêê"

Theo tia chớp đánh xuống, lân phiến trên người rắn nhỏ cũng bóc xuống lộ ra một miệng vết thương đen kịt mang theo mùi khét. Có tia chớp thứ nhất, thứ hai, thứ ba... Rắn nhỏ đã chật vật không chịu nổi, khắp nơi đều là miệng vết thương...

Bỗng nhiên, mây đen trên bầu trời co rút lại, hình thành một tia chớp to đến một trượng.

Rắn nhỏ thấy thế, hai mắt lập lòe chỉ mang, bỗng nhiên há miệng phun ra từng trận yêu khí vờn quanh cơ thể, cùng lúc đó tia chớp cùng tùy theo mà đánh xuống.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Tu luyện

Sau khi đánh xuống một đạo tia chớp cuối cùng, mây đen cũng tiên tán như chưa có chuyện gì xảy ra.

"Ha ha ha... Tag đã Hóa Hình, tã đã Hóa Hình ha ha ha..."

Một tiếng cười điên cuồng từ trong yêu khí mang theo sự hưng phấn.

Một nam tử ước chừng khoảng hai mươi tuổi, khuôn mặt anh tuấn, da trắng như ngọc, khoác trường bào màu lục bước ra từ sương mù yêu khí, trên mặt kích động và hưng phấn khó diễn tả thành lời hiện ra trên mặt. Đúng là rắn nhỏ ngày nào bây giờ đã độ kiếp và Hóa Hình thành công.

"Ha ha ha... Bây giờ ta đã giống như Nhân tộc rồi, cũng nên lấy một cái tên mới được."

"Gọi là Du Vân đi, ta muốn như mây, trời nổi trên bầu trời, du lịch khắp nơi, Lục Du Vân ha ha ha..."

Nói xong, Vân Du đi dạo quanh một vòng trong cốc, thể nghiệm thân thể mới mẻ của mình, tầm mắt xa hơn lúc còn là con rắn nhỏ, cảm giác đi bằng hai chân thật tuyệt, rất chân thật, tay có thể chạm vào mọi thứ mình muốn. Vui chơi thỏa thích một phen, Vân Du mới cân nhắc lại chuyện tiếp tục tu luyện.

Trong truyền thừa có một bộ công pháp tên là Long Vân Quyết, một môn đỉnh cấp công pháp. Thế nhưng, một khi tu luyện sẽ thành Long tu giả, mà một khi trở thành Long tu giả thì trời đất không cho, thiên kiếp sẽ giáng xuống.

"Ta đã thức tỉnh huyết mạch rồi thì sợ gì không tu luyện chứ, thiên không cho ta luyện ta sẽ nghịch thiên."

"Nơi đây yên tĩnh, thiên địa linh khí nồng đậm, chờ ta tu luyện có thực lực bảo vệ mình rồi ly khai nơi đây cũng chưa muộn."

Du Vân nói xong liền đi tìm một nơi có thiên địa linh khí nồng đậm nhất mà bắt đầu tu luyện.

"Long Khí cảnh phân chia mười ba tầng, dẫn khí nhập thể, rèn luyện thân thể, bài trừ tạp chất, đánh xuống trụ cột."

Du Vân một bên xem xét công pháp một bên thử vận chuyển công pháp thì liên địa linh khí tiến vào cơ thể so với trước kia tốt hơn rất nhiều.

Mặt mày hớn hở, tiếp tục tu luyện, mà tùy theo thiên địa linh khí tiến vào càng nhiều trong cơ thể, vận chuyển ngày càng thuần thực, thì thân thể của Du Vân càng tiết ra chất dịch màu đen hôi rất khó chịu. Du Vân biết đây chính là tạp chất trong cơ thể mà bấy lâu nay tích trữ.

Cũng không biết có phải hay không mà theo thiên địa linh khí tiến vào rồi vận chuyển thì linh khí bị biến thành một loại năng lượng khác màu vàng, nhưng ít đi rất nhiều.

"Chẳng lẽ đây chính là Long Khí?"

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Ly khai

Một ngày này, phía bên ngoài hẻm núi xuất hiện một bóng người, bóng người quay đầu nhìn lại phía hẻm núi với vẻ không nề, nhưng rất nhanh dứt khoát bước ra hẻm núi. Người thanh niên này chính là Du Vân, hôm nay đã là Long Khí mười tầng. Từ lúc bắt đầu luyện đến nay đã qua đi hai năm, trong hai năm này Du Vân đã có sự tiến bộ to lớn. Mà cũng không biết bộ công pháp kỳ diệu hay là nguyên nhân gì khác, tu vi của Du Vân tiến thẳng đến tầng thứ mười mà không có bất gì trở ngại. Mà không chỉ chỗ đó, bộ công pháp này chủ yếu nhất là ẩn dấu đi yêu khí, nếu như người không biết Du Vân là Xà Yêu độ kiếp mà thành thì cứ ngỡ hẳn là một Nhân tộc tu sĩ.

Tuy nhiên, có được một số chỗ tốt, Du Vân lại phát hiện, càng tu luyện thì cảm thấy như có một cặp mắt trên bầu trời đang quan sát chính mình, cảm giác rất khó chịu, không những thế, mỗi lần tăng tiến tu vi, thì cảm giác bài xích từ trời đất đối với cơ thể ngày càng tăng. Tuy chưa biến hóa quá lớn nhưng Du Vân biết đây là thế giới bài xích, không công nhận Du Vân là một sinh linh trong thế giới này.

Hôm nay Du Vân ly khai nơi đây vì hẳn cảm thấy cảnh giới của mình không tăng lên nữa, như có một bức tường ngăn cản lại, thứ hai cũng là Du Vân muốn đi ra thế giới bên ngoài, nơi mà hẳn đã từng ước mơ được tiêu điều tự tại.

Vừa mới đi được không bao lâu hẳn bỗng nhiên cảm giác nguy hiểm. Bước chân dừng lại, Du Vân cảnh giác nhìn xem bốn phía nhưng không thấy bất cứ sinh vật nào.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hai mắt Du Vân xoay vòng, tinh thần căng cứng, đây là lần đầu tiên trong đời nó có cảm giác nguy hiểm tính mạng.

"Xoạt...."

Bỗng một con Hồ từ trong bụi rậm phóng ra, con Hồ này hình thù kỳ quái dài hai trượng, thân cao một trượng, thân thể như hổ, trên thân mọc ra đôi đôi cánh thịt xòe ra dài tới ba bốn trượng, trên thân yêu khí lượn lờ, ánh mắt đỏ ngầu mang theo vẻ tham lam khi nhìn thấy Du Vân.

"Đây là sinh vật gì....? Yêu Thú?"

Du Vân sau một lát sững sờ thì sắc mặt biến đổi khi nhận ra đây là yêu thú.

"Rồng... Rồng.."

Dực Hồ gầm thét hai tiếng rồi bốn chân đạp mạnh mà phóng về phía Du Vân, móng vuốt hai chân trướng sắc bén như dao mạnh mẽ mà vỗ về trước, miệng máu mở ra mang theo mùi tanh hôi nhưng hàm răng lại dài nhọn và sắc bén cực kỳ ý đồ tấp vào cô Du Vân.

"Không tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Trận chiến đầu tiên

"Không tốt!"

Du Vân sắc mặt biến đổi, cố gắng tránh né sang bên cạnh nhưng Dực Hồ tốc độ rất nhanh.

"Xoẹt"

Mặc dù đã tránh né rất nhanh nhưng phải ứng lại chậm hơn một nhịp so với Dực Hồ nên bả vai trái bị một vết cào từ móng vuốt mất đi một mảng thịt, máu tươi từ miệng vết thương tràn ra như suối. Có mùi máu nên đã kích thích thêm hung tính của Dực Hồ, trong mắt hiện lên một vết dữ tợn.

"Hừ..."

Du Vân trên mặt mất đi vẻ đau đớn mà hiện lên băng hàn. Trong thân thể cấp tốc tràn ra sương mù yêu khí, bao quanh chu vi năm trượng, khí tức được kéo lên tới đỉnh phong.

"Hizkhazzz... Hizkhazzz..."

Trong sương mù bò ra một con rắn to lớn màu lục, chiều dài đạt tới hơn hai mươi trượng hiện ra, hai mắt hàn quang lấp lóe.

Dực Hồ còn chưa kịp hiểu vì sao một nhân loại lại biến được mình thành yêu thú thì cái đuôi của Du Vân đã quất thẳng vào trên người Dực Hồ.

"Rầm.."

"Bịch"

Dực Hồ đang sững sờ không kịp tránh né đã bị cái đuôi đánh vào trên lưng khiến cho xương cốt của nó vỡ vụn, miệng tràn ra máu tươi và bay ra ba trượng cách nơi nó đứng.

"Ngao... Rống.."

Tiếng kêu thê thảm và giận dữ từ miệng Dực Hồ phát ra, đây là lần đầu tiên nó bị thương nặng như thế, đây là sỉ nhục, trước giờ nó chỉ hành hạ con mồi, chưa bao giờ bị đánh thành như thế. Trong mắt mất đi sự tham lam mà thay vào đó là điên cuồng, nó muốt xé xác Du Vân ra từng mảnh nhỏ. Hai cánh vỗ mạnh một cái, Dực Hồ bay lên không trung, móng vuốt hiện ra mạnh mẽ mà bổ nhào xuống Du Vật. Du Vân một lần nữa vùng vẫy cái đuôi đập mạnh xuống đất, đầu lâu hướng lên Dực Hồ, cái miệng mở ra để lộ ra răng nanh sắc nhọn ý đồ tấp trên người Dực Hồ. Dực Hồ vỗ cánh lần nữa thay đổi phương hướng khác.

"Phốc"

Một tấp, Du Vân cảm thấy không ổn thì không còn kịp nữa rồi, móng vuốt của Dực Hồ đã bổ nhào trên thân thể của Du Vân.

"Phập!"

Vây của Du Vân như một tờ giấy bị móng vuốt của Dực Hồ đâm xuyên qua, cắm vào trong gia thịt.

"Rống!"

"Phập!"

Dực Hồ rống lên một tiếng to sau đó tấp mạnh vào thân thể Du Vân.

"Têêêêê"

Du Vân cố gắng uốn éo thân thể của mình nhưng Dực Hồ như cái gai trong thịt, miệng tùy ý cắn xé để lại những lỗ máu tươi chảy ròng ròng.

Máu tươi đã kích thích sự hưng phấn và điên cuồng của Dực Hồ.

Du Vân lúc này vừa sợ vừa giận, trong đầu nhanh chóng suy nghĩ như thế nào để tránh thoát sự đeo bám của con Dực Hồ này.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Giết chết

Mất thấy Dực Hồ cắn xé càng lúc càng điên cuồng hơn, Du Vân bỗng nhiên lao nhanh về phía rừng cây, đập mạnh thân mình vào các cây to mong sao sẽ giúp thoát khỏi móng vuốt của Dực Hồ.

"Oanh"

Một lần va chạm tiếp theo về sau, thân cây đã va chạm trực tiếp lên người Dực Hồ và đã đụng bay Dực Hồ ra ngoài, thừa dịp lúc Dực Hồ còn đầu văng mắt hoa, Du Vân mở miệng rộng lao nhanh tấp về phía cổ Dực Hồ.

"Phập"

Hàm răng cắm sâu vào trong da thịt, thân mình thì uốn eo quấn quanh người Dực Hồ, những khúc xương bị sức mạnh nghiền áp mà vỡ vụn kêu "rôm rốp" đã tai, Du Vân làm như vậy khiến nó không thể vùng vẫy mà thoát ra được.

Mười phút đồng hồ về sau, thân thể Dực Hồ mềm oặt, trên người không còn có hô hấp, dĩ nhiên đã chết, vì để cẩn thận, Du Vân vẫn không buông bỏ ra mà kéo dài thêm năm phút nữa.

Thân thể Dực Hồ đã không còn như lúc ban đầu, máu tươi, xương cốt và nội tạng từ trong miệng chảy ra, y như chiếc khăn ướt bị vắt khô.

"Thật là nguy hiểm, kinh nghiệm chiến đấu của ta thực sự không có, dù tu vi của ta hơn hẳn nó."

Sau khi biến thân về hình người, Du Vân tự đánh giá lấy, bây giờ hẳn thực sự chật vật không chịu nổi, khắp mình đầy các vết thương ghê rợn, sắc mặt tái nhợt như người bị thiếu máu, tinh thần căng cứng khi chiến đấu đã buông lỏng, từng cơn mệt mỏi kéo đến làm Du Vân muốn hôn mê, nhưng Du Vân lại tự cắn chót lưỡi bảo trì tỉnh táo để rời khỏi nơi đây tìm chỗ dưỡng thương, vì hẳn biết, nơi đây đã xảy ra kịch liệt chiến đấu sẽ kinh động tới các yêu thú xung quanh và sẽ dẫn bọn nó tới.

Đi ước chừng một tiếng về sau, hai mắt của Du Vân đã muốn sụp xuống mà ngủ một giấc, cho dù cố gắng thế nào cũng không giữ tỉnh táo được nữa.

"Bùm..."

Trước khi hôn mê Du Vân chỉ nghe được một tiếng vang, thân thể cảm giác được sự mát lạnh sáng khoái. Hẳn hôn mê và đã rơi xuống dòng sông, tùy ý cho nước sông trôi đi về phía trước.

Qua nửa tiếng sau, vài con yêu thú khí tức không kém Du Vân là mấy tụ tập ngay trước bờ sông, chỗ mà Du Vân đã rơi xuống, đây là các yêu thú kinh động bởi cuộc chiến của Du Vân và Dực Hồ, khi chúng đến chỉ còn lại thân thể dị dạng của Dực Hồ, rồi chúng men theo mùi máu tươi tới nơi đây, đáng tiếc chúng tới đã chậm và đành hấp hực mà bỏ đi về nơi của chúng.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Huyết Quỷ Thành

Ánh nắng chiếu tại trên người Vân Du khiến hắn tỉnh lại sau hôn mê, cả người hắn đau nhức khắp nơi. Du Vân nhìn khắp xung quanh, đập vào mắt là một mảnh đất trống trải, không có một bóng cây, nơi đây ngoài tiếng sông chảy chảy về phương xa, đàn cá di động dưới nước thì không còn bất cứ sinh vật nào quanh đây.

Du Vân cố gắng nghỉ ngơi hồi phục thể lực rồi đứng lên, tùy ý lựa chọn một phương hướng đi về phía trước.

Nam Việt quốc là một quốc gia nằm ở Nam Vực, đất nước phồn hoa, nhân khẩu dày đặc, thiên địa linh khí nơi đây nồng đậm, tông môn mọc lên san sát, nơi đây cũng được các tu sĩ yêu thích và tụ tập để buôn bán và trao đổi tài nguyên. Hôm nay, khác với những ngày bình thường, số lượng tu sĩ cấp thấp tập trung tại các thành thị dành cho tu sĩ rất là nhiều, bởi vì hôm nay là ngày mà các tông môn mở cửa thu đệ tử mười năm một lần, từ các môn phái chính đạo cho đến ma đạo. Các tu sĩ tại đây hôm nay, rất ra kích động và khẩn trương, là ai thì cũng không muốn mình là tán tu, thiếu thôn tài nguyên, không có chỗ dựa.

Huyết Quỷ Thành.

Huyết Quỷ Thành là một thành thị dưới sự quản hạt của Huyết Quỷ Tông, môn trong những tông môn đứng đầu bên phe ma đạo, khu vực quản hạt rộng lớn với mười ba thành thị, mà Huyết Quỷ Thành là chủ thành thị, là bộ mặt của Huyết Quỷ Tông. Hôm nay Huyết Quỷ thành rất náo nhiệt, ven đường bày biện cửa hàng vô số, có bán đan dược, phù lục, v.v...

Trên đường cái, dòng người náo nhiệt, ở một ngã tư đường, có một thanh niên khoảng hai mươi tuổi, khuôn mặt anh tuấn, thanh niên này đang rất hiếu kỳ đánh giá xung quanh, vẻ mặt rất chỉ là hưng phấn. Thanh niên này chính là Du Vân, từ khi tỉnh lại ở bờ sông, Du Vân một đường đi thẳng mà tới nơi đây và vào tòa thành thị này, đây là lần đầu tiên hắn thấy nhiều "sinh vật" như vậy, ngoại hình, ngôn ngữ đều giống hần, ở đây hắn thấy rất là nhiều chuyện kỳ quái, một viên tròn tròn được gọi là đan dược có thể tăng tiến tu vi, cái gọi là phù lục có thể hóa thành phép thuật.

"Đi nhanh lên thôi, thông cáo điều kiện gia nhập tông môn được công bố rồi."

"Cái gì, đã công bố rồi sao....? Vậy thì đi nhanh thôi!"

"..."

Bỗng nhiên việc gì đó khiến mọi người vội vàng thu xếp cửa hàng rồi cùng nhau tiến về phía trung tâm tòa thành mà đi. Du Vân rất bất ngờ, chuyện gì xảy ra? Mới lúc nãy còn người mua người bán rất là náo nhiệt mà chỉ nghe cái gì là điều kiện tông môn gì đó thì dừng hết công việc lại?

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Điều kiện vào tông môn

Du Vân thấy vậy, vội vàng bắt cánh tay một người vừa đi qua trước mặt của mình.

"Ah... Vị huynh đệ này, không biết...vừa rồi là chuyện gì xảy ra?"

Người vừa bị giữ lại sắc mặt rất giận dữ, không kiên nhẫn nói:

"Người không biết? Huyết Quỷ tông hôm nay công bố điều kiện để trở thành tông môn đệ tử."

Người đó nói xong phất ống tay áo rồi rời đi, trong lòng nghĩ thầm : "Đúng là tên điên, ai ai cũng biết hôm nay các tông môn thu đệ tử, chỉ có mỗi hán không biết."

"Đệ tử, tông môn? Đó là cái gì a? Ta thật sự không biết."

Du Vân trong lòng nói thầm không thôi, tuy không biết nhưng Du Vân vẫn đi theo mọi người xem náo nhiệt. Vừa đến khu vực trung tâm, Du Vân lại hoảng sợ, khắp nơi toàn là người, lít nha lít nhít, âm thanh huyền ảo. Ở giữa khu vực trung tâm được xây dựng một cái bình đài, xung quanh được vây bởi những thanh niên mặc bộ đồ đỏ như máu, khi tức kinh khủng mà lại âm lãnh mang theo mùi máu tươi bảo vệ. Trên bình đài hầu người mặc bộ đồ màu đen, đai lưng huyết ngọc, khí đen lượn lờ xung quanh người, trong khói khói đen có vô số khuôn mặt dữ tợn, miệng đỏ mở ra gào rú mang theo sự khát máu.

Đúng lúc này, hai người mặc áo bào đen mở mắt ra, trong mắt lóe lên ánh sáng màu đỏ, trên người thì tràn ra uy áp mạnh mẽ khiến mọi người lui lại phía sau, sắc mặt tái nhợt, người tu vi thấp thì phun ra cả máu tươi, mà kì dị chính là máu tươi không rơi xuống mặt đất mà bay về hai người áo đen, bị những mặt quỷ này nuốt hết. Mấy tu sĩ ở đây bắt đầu hoảng sợ, không dám nói một tiếng nào nữa.

"Rất tốt, không phải gì nhiều nữa, hôm nay bốn tông mở cửa thu đồ đệ, nếu như đáp ứng được tất cả yêu cầu thì sẽ được vào, trong tông có đầy đủ tài nguyên, công pháp, pháp thuật mà những tán tu các ngươi mơ ước."

Một người trong đó mở miệng, nói xong nhìn khắp toàn trường.

"Các ngươi còn ý kiến gì không?"

Người còn lại mở miệng, tùy theo những khôn đen lượn lờ nhanh hơn, vô số mặt quỷ gào rú.

Tất cả ai cũng không dám mở miệng, Du Vân chứng kiến một cảnh này cũng bị dọa sợ cho bẽ mặt.

"Vào Huyết Quỷ Tông ta cần phải đầy đủ 3 điều kiện. Thứ nhất tu vi phải Luyện Khí mười tầng trở lên, những ai chưa đủ tu vi mau rút!"

Giọng nói mang theo bá đạo truyền ra, những người tu vi chưa đủ đành phải rút lui mà đi ra thật nhanh, sợ chậm chỉ một giây thôi là thành thức ăn trong miệng lũ quỷ trong khói đen này.

"Luyện khí mười tầng? Luyện Khí chứ không phải Long Khí hả?"

Du Vân ngẩn ngơ một lúc, vì theo hán trong đầu cảnh giới tu vi khác với những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Cao Lý

Trong lúc Du Vân đang nghi ngờ thì trên quảng trường còn lại hoảng bốn năm trăm người. Lão giả bên trái thần thức đảo qua thỏa mãn gật đầu.

"Thứ hai điều kiện, đó chính là khảo thí linh căn, tam linh căn trở lên đáp ứng điều kiện, tứ linh căn, ngũ linh căn nếu như đáp ứng qua điều kiện thứ ba thì sẽ được vào trong tông làm tạp dịch."

Lời vừa chấm dứt, hai tên mặc đồ đạo khiêng một tảng đá màu đỏ giống như ngọc lên bình đài, đặt phía chính giữa hai lão giả.

"Đây chính là Cẩm Ứng Ngọc, các ngươi chỉ cần nhỏ máu vào, nó sẽ cảm ứng và hiện ra tư chất linh căn của các ngươi, bây giờ xếp hàng, từng người một lên!"

Theo đó, mọi người trật tự xếp thành vài hàng chỉnh tề, Du Vân cũng xếp vào thứ hai hàng nhưng trong lòng thì run lên, hán không biết tu vi Luyện Khí và Long Khí giống nhau hay không, còn nữa, hán chính là yêu thú chứ không phải con người, nên không biết có cái gì mà được gọi là linh căn hay không. Lo sợ bất an chẳng biết làm sao, nếu giờ mà rời đi thì chắc chắn chọc giận hai lão giả này, Du Vân cũng không muốn mình là thức ăn trong miệng lũ quỷ khủng bố đó.

Người thứ nhất bước ra là một người thành niên, khoảng mười chín, hai mươi tuổi, làn da trắng nõn, môi hồng răng trắng, khuôn mặt tuấn mỹ mang theo vẻ ngho mạn khí chất. Hắn vừa bước lên thì vô số người xôn xao vì nhận ra hắn.

"Hắn chính là Cao Lý, là một trong những thiên tài của đứng đầu Cao gia ah."

"Cao gia? Có phải một trong sáu tộc nổi danh ở Nam Việt quốc không?"

"Đúng vậy, nghe nói những gia tộc này có từ mấy ngàn năm trước. Cao Ly này thật đúng là thiên tài ah, nghe nói hắn chỉ tu luyện một năm là đến Luyện Khí mười tầng."

"Một năm? Không đùa chứ? Người ta một năm cùng lắm là Luyện Khí ba bốn tầng mà thôi."

"Bởi vậy mới gọi là thiên tài chứ."

Mọi người bàn luận xôn cả lên, Du Vân cũng rất khiếp sợ, hắn tu luyện mấy năm mới lên được Long Khí cảnh mười tầng, trong khi tên này chỉ tu luyện một năm.

Cao Lý bước đến trước Cẩm Ứng Ngọc, sau đó cắn đầu ngón tay nhỏ vào trên mặt Cẩm Ứng Ngọc, giọt máu vừa rơi xuống thì bị hấp thu đi và tảng ngọc này phát ra ánh sáng lưu chuyển, năm giây sau tảng ngọc phát ra hai màu đỏ và màu xanh lá cây.

"Nhị linh căn Hỏa, Mộc, rất tốt, ngươi sang đây đứng chờ."

Hai lão già mắt sáng lên, rất là thỏa mãn, lần kiểm tra đầu tiên mà có được khởi đầu tốt khiến hai lão già rất là hưng phấn. Bởi vì nhị linh căn tốc độ tu luyện tốt, đáng giá bồi dưỡng

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Ta cũng có linh căn

Người thứ hai bước lên đài, vẫn là một thanh niên tuấn mỹ, tu vi đã là Luyện Khí mười hai tầng, vừa bước lên liếc về phía Cao Lý nhủ thầm nhưng bước chân vẫn tiến về phía trước.

"Người kia là ai ah? Cũng là những thiên tài trong gia tộc sao?"

"Ta đã từng gặp qua một ít thiên tài trong những gia tộc nhưng chưa bao giờ thấy người này."

"Chắc hắn cũng tán tu giống như chúng ta..."

"..."

Thanh niên này cũng làm theo những bước tương tự như Cao Lý, năm giây sau, tảng ngọc sáng lên hiện ra hai màu vàng kim và màu đỏ.

"Nhị linh căn Kim, Hỏa, ngươi cũng đứng sang đây."

Tiếp theo, lần lượt từng người một bước lên kiểm tra linh căn của mình.

"Tam linh căn Hỏa, Mộc Thổ, đứng sang bên phải."

"Tam linh căn, Thủy, Mộc, Kim, đứng..."

"Tứ linh căn..."

"Ngũ linh căn..."

Người có tam linh căn thì vui mừng, mặt mày hớn hở, người có bốn, năm linh căn mặt mày ỉu xiu, không có sức lực mà đi nói chuyện. Rất nhanh đã tới lượt của Du Vân, Du Vân giờ phút này sắc mặt không còn chút máu, cả người run lên không dám đi về phía linh đài, hắn đang lo sợ mình là yêu thú không có linh căn thì hôm nay sẽ bỏ mạng tại đây.

"Đến ngươi, nhanh lên!"

Lão già đứng bên phải mở miệng thúc giục, Du Vân cắn răng cất bước lên linh đài, mỗi lần bước một bước, trái tim như muốn nhảy ra khỏi cổ họng. Tới trước mặt tảng ngọc, mặt lộ ra quyết đoán, cắn ngón tay, giọt sền sệt máu tươi chảy ra rơi vào trên tảng ngọc, tảng ngọc hấp thu giọt máu rồi lộ ra màn

sáng lưu chuyển, ước chừng đi qua hai mươi giây khi mọi người đã mất đi kiên nhẫn thì tảng ngọc lóe lên ba màu vàng kim, màu đỏ và màu xanh lá cây, Du Vân thấy vậy trong lòng vui mừng không thôi, nỗi lo sợ đã biến mất không thấy.

"Ta cũng có linh căn ah, ha ha ha..."

Du Vân vừa nghĩ vừa vui mừng không thể tả, Du Vân không biết rằng yêu thú cũng có, yêu thú có linh căn mới có thể tu luyện chứ không phải chỉ có con người mới có.

"Tam linh căn Kim, Hỏa, Mộc, sang bên phải đứng."

Tiếp theo những người khác cũng tiến lên kiểm tra. Khi người cuối cùng bước lên tảng ngọc nhỏ máu tươi thì bỗng nhiên tảng ngọc phát ra ánh sáng mãnh liệt, mọi người sững sờ, còn hai lão giả thì toàn thân chấn động, nét mặt vui mừng thoáng hiện mà ra.

"Là biến dị linh căn ah, ha ha ha, tốt, rất tốt."

"Ha ha ha, dĩ nhiên là biến dị linh căn, không biết thuộc loại nào trong biến dị linh căn."

Vẫn sáng lưu chuyển rất lâu, hai phút sau, tảng ngọc phát ra một đạo ánh sáng màu..."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Huyết linh căn

Vàng sáng lưu chuyển rất lâu, hai phút qua đi, tảng ngọc phát ra ánh sáng màu đỏ như máu, màu đỏ này không phải như màu đỏ như hỏa linh căn, giống như máu tươi chảy ra nhuộm đỏ cả ánh sáng.

"Đây là..."

"Huyết linh căn, thật sự Huyết linh căn, ha ha ha"

"Ha ha ha"

Hai người không kiêng nể gì cả mà ngang nhiên cười to, tiếng cười mang theo sự hưng phấn, hôm nay không chỉ mang về hai người nhị linh căn mà còn dẫn theo một người biến dị Huyết linh căn. Nên biến Huyết linh căn là linh căn trời sinh để tu luyện ma công, mà Huyết Quỷ tông, chữ Huyết có một phần được đặt bởi huyết linh căn. Mà ngay cả những tên đệ tử mặc đồ đỏ xung quanh cũng quay đầu lại, ánh mắt toát ra ghen tỵ.

"Tốt, rất tốt, ngươi tên gì?"

Bây giờ hai người mới áp chế cảm giác hưng phấn mà bắt đầu hỏi tên của người, thuận tiện cũng quan sát vị có biến dị linh căn này. Người này khoảng chừng mười tám tuổi, khuôn mặt bình thường, khoát lên người bộ đồ màu xám, nếu như không phải hôm nay chứng kiến hắn có biến dị linh căn thì mọi người cũng không thể nhận ra được điểm đặc biệt từ người này.

Hắn khuôn mặt bình tĩnh, không có dáng vẻ hưng phấn khi biết mình là biến dị linh căn, dùng giọng khàn khàn nhỏ ra hai chữ:

"Lục Vân"

"Tốt, Lục Vân, ngươi không cần kiểm tra cửa thứ ba, chút nữa hãy đi theo hai người chúng ta."

Nói xong, lão giả ánh mắt quét qua đám người Du Vân.

"Bây giờ sẽ đến cửa thứ ba, trước hết từng nhóm người báo tên, tu vi của mình rồi trở về chỗ cũ, nhị, tam linh căn báo danh bên trái, còn lại báo danh bên phải. Triệu Hải, đến!"

Lão giả nói xong, quay đầu lại gọi tên một đệ tử, trong đám đệ tử có một người tiến về phía lão giả, hắn khuôn mặt lạnh lùng nhưng khi tiến đến thì khom người mang theo giọng nói mang theo cung kính:

"Tham kiến Trần trưởng lão."

"Triệu Hải, bây giờ ta và Minh sư bá của ngươi phải về trong tông một chuyến, mọi sự ở đây do ngươi làm chủ, ai không tuân theo, giết."

"Đệ tử tuân mệnh."

Nói xong, được gọi là Trần trường lão cùng Minh sư bá mạng theo Lục Vân hóa thành một đạo cầu vòng phá không mà đi.

Du Vân đứng ở một bên nhìn màn này, con ngươi co rút lại, đây là lần thứ hai hắn thấy tu sĩ phá không mà đi.

"Đây chắc hẳn là Kết Đan hả?"

Giờ phút này Triệu Hải còn đầu bộ dáng cung kính nữa, hắn khuôn mặt âm trầm mạng theo cười lạnh khiến người ta sồn hết da gà nhìn mọi người, nói:

"Cửa thứ ba, lựa chọn tinh anh trong đám người các ngươi, mỗi người phải chiến đấu với đối thủ cùng cấp với mình, kẻ thua, chết, người thắng thì được bá nhập vào Huyết Quỷ Tông."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cao Lý với Thương Hùng

Lời nói vừa chấm dứt, vài tên đệ tử Huyết Quỷ Tông lấy ra vài hòn đá trong suốt, ở bên trong có sương mù lưu động để vào các lỗ ở bốn phía linh đài. Du Vân lại cảm thấy bất ngờ, đây là hòn đá mà lúc trước hắn đã thấy chỗ truyền thừa trận pháp nhưng to hơn. Nhưng mà chưa kịp nghĩ nhiều, Du Vân đột nhiên sắc mặt xanh mét, hắn bỗng nhiên nghĩ đến khi mình đánh nhau thì phải làm như thế nào đây? Đánh đám bình thường? Nói giỡn sao, chưa kịp đánh vào người đối phương thì mình đã chết không biết bao nhiêu lần. Biến hình thì càng không thể, một khi biến hình thì khí tức yêu thú sẽ hiện ra, Du Vân long lắng không thôi, đầu óc suy nghĩ làm cách nào để thoát khỏi nơi đây.

"Đây là trận pháp phòng hộ, ngăn cách tất khí tức, dư âm, vì thế khi các ngươi chiến đấu sẽ không ảnh hưởng tới người xem, Huyết Quỷ Tông chỉ cần tinh anh, không cần biết các ngươi giết chết đối phương như thế nào, dùng cách gì."

Thanh âm của Triệu Hải mang âm lãnh từng câu từng chữ nói, nhưng vào tai của Du Vân thì như cái phao cứu mạng.

"Ngăn cách khí tức?"

Du Vân hai mắt sáng lên, trong lòng cũng nhẹ nhàng thở ra, không còn suy nghĩ cách thoát ra đây nữa.

"Bắt đầu đi. Trận thứ nhất, Cao Lý với Thương Hùng."

Triệu Hải cầm bành danh sách, nhàn nhạt mở miệng. Tùy theo đó, hai đạo nhân ảnh xông lên linh đài, chân hai người vừa chạm đất, ánh sáng bốn phía bao phát ra, bao phủ khu vực chiến đấu của hai người. Người thứ nhất Cao Lý chính là thiên tài trong miệng lúc nãy mọi người bàn tán, người còn lại thì lưng hùm, vai gấu, dáng vẻ cao lớn tên Thương Hùng.

Hai người đối mặt với nhau, riêng trong tay mình vũ khí, Cao Lý trong tay trường kiếm, ánh sáng di chuyển quanh thân kiếm như có một con giao long đang di chuyển, Thương Hùng cầm trong tay cây đao màu đỏ, tay còn lại thì cầm một tờ giấy màu vàng nhạt, trên mặt ghi lại chẳng chịt các chữ viết không rõ ý nghĩa.

Hai người nhìn nhau nhưng chưa vội vã động thủ, một phút qua đi, hai phút... năm phút, bỗng nhiên Thương Hùng cầm đao giơ lên, chân đạp mạnh về phía trước, khoảng cách Cao Lý càng lúc càng gần, khoảng cách Cao Lý ba trượng, Thương Hùng rồng to một tiếng, tay cầm chặt chuôi đao chém về phía Cao Lý như đao phủ muốn lấy đầu Cao Lý Vậy.

Đúng lúc này Cao Lý động, chân hắn bước ra những bước kỳ quái, thân hình uốn éo chuẩn né tránh đường đi của đao thì Thương Hùng lúc này bỗng nhiên bóp vỡ tám phù lục bên tay kia, phù lục vừa vỡ nát, linh khí ở đây chấn động, mặt đất như sóng lại, chui hai bàn tay từ mặt đất ra như muốn nắm lấy chân của Cao Lý, đao của Thương Hùng cách đầu của Cao Lý không đến một xích (0,33m), Cao Lý cười lạnh một tiếng, thân thể mơ hồ rồi bỗng nhiên xuất hiện hai Cao Lý giống như đúc xông ra hai hướng khác nhau tránh thoát khỏi bàn tay dưới mặt đất, mà lúc này đao của Thương Hùng cũng vừa rơi xuống chỗ mà Cao Lý vừa đứng.

"Oanh"

Đao đánh xuống hiện lên một cái rãnh thật sâu, mà thừa dịp này Cao Lý bước bộ pháp tới chỗ Thương Hùng chém xuống, Thương Hùng đánh đánh trật, trong đầu thùm kêu không ổn, mắt thấy kiếm đã đánh xuống, không kịp tránh né chỉ còn cách giơ lên đao mà đón đỡ một kiếm này.

"KENG.."

"Phập"

Lúc này đây Cao Lý mới cho thấy sự bất phàm của thanh kiếm này khi chém vào đao của Thương Hùng như chém vào một khúc cây, kiếm tiếp tục chém xuống đã chẻ đầu Thương Hùng làm hai nửa, máu tươi vào não văng tung tóe, kiếm quá nhanh và bất ngờ với sự sắc bén của nó, Thương Hùng trước khi chết cũng không kịp rên một tiếng.

Chương 16: Tốc độ khủng bố và nỗi lo của Du Vân

Cao Lý thu lại trường kiếm không nhiễm một vết máu lại, lạnh lùng nhìn thi thể của Thương Hùng sau đó quay đầu đi ra trận pháp. Ngay sau đó, các đệ tử Huyết Quỷ Tông tràn ra khói đen, bên trong khói đen lao ra một đám âm hồn giương nanh múa vuốt bay thẳng tới thi thể của Thương Hùng cắn xé mà nuốt, chưa đầy ba mươi giây trong trận pháp ngay cả vết máu trên mặt đất cũng không để lại. Có lẽ bọn âm hồn này cũng chưa thỏa mãn mà nhìn về phía đám người Du Vân như muốn nuốt chửng bọn họ vậy.

"Trận này Cao Lý thắng, Trận tiếp theo, Đường Lôi với Lý Hoa."

Lại tiếp tục hai thân ảnh nhảy lên linh đài, một người trong số đó là người thanh niên tuổi trẻ lúc này cũng được mọi người nhắc đến, hắn tên là Đường Lôi, người đối diện là một trung niên nam tử mặc áo bào màu xám tro, tu vi cũng là luyện khí mười hai tầng.

Hai người không lấy ra vũ khí mà cùng lựa chọn tay không đánh với nhau, vừa nghe tiếng bắt đầu của Triệu Hải thì Đường Lôi hóa thành một đạo tàn ảnh tiến phía người đàn ông trung niên Lý Hoa, bàn tay của hắn co lại thành trảo, bên ngoài làn da hiện lên màu vàng kim rất là chói mắt, một màn này diễn ra rất nhanh, tiếng "Bắt đầu" vừa kết thúc thì một giây sau đã lao đến trước mặt Lý Hoa, chỉ để lại những tàn ảnh ở phía sau, Lý Hoa chưa kịp làm ra chuẩn bị gì cả thì cảm thấy ngực mình đau đau, bên tai nghe những âm thanh rôm rốp rồi bỗng nhiên không cảm giác được mặt đất, trong ngực truyền lên một ngum máu kèm theo mảnh vỡ của ngũ tạng phun ra giữa không trung, Đường Lôi không chậm trễ một giây nào, liên tiếp để lại những đạo tàn ảnh và âm thanh của xương gãy truyền ra liên tiếp và cuối cùng là một tiếng "bịch", đầu của Lý Hoa nổ tung bởi một quyền của Đường Lôi, óc và máu văng khắp nơi, dính lên cả người Đường Lôi, mà thân thể không đầu của Lý Hoa thì không còn lạnh lặn như bình thường nữa.

Quá nhanh!

Khi mà Đường Lôi bước ra trận pháp thì mọi người, kể cả Huyết Quỷ tông đệ tử còn đang sững sờ bởi tốc độ khủng khiếp của Đường Lôi.

"Đường Lôi thắng, tiếp theo, Trần Đạt, Ngô Đông."

Giật mình tỉnh lại, Triệu Hải công bố kết quả và gọi tên người chiến đấu tiếp theo.

Một màn này khắc sâu vào trong đầu của mọi người, nhìn về phía Đường Lôi mang theo vẻ kiêu kỳ.

Tiếp theo tiếp tục những trận đấu gay cấn hơn chứ không nhanh gọn, lưu loát như hai trận đầu tiên. Nhanh thì năm phút, lâu thì mười phút, vũ khí chiến đa dạng. Du Vân thì nhìn những trận đấu này học hỏi được một ít kinh nghiệm chiến đấu, và thường xuyên ghi nhớ những cái tởm vàng nhạt được gọi là "phù lục" mà những công hiệu bọn nó mang lại. Mà Du Vân cũng hiểu kỳ những thứ gọi là "vũ khí" quái lạ này[Du Vân cũng rất muốn có những vũ khí này nhưng không biết đi đâu tìm. Mà hỏi thì chắc chắn ai sẽ không nói, có ai ngu đâu mà chỉ chỗ cho tìm vũ khí với người có thể sẽ là địch nhân của mình đâu này. Du Vân trong lòng nghĩ như thế mà đồng thời cũng cảm thấy hối hận không thôi, hối hận sao mình không ly khai sớm hơn, hối hận sao lúc này còn trong thành không đi hỏi mọi người chỗ tìm vũ khí.

Từng trận đấu kết thúc, cuối cùng cũng đến phiên Du Vân thi đấu.

"Minh Thiên thắng. Kế tiếp, Du Vân, Trần Lộ."

Du Vân sắc mặt bình thường mà đi lên linh đài nhưng trong lòng lại lộp bộp thầm nghĩ không biết đối thủ có sử dụng những thứ "vũ khí đáng sợ" đó không nữa.

Chương 17: Chiến đấu

Sau khi bước vào trận pháp, Du Vân như đi vào một thế giới khác vậy, không còn nghe âm thanh gì từ phía bên ngoài nữa, điều này làm cho Du Vân ngẩn ngơ. Mà đối diện Du Vân là một thanh niên hai sáu, hai mươi bảy tuổi, khuôn mặt hung ác, cặp mắt nhỏ mà hẹp, đôi lúc lóe lên hào quang âm hiểm, tu vi của hắn là Luyện Khí mười tầng, giờ phút này hắn cũng đang chăm chú nhìn Du Vân, hắn không thấy Du Vân cầm vũ khí nhưng ai biết được hắn giấu ở đâu, còn phù lục nữa. Hai bên chăm chú nhìn nhau, đôi mắt to nhìn đôi "mắt nhỏ". Du Vân thì nội tâm cười thầm không thôi, hắn nhìn đối phương cũng không có "trường kiếm". Đúng lúc này, Trần Lộ lấy tay móc trong ngực ra một tờ màu vàng nhạt phù lục rồi bóp nát nó, từ theo linh khí chấn động,

một lưỡi giao gió hiện hiện mà ra rồi bay thẳng đến trước người Du Vân, cái này làm cho Du Vân sợ mất mật, đây là lần đầu tiên hắn đối mặt với uy lực của phù lục mà không phải cái loại vậy khốn địch nhân như những người khác mà là một loại phù lục công kích từ xa, cũng may lưỡi dao gió này bay nhanh nhưng đủ để cho Du Vân lách mình sang tránh một bên, mà lúc này Triệu Lộ cười lạnh một tiếng, ánh mắt hiện lên hung dữ, khuôn mặt dữ tợn, hắn lúc này dùng một tờ phù lục rẻ tiền với pháp thuật Dao Gió cấp thấp chỉ để kiểm tra xem Du Vân nhưng kiểm tra xong hắn đã nhìn ra Du Vân không những không có vũ khí giấu trong người, mà còn không nhận ra cái pháp thuật này, còn về phù lục thì khả năng rất nhỏ, từ trong tay áo rơi ra một cây roi da, cây roi này dài hơn ba trượng, da được làm từ da của yêu thú, Trần Lộ vung vẩy roi da cánh tay quét vào trên người Du Vân, nhưng mà lúc này đây trên người sương mù yêu khí cấp tốc tràn ra bao trùm khu vực chiến đấu khiến cho Trần Lộ không nhìn thấy gì bắt buộc phải dừng tay lại, ở trong sương mù truyền ra từng tiếng "Hizkhazz...Hizkhazz", Trần Lộ vẻ mặt khiếp sợ, lắp bắp hét to:

"Hắn là... là yêu thú..."

Mặc cho Trần Lộ hét to thế nào bên ngoài cũng không thấy thanh âm gì cả, không những thế, bên ngoài chỉ thấy trong trận pháp được bao phủ toàn bởi sương mù màu vàng nhạt, khiến cho ai cũng không biết bên trong đó chiến đấu như thế nào.

"Đây là cái gì chiêu số? Sao toàn là sương mù ah?"

"Đúng vậy, ta không nhìn thấy chiến đấu gì hết?!"

Triệu Hải cũng nhủ mầy nghi ngờ, Luyện Khí kỳ chưa thể sử dụng được pháp thuật, mà phù lục phong phú đa dạng nhưng từ lúc hắn tu luyện đến nay chưa thấy ai sử dụng qua loại phù lục này, nhưng trong đám người, Đường Lôi ánh mắt lóe lên kỳ dị hào quang.

"Ồn ào cái gì mà ồn ào, ta không biết bọn hắn sử dụng cái gì phù lục, miễn sao một trong hai có kẻ chết là được."

Triệu Hải quát lớn, các tên đệ tử Huyết Quỷ tông tràn ra khí tức uy hiếp, trong khói đen thì âm hồn kêu gào điên cuồng, chúng tu sĩ lập tức cầm như hến, không ai dám hé ra nửa lời.

Bên trong trận pháp.

Trần Lộ vẻ mặt hoảng sợ khi chứng kiến một con rắn to lớn, đầu lưỡi phun ra nuốt vào, ánh mắt mang theo âm lãnh nhìn hắn, đó chính là Du Vân đã hóa hình khi thấy Trần Lộ lấy ra roi da, roi da quá dài không thể né tránh được nữa, Du Vân mở ra cái miệng to đỏ như máu tấp về phía Trần Lộ đầu lâu.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Du Vân âm hiểm

Miệng Du Vân mở to ra tấp mạnh về phía đầu lâu của Trần Lộ mang theo tiếng xé gió. Trần Lộ thấy vậy thì ngã xuống đất lăn vài vòng ra phía sau khiến cho Du Vân một phát tấp hụt, nhưng Du Vân đâu chỉ có tap, phần đuôi vung vẩy lên đập mạnh về phía Trần Lộ đang nằm, Trần Lộ thấy vậy sắc mặt hốt hoảng, từ trong ngực rút nhanh ra vào tờ phù lục rồi bóp nát, vô số bức tường cao đến hai ba trượng chui từ dưới đất mà lên ngăn cản mà chiếc đuôi của Du Vân đánh xuống. "Oanh" Một cái hồ to cực lớn hiện ra trên mặt đất nhưng lại không thấy bóng dáng của Trần Lộ đâu cả, Du Vân dùng động tác lại, ánh mắt dò xét khắp nơi, khí tức của Trần Lộ vẫn đang còn ở xung quanh nhưng người thì không có. Mà lúc Du Vân đang khắp nơi tìm kiếm thì nghe hai tiếng xé gió từ phía sau truyền đến và cũng mang đến cảm giác nguy hiểm, không kịp suy nghĩ nhiều, Du Vân vung vẩy cái đuôi từ nơi phát ra tiếng xé gió. "Xoẹt... Xoẹt" "Têêêêê...." Du Vân chỉ cảm thấy vùng đuôi đau đớn, thân hình uốn éo mà quay lại nhưng không thấy gì ngoài trên cái đuôi của mình mang theo rãnh máu. Lại tiếp tục hai tiếng xé gió nữa truyền đến nhưng không phải ở phía sau nữa mà là phía trước. Rút kinh nghiệm, Du Vân không có đón đỡ cái thứ này nữa mà uốn éo thân thể bỏ nhanh về hướng khác. "Phập... Phập" Du Vân cố gắng tránh thoát nhưng thân thể quá dài và to lớn nên không thể tránh thoát và trên người lại có thêm hai cái rãnh máu, đau đớn đã kích thích sự hung ác của Du Vân, hắn dùng chiếc đuôi vung vẩy đánh khắp nơi trên mặt đất nhằm tìm ra nơi Trần Lộ đang đứng. Mà Trần Lộ bên nạt âm thầm kêu không xong, lúc này hắn đã sử dụng phù ần thân để tránh thoát khỏi tầm mắt của Du Vân rồi liền tiếp sử dụng bốn tờ cấp trung Lưỡi Dao Gió nhưng mà hắn lại không có nhiều phù lục như vậy, hai tờ ần thân phù đã là một nửa tàn sản của hắn rồi, mà thời gian ần thân lại sắp hết trong khi Lưỡi Dao Gió chỉ để lại mấy vết thương không đáng kể. Cuối cùng, ánh mắt của hắn lộ vẻ quyết đoán, trong tay áo lấy ra một thanh dao găm, dao găm vừa ra đã lóe lên ánh sáng màu xanh lục lạnh lạnh, Triệu Lộ quyết định trong thời gian ần thân vẫn còn sẽ tiếp cận Du Vân và giết Du Vân bằng cây dao găm có ần chứa kịch độc này. Cần thận tránh né chiếc đuôi vung vẩy lung tung của Du Vân, Triệu Lộ đi thẳng tiếp cận Du Vân. Bốn trượng... Ba trượng rưỡi... Ba trượng... Triệu Lộ tay cầm chặt dao găm, mồ hôi đã chảy ra ướt cả lòng bàn tay. "Gần rồi... Chỉ một chút nữa thôi." Ba trượng... Hai trượng... Một trượng. Mặt của Trần Lộ đã hiện lên vẻ hưng phấn khi khoảng cách của Du Vân còn nửa trượng. Nhưng mà lúc này đây, ánh mắt của Du Vân hiện lên hung quang, cái đuôi cò lại đập mạnh về phía Trần Lộ. Trần Lộ sắc mặt biến đổi, một cảm giác nguy cơ bao phủ bốn phía, không kịp suy nghĩ nhiều, Trần Lộ vung dao chạy về phía Du Vân ý đồ đâm vào thân thể con rắn này. Nhưng mà nào có dễ dàng như vậy, chiếc đuôi đập mạnh xuống chỗ mà vừa nãy Trần Lộ đứng, dư âm bắn trung phía sau lưng của Trần Lộ khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi, ngã nhào về phía trước bạo lộ cả thân hình, không để cho Trần Lộ kịp đứng dậy, Miệng của Du Vân tấp mạnh vào đầu của Trần Lộ, "Phập" Nguyên cả đầu lâu bị Du Vân cắn nuốt, cái cổ không đầu của Trần Lộ phun ra máu tươi như suối.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Về Tông môn và Túi Trữ Vật

Trần Lộ đến lúc chết không hiểu vì sao thời gian sử dụng Phù Ân Thân vẫn chưa hết mà Du Vân lại phát hiện vị trí của mình, hẳn không biết mặc dù hắn sử dụng Ân Thân Phù nhưng khi hắn rút dao găm ra, ánh sáng đã lóe lên và Du Vân đã chú ý tới điểm đó, và khi hắn tiến về phía Du Vân thì trên mặt đất đã để lại dấu chân dù rất mờ nhạt.

Du Vân biến trở lại thân hình mà sương mù yêu khí cũng bị rút đi, Du Vân chạy đến thì thể không đầu của Trần Lộ nhật lên con dao găm và cây coi roi da, sẵn tiện lục soát trong ngực áo của Trần Lộ nhưng không phát hiện được phù lục, nhưng như thế đã đủ rồi, Du Vân mặt mày hớn hờ khi có cùng lúc hai cái vũ khí, như thế mỗi khi đánh nhau không cần bạo lộ ra chân thân.

Du Vân bước ra trận pháp rồi tiến đến vào đám người của Cao Lý, về phần thi thể của Trần Lộ thì mấy con âm hồn đang thềm khát này xử lý, mà hắn cũng không chú ý tới từ lúc bước ra trận pháp, có một cặp mặt mang theo vẻ kỳ dị nhìn chính mình cho đến bước vào trong đội ngũ mới thôi.

Tiếp theo là một hồi chờ đợi các trận thi đấu, mà trận đấu cuối cùng kết thúc cũng là mặt trời xuống núi, chiếu ra những ánh nắng đỏ hồng, nhuộm đỏ cả mặt đất như muốn thông báo một ngày sắp kết thúc.

"Các ngươi bây giờ đã vượt qua được ba cửa ải, chỉ cần khi về tông môn thấp nhang bái tế tổ sư khai phái nữa là chính thức trở thành ngoại môn đệ tử, chỉ cần tu luyện đến Trúc Cơ kỳ sẽ được trở thành đệ tử nội môn, chi tiết và quy củ khi về tông môn các ngươi sẽ biết."

Triệu Hải nói xong, quét mắt nhìn về đám người có bốn linh căn, năm linh căn nói:

"Còn các ngươi, những tên phế vật này, khi về tông môn sẽ làm tạp dịch, khi nào tu luyện đến Trúc Cơ..."

Triệu Hải nói đến đây cười lạnh một tiếng.

"Mà thôi, mấy tên phế vật các ngươi chắc không bao giờ tu luyện đến Trúc Cơ, nói cũng vô dụng."

Đám người bị Triệu Hải nói những lời này sắc mặt đỏ bừng, tuy giận dữ nhưng không dám nói cái gì, ai bảo hắn là nội môn đệ tử, mà lại là chân chính Trúc Cơ kỳ tu tiên giả chứ.

Triệu Hải nói xong cũng chẳng nhìn nhiều, tay phải vỗ cái túi nhỏ bên hông, tia sáng lóe ra, trên tay thành linh có một cái cờ nhỏ sau đó ném lên không trung, cái cờ tự động biến to ra, mặt cờ in hình một con lệ quỷ mặt xanh nanh vàng, cái lưỡi đỏ chót thè ra nhìn rất ghê rợn, mặt cờ và cánh cờ đều có khối đen lượn lờ, mặt cờ biến to ra hơn hai mươi trượng, các đệ tử Huyết Quỷ Tông nhảy ra xung quanh mà ngồi.

Mọi người cũng không nói gì nhiều, nhảy lên trên mặt cờ tìm chỗ ngồi xuống, Du Vân thì nhìn nhiều hơn cái túi của Triệu Hải, tám tác kêu kỳ lạ không thôi, lúc trước hắn cũng thấy người đàn ông trung niên cũng sử dụng cái túi này, mà kỳ lạ là cái túi này có thể chứa các đồ vật to hơn cả nó.

"Huynh đệ, cái túi kia là cái gì vậy?"

Du Vân quay sang hỏi nhỏ một người bên cạnh.

"Cái nào?"

Người này nhử mày quan sát chung quanh nhưng không thấy bất cứ gì cả.

"Cái túi nhỏ nhỏ mà Triệu sư huynh sử dụng đó...."

"Ngươi không biết?"

"Không biết!"

Người này trợn mắt lên mà hỏi còn Du Vân chỉ biết ngượng ngùng đáp lại.

"Đây là túi trữ vật."

"Túi trữ vật là cái gì?"

"Nghe tên mà còn không hiểu hả? Ngu vậy? Cái túi này ở bên trong có một không gian, chỉ cần nhỏ máu vào là có thể sử dụng, cất chứa những đồ vật vào trong đó, mà đồ vật đó không được lớn hơn không gian ở bên trong cái túi."

Người này khinh bỉ nhìn Du Vân một cái rồi sau đó giải thích. Nhưng trong lòng lại thầm nghĩ: "Tên này tu vi cũng là Luyện Khí mười tầng mà ngay cả Túi Trữ Vật cũng không biết."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Say mê

Dãy núi Huyết Quỷ, nơi đây có truyền thuyết, thời xa xưa, thời mà lục địa chưa thành hình, thiên đạo đang cải biến pháp tắc, Tiên nhân bay đầy đất, Long tộc lấy con người làm thức ăn, Ma tộc thì nô dịch nhân loại, Thần Thú chiếm lãnh địa khắp phương làm mưa làm gió, mà không biết vì sao ở dãy núi này là được coi là chiến trường của Tiên nhân và Long tộc, giữa Thần Thú và Thần Thú, trận chiến kinh thiên động địa, quỷ thần sợ hãi, lục địa sụp đổ, không gian xé rách, vô số sinh linh vô tội chết đi, xác của Tiên nhân và Long tộc rơi xuống đất chất đồng thành núi, rồi nơi đây thời thượng cổ cũng là nơi mà tu sĩ chiến tranh không dứt, máu chảy thành sông, nhuộm đỏ nơi đây, oán khí tận trời, âm hồn lệ quỷ gào khóc, nên mới được gọi là dãy núi Huyết Quỷ, mà năm đó khai phái tổ sư Huyết Quỷ Tông tu vi cao cường đã đến nơi lập nên tông môn và tồn tại đến bây giờ.

Nhưng điều này thật giả không ai biết được, lại nói đến đám người Du Vân, đám người bọn họ vẫn còn đang phi hành hướng về dãy núi Huyết Quỷ mà đi, Du Vân giờ phút này rất vui vẻ, hắn đang ở trên không, tuy không chân chính bay nhưng như thế cũng đủ rồi, gió thổi vào mặt, thổi tung cả đầu tóc rất là sang khoái, Du Vân muốn hét to lên để thể hiện sự hưng phấn của mình nhưng cố gắng áp chế cảm xúc của mình, không riêng gì Du Vân, ở đây mỗi tên Luyện Khí kỳ trừ Cao Lý và Đường Lôi về mặt đều hưng phấn mà trò chuyện với nhau, Luyện Khí kỳ có lẽ hơn xa phạm nhân nhưng vẫn chưa trở thành tu sĩ chân chính, không sử dụng được pháp thuật chứ đừng nói đến việc ngự vật phi hành như Trúc Cơ tu sĩ, vì thế ở đây đều là lần đầu họ được trên không trung. Triệu Hải nhìn về phía mọi người cũng rất là cảm khái, nhớ khi xưa hắn vào tông môn, cũng ngồi trên chiếc cò này với vẻ mặt hưng phấn, nhưng mà nhiều năm sau, vì tu luyện công pháp Huyết Quỷ Tông, vì giết chóc, tính cách đã sớm chết lặng, thay vào đó là cẩn trọng, bá đạo, ưa thích máu tươi.

Du Vân áp chế cảm xúc muốn hét to lên xong thì hiểu kỳ nhìn phía dưới chân mình, phía dưới là một mảnh bình nguyên xanh mơn mẫm, gió thổi qua làm nên những gợn sóng như một mặt biển, Du Vân về mặt say mê mà nhìn không chớp mắt, đây là hắn thấy cảnh tượng đẹp nhất tới giờ, thỉnh thoảng có hương hoa được gió mang lên thổi vào trong mũi.

Thơm ngát!

Đi thêm khoảng năm phút nữa thì phía phía trước khắp nơi là bông hoa theo gió bay khắp nơi, Du Vân đưa tay chạm nhẹ một bông hoa thì nó vỡ ra thành nhiều mảnh bay khắp bốn hướng.

"Đẹp quá... Quá kỳ diệu..."

Du Vân thích thú chạm vào các bông hoa khiến nó nổ bung ra.

Nhưng việc vui thì chóng tàn, phi hành thêm năm phút nữa thì đập vào mắt là một dãy núi màu đỏ, ngay cả cây cối cũng là màu đỏ như máu, núi cao thì vạn trượng, thấp thì trăm trượng, quanh thân núi lượn lờ sương mù màu đen mang theo vẻ âm trầm, thỉnh thoảng có vô số gương mặt thò ra mở miệng máu ra gào rú, nhưng kỳ lạ là không có một âm thanh nào phát ra cả, cảnh tượng trông khủng bố, đúng là danh xứng với thực, Ma ĐẠO.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Thăng Hồng

"Đây là dãy núi Huyết Quỷ, ở trong có kiến trúc đầy đủ, bản đồ khu vực trong tông, nội quy, công pháp và một số thứ khác tí nữa sẽ có người phát cho các ngươi, bây giờ chúng ta lên bài kiến chương môn và các trưởng lão sau đó thấp nhang tế bái tổ tiên thì sẽ chính thức trở thành thành viên của Huyết Quỷ Tông."

Triệu Hải nói xong thì bỗng nhiên có tiếng xé gió từ các phương hướng truyền đến, mỗi một hướng đều có một cây cờ, ở trên mặt cờ ngồi một đám người đang tiến về phía này.

"Ha ha, Triệu sư huynh về thật sớm, mọi chuyện đều tốt chứ?"

"Hắc hắc, ta chỉ về sớm hơn các ngươi một chút thôi."

Triệu Hải cười nói một tiếng.

"Đám người ngồi trên mấy chiếc cờ đó cũng giống như các ngươi, bái nhập ở các thành thị khác trong khu vực tông môn quản hạt."

Triệu Hải chẳng biết tại sao phải giải thích cho bọn người Du Vân khi thấy bọn họ về mặt hiểu kỳ nhìn các phương hướng có cái cờ chờ đầy người, có lẽ

là đến tông môn hẳn không còn cần rõ như trước, cũng có thể là bọn người Du Vân sắp trở thành người cùng tông, là sư đệ của hắn...???

"Triệu sư huynh thu hoạch như thế nào?"

Bọn họ liền tới thì có một người trong đó hỏi, mấy người khác cũng dùng ánh mắt dò xét đám người Du Vân, bởi vì Triệu Hải thu người ở Huyết Quỷ thành, là thành thị gần to lớn và gần tới tông môn nhất và cũng có rất lớn tỷ lệ thu được hạt giống tốt.

"Ha ha, may mắn có được một người mang Huyết linh căn."

"Huyết linh căn? Triệu sư huynh nói giỡn sao? Huyết linh căn là một trong những biến dị linh căn khó tìm mà?"

Có người mở miệng nghi ngờ. Mấy người khác cũng đồng tình ý kiến mà gật đầu.

"Ha ha, tin hay không chút nữa sẽ biết, chúng ta cũng vào đi thôi."

Triệu Hải ra hiệu cho bọn thuộc hạ thúc dục chân khí vào chiếc cò rồi bay thẳng lên ngọn núi cao nhất, những người khác cũng nhanh chóng thúc dục chân khí đuổi theo phía sau.

Huyết Quỷ điện.

Trong điện được bố trí trang nhã, không âm u và âm lãnh như phía ngoài, phía trên chính giữa ngồi một người đàn ông trung niên tứ tuần, tướng mạo uy nghiêm, mặc một bộ đồ màu đen, đai lưng huyết ngọc, nhưng mang theo một mùi máu tươi giống như vừa mới giết người xong bị lây nhiễm máu tươi. Người này chính là chủ môn Huyết Quỷ tông Hồng Thắng, tu vi Nguyên Anh trung kỳ.

Hai bên hàng ghế cũng ngồi một số người, có lão giả, trung niên, có người trẻ tuổi, mỹ phụ, mà ở phía bên phải thì mặc một bộ đồ thuần sắc màu đen, khói đen lượn lờ hiện lên vô số mặt quỷ, ở phía bên trái thì ăn mặc toàn bộ đều là màu đỏ tươi, trong đó thỉnh thoảng có Trần trưởng lão và Minh trưởng lão, mà ở phía sau họ có một tên thanh niên cung kính đứng đằng sau, người đó đúng là Lục Phi có được Huyết linh căn mà họ đã dẫn về trước.

"Ha ha, Trần sư đệ và Minh sư đệ thật may mắn, vừa ra khỏi tông môn liền thu được hạt giống tốt cho Huyết Phong nhà."

Thắng Hồng một bên vừa cười vừa nói.

"Chương môn sư huynh quá khen, chúng ta thật đúng là may mắn."

Trần trưởng lão đứng lên thì lễ cười nói.

"Đúng vậy ah, chúng ta cũng chúc mừng cho Huyết Phong có được hạt giống tốt."

Phía bên phải một lão giả cũng đứng lên chấp tay về phía bọn Trần trưởng lão cười nói.

"Cảm ơn Lý sư huynh? Ah, thời gian cũng đã tới, có lẽ đám nhập môn đệ tử cũng đã tới."

Trần trưởng lão cảm ơn xong, bỗng dùng tinh thần lực khẽ đảo ra ngoài điện rồi thu hồi sau đó nói.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Sáu gia tộc lớn

Đám người Du Vân đáp xuống bên ngoài quảng trường sau đó theo chân bọn người Triệu Hải đi vào trong điện.

"Gặp mặt chương môn, các vị trưởng lão."

Đám người Triệu Hải cúi đầu hành lễ, Du Vân và mấy người khác cũng cúi đầu xuống.

"Gặp mặt chương môn các vị trưởng lão."

"Miễn lễ."

Thắng Hồng mỉm cười nói, sau đó nhìn qua bọn người Du Vân.

"Các ngươi là những tinh anh trong đám người trong ngày hôm nay được chọn lựa ra, từ nay về sau các ngươi trở thành đệ tử của Huyết Quỷ Tông, Huyết Quỷ tông có rất nhiều tài nguyên các ngươi có thể sử dụng để tu luyện, mà ta chỉ cần các ngươi trung thành và tận tâm với tông môn, các ngươi

hiếu sao?"

Chương môn Thần Hồng bình tĩnh mà nói ra.

"Đệ tử hiểu rõ."

Bọn người Du Vân nhao nhao đáp ứng, trong lòng mừng rỡ, từ nay sẽ thoát khỏi kiếp sống tán tu, có danh phận mới, có công pháp đệ tu luyện tốt hơn.

Lúc này đây Thăng Hồng mới mỉm cười mà gật đầu.

"Được rồi, các người dẫn bọn họ đi thấp nhang bái tế tổ tiên rồi trở lại đây."

Thăng Hồng nhìn qua đám người Triệu Hải nói.

"Vâng."

Đám người Triệu Hải hành lễ lui ra dẫn theo đám người Du Vân ra phía sau núi kể cả Lục Phi. Đợi cho đám người Du Vân đi rồi lúc này Thăng Hồng mới khẽ nói.

"Các người nhìn thấy có mấy hạt giống tốt trong lần thu đệ tử này?"

"Bẩm báo chương môn sư huynh, ngoài vị Lục Phi người có Huyết linh căn này thì cũng có mấy người rất tốt, nhất là người của sáu gia tộc lớn."

Một trưởng lão mặc bộ đồ màu đen đứng lên mà nói.

"Đúng vậy, không chỉ có người của sáu gia tộc lớn mà còn có một số người khác cũng không kém."

Trần trưởng lão suy nghĩ một chút rồi nói ra.

"Ta cũng không nghĩ ra sáu gia tộc này sao lại phải tới đây, ở trong gia tộc của họ tu luyện không tốt hơn sao?"

Mình trưởng lão đưa ra nghi ngờ của mình.

"Chương môn sư huynh, có hay không bọn họ tới là vì..."

"Hừ!"

Thăng Hồng cắt đứt lời nói của vị trưởng lão này khiến hắn biết mình nói lỡ lời, ngượng ngùng cúi đầu, mà mọi người ở đây sắc mặt cũng không tốt lắm. Thăng Hồng nhắm mắt suy nghĩ một chút sau đó nhẹ nhàng nói ra.

"Ta không cần biết bọn họ phải tới những tiểu bối đó đến nơi đây làm cái gì, nếu đến nơi đây mục đích bái nhập tông môn ta thì không nói gì, còn nếu tới vì mục đích khác, hừ..."

Giọng của Thăng Hồng nhẹ nhàng nhưng mang theo sát khí truyền ra, nếu vào lúc này hắn mở cặp mắt của mình ra thì sẽ chứng kiến cặp mắt của hắn đỏ chót mang theo khát máu hào quang, mà những lời này khiến cho mấy vị trưởng lão run mình một cái, vẻ mặt tràn đầy sợ hãi.

"Tí nữa các người xử lý cho tốt, bây giờ ta phải đi qua gặp mặt lão tổ."

Bóng người của Thăng Hồng không còn trong điện nữa nhưng những lời của Thăng Hồng mang theo thâm ý sâu sắc truyền ra, mà đám người trưởng lão cũng đứng dậy nhao nhao hành lễ.

Lại nói tiếp đám người Du Vân theo chân của Triệu Hải đã đến phía sau núi, nói là phía sau núi nhưng thật ra nơi đây chính là đỉnh núi, chỉ ở phía sau cách không Huyết Quỷ Điện.

Ở đây mọi người có thể chứng kiến một bức tượng đá cao lớn điêu khắc một người. Người đá này thân thể thon gầy, khuôn mặt trẻ tuổi tuổi, trên mặt ngạo ngễ mang theo sát khí truyền ra bốn hướng. Dưới chân đạp một vũng máu, quanh thân quỷ khí bao phủ lưu chuyển như có sinh mạng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Giọng nói trong tượng đá

Trước mặt bức tượng đá này là một cái lư hương to lớn bằng đồng, trong lư hương nhang khói lượn lờ kết hợp với bức tượng tạo nên một cảnh tượng

trang nghiêm mà quý dị.

"Đây là bức tượng điều khắc tở sư khai phái tông môn chúng ta, nghe nói tở sư khi sáng lập môn phái đầu vì thực lực cao cường, có thể xé rách hư không, phi thăng Tiên Giới làm tiên chân chính."

Triệu Hải đứng ở trước mặt mang theo vẻ mặt cuồng nhiệt mà giải thích ra, sau đó ra hiệu cho thuộc hạ của mình phát nhang cho mọi người.

"Các người thấp nhang xong sau đó dập đầu hành lễ thì sẽ trở thành người của Huyết Quỷ tông, bắt đầu đi."

sau đó mọi người bắt đầu thấp nhang hành lễ và quỳ xuống dập đầu hành lễ với vẻ mặt cung kính.

"Tốt rồi, bây giờ các người theo chúng ta quay trở lại Huyết Quỷ điện, các trưởng lão đang chờ chúng ta, trên đường quy cũ chúng ta sẽ nói cho các người biết."

Mọi người bắt đầu quay trở lại đường cũ, mà Du Vân khi quay đầu lại thì có một đạo kỳ bí khí tức quét qua khiến hắn trong cơ thể màu vàng nhạt khi hỗn loạn như sắp tiêu tán, Du Vân vẻ mặt hoảng sợ quay đầu lại nhưng mà không chứng kiến thứ gì, tuy nhiên cảm giác này là chân thật, Du Vân không biết đây là cái gì nhưng vẫn mau chóng bước đi ra khỏi nơi đây. Mà khi mọi người biến mất, chỉ còn lại khói nhang lượn lờ, yên tĩnh, thì có một giọng nói khàn khàn từ trong bức tượng truyền ra, mà bức tượng cũng như sống lại, cặp mặt mang theo u quang mà lóe lên.

"Ta cảm nhận được khí tức lạ lắm.. Chẳng lẽ là... Hắc hắc..."

Tiếng nói vừa dứt thì bức tượng cũng khôi phục như lúc ban đầu, yên tĩnh thường ngày, mà bức tượng cũng không biết, ở sâu dưới lòng đất, sâu tới mười vạn trượng có một con quái vật không lồ màu đen to lớn và dài không biết bao nhiêu ngàn trượng, thân hình của rắn, đầu trâu mắt trâu, sừng hươu, tai dê, bên cạnh hai lỗ mũi có hai sợi râu dài mấy trăm trượng, dưới thân thì có bảy cái trảo giống như chim ưng, nhưng trảo này có năm ngón với móng vuốt sắc bén đâm sâu vào mặt đất, đây là một con rồng, chân chính rồng, mà xung quanh không gian thì một hồi vận vận như muốn sụp đổ, mà kỳ quái là tại sao sâu dưới lòng đất này lại có rồng? Không phải từ xa xưa đã biến mất rồi sao? Thế giới này còn có bao nhiêu con rồng như vậy? Điều này không ai biết, không hiểu và cũng không giải thích được.

Mà giờ phút này mắt của nó chớp động như muốn mở ra nhưng lại có một sức mạnh vô hình kéo mí mắt xuống lại chỉ để lộ ra một tí khe hở như ngọn tóc, khe hở này so với con mắt khổng lồ này thì không đáng kể gì cả, mà cái khe hở này vừa lộ ra một chút thì lộ ra một sự già nua và sát khí làm cho không gian ở đây đã vận vận nhiều hơn, thậm chí có vết rách, đất đá ở đây ầm ầm sụp đổ, khe hở này như xuyên thấu đất đá, xuyên thấu không gian, xuyên qua mặt đất mà nhìn thấy đám người Du Vân, mà không, phải nói là nó đang nhìn Du Vân cho đến khi bóng lưng của hắn biến mất mới thôi. Mà khi bóng lưng biến mất thì khe hở chỗ mắt con rồng đen này mới đóng lại, mà khi nó đóng lại thì đất đá mới ngưng sụp đổ, vết rách không gian biến mất, khôi phục lại như lúc ban đầu.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Quỷ Phong

Khi mọi người quay trở lại Huyết Quỷ Điện thì không thấy bóng dáng chương môn đầu nữa, có lẽ chương môn bận nhiều việc trong top nên không thể ở lại đây quá lâu. Vào trong điện mọi người cung kính mà đứng ở đó chờ các trưởng lão mở miệng. Lúc này Lý trưởng lão bên dãy người mặc bộ đồ màu đen nói:

"Đã các người thấp nhang bái kiến tở tiên xong thì chúng ta bắt đầu nói về việc chính. Huyết Quỷ tông tồn tại đã lâu, mà trong Huyết Quỷ tông chủ tu hai công pháp, vì thế nên trong tôn được chia ra thành Quỷ Phong cùng Huyết Phong, một bên là chủ tu điều khiển âm hồn lệ quỷ, một bên là tu luyện huyết hải, muốn biết chi tiết hơn còn cần các người vào bên nào."

"Mà mỗi bên đều có đặc điểm của riêng mình, mà lựa chọn chủ tu công pháp thì cách ăn mặc cũng khác nhau để thể hiện thân phận và ngọn núi đó."

Lý trưởng lão nói xong thì cũng ngồi chờ để mọi người làm ra quyết định. Vài phút sau có người lựa chọn trở thành Quỷ Phong đệ tử trong đó có Cao Lý, có người trở thành Huyết Phong môn hạ, Đường Lôi thành linh cũng có trong đó. Mà Du Vân giờ phút này cũng rất là xoắn xuýt, bản năng yêu thú của hắn thiên về giết chóc hơn nên lựa chọn Huyết Phong là tốt nhất, nhưng mà những âm hồn lệ quỷ khi lúc còn ở Huyết Quỷ thành vừa chứng kiến cũng rất là hứng thú, trong lần cân nhắc thật lâu cuối cùng Du Vân quyết định lựa chọn Quỷ Phong đệ tử, vì hắn hiện tại hắn nghĩ nếu bây giờ lỡ như đánh thì không cần biến về nguyên hình nữa, có âm hồn trợ giúp cũng tốt lắm chứ.

Thấy mọi người làm xong quyết định của mình, lúc này Lý trưởng lão mới mỉm cười nói.

"Đã phân chia không sai biệt lắm, bây giờ chúng ta quay trở về ngọn núi của mình để tiếp tục công việc."

Nói xong quay đầu lại nhìn đám người Trần trưởng lão.

"Chư vị sư huynh sư đệ, Trần mỗ cáo từ, hẹn gặp lại"

Nói xong, tay phải vỗ túi trữ vật bay ra một chiếc cốt thuyền màu đen mang theo đám người Du Vân lên thuyền rồi phóng đi phương hướng dãy núi phía đông.

Đám người Huyết Phong cũng đứng lên chấp tay rồi cũng tự mình lấy ra pháp khí chờ đám người Cao Lý bay về phương Bắc.

Quý Phong, cái tên cũng nói lên tất cả, khu vực nơi đây đất đai màu đen chứ không còn là màu đỏ, khí tức thì âm lãnh rét thấu xương, khắp nơi đều có sương mù màu đen quỷ khí, đám người Du Vân bay đến Quý Điện rồi đáp xuống và đi vào trong điện.

"Lão phu tên là Lý Phong, là một trong những đại trưởng lão của Huyết Quý tông, cũng là đương nhiệm chủ nhân của Quý Phong, các ngươi có thể gọi ta là Phong chủ hoặc Lý trưởng lão đều có thể được."

Sau khi sắp xếp chỗ ngồi thì Lý Phong bắt đầu nói ra, cũng bắt đầu giải thích những lợi ích khi vào Quý Phong cũng như việc chủ tu công pháp Quý Phong.

"Quý Phong nhất mạch tu luyện Quý Thiên công pháp, có thể luyện hóa quý đan tăng tiến tốc độ tu luyện và tu vi, có thể điều khiển âm hồn chiến đấu cho mình, có rất nhiều đặc điểm khác nhau, tu luyện về sau các ngươi sẽ hiểu, mà các ngươi chỉ là ngoại môn đệ tử nên chỉ biết một phần nhỏ công pháp, khi nào trở thành Trúc Cơ tu sĩ có thể học thêm."

"Tuy Huyết Quý Tông tài nguyên to lớn, nhưng đệ tử rất nhiều không thể cứ cung cấp tài nguyên vô cùng vô tận cho mọi người vì thế chỉ khi nào các ngươi có điểm công hiến đầy đủ thì có thể đòi lấy thêm tài nguyên như đan dược, vũ khí, v.v..., mà muốn có điểm công hiến thì phải làm nhiệm vụ tông môn đề đòi lấy."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Giải thích

"Mà đồ đệ tử ăn mặc có cái đặc điểm khác nhau, tí nữa sẽ có người đến phát cho các ngươi."

Lý trưởng lão nói xong thì bên ngoài đi vào một tên đệ tử đi vào, ăn mặc một thân trường bào màu đen, đai lưng màu xanh lá cây, hơi thở mạnh mẽ, đúng là Trúc Cơ kỳ.

"Đệ tử Thạch Kiên bái kiến phong chủ, bái kiến các vị trưởng lão."

Người này vào rồi hành lễ với Lý Phong cùng với đám người trưởng lão sau đó liếc về đám người Du Vân.

"Ah ngươi đã đến rồi sao? Vậy ngươi mau dẫn bọn hắn đi sắp xếp nơi ở và phân phát mọi thứ cần thiết đi thôi."

"Đệ tử tuân lệnh."

"Các vị sư đệ, sư muội, chúng ta đi thôi."

Thạch Kiên nhìn về phía đám người Du Vân ôn hòa mở miệng, sau đó dẫn mọi người đi xuống chân núi, trên đường vừa đi vừa nói.

"Các vị sư đệ sư muội đã vào Quý Phong thì sau này đã là người một nhà nên không được tranh đấu cùng nhau, tuy chúng ta là môn phái Ma Đạo nhưng quy củ trong tông cũng phải có, ở bên ngoài thích làm gì thì làm, nhưng ở trong tông môn phải tuân theo quy củ."

"Àh cũng quên giới thiệu, ta tên là Thạch Kiên, là đệ tử nội môn phụng mệnh phong chủ tiếp đón các ngươi và sắp xếp chỗ ở cho mọi người, trên đường đi ai có việc gì không rõ có thể hỏi đến ta."

Thạch Kiên mỉm cười ôn hòa nói.

"Thạch sư huynh, theo như lời phong chủ nói chúng ta muốn có thêm tài nguyên tu luyện thì phải làm nhiệm vụ, sư huynh có thể giải thích cặn kẽ được không?"

Có người mở miệng đưa ra vấn đề nghi hoặc.

"Àh về chuyện này sao, ở Huyết Quý tông tuy nhiên tài nguyên to lớn nhưng không thể cung cấp miễn phí được, ngoài mỗi tháng cung cấp nhất định số lượng tài nguyên thì có thể làm nhiệm vụ đòi lấy điểm công hiến mà điểm công hiến có thể đòi lấy tài nguyên để tu luyện."

"Thạch sư huynh, chúng ta lúc còn ở Huyết Quý thành thấy được một vị có Huyết linh căn, không phải chỉ có Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Băng Lôi linh căn sao? Tại sao lại còn có Huyết linh căn?"

Tiếp theo có người đưa ra nghi ngờ lớn nhất mà mọi người cũng đều nghi hoặc.

"Ha ha, các ngươi tu vi cảnh giới còn thấp, đương nhiên sẽ không biết nhiều, ngoài những linh căn chúng ta thường biết ra còn có rất nhiều loại linh căn khác nhau, mà linh căn thì do trời sinh mà có, điều này ai cũng biết, về phần Huyết linh căn, người mang loại linh căn này trời sinh để tu luyện ma công, mà huyết linh căn tăng tiến tu vi nhanh hơn nếu có công pháp liên quan tới máu, Huyết Phong nhất mạch thật may mắn khi năm nay thu được một vị có linh căn này, Huyết Phong đã lâu rồi chưa từng xuất hiện qua người có Huyết linh căn."

Thạch Kiền suy nghĩ một chút rồi bắt đầu giải thích nghi hoặc của mọi người. Qua một hồi lâu mọi người mới tiêu hóa xong những lời của Thạch Kiền vừa nói, về mặt mang theo búng tỉnh và ước ao.

Búng tỉnh vì đến bây giờ mới nghe thấy chuyện liên quan đến những linh căn khác mà họ không biết, ước ao vì tại sao mình lại không có loại linh căn này, nếu thế thì khỏi cần phải làm tan tu lẫn lộn khổ sở, vào trong tông môn được ưu ái và không cần đau khổ khi không có tài nguyên tu luyện. Riêng Du Vân thì chẳng thèm nghĩ đến, hẳn nghĩ mình là yêu thú mà lại có linh căn là chuyện vui rồi, ước ao làm chi đây này.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Phân phát đồ đặc

"Còn việc này nữa, từ nay về sau các ngươi sẽ ở dưới chân núi, không có sự cho phép không được đi lên phía trên núi, trừ khi các ngươi có thể tấn chức Trúc Cơ kỳ được làm nội môn đệ tử."

Thạch Kiền nghiêm khắc nhắc nhở. Tiếp theo sau đó bọn họ vừa đi vừa hỏi Thạch Kiền về trên vấn đề tu luyện, mà Du Vân thì không biết giữa Long Khí cảnh và Luyện khí kỳ có khác nhau gì không nhưng mà nghe mọi người hỏi và Thạch Kiền trả lời các vấn đề thì thu được lợi ích thật lớn, hẳn tu luyện một mình, không ai chỉ điểm nên thường xuyên phạm phải những sai lầm nhỏ, điều này khiến cho Du Vân may mắn vì vào tông môn. Xuống dưới chân núi, quẹo trái quẹo phải một lúc nữa thì mọi người chứng kiến một dãy ngôi nhà, nhiều người ăn mặc một bộ màu đen, đai lưng màu trắng đi ra đi vào rất là náo nhiệt.

"Đây là các sư huynh sư tỷ của các ngươi, từ nay về sau các ngươi sẽ ở lại chỗ này, tí nữa sẽ có người phân phát tài nguyên tu luyện tháng này, đồ đặc và một số thứ cần thiết, ta còn một số việc cần phải xử lý, các ngươi giải quyết cho tốt."

Nói xong, Thạch Kiền vỗ túi trữ vật lấy ra một thanh phi kiếm, châm đáp phi kiếm bay lên sườn núi. Mọi người nhao nhao hành lễ, trong nội tâm tràn ngập hường tới, hường tới ngay sau mình cũng là Trúc Cơ kỳ, trở thành nội môn đệ tử. Sau đó, mọi người cũng tự tìm cho mình một gian phòng, Du Vân cũng tùy tiện tìm một cái, trong gian phòng có hai phòng nhỏ, đầu tiên là một gian phòng khách, cái thứ hai là một gian mật thất để tu luyện. Năm phút sau, có một tên đệ tử vào phân phát cho Du Vân hai bộ đồ, ba quyển sách và một cái bình sứ nhỏ sau đó nhanh chóng rời đi tìm một gian phòng khác. Du Vân cầm lên bình sứ mở cái nắp ra. Bên trong bay ra một mùi hương thơm ngát khiến Du Vân chỉ muốn ăn hết trong đó, trong đó có bảy viên màu hình tròn như hạt đậu đen màu trắng, mùi thơm chính là những viên này phát ra.

"Chắc hẳn đây là đan dược..."

Tiếp đó Du Vân cầm lấy hai bộ đồ mà xem, bộ đồ màu đen mềm mại nhẹ như sợi bông, phía trên ngực trái có thêu một mặt quỷ màu đỏ như máu, đai lưng màu trắng, Du Vân cũng chẳng thèm để ý coi đồ của mình ra sau đó mặc vào, mà vừa mặc vào thì khí chất của Du Vân cũng thay đổi, một bộ âm trầm quỷ khí, tiếp theo Du Vân nhìn lại bốn cuốn sách này. Quyển đầu là một quyển sách hơi mỏng ghi lại lịch sử, nội quy của Huyết Quỷ tông, quyển thứ hai là giới thiệu cảnh giới tu vi, thiên hạ được thảo, quyển thứ ba là giới thiệu một số môn phái khác và những chuyện kỳ lạ được sưu tập khắp nơi, còn lại quyển cuối cùng thì màu đen được ghi bằng chữ đỏ tên là Quỷ Thiên Pháp. Nhìn xong Du Vân cũng rất là hứng thú, cầm lên quyển sách đầu tiên Du Vân liền say sưa mà đọc. Đến khi cầm lên quyển sách thứ hai thì sắc mặt rất là quái gở, trên đường đi hẳn cũng nghe được các cảnh giới Luyện Khí kỳ, Trúc Cơ kỳ, Kết Đan kỳ được gọi là tu tiên giả, về sau suy nghĩ một chút thì tên gọi tuy khác nhau nhưng trên vấn đề tu luyện thì hao hao giống nhau, mà nhớ lại một ít trí nhớ truyền thừa thì mình đang tu luyện công pháp mà lúc trước dành cho Long tu luyện thì chắc sẽ gọi là Long tu giả, Du Vân dành trọn một ngày để đọc và ghi nhớ những thứ ở trong quyển sách này, những thứ trong đây nhất là phần thiên hạ được thảo rất quan trọng, lỡ như sau này gặp phải một trong số đó mà có thể nhận ra.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tu luyện

Vài ngày sau, trong mật thất, Du Vân trên tay cầm một quyển sách màu đen, phía bìa mặt có ghi ba chữ to màu đỏ Quỷ Thiên Pháp, Du Vân hiện tại

đang tu luyện Long tộc công pháp là Long Vân Quyết màn hiện tại đang suy nghĩ có thể cùng tu luyện hai loại công pháp cùng một lúc được không. Lỡ như không những không tu luyện được mà còn xảy ra vấn đề gì, đến lúc đó... Do dự cả ngày, Du Vân cắn răng tu luyện, dù biết có mạo hiểm không nhỏ nhưng biết làm sao bây giờ, thứ nhất tu luyện để che dấu thân phận Long tu giả của mình, thứ hai Du Vân cũng cần tu luyện loại công pháp của Quý Phong để có âm hồn trợ giúp cho mình khi chiến đấu.

Trong đầu mặc niệm Long Vân Quyết, linh khí xung quanh tiến vào trong người, chân khí vận chuyển qua các kinh mạch rồi hội tụ vào đan điền thành một đám sương mù màu vàng nhạt có ánh kim, vận chuyển vài lần về sau Du Vân bắt đầu mặc niệm Quỷ Thiên Pháp, linh khí cũng bắt đầu tràn vào cơ thể rồi vận chuyển qua các kinh mạch, mà cùng lúc đó ở xung quanh màu đen âm khí cũng bắt đầu tiến về cơ thể Du Vân, lượn lờ xung quanh thân thể của hắn, sau đó tiếp xúc da thịt, tiến vào trong kinh mạch và bám vào nơi đó.

"Thật sự tu luyện được..."

Du Vân mở mắt ra mang theo vẻ mừng rỡ, cảm nhận được trong cơ thể hai công pháp vận chuyển cùng một lúc cảm giác lúc đầu rất kỳ lạ nhưng vận chuyển vài vòng thì bắt đầu thích ứng và quen dần. Vui mừng một chút Du Vân lại bắt đầu tu luyện, linh khí thì tiến vào kinh mạch vận chuyển sau đó hóa thành sương mù hội tụ ở đan điền, âm khí thì vờ quanh cơ thể, tiến vào kinh mạch và bám ở đó, âm khí quanh cơ thể lúc đầu thì mỏng manh, chỉ cần thổi một hơi thì bay đi hết nhưng tu luyện càng lâu thì âm khí bắt đầu nhiều hơn, dày đặc và bắt đầu ngưng thực hơn.

Mà cùng lúc đó, một ngọn núi nhìn bên ngoài không có gì chú ý, nhưng đến gần mới biết linh khí nồng đậm, quỷ khí um tùm, trong một hang đá, một lão giả ngồi xếp bằng trên một bờ đá, quanh thân quỷ khí vờ vờ số gương mặt của lệ quỷ, ở trên đầu của hắn có một hồ máu sôi sùng sục mang theo mùi máu tươi nồng nặc khiến người ta buồn nôn, cứ cách mười phút lại có một ít máu từ từ trong hồ rơi xuống và chui vào đầu lão giả, bỗng nhiên hắn mở to mắt, cặp mắt đỏ chót lóe lên khát máu hào quang, quanh thân quỷ khí cấp tốc tràn vào cơ thể, khẽ hút một cái, hồ máu chui vào trong miệng không thấy gì nữa, khôi phục lại yên tĩnh.

"Tiếng vào đi."

Cửa đá mở ra, một người trung niên tứ tuần ăn mặc hắc y, đai lưng huyết ngọc cung kính tiến vào, người này chính là Huyết Quỷ tông hiện tại chương môn Thánh Hồng.

"Bái kiến lão tổ"

Thì ra lão giả này chính là lão tổ của Huyết Quỷ tông, Phương Quang, tu vi đã đến Luyện Thần kỳ hậu kỳ đỉnh phong.

"Mọi việc đã sắp xếp xong xui sao?"

"Bẩm báo lão tổ, mọi chuyện đã được sắp xếp kỹ lưỡng, mọi chuyện chỉ chờ thời gian thích hợp."

"Tốt lắm, nếu chuyện này thành công, không những đối với tông môn có trợ giúp thật lớn mà ta cũng tiến vào Phản Hư kỳ, thoát khỏi bình cảnh đã mấy trăm năm nay."

"Chúc mừng lão tổ, lão tổ như bước vào Phản Hư kỳ đối với tông môn vị thế sẽ nâng cao một bước."

Thánh Hồng mặt mày vui mừng nói.

"Hừ, đừng bao giờ vui vẻ quá sớm, cẩn thận vẫn tốt hơn. Mà chuyện thứ hai, bên Nam Dương quốc ý kiến như thế nào?"

Lão giả dạy bảo một câu sau đó lại hỏi tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Sóng ngầm chớp động

"Bẩm báo lão tổ, từ hai mươi năm trước ta đã đưa tin cho bọn họ, ba năm trước đây họ đã chuẩn bị sẵn sàng, chờ đợi thời cơ tốt nhất."

"Tốt lắm, nếu họ đã chuẩn bị sẵn sàng thì chờ chúng ta làm xong chuyện này, nếu thành công là thì sẽ phát động sớm."

Nghe lão tổ nói Thánh Hồng thở dài một hơi, vì hai chuyện này họ đã chuẩn bị không biết bao nhiêu năm, tốn không ít tiền bạc vì tài nguyên để đánh cược một lần, mà lần đánh cược này nhất định phải thắng. Thánh Hồng chần chờ một chút lại nói tiếp :

"Lão tổ, những năm gần đây người của sáu gia tộc lớn tìm cách đi vào tông môn chúng ta, có phải hay không tin tức để lộ ra, họ phải người của mình vào để biết thêm thông tin?"

"Có chuyện đó sao? Cũng tốt, nếu họ muốn biết thì đến lúc đó chúng ta cho họ một vui mừng bất ngờ, hắc hắc."

Lão tổ trên mặt lộ ra một vùng âm hiểm mà hung ác, tiếp sau đó họ lại bàn luận tỉ mỉ kế hoạch cho sự việc lần này.

Mà một chỗ một môn phái khác tên là Tử La Tông, trong mật thất, tuy nói là mật thất nghe có vẻ u ám nhưng trong phòng này bố trí tươi sáng, mát mẻ, khiến cho người ta cảm nhận được sự thích ý, mà trong gian phòng này ngồi ba lão giả, ở giữa là một người khoảng bảy mươi tuổi, đầu tóc và râu trắng xóa nhưng trên mặt lại hồng hào không có một nếp nhăn nào, ăn mặc một bộ màu tím đạo bào, vị lão giả này là La Thanh, lão tổ của Tử La Tông, tu vi cũng đến Luyện Thần hậu kỳ đỉnh phong, hai bên cũng là hai lão giả tu vi cũng không kém, cũng là lão tổ của hai môn phái khác là Nhất Kiếm Sơn, Hồ Quý, còn lại là Vạn Khí Tông, Ngô Hồ.

"La đạo hữu, không biết hôm nay người gọi chúng ta đến có chuyện gì chăng?" Hồ Quý hỏi.

"Ah, nếu Hồ huynh đã hỏi thẳng thì ta cũng chẳng nhiều lời, không biết hai vị thấy những năm này Huyết Quỷ tông có động tác gì bất thường không?" La Thanh vẻ mặt nghiêm túc mà hỏi.

"Ah, nhắc đến chuyện này ta cũng thấy rất là kỳ quặc, những năm này Huyết Quỷ tông tốn hao vô số linh thạch đi ra phường thị mua các tài nguyên, nhất là các tài liệu luyện khí, không biết bọn chúng đang âm mưu cái gì." Hồ Quý một bên suy nghĩ xong đưa ra nghi ngờ của mình. Mà Ngô Hồ cũng tiếp tục nói:

"Còn nữa, những năm này Huyết Quỷ tông làm việc rất là khiêm tốn, không tranh đấu với bất kỳ môn phái nào, kể cả đệ tử đi ra ngoài cũng ít giết người xằng bậy."

"Như vậy, chúng ta có cùng suy nghĩ, những năm này ta ở trong tôn môn cũng cảm thấy bất an, như có một đoàn mây đen trên bầu trời tụ tập lại, ta nghĩ đến hôm nay mời hai vị lại đây cũng vì thế, sau khi về tông môn hai vị đạo hữu nên nhắc nhở người của mình đề phòng hơn, chỉ mong chúng ta tu luyện nhiều quá nên xảy ra ảo tưởng đi."

La Thanh cũng vẻ mặt lo lắng mà nói. Sau đó ba người hàn huyên trong chốc lát rồi cáo từ lẫn nhau đi về tông môn của mình.

Thời gian đảo mắt trôi qua ba tháng, ba tháng này Du Vân một mực vẫn ngồi trong mật thất tu luyện không bước ra khỏi phòng nửa bước, trừ đầu tháng đi đến nội vụ phòng nhận lấy tài nguyên được cấp. Mà ba tháng này Du Vân tu luyện công pháp Quỷ Thiên đã có sự tiến bộ rõ rệt, trên người khối đen lượn lờ lưu chuyển giống như mặc thêm vào một bộ áo giáp, tuy không có một cái mặt quỷ nào nhưng như thế cũng đã tiến bộ thật lớn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tham lam

Tuy sương mù quỷ khí nhiều và dày đặc ngưng thực nhưng mà không có một cái âm hồn lệ quỷ nào cả, việc này cũng đúng thôi, theo bên trong Quỷ Thiên Pháp có nói, tu luyện công pháp này ban đầu chỉ có sương mù quỷ khí, mà muốn có âm hồn lệ quỷ ở trong khối đen và khi chiến đấu điều khiển chúng nó hỗ trợ thì phải thu các loại âm hồn dã quỷ, chăm sóc chúng nó hoặc mỗi khi giết một người cũng sẽ thu được linh hồn của người đó, vì thế Du Vân khi đã tu luyện coi như quen thuộc công pháp nên quyết định đi ra ngoài kiểm bãi tha ma nào bỏ hoang kiểm lấy vài cái âm hồn.

"Vị sư huynh này, không biết ở quanh đây có nơi nào âm hồn dã quỷ nào không vậy?"

Du Vân bắt cánh tay một vị đệ tử rồi sau đó hỏi.

"Ah vị sư đệ này chắc hẳn vừa tu luyện Quỷ Thiên Pháp phải không? Không cần đi tìm bãi tha ma nào hết, ở Quỷ Phong của chúng ta chỉ cần bỏ ra linh thạch để vào Quỷ động bắt quỷ là được rồi."

"Linh thạch? Thứ này là thứ gì?"

Du Vân nghi ngờ mà hỏi, người đệ tử này cũng vẻ mặt kỳ quái nhìn Du Vân.

"Sư đệ người nói giỡn sao? Linh thạch mà cũng không biết? Là thứ này này..."

Vừa nói người này vừa lấy từ trong lòng ngực ra một khối đá to bằng nắm tay, bên trong có sương mù lưu chuyển.

"Đây chính là hạ phẩm linh thạch, chỉ cần nộp năm khối linh thạch là có thể vào Quỷ Động rồi."

Người này cũng nói xong cũng thu hồi linh thạch này.

"Đây chính là linh thạch sao? Linh thạch để dùng những thứ gì vậy?"

"Linh thạch có thể tu luyện, hồi phục pháp lực và quan trọng hơn nó có thể dùng để làm tiền mua các thứ cần thiết."

"Vậy sư huynh xem thử ba bình đan dược này được bao nhiêu linh thạch."

Du Vân nói xong từ trong ngực móc ra ba cái bình nhỏ hoi. Mà khi chứng kiến Du Vân trong tay cầm ba bình sứ nhỏ đan dược này ánh mắt của hắn hiện lên vẻ tham lam nhưng rất nhanh biến mất, nhưng vẻ tham lam này không thoát khỏi mắt của Du Vân, trong lòng thì thở dài một hơi, đúng là thứ gì tốt thì đừng có mà lấy ra ngoài khi không có sức để bảo vệ.

"Ha ha, vị sư đệ này, ba bình Chân Khí đan này có giá mười lăm linh thạch, nhưng mà ta có thể dẫn sư đệ đi vào Quỷ Động thể nào, chỉ cần nộp lên năm khối linh thạch có thể vào được hai người, ta có thể dẫn sư đệ đi tới chỗ có nhiều quý để bắt khỏi phải mất công tìm kiếm, chỉ cần ra bắt xong sư đệ đưa cho ta một bình đan dược là được rồi?"

"Thật vậy chăng? Thể thì tốt quá, chúng ta đi thôi."

Du Vân biểu hiện ra vẻ mặt mừng rỡ, vội vàng đáp ứng, còn vị sư huynh này trong lòng cười lạnh không dứt.

"Không biết sư đệ tính danh là gì? Sư đệ là người mới tới sao?"

"Sư đệ tên là Lục Du Vân, sư huynh cứ gọi Vân sư đệ là được rồi, không biết sư huynh là...?"

"Ta gọi là Mã Hầu, gọi ta là Mã sư huynh là được. Àh Vân sư đệ, tí nữa sư đệ cứ việc đi theo ta là được rồi, đừng đi lung tung nếu không sẽ lạc trong Quỷ Động."

"Đa tạ sư huynh, sư đệ hiểu rõ."

Trên đường đi Mã Hầu biểu hiện rất là ôn hòa, chỉ dẫn cận kề khi ở trong Quỷ Động và chỉ dẫn phương pháp nào để bắt quý, còn Du Vân thì biểu hiện chăm chú lắng nghe, lâu lâu miệng tùy ý đáp ứng một tiếng.

Đi khoảng hơn nửa tiếng đồng hồ, bọn họ đã đi ra phía sau chân núi, người ở đây náo nhiệt cực kỳ, ở trước cửa Quỷ Động có bày bán các quầy hàng như bán đan dược, phù lục, còn có bán âm hồn nữa nhưng giá cả rất là đắt, hai người đăng ký thủ tục xong xuôi thì bước vào màn sáng cấm chế ngăn cách Quỷ Động với thế giới bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Quỷ Động - Sát ý

Vừa bước vào Quỷ Động một bước, một cơn gió lạnh đập vào mặt mang theo băng hàn rét thấu xương, mà ở phía có một lối đi sâu thẳng xuống phía dưới lòng đất, ở phía trên lối đi được gắn vào những viên ngọc phát ra ánh sáng soi sáng con đường.

"Sư đệ hãy đi theo sau ta, phía trước có rất nhiều lối rẽ, nếu không cẩn thận sẽ bị lạc đường."

"Quỷ Động này khi xưa một vị tiền bối vì tu luyện Quỷ Thiên Pháp phải đi khắp các bãi tha ma, chiến trường để thu thập âm hồn lệ quý, trong lúc vô tình đã phát hiện ra cái động này, về sau mọi người tu luyện nếu cần âm hồn lệ quý, chỉ cần nộp phí là có thể vào được, tuy nhiên trải qua thời gian, quý khí và âm hồn nơi đây đã giảm bớt, cần phải đi sâu xuống lòng đất và phải biết các địa phương quý tụ tập mới được."

"Mà càng đi sâu vào lòng đất thì âm khí cũng nhiều hơn đặc biệt là lệ quý cũng mạnh hơn rất nhiều nên sư đệ hãy cẩn thận."

Mã Hầu vừa đi vừa cẩn thận giải thích cho Du Vân nghe, biểu hiện rất là ân cần nhưng trong đầu lại suy nghĩ các biện pháp dẫn Du Vân đi vào nơi vắng vẻ rồi giết. Mã Hầu đã kẹt tại bình cảnh Luyện Khí mười một tầng quá lâu rồi, hắn không muốn chờ thêm nữa, khi hắn thấy Du Vân móc ra ba bình đan dược thì trong lòng đã động sát ý, nếu có thêm ba bình đan dược cộng thêm lúc trước hắn đã tích súc nữa thì đã rất đầy đủ, không chỉ những thể hắn còn nói láo với Du Vân là ba bình đan dược chỉ có mười lăm linh thạch, thật ra ba bình bán ra với giá ba mươi linh thạch, bởi vì đan dược này đối với Luyện Khí kỳ mà nói rất là trân quý, mà mỗi tháng tông môn chỉ phát có bảy viên làm sao mà đủ đây, tuy nói có thể làm nhiệm vụ đổi lấy tài nguyên nhưng một bình là hai trăm điểm công hiến, mà mỗi nhiệm vụ nào có dễ dàng làm như vậy, mà mỗi nhiệm vụ lấy được rất ít điểm, Mã Hầu hắn đã làm nhiệm vụ ba năm, ba năm này hắn chỉ biết nhiệm vụ và nhiệm vụ, làm nhiệm vụ thì còn thời gian đâu mà tu luyện, biết khi nào mới có thể Trúc Cơ, tấn chức thành nội môn đệ tử, hắn không phải là kẻ có nhiều tiền để bỏ ra mua đan dược tăng tiến tu vi, hắn đã chờ quá lâu rồi, khi mà Du Vân lấy ra đan dược hắn đã nghĩ đến giết Du Vân.

Càng đi xuống thì độ ẩm cũng giảm xuống, càng đi qua rất nhiều rẽ, Du Vân như tùy ý hỏi một câu:

"Mã sư huynh, sao càng đi xuống lại ít đi ánh sáng thế này? Mà này giờ hai chúng ta lại không thấy một ai cả?"

"Ha ha sư đệ chớ nghi ngờ, sư huynh lúc trước cũng phát hiện một chỗ tụ tập nhiều lệ quý, mà chỗ này chưa ai phát hiện ra nên càng xuống càng ít ánh sáng và không thấy ai là điều bình thường."

Mã Hầu sắc mặt biến đổi vội vàng giải thích, trong lòng cười lạnh lên: hắc hắc, đừng mất kiên nhẫn, hãy hưởng thụ những giây phút còn sống cuối cùng đi.

Rẽ qua thêm vài khúc cua nữa thì ánh sáng đã mất hẳn, chỉ còn lơ mờ nhận ra bóng người và chỉ nghe thấy tiếng bước chân. Đến lúc này đi ở phía trước Mã Hầu bàn tay biến thành xương trắng, quý khí lượn lơ, chân dừng lại quay đầu về phía sau cười nói:

"Sư đệ, phía trước..."

"Phập"

Chẳng biết lúc nào trong tay của Du Vân nhiều hơn một con dao găm với ánh sáng màu xanh, mà con dao găm này đã cắm vào hơn một nửa vào cổ của Mã Hầu. Bộ mặt của Mã Hầu làn tràn một màu tím đen chứng tỏ đã bị trúng độc, cặp mắt của Mã Hầu trợn to lên vội về khó tin.

"Mã sư huynh, người có..."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Người có thể đi chết được rồi

"Mã sư huynh, người có thể đi chết được rồi, người lộ ra quá nhiều sơ hở."

Du Vân dùng tay nhấn thêm một phát nữa cho con dao lún cán, xuyên qua bên kia của cái cổ. Sau đó, quanh thân Du Vân hiện lên một đoàn sương mù màu đen bay đến thân thể của Mã Hầu rồi chui vào đỉnh đầu của hắn, năm giây sau đoàn mây đen dới sự khống chế của Du Vân lôi kéo ra một đoàn màu xanh, có thân thể và khuôn mặt y như đúc Mã Hầu, đó chính là linh hồn của hắn, linh hồn của Mã Hầu dấy giữa như muốn thoát ra khỏi đám quý khí này, về mặt nhìn về Du Vân vội về cầu khẩn xin tha thứ nhưng Du Vân ngoảnh mặt làm ngơ, thúc dục đoàn mây đen quý khí co rút lại rồi bao quanh linh hồn của Mã Hầu như muốn hòa tan hắn ra vậy, Du Vân ngồi xếp bằng xuống mặt đất, vận chuyển Quỷ Thiên Pháp, đoàn mây đen co rút ngày càng nhỏ, linh hồn Mã Hầu gầy gò ngày càng yếu cho đến khi không còn, mây đen khôi phục như lúc ban đầu, thỉnh thoảng ở ngoài bề mặt mây đen có một khuôn mặt giống như Mã Hầu nhưng khuôn mặt không còn vẻ sợ hãi cầu xin tha thứ nữa mà về mặt dữ tợn đáng sợ, hai mắt đỏ chót lóe lên khát máu hào quang, răng nanh màu vàng dài ra khỏi miệng,, dưới sự chỉ huy của Du Vân, đoàn mây đen bay tới thân thể của Mã Hầu bao phủ khắp cả thân thể của hắn, ở trong mây đen nghe được tiếng gào rú mừng rỡ và tiếng thịt bị xé ra thành từng mảnh.

Du Vân giờ phút này mới thở dài một hơi, đây là lần đầu tiên hắn thu âm hồn lệ quỷ mà lại là âm hồn của vị sư huynh của mình, tuy đã có âm hồn nhưng âm hồn này phải cần chăm sóc bằng máu tươi và được ăn thịt, chưa thể thoát ly ra mây đen tự mình chiến đấu được.

Năm phút sau đoàn mây đen quay trở về thân thể của Du Vân, mà ở chỗ lúc trước là thân thể của Mã Hầu ngay cả cận vệ cũng không còn, chỉ để lại mười viên linh thạch, mười bình sứ nhỏ và một quyển sách màu trắng xám, mà âm hồn trong mây đen lại ngưng thực thêm một chút, không còn mỏng manh như lúc trước. Du Vân thu lại con dao, cất kỹ trong tay áo, còn mấy thứ đồ khác thì cất vào trong ngực áo, cái món vũ khí này hiện giờ mà nói đối Du Vân là một món vũ khí quan trọng, là đòn sát thủ mỗi khi chiến đấu. Nghỉ ngơi trong chốc lát, Du Vân tiến thẳng về phía trước, bây giờ mây đen đã có cái âm hồn thứ nhất nên việc thu thập quý vật dễ dàng hơn, không khó khăn như lúc đầu nữa.

Bước về phía trước khoảng hai mươi phút nữa Du Vân chứng kiến một con lệ quỷ phiêu phiêu du đãng xung quanh, khi chứng kiến Du Vân nó liền giương nanh múa vuốt, mở ra miệng máu vay tới phía Du Vân như muốn ăn tươi nuốt sống, mà con lệ quỷ này chỉ có tu vi Luyện Khí kỳ tầng tám, Du Vân cũng mặt kệ nó có tu vi bao nhiêu, thu trước tính sau, thịt kiến cũng là thịt, thân thể tràn ra mây đen rồi nhanh chóng bay thẳng nghênh đón con lệ quỷ này.

"AAAAAAA...."

"AAAAA....."

Hai con lệ quỷ như chứng kiến kẻ thù, kêu những tiếng hét chói tai rồi lao vào với nhau mà cắn xé, mà Du Vân cũng ngồi xếp bằng xuống vận chuyển công pháp thúc giục mây đen, mà dưới sự trợ giúp của Du Vân và mây đen cung cấp lực lượng như vô cùng vô tận cho nó đã áp đảo con lệ quỷ kia, ước chừng hai phút sau, đoàn mây đen tiếp tục bao phủ con lệ quỷ đã hết sức chống cự, thân hình dần dần hòa tan vào mây đen, một phút sau, mây đen lại có thêm một cái mặt quỷ nữa.

"Hắc hắc, con thứ hai..."

Lại nghỉ ngơi trong chốc lát, Du Vân tiếp tục tiếp về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 32: Quỷ Xích Quả

Mười ngày sau, trong một hang động, Du Vân đang đứng chỉ huy một toàn mây đen vây quanh một con lệ quỷ tu vi vi luyện khí mười một tầng, trong mây đen có bảy tám gương mặt quỷ đang gào rú mà ra sức cắn xé con lệ quỷ này, bảy tám gương mặt quỷ này tu vi cao có, thấp có, thấp nhất là Luyện Khí tam tầng, cao nhất thì Luyện Khí mười tầng, tu nhiên có nhiều lệ quỷ như vậy nhưng mà đánh nhau với con lệ quỷ tu vi mười ba tầng này trông rất chật vật, tình hình này kéo dài đã kéo dài nửa tiếng đồng hồ, mây đen đang âm ỉ dần dần, gương mặt âm hồn cũng ừ ừ không còn điên cuồng như lúc bình thường, mà chân khí của Du Vân chỉ còn một nửa, nếu kéo dài cái đà này mây đen quỷ khí sẽ tiêu tán, công sức mười ngày nay của Du Vân cũng đổ xuống sông xuống biển, Du Vân cắn chót lưỡi phun ra một ngụm máu tươi vào mây đen bị âm hồn hấp thu, hấp thu xong không còn ừ ừ như trước nữa mà điên cuồng hơn cắn xé kịch liệt, cứ cách mỗi một phút Du Vân lại phun ra máu tươi tiếp sức cho đám quỷ của mình, mà sắc mặt của Du Vân mỗi lần phun ra máu tươi thì lại trắng thêm một phần, máu này không những tinh hoa trong người mà còn lẫn ở trong đó chân khí, đến ngụm máu thứ mười thì mây đen mới chiến thắng được con lệ quỷ này, Du Vân cố gắng một mồi trong người ngồi xuống xếp bằng vận chuyển công pháp hồi phục pháp lực và chỉ huy mây đen thu phục con lệ quỷ này. Từng tia từng linh khí xung quanh tiến vào thân thể, dọc theo kinh mạch vận chuyển một vòng rồi tiến vào trong đan điền, mây đen cũng bay về mà vờn quanh thân thể Du Vân cấp tốc thu nạp từng sợi quỷ khí nơi đây.

Qua một tiếng sau, Du Vân lúc này mở mắt ra, chân khí khôi phục như lúc ban đầu tuy nhiên mặt vẫn còn trắng xám chứng tỏ mất máu quá nhiều.

Du Vân ý định đứng dậy tiếp tục hướng về phía trước thì nghe thấy tiếng bước chân đang đến đây.

"Có người tới?"

Du Vân tuy lúc trước nghe Mã Hầu nói nơi đây là hắc phát hiện nhưng lời nói ai biết được thật giả, có lẽ hắc nói dối gạt người mà thôi cho nên khi có tiếng bước chân lại đây cũng không nghi ngờ nhiều mà nhanh chóng đứng dậy chạy về phía trước, tuy không biết người nào đến nhưng cẩn thận vẫn hơi, chạy về phía trước lại xuất hiện một hang động, trong hang động đất đá khắp nơi, Du Vân chọn một tảng đá có góc hẹp núp vào phía sau.

Không lâu sau, phía sau truyền đến bước chân ngày càng rõ ràng, xuất hiện trong hang động xuất hiện hai bóng người, Du Vân nhìn kỹ phát hiện hai người này ăn mặc một thân quần áo đen, tu vi đã là Luyện khí mười hai tầng.

"Sư huynh, có chắc là đi đúng đường không vậy? Tới hang động này là ngõ cụt rồi?"

"Hắc hắc chính là chỗ này, lúc trước sư huynh từng xông nhầm vào nơi đây rồi vô tình đi xuyên qua bức tường này, sau đó về lại hỏi mấy người khác họ cũng vào đến đây nhưng thấy ngõ cụt nên quay lại, mà cái ngõ cụt đây chỉ là một cấm chế mà thôi, lúc sư huynh vào trong đó thì có một gốc cây màu đen, trên cây có mấy trái cây màu đỏ như máu, về sau tra lại trong thiên hạ kỳ được thì biết đây là Quỷ Xích Quả, Luyện khí kỳ ăn vào có thể tăng lên tu vi, không những thế ở bên cạnh gốc cây có một bộ xương, mà trên bộ xương có một cái túi trữ vật?"

"Thật sự? Thế nhưng mà chuyện này cũng không dễ dàng gì nên sư huynh mới gọi sư đệ đến đây ah."

"Hắc hắc, đúng vậy, ở trong đó có một con lệ quỷ tu vi Luyện Khí mười ba tầng, lần trước sư huynh suýt chết dưới móng vuốt của nó."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Làm gì có chuyện dễ dàng như vậy

"Tu vi Luyện Khí mười ba tầng? Sư huynh nói đùa hả? Hai chúng ta sao có thể là đối thủ của nó?"

"Ha ha, sư đệ chớ lo lắng, sư đệ không biết chứ, tuy nó đã là Luyện Khí tầng mười ba chúng ta chỉ cần phối hợp tốt là được rồi, sư đệ chỉ cần kiềm chế cho sư huynh là được, đánh không nổi nữa chúng ta có thể chạy ra ngoài đây khôi phục pháp lực rồi tiếp tục, vì có cấm chế ngăn cản rồi, nếu không lần trước sư huynh đã chết rồi, cứ như thế chắc chắn sẽ hạ được con lệ quỷ đó."

"Ha ha sư huynh đã có phương pháp đó thì còn gì hơn nữa. Mà vấn đề chia... Hắc hắc"

"Ha ha chỉ cần hạ gục con lệ quỷ này sư đệ có thể thu phục nó, Quỷ Xích Quả và mọi thứ trong túi trữ vật chúng ta chia đôi, chỉ cần sư đệ phối hợp với ta là được rồi."

"Tốt, giờ chúng ta thượng lượng phương pháp chiến đấu lại một chút."

Tiếp đó hai người bàn luận một chút về việc này, còn Du Vân lúc này thì tim đã đập thình thịch lên.

"Thật là trùng hợp ah, ở đây lại có Quý Xích Quả, nhưng mà bọn hắc có hai người phải làm sao bây giờ? Chờ bọn hắc đánh xong rồi tính sau."

Năm phút sau, hai người bước xuyên qua bức tường đá như dung nhập vào trong đó, hai mươi phút sau hai người bước ra với vẻ chật vật, quần áo rách tung tóe, mây đen quỷ khí thì mỏng manh như sắp tiêu tán.

"Thật là khủng khiếp, đúng là tu vi Luyện Khí mười ba tầng, nếu như không có hai người phối hợp mà chiến đấu thì chết chắc."

"Đúng vậy, chúng ta mau ngồi khôi phục chân khí thôi, con lệ quỷ này lúc này cũng ăn không nhỏ đau đớn đâu."

Tiếp đó hai người liền ngón xuống, từ trong ngực móc ra bình sứ rồi đổ đan dược ra bỏ vào trong miệng, cấp tốc hấp thu linh khí mà khôi phục. Năm phút sau hai người lại tiếp tục bước vào trong đó, rồi hai mươi phút sau tiếp tục chạy ra khôi phục chân khí, lặp đi lặp lại cho đến lần thứ bảy thì hai người chạy ra với vẻ mặt mừng rỡ.

"Tốt quá chỉ cần vào một lần nữa thôi thì sẽ hạ gục con quỷ đó."

"Đúng vậy sư đệ, người lại sắp thu phục được một con lệ quỷ Luyện Khí tầng mười ba rồi, đến lúc đó lực chiến đấu sẽ tăng lên không nhỏ nha,"

"Ha ha, đa tạ sư huynh đã mang sư đệ tới đây, nếu không lại không có chuyện tốt như vậy."

"Haha chúng ta là sư huynh đệ quen biết đã lâu cần gì phải khách khí như vậy chứ, mau mau hồi phục chân khí rồi tiến vào!"

Sau đó bọn họ lại ngồi xuống lấy ra đan dược mà khôi phục chân khí. Nhưng mà vừa ngồi khôi phục không bao lâu bỗng nhiên vị sư huynh này đánh ra một chưởng vào cái đầu sư đệ này khiến nó nổ toang ra, đến chết vị sư đệ này cũng không tin được vị sư huynh này quen biết đã lâu này lại giết chính mình, mà lại ra tay vào lúc này.

"Hừ, nào có chuyện tốt dễ dàng như vậy, dẫn người tới đây chỉ biết kiểm chế con lệ quỷ đó mà còn muốn chia đồ một nửa, lại còn muốn thu phục con lệ quỷ đó, thu phục xong chắc người sẽ quay sang đối phó ta."

Vị sư huynh này hừ lạnh một tiếng, sau đó mây đen bao quanh thân thể vị sư đệ này cho các con lệ quỷ của mình cắn nuốt.

"Hắc hắc, bây giờ thì không ai tranh giành với ta nữa, mọi thứ trong đó sẽ thuộc về ta, hahahaha."

Nói xong cất bước chuẩn bị xuyên qua tầng cấm chế này thì khắp nơi xuất hiện sương mù màu vàng nhạt nhanh chóng bao quanh cái động này, vị này còn đang sững sờ không biết chuyện gì xảy ra thì một cái bóng đen từ trên cao mạnh mẽ mà tấp xuống rồi nuốt luôn vị sư huynh này vào trong bụng đánh một cái "Uc", sau đó sương mù co rút lại, bóng đen này cũng biến hóa thân thể lại thành một người bình thường, người này chính là Du Vân, liếm vết máu tràn ra khóe miệng vừa cười vừa nói:

"Làm gì có chuyện dễ dàng như vậy... Hắc hắc".

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Long Khí mười một tầng

Du Vân nói xong, vận chuyển công pháp tràn ra mây rồi bước qua màn cấm chế. Vừa bước vào còn chưa kịp nhìn rõ cái gì đã nghe một tiếng rít gào, không nhiều lời Du Vân chỉ huy mây đen bay về tiếng gào đó, nhìn lại thì thấy một con quỷ với khuôn mặt thon gầy nhưng hiện lên vẻ dữ tợn, tuy nhiên nhìn trong rất là mỏng manh, nó đã liên tục chiến đấu nên suy yếu rất nhiều, nếu không thì với tu vi Luyện Khí mười ba tầng Du Vân đã chết không biết bao nhiêu lần, mây đen hiện lên các mặt quỷ lao vào cắn xé với nhau, Du Vân thừa cơ hội này nhìn quanh mọi nơi thì thấy trong góc một gốc cây màu đen, trên thân cây có sáu trái cây màu đỏ, cách gốc cây vài mét có một bộ xương khô, bên cạnh bộ xương khô có một cái túi nhỏ màu đen nằm tại đó, Du Vân bước chân về phía đó thì bỗng nhiên lệ quỷ đang cắn xé điên cuồng các con quỷ khác quay đầu sang rồi lao nhanh về phía Du Vân, không cho hắc bước tới, Du Vân bị dọa sợ nhảy dựng lên, nhanh chóng lui về phía sau, điều khiển mây đen ngăn cản con lệ quỷ này lại, lúc này Du Vân mới thở dài một hơi, giờ hắc mới hiểu vì sao trước đó hai người phải đánh gục con lệ quỷ này mới lấy được đồ, mà có lẽ con lệ quỷ này lúc trước chiến đấu nhiều và bị thương nên sức chiến đấu chỉ còn lại một phần nên mười phút sau Du Vân dễ dàng thu được con quỷ này, mây đen quỷ khí lại có thêm một thành viên mới. Du Vân bước tới gốc cây ngồi xỏm xuống, loại Quý Xích Quả này sống ở nơi có quỷ khí nhiều mà phải có được điều kiện phù hợp mới sống được, khi kết quả và chín thì không có hương thơm nào phát tán ra cả, Du Vân bây giờ không muốn hái đi ra ngoài mà ý định tại chỗ ăn và tu luyện, chỗ này yên tĩnh và không có một ai biết nên không cần lo có người khác xuất hiện.

Du Vân ngồi xếp bằng trên mặt đất vận chuyển công pháp, từng tia linh khí vào quỷ khí tiến vào trong thân thể của Du Vân, quỷ khí vận chuyển vài vòng rồi bám vào trên kinh mạch, linh khí thì theo công pháp vận chuyển rồi tiến vào trong đan điền, vận chuyển nửa ngày sau đó Du Vân thò tay hái một trái Quý Xích Quả, quả trái cây này to như trái táo mà chúng ta hay thường ăn, Du Vân bỏ vào trong miệng, trái cây giống như giọt nước, vào trong miệng thì tan ra rồi chảy nhanh xuống bụng, làm cho Du Vân không kịp chuẩn bị nuốt chút nữa bị sặc (???), dòng nước từ chảy xuống bụng rồi nóng lên, từ bụng mà lan tràn khắp cả người, Du Vân không chế những năng lượng đang tràn khắp người này di chuyển theo công pháp, những chỗ bế tắc kinh mạch mà Du Vân đang kẹt tại bình cảnh Long Khí mười tầng được trùng kích đi vào, chỉ nghe một tiếng oanh nhỏ ở chỗ bế tắc kinh mạch sau đó chân khí

chui đi vào con đường mới, mà bên ngoài thân thể Du Vân cũng chảy ra từng tia màu đen giống như máu nhưng mà hôi thối kinh khủng, còn hơn đứng ở trong bãi rác mà hít thở vậy.

Long Khí mười một tầng.

Chân khí của Du Vân màu vàng lại thêm đậm, thân thể tràn ngập thoải mái, khoảnh khắc tăng tiến tu vi thật là tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Thu hoạch lớn

Du Vân ổn định lại chân khí chạy bừa bãi trong kinh mạch mới được khai thông rồi tiếp tục luyện hóa năng lượng đang còn dư thừa.

Năm ngày sau, trong cơ thể Du Vân lại oanh một tiếng nhỏ nữa, màu đen chất bản lại tiếp tục chảy ra, hơi thở lại mạnh mẽ hơn năm ngày trước rất nhiều. Trong năm ngày này, cứ cách một ngày Du Vân lại ăn một trái Quỷ Xích Quả, hôm nay đã sử dụng trái cuối cùng và cũng vừa giải khai tiếp một chỗ kinh mạch nữa, trong mấy ngày nay, Du Vân từ đang kẹt tại bình cảnh Long Khí mười tầng nhảy vọt lên Long Khí mười hai tầng, tốc độ nhanh chóng còn hơn các thiên tài tu luyện nữa, tất cả cũng nhờ loại trái cây quý hiếm và khó tìm Quỷ Xích Quả này, sương mù màu vàng trong đan điền của Du Vân nhiều hơn, dày đặc như sắp ngưng thành thực chất tuy nhiên khoảng cách Long Khí mười ba tầng có một khoảng cách không nhỏ.

"Haizaaa... Nếu có thêm vài trái Quỷ Xích Quả nữa thì tốt rồi."

Du Vân nhìn gốc cây với ánh mắt thèm thuồng, Du Vân lại nhìn sang cái túi bên cạnh bộ xương khô thì ánh mắt nóng lên, mấy ngày nay lo tu luyện hắn đã quen mất việc này, chạy tới lấy cái túi, cái túi này mềm mại như chạm vào bông, màu đen tuyền, trên mặt túi có những đường kẻ ngoằn ngoèo màu xám tro, Du Vân cũng chẳng thèm để ý, cắn ngón tay rồi nhỏ máu tui vào trên bề mặt túi, giọt máu rơi xuống thì bị hấp thu đi, ngay cả vết ẩm ướt cũng không có, khi giọt máu được hấp thu xong thì Du Vân và cái túi như có một liên hệ ràng buộc như đây chính là một thứ trên thân thể của mình, Du Vân không biết có thứ gì ở trong cái túi, vì chỉ có Long Dịch cảnh hoặc là Trúc Cơ kỳ trở lên có được tinh thần lực trở lên sử dụng và mới có thể dùng tinh thần lực nhìn xem các thứ bên trong, Du Vân xóc xóc cái túi nhưng không có bất kỳ vật gì rớt ra, hắn thử đưa chân khí trong cơ thể thông qua bàn tay đi vào trong cái túi sau đó xóc xóc cái túi, kỳ lạ một màn xảy ra, cái túi không hề có miệng như khi đưa chân khí vào thì hở ra một cái khe rồi rơi ra mống đồng thứ đồ vật, có quần áo, bình sứ, hộp ngọc, phù lục, sách, còn đó một đồng lớn linh thạch nữa... Du Vân thấy vậy mặt mày hớn hớn.

Thu hoạch lớn ah.

Điều này khiến Du Vân điên cuồng lên, ôm tất cả mọi thứ vào trong lòng như sợ mấy thứ đó bay đi, mọi thứ giống như mơ, lúc không có gì, lúc thì trên trời rớt xuống một cục vàng. Nhưng mà mấy thứ này Du Vân không biết gì hết, không biết sử dụng nên thờ dài một hồi, đành phải cất lại vào trong túi, kể cả cây roi da, quyền sách của Mã Hầu, đan dược và mười viên linh thạch, quyết định khi nào trở về trong phòng sẽ xem xét kỹ hơn.

Du Vân thu xếp cẩn thận rồi cất bước quay trở lại đường cũ trở lại tông môn.

Mười ngày sau Du Vân xuất hiện tại lối đi ra cửa động, trong mười ngày nay Du Vân đi lạc mấy lần, khó khăn lắm mới đi về lại đây, mà trên đường đi về cũng thu được thêm mấy con quỷ nữa, không những thế còn gặp một số đệ tử Quỷ Phong nhưng khi nhìn thấy Du Vân cảnh giới Luyện Khí mười hai tầng thì tránh xa hoặc bắt chuyện chứ không có chiến đấu gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Xem xét thu hoạch

Vừa bước ra ngoài thì chứng kiến Đường Lô cũng tới nơi đây.

"Lục sư đệ cũng vừa mới bắt quỷ để tu luyện Quỷ Thiên Pháp sao?"

Đường Lô cũng nhìn thấy Du Vân cười hỏi.

"Ah, sư đệ cũng vừa đi xong, Đường sư huynh bây giờ mới tới sao?"

"Ha ha, tại phải bận một ít việc nên bây giờ mới tới đây, Lục sư đệ thu hoạch như thế nào?"

"Ah, sư đệ thì cũng bình thường thôi, bây giờ sư đệ phải đi về nơi ở, chúc sư huynh thu hoạch thật tốt."

"Cảm ơn sư đệ...."

Hai người chia tay nhưng vừa đi vài bước, Đường Lô quay đầu lại nhìn về Du Vân mang ánh mắt kỳ dị...

"Người này mới vào tông có vài tháng đã Luyện Khí mười hai tầng, sao lại nhanh vậy chứ... Còn có, lúc trước sương mù màu vàng..."

Du Vân cũng không biết Đường Lô đang suy nghĩ cái gì mà một đường chạy thật nhanh về gian phòng của mình, đi vào trong mật thất đóng cửa cẩn thận, Du Vân móc từ trong ngực áo ra cái túi trữ vật.

Truyền chân khí vào trong cái túi rồi đổ ra tất cả mọi thứ, Du Vân cầm lên một cái bình sứ mở cái nắp ra, hương thơm phát ra truyền khắp cả phòng, ở trong có hai viên đan dược to bằng viên bi có màu xám trắng.

"Đây là đan dược gì...?"

Đập nắp lại, Du Vân kiểm tra mấy cái bình sứ khác nhưng không biết một loại nào cả, có màu đen, màu xanh, màu đỏ, v.v..., chuyển sang mấy tờ phù lục cũng thế, không biết loại nào cả, Du Vân cầm trong tay một cái hộp gỗ, trên cái nắp hộp dán một tờ phù lục màu vàng.

"Đây là cái gì? Dán tờ phù lục này để làm cái gì?"

Du Vân gỡ ra tờ phù lục rồi mở cái nắp hộp ra, từ trong hộp thấy được một bụi cây màu xanh, trông giống như một bụi cỏ bình thường.

"Thanh Dịch Thảo."

Đây là một cây dược thảo được nhắc tới trong Thiên Hạ Kỳ Dược, là một trong những chủ dược trong việc luyện chế nhiều đan dược. Mấy cái hộp khác cũng đều như thế, như nhân sâm năm trăm năm, Diệp Thảo, v.v... Cuối cùng là một quyển sách, bề ngoài giống như một ngọn lửa đang cháy nhưng trên bìa mặt lại không có chữ viết và không thể mở ra được, giống như bị cái gì đó dán lại. Quyển sách thứ hai thì là Du Vân lấy từ trên thân thể của Mã Hầu, quyển sách này Mã Hầu lúc ra ngoài làm nhiệm vụ chém giết một tên tán tu mà lấy được, trên bìa mặt ghi ba chữ Kim Cốt Thảo, trong này có ghi lại cách luyện thành bộ võ công này là dùng tay của mình ngâm vào chất xúc tác và theo những thứ ghi lại trong sách mà luyện, tầng thứ nhất là Bạch Cốt Thảo giống như Mã Hầu, tầng thứ hai là Thiết Cốt Thảo, tầng ba là Ngân Cốt Thảo và cuối cùng là Kim Cốt Thảo, môn võ công này luyện xong, ban tay giống như vũ khí, sử dụng trong chiến đấu rất là thực dụng.

Còn về linh thạch thì Du Vân đếm sơ qua có bốn trăm miếng khiến cho Du Vân cười ngu ngơ không thôi, có những linh thạch này không nói đến có thể mua được tài nguyên, phù lục mà có thể tu luyện đến Long Khí tầng mười ba.

Còn về Kim Cốt Thảo sao, Du Vân cũng không có ý định tu luyện, mặc dù nó sẽ giúp đỡ Du Vân khi chiến đấu nhưng mà trước hết có mua được tài liệu để chế ra dung dịch để ngâm hay không, tài liệu có mắc tiền hay không, với lại hiện giờ Du Vân cũng không muốn biến cái tay của mình làm vũ khí.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Long Khí mười ba tầng

Đến lúc này đây Du Vân mới nằm xuống ngủ một giấc mang theo vẻ mỉm cười thỏa mãn, thu được quý rồi còn lấy được túi trữ vật, tăng tiến tu vi.

Đến khi tỉnh dậy đã là ngày hôm sau, ngáp một cái, Du Vân lấy ra ba bình đan dược của mình cùng với hai mươi bình của Mã Hầu, trong bình sứ đan dược của Mã Hầu có tới mười viên chứ không phải bảy viên như của Mã Hầu, có lẽ Mã Hầu bỏ thêm vào để giảm bớt số lượng của bình sứ, đổ ra một viên đan dược vào trong miệng, Du Vân vận chuyển công pháp, mười phút sau Du Vân mở mắt ra, hiệu quả của viên đan dược này đối với Long Khí tầng mười hai rất nhỏ bé, Du Vân cầm trong tay hai viên linh thạch, linh thạch tiếp xúc với lòng bàn tay mang lại một cảm giác mát lạnh, lại bỏ thêm hai viên đan dược vào trong miệng, vận chuyển cùng lúc hai môn công pháp, hai viên linh thạch trong lòng bàn tay ba ra một tia linh khí rồi tiến vào thân thể qua lòng bàn tay, mà ở xung quanh mật thất từng tia linh khí và khói đen bay nhanh về phía Du Vân, trong thân thể tràn ra mây đen, mặt quý trong mây đen thò đầu ra tham lam hút từng tia quý khí đó khiến chúng ngưng thật hơn, thời gian chúng ly khai mây đen tự mình chiến đấu cũng không còn xa nữa.

Thời gian từng lúc mà trôi qua, mười ngày, hai mươi ngày, tháng qua tháng, ba tháng sau, trời cũng chuyển sang mùa thu, cây cối khắp nơi đều rụng lá đi mà ở Huyền Quỷ tông như được bao trùm một tấm khăn đỏ, lá đỏ bay khắp nơi. Mà ở dưới chân núi Quỷ Phong, trong khu vực nhà ở của đệ tử ngoại môn, một gian phòng bình thường, ở trong mật thất một người thanh niên đang ngồi đó, trên người mây đen lượn lờ, trong mây đen hiện lên mười mấy gương mặt với vẻ thỏa mãn, lâu lâu lại hít vào từng tia quý khí, trên tay người thanh niên này nắm hai viên linh thạch, sương mù trong linh thạch ngày càng ít đi, trên mặt đất thì nằm lung tung các bình sứ trống không, ở bên phải người thanh niên trước kia là một đồng lớn linh thạch bây giờ chỉ còn lại một nửa, thanh niên này có làn da trắng bóng, khuôn mặt anh tuấn nhưng bây giờ đang lâm thâm mồ hôi chảy ra như đang làm việc gì cố sức. Bỗng nhiên trong thân thể "oanh" một tiếng, hai viên linh thạch cũng nổ tung ra thành bột phấn, trên người cũng chảy ra màu đen vật chất xen lẫn một ít màu đỏ hôi tanh.

"Ha ha, đã là Long Khí mười ba tầng rồi, ba tháng này cố gắng thật sự rất đáng giá."

Người thanh niên này chính là Du Vân, ba tháng này hắn cố gắng trùng kích chỗ bế tắc kinh mạch cuối cùng ngay cả ra ngoài lấy đan dược cũng không.

"Hắc hắc, nên ra ngoài đi dạo một vòng ah, ở đây buồn chán chết đi được."

Du Vân lau đi trên thân thể màu đen tanh hôi rồi thay một bộ đồ khác rồi cất bước ra ngoài dạo một vòng, người tới người đi tấp nập, làm cho Du Vân cảm thấy rất là sảng khoái, đi dạo một vòng xong Du Vân ra phía sau núi nơi bày bán các quầy hàng, đi quanh một vòng Du Vân từ tiện ngồi xuống một chỗ móc ra một tờ phục lục hỏi:

"Vị sư đệ này, tấm phù lục này bán bao nhiêu linh thạch?"

Người vừa được hỏi khó chịu không thôi, đã không mua còn đi hỏi cái này cái nó.

"Hỏa cầu phù, hai mươi linh thạch một tấm, không mua gì thì đi sang chỗ khác chơi..."

Du Vân ngượng ngùng cười một tiếng, đứng lên bước đi. Người này xì một tiếng khinh miệt. Nhưng Du Vân không để ý gì về chuyện này, trong lòng mừng thầm không thôi, đồng phù trong túi trữ vật toàn là loại phù lục này...

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Chu Lượng

Tiếp tục đi sang một gian hàng khác, gian hàng này chủ nhân của nó là một tên béo mà lùn, trên mặt thì mỉm cười làm cho mỡ trên mặt che luôn cặp mắt.

"Ah, vị sư huynh này, ngươi cần mua cái gì? Hỏi cái gì, sư đệ sẽ làm thỏa mãn sư huynh, mà đồ ở đây bán ra rẻ hơn các gian hàng khác đó."

Tên béo này vừa thấy Du Vân đến thị chạy ra bắt cánh tay Du Vân vừa lôi kéo vừa nói.

"Thật có thể cho ta thỏa mãn không?"

"Hắc hắc, đây đây, sư huynh nhìn xem, có đan dược, phù lục, vũ khí,... Nếu sư cần âm hồn sư đệ cũng có., à sư huynh có thể gọi sư đệ là Chu Lượng."

"Ah, ở chỗ này không có thứ ta muốn, sư đệ có quyền sách nào giới thiệu về đan dược không?"

"Ha ha, hóa ra sư huynh là tìm thứ này sao, có, đương nhiên là có, chỉ cần một trăm linh thạch thôi, có giới thiệu từ đan dược tu vi Trúc Cơ trở xuống nha."

Chu Lượng ánh mắt lên, nhanh chóng trả lời, trong lòng thì cười to lên: haha ha gặp cá lớn rồi...

"Gì mắc như vậy? Cùng lắm là năm mươi linh thạch thôi."

"Ah sư huynh, ngươi nghĩ như vậy thì chết ta, loại sách này không chỉ giới thiệu đan dược thông dụng mà còn nói về một số đan dược Trúc Cơ nữa đó, sư huynh thử đi xem mấy gian hàng khác xem, đều là giả cả như vậy."

"Vậy sao? Thế sư đệ ngươi quay lại chỗ của ta được không? Ta không mang theo nhiều linh thạch như vậy."

"Được được, sư đệ nhìn thấy cũng biết, chúng ta đi thôi"

"Còn gian hàng của ngươi?"

"Hắc hắc, không sao đâu, chúng ta nộp phí ở đây, cho dù đi đâu cũng được bảo vệ, không bị mất trộm đâu, đi đi."

Chu Lượng hỏi thúc Du Vân đi nhanh như sợ con cá lớn này sẽ đổi ý. Thật ra Du Vân cũng không phải để linh thạch ở chỗ của mình mà để trong túi trữ vật, mà Du Vân cũng không tiện lấy ra, chắc chắn sẽ mang tới nhiều cái rắc rối, như lúc trước Du Vân đã nói, thứ gì tốt thì không nên lấy ra trừ khi có sức để bảo vệ.

"Ah sư huynh, ngươi đã Luyện Khí mười ba tầng rồi sao?"

"Ha ha ta chỉ gặp may mắn mới Luyện Khí mười ba tầng thôi."

"Éc, sư huynh may mắn nào tốt như thế, sư đệ tu luyện đã năm năm rồi mà vẫn đang ở Luyện Khí tầng mười hai đây."

Hai người vừa đi vừa trò chuyện thật vui, Chu Lượng nói ra một số chuyện kỳ quái mà hắn đã nghe được khiến Du Vân trên đường đi tặc lưỡi hiểu kỳ không thôi.

"Sur đệ, đã đến nơi rồi sur đệ ở ngoài đây chờ, sư huynh vào nhà lấy linh thạch."

Nói xong Du Vân vào trong phòng từ trong túi trữ vật lấy ra một trăm viên, gói lại trong miếng vải sau đó đem ra.

"Đây là linh thạch, sur đệ đếm lại đi."

"Ha ha không cần, đây là sách giới thiệu đan dược sư huynh cầm lấy."

Nói xong Chu Lượng cũng móc trong ngực ra một quyển sách nhỏ cỡ bàn tay sau đó đưa cho Du Vân.

"Ha ha bây giờ sư huynh có việc nên khi nào chúng ta lại nói chuyện với nhau, ah, đây, cho ngươi, ta thấy ngươi rất là thuận mắt."

Vừa nói Du Vân vừa ném ra một cái bình sứ, Chu Lượng thấy vật thì bất ngờ một chút rồi lấy tay chụp, ở ra thấy bảy viên đan dược màu trắng nhỏ như hạt đậu.

"Cảm ơn sư huynh, cảm ơn sư huynh, nhất định lần sau chúng ta sẽ nói chuyện tiếp."

Chu Lượng mặt mày mừng rỡ liên tục nói tiếng cảm ơn, hai người nói thêm hai ba câu nữa rồi mới chia tay.

Du Vân thì chạy nhanh vào mật thất, mở ra quyển sách dựa theo hình vẽ mà tìm kiếm tên đan dược và công dụng của nó.

"Màu xanh là giải độc đan, chuyên giải các loại độc tố..."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Hóa Dịch Đan

"Đan dược màu xanh là giải độc đan, có thể giải một số độc tố, màu đỏ là bổ huyết đan, có công dụng bồi bổ máu mất đi,v.v..."

Du Vân vừa lật xem vừa lấy ra đan dược mà so sánh, khi xem hết phần những đan dược thông dụng thì cũng biết hết các loại đan dược chỉ trừ một bình có đan dược màu đen và cái bình sứ có chứa hai viên đan dược màu xám tro. Du Vân tiếp tục chuyển qua đan dược dành cho tu sĩ Trúc Cơ, đến khi lật ra xem tờ đầu tiên thì thấy trong hình vẽ một viên đan dược to bằng viên bi, màu xám đen, phía dưới hình vẽ là ba chữ Hồi Pháp Đan, có công dụng hồi phục pháp lực nhanh chóng.

"Thì ra viên đan dược này dành cho Trúc Cơ kỳ, chẳng trách tìm hoài không thấy."

Du Vân thấy vậy tiếp tục lật xem vẫn không thấy hình vẽ nào về hai viên đan dược kia cả, nhưng vừa lật đến trang cuối thì chứng kiến một hình vẽ, trong hình vẽ có một viên đan dược to bằng ngón tay cái màu xám tro, phía dưới hình vẽ thì ghi ba chữ Hóa Dịch Đan, công dụng là khi ăn vào có mấy phần tỷ lệ hóa chân khí thành dịch thể bước chân vào Trúc Cơ kỳ, chỉ áp dụng cho Luyện Khí mười ba tầng đỉnh phong, đọc đến đây Du Vân sắc mặt đỏ bừng vì kích động.

"Hóa Dịch Đan ah Hóa Dịch Đan, ngươi thật sự cho ta một bất ngờ..."

Du Vân cầm lấy bình sứ chứa hai viên đan dược mà nâng niu cẩn thận như bảo bối.

"Ha ha, có Hóa Dịch Đan này, ngày ta tiến đến Long Dịch cảnh không còn xa nữa, có thể bay lên trời, còn có thể sử dụng pháp thuật nữa, hahahahaha..."

Kích động, vui mừng qua đi, Du Vân cất kỹ bình đan dược này vào túi trữ vật sau đó bỏ vào trong ngực áo vỗ vỗ một phát. Làm xong xui Du Vân bước chân ra khỏi gian phòng, vừa bước ra thì mọi người tùm năm tùm ba bàn tán chuyện gì đó.

"Nghe gì không? Bên Huyết Phong năm nay có sáu người Trúc Cơ cùng lúc."

"Nhiều như vậy? Mggg năm chỉ có một hai người thôi, năm nay có tới sáu người."

"Sáu người này người này thì năm người khác không nói gì, riêng người thứ sáu các ngươi biết là ai không?"

"Là ai ah?"

"Là tên được Trần trưởng lão thu làm đệ tử, có Huyết linh căn."

"Ah, hẳn vừa gia nhập tông môn chưa đến một năm đã Trúc Cơ rồi sao, đúng là người mang biến dị linh căn có khác."

"Hừ, biến dị linh căn thì sao chứ, năm người kia có một linh căn tốc độ tu luyện cũng đâu có kém, chỉ được cái là làm đệ tử Trần trưởng lão thôi, không chỉ được tài nguyên đầy đủ còn có Trần trưởng lão và mấy người trưởng lão quan tâm dạy dỗ, như thế ta cũng Trúc Cơ chứ nói chi là hẳn."

"Haiza, chúng ta là ngoại môn đệ tử, lúc nào cũng lo lắng về vấn đề tài nguyên tu luyện sao mà bằng người ta được chứ, thật hâm mộ a, à mà nhắc đến Huyết linh căn, Quý Phong chúng ta lâu rồi cũng không có biến dị linh căn xuất hiện."

"Hừr.... Người tưởng biến dị linh căn là gì mà muốn xuất hiện là xuất hiện chứ..."

Du Vân đứng ở nơi đó nghe mọi người bàn luận mà ngẩn ngơ, cái người mà cùng vào tông với bọn hắn đó đã Trúc Cơ kỳ rồi sao, Du Vân cũng nhớ tới Cao Lý, Đường Lôi không biết bọn hắn tu luyện như thế nào rồi. Nhưng mà chỉ chút lúc sau Du Vân liền ném mọi chuyện ra sau đầu, người ta Trúc Cơ là chuyện người ta, chính mình cũng ập tiến tới Long Dịch cảnh rồi đây.

Một đường Du Vân chạy thẳng tới chỗ Chu Lượng, hẳn muốn nghe Chu Lượng kể chuyện, một con rắn nhỏ thâm sơn cùng cốc, không biết tí gì về mọi thứ xung quanh nên Du Vân rất thích thú những chuyện mà Chu Lượng kể.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Trò chuyện với Đường Lôi

"Mười ngày sau, Du Vân đang trên đường về chỗ của mình từ chỗ Chu Lượng thì gặp phải Đường Lôi, giờ phút này đây Đường Lôi tu vi cũng đã Luyện Khí mười ba tầng, Đường Lôi bước tới chỗ của Du Vân cười nói:

"Vân sư đệ vừa mới đi từ cửa hàng về sao?"

"Đúng vậy, Đường sư huynh tìm sư đệ có việc gì sao?"

"Ha ha, cũng không có gì, ta và sư đệ cùng nhau vào tông môn coi như cũng có quen biết, haiza ta ở nơi đây cũng không quen biết ai cũng không nói chuyện nhiều, sư đệ cùng nói chuyện với ta được không?"

"Ha ha thì ra chuyện này, sư đệ cũng như vậy ah, gần đây mới quen được một người nên hay ra đây nói chuyện."

Hai người sòng vau mà đi, nói rất nhiều chuyện.

"Vân sư đệ, lúc trước ngươi là tán tu ở nơi nào?"

"Sư đệ lúc trước là một tên tán tu nay đây mai đó không cố định một nơi? Còn sư huynh cũng là tán tu sao?"

Du Vân trong lòng lộp bộp một tiếng rồi nhanh chóng trả lời được định sẵn từ trước rồi hỏi lại một câu.

"Ta sao? Thực ra ta đến từ một gia tộc lớn chứ không phải là tán tu."

"Ah sư huynh sao lại nói ra như vậy?"

"Ha ha, ta nói chuyện với Vân sư đệ giống như đã thân, mà muốn làm bạn bè thì không cần phải giấu diếm, với lại chuyện này nói ra cũng không có gì."

"Ha ha sư đệ cũng cảm thấy như vậy, mà sao sư huynh không ở trong gia tộc của mình tu luyện mà lại đến nơi đây?"

Du Vân mỉm cười mà nói.

"Chuyện này sao, ở đây cũng không tiện nói, nếu sư đệ có thời gian thì đến phòng của ta, ta sẽ nói cho sư đệ biết, gian phòng ta cũng cách không xa phòng của sư đệ là mấy."

"Vậy thì khi nào sư đệ nhất định sẽ qua, mà sư huynh khi nào thì trùng kích vào Trúc Cơ kỳ?"

"Ta sao, ta cần phải qua năm sau mới được, mà sư đệ tăng tiến tu vi cũng rất nhanh ah, lúc mới vào tông chỉ Luyện Khí mười tầng, bây giờ đã Luyện Khí mười ba tầng, sư đệ cũng dự tính khi nào thyy bế quan tiến cảnh tu vi?"

"Hắc hắc lúc trước sư đệ may mắn gặp được cơ duyên tu vi mới tiến nhanh như vậy, sư đệ dự tính khi nào qua nghe sư huynh kể chuyện thì sẽ bắt đầu bế quan."

Hai người tiếp tục nói chuyện một lúc nữa rồi chia tay lẫn nhau, mỗi người đi về gian phòng của mình.

Du Vân vào trong mật thất ngồi xếp bằng, từ trong túi trữ vật lấy ra quyển sách màu đỏ như ngọn lửa đang cháy, thời gian qua Du Vân làm đủ mọi cách nhưng không làm gì được cái quyển sách này, như lấy dao găm rạch phá, nhỏ máu nhận chủ như túi trữ vật, ngâm vào trong nước thì y như rằng nước sôi lên và bốc hơi hết, còn đốt nó thì như muốn chìm đáy biển không có tác dụng gì cả, điều này khiến Du Vân tâm tắc kêu kỳ lạ, mỗi khi rảnh rỗi một mình thì lấy ra mà xem xét.

Mà nhắc tới lại lịch thì cái vị Trúc Cơ đã chết trong cái động kia thì hẳn cũng lấy được trong một phế tích vỡ nát, rồi sau đó hẳn xông lâm vào cái động kia bằng một phương thức kỳ quái, mà vào trong đó chưa kịp làm gì thì đã bị một đám quỷ nhào vào giết chết khi không kịp chuẩn bị mặc dù hẳn có tu vi Trúc Cơ, mà sau đó không biết vì sao trong động lại chỉ còn một con lệ quỷ và tu vi chỉ có Luyện Khí mười ba tầng.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Không gian phế tích

Mà lúc Đường Lôi và Du Vân quay về chỗ ở của mình thì Tu Tiên Giới Nam Việt quốc nhận được một tin oanh động. Hai mươi năm trước một vị Kết Đan kỳ trưởng lão phát hiện một cái truyền tông cổ xưa, sau khi bỏ tiền ra mua các tài liệu sửa chữa và phái nhiều người ra thăm dò thì phát hiện sau khi truyền tông đến một không gian khác, không gian này linh khí nồng đậm hơn ở ngoại giới gấp đôi, thảo dược khắp nơi yêu thú vô số, mà khi phái người thăm dò mới biết được ở trong không gian này khe hở không gian vô số như bị chuyện gì ở trong đó xé rách ra vậy, chỉ có Trúc Cơ kỳ trở xuống tiến vào, còn Kết Đan tiến vào không gian sẽ không ổn định mà sụp đổ, mà chuyện đó cũng không oanh động mấy nhưng việc oanh động cả Tu Tiên Giới ở Nam Việt quốc là trong không gian có phế tích môn phái tồn tại, phế tích có ý nghĩa gì mà lại oanh động? Nghĩa là môn phái này đã diệt vong, nhưng diệt vong lại để lại các bí tịch công pháp, phát thuật, tài nguyên đan dược, v.v... Mà đến hôm nay mới chuẩn bị xong xuôi sự tình để đi vào trong đó. Tin tức này không biết truyền ra từ đâu, không biết tên đệ tử nào vào thăm dò rồi vô ý lộ ra tin tức. Vì thế các tông môn lớn ở Nam Việt quốc bắt đầu gấp gáp yêu cầu Huyết Quỷ tông phải chia sẻ cái không gian này, sáu gia tộc lớn và tán tu tu vi cao cũng bắt đầu liên hệ Huyết Quỷ tông ý đồ kiếm một chén canh.

Từ La Tông.

Trong mật thất một hang đá đang ngồi ba lão giả.

"La đạo hữu suy nghĩ như thế nào về việc Huyết Quỷ tông phát hiện không gian phế tích này?" Hồ Quý khuôn mặt nghi ngờ mà hỏi, Ngô Hồ ở bên cũng vẻ mặt như thế.

"Haizz... Như lúc trước chúng ta đã thấy Huyết Quỷ tông làm việc rất quái gở, tiêu tiền mua tài nguyên, tài liệu, mà đi ra ngoài cũng rất điệu thấp. Mà việc phát hiện không gian này cũng rất có thể là âm mưu, nhưng mà không phải âm mưu mà sự thật thì như thế nào đây?"

La Thanh ngồi ở giữa nhăn mày suy nghĩ nói.

"Haiz nếu là âm mưu thì bọn họ tính làm cái gì đây? Mà là sự thật thì chúng ta cũng không dễ dàng yêu cầu bọn họ chia sẻ cái không gian này, bọn hắn cũng là tông môn lớn chứ không phải môn phái nhỏ ah..."

"Đúng vậy, chúng ta cũng phải bỏ cái giá lớn ah. Mà sau khi vào chúng ta phải cho đệ tử hợp tác để phòng mới được."

Sau đó ba người lại bàn bạc về những vấn đề ở trong không gian phế tích.

Mà cùng lúc đó ở một chỗ âm u dãy núi, dãy núi mây đen bao phủ không có ánh nắng mặt trời xuyên qua tạo nên một cảnh sắc âm trầm lạnh lẽo.

Ở ngọn núi cao nhất có một cái gian điện, trên cửa có cái bảng ghi ba chữ to như rồng bay phượng múa Thiên Ma Điện, bốn cái nóc nhà thì được điêu khắc hình thù kỳ quái ma quỷ. Trong đại điện.

"Hừ, Huyết Quỷ Tông, rất tốt, có chuyện như vậy mà không nói ra cho chúng ta, tính ăn mảnh một mình sao?"

"Đúng vậy ah, dù sao chúng ta cũng là phe ma đạo, cộng đồng đối phó với phe chính đạo ah. Mà Thu đạo hữu cũng không tức giận làm gì, bây giờ chúng ta phải bàn bạc lại phải bỏ ra cái giá như thế nào để vào trong không gian phế tích ah."

Người được gọi là Thu sư huynh chính là trưởng môn Thiên Ma tông Thu Hoành bây giờ đang tức giận đùng đùng, người còn lại cũng là trưởng môn Kiếm Ma tông Hồng Hải, hai người đều là Nguyên Anh sơ kỳ.

"Hừ, chỉ cần cho bọn hắn một số lợi ích là được rồi, đến lúc đó phái ra tinh anh đệ tử đi vào trong đó chém giết hết là được."

"Chúng ta cần phải kết hợp mới được, chỉ cần chém giết toàn bộ người vào trong đó thì mọi thứ sẽ thuộc về hai tông môn chúng ta."

Hai người nhìn nhau cười gằn, tràn ra sát khí khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đường Lôî thần bí

Ngày hôm sau, Du Vân ra ngoài đường lại tiếp tục nhìn thấy mọi người bàn luận chuyện gì đó nhưng không để ý lắm mà bước nhanh tới phòng của Đường Lôî.

"Đường sư huynh, tiêu đệ đã đến rồi đây."

Vừa nói xong thì Đường Lôî cũng đi ra mỉm cười nói:

"Ha ha sư đệ tới sớm như vậy mau vào đây ngồi đi."

Đường Lôî dẫn Du Vân vào trong phòng khách, sắp xếp chỗ ngồi rồi sau đó rót hai chén nước trà đang còn nóng hổi, hương trà thơm ngát, mỗi khi hít vào rất là sảng khoái.

"Đây là cái gì ah?"

Du Vân lần đầu tiên thấy cái ly nước này, nước trà trong xanh, bốc lên những hơi nóng kèm theo hương thơm.

"Ha ha đây là trà sư huynh mang từ gia tộc đến, không những thơm ngon mà còn có tác dụng tĩnh tâm."

Đường Lôî nhấp một ngụm trà mỉm cười nói. Du Vân thấy vậy cũng bung ly trà lên nhấp một cái, nước trà nóng mang theo hương thơm chảy xuống bụng rồi lan tỏa khắp người rất là sảng khoái.

"Sư đệ lúc nãy ra ngoài nên cũng nghe được một số chuyện ah?"

"Chuyện gì? Lúc nãy sư đệ cũng không để ý lắm."

"Hả? Khắp cả tông môn đang đồn ầm lên kia kìa? Hai mươi năm trước tông môn phát hiện một cái không gian phế tích, tông môn vì chuyện này bỏ ra vô số lịch thạch để chuẩn bị cho việc này, nhưng không biết vì sao lại bị lộ ra ngoài."

Đường Lôî giống như cười mà không phải cười nói với Du Vân.

"Không gian phế tích?"

"Sư đệ không biết sao? Không gian này được các tu sĩ có tu vi cao cường mở ra, có thể xây dựng cho mình làm một thế giới riêng."

"Thật vậy sao? Đến tu vi gì mới có thể xây dựng cho mình một thế giới riêng?"

Du Vân nghe thấy thế ánh mắt nóng rực lên.

"Haha sư đệ bây giờ suy nghĩ chuyện này làm gì, tu vi cao cỡ nào thì sau này nếu sư đệ có cơ hội tu luyện lên thì biết, mà chuyện xây dựng lên thế giới cũng không phải việc dễ dàng..."

"Như vậy sao? Haiz, mà sao sư huynh lại biết việc này?"

Du Vân buồn rầu mà hỏi lại một câu.

"À, cái này là sư huynh từ trong gia tộc xem một bản sách cổ mới biết được."

"À mà sư huynh hãy kể gia tộc sư huynh đi, còn nữa, chỗ của sư huynh như thế nào? Có đẹp không?"

"Gia tộc của ta cũng không ở Nam Việt quốc, mà ở một nơi rất xa, ở đó cũng chẳng có phong cảnh gì đẹp."

Đường Lôî khi nhắc đến chỗ của gia tộc thì nhìn về phương xa với ánh mắt buồn bã nhưng rất nhanh biến mất.

"Ta đi vào Huyết Quỷ tông thực ra cũng có mục đích khác, nhưng bây giờ thấy Huyết Quỷ tông như vậy nên biết không thể ở lâu, mau chóng ly khai."

"Mục đích gì vậy? Mà tại sao phải ly khai? Sư đệ thấy bình thường mà."

Du Vân nghe vậy thì nghi ngờ mà hỏi, trong lòng cũng bắt đầu cảm thấy lo sợ bất an.

"Mục đích gì thì ta không thể nói cho sư đệ được, còn về tại sao phải mau chóng ly khai Huyết Quỷ tông sao? Lần này thực ra là một cái âm mưu, nếu sư đệ không bị gọi đi vào cái không gian phế tích kia thì hãy Trúc Cơ rồi mau chóng đi ngay, hoặc bây giờ đi cũng được, còn nếu bị gọi tên thì chắc chắn sẽ chết. Sư huynh chỉ nhắc nhở như thế thôi, sư đệ hãy cân nhắc."

Đường Lôi về mặc nghiêm túc mà trả lời, câu trả lời này khiến cho Du Vân nhảy dựng lên.

"Sư huynh nói thế là sao? Tại sao phải chết? Chẳng lẽ cái không gian kia là giả?"

"Không gian là thật, nếu là giả sao lừa gạt được các tông môn khác chứ, sư huynh chỉ nói như vậy thôi, không thể nói thêm nữa, đi hay ở lại đây là do sư đệ quyết định, à sư đệ cũng đừng nên hỏi ta làm như thế nào biết việc này, ta cũng không có cách nào trả lời."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bị gọi tên

Du Vân quay về trong mật thất của mình ngồi xuống mà suy nghĩ những gì Đường Lôi nói, mà trước khi đi Đường Lôi đã dặn dò Du Vân thật kỹ những lời này không được nói với ai, nếu không sẽ chết nhanh hơn.

"Đi hay là không đi đây này? Nếu không đi có thể sẽ bị gọi vào cái không gian chết tiệt đó, còn đi thì biết đi đâu? Còn có công pháp phần sau và tài nguyên tu luyện nữa chứ..."

Du Vân đau khổ mà suy nghĩ, không biết nên đi hay là không đi.

"Mà thôi, trong tông môn đâu phải chỉ có một mình ta, chắc không bị gọi đâu, vẫn ở lại tông môn thì hơn."

Cuối cùng Du Vân tìm một cái lý do để ở lại.

Ngày hôm sau, sáng sớm ánh mặt trời chưa ló ra khỏi chân trời thì trên sườn núi hai ngọn Quỷ Phong và Huyết Phong bay xuống những đám mây đen hoặc vùng máu, ở trên những mây đen hoặc vùng máu đứng một tên đệ tử quần áo màu đen hoặc màu đỏ, có tu vi Trúc Cơ sơ kỳ hoặc Trúc Cơ trung kỳ, những người này bay xuống khu vực ngoại môn đệ tử, mọi người đổ xa ra ngoài nhìn xem những người này, nội môn đệ tử như thần long thấy đầu không thấy đuôi, chưa bao giờ bén mảng đến khu vực ngoại môn đệ tử nhưng hôm nay lại thấy nhiều như vậy, khiến cho mọi người bàn tán xôn xao, Du Vân cũng ở trong đó mà ngược nhìn lên. Khi mấy vị đệ tử Trúc Cơ này bay xuống và dừng lại ở trên không trung, từ cơ thể tràn ngập ra uy áp khiến cho mọi người cảm miêng lại, không dám nói ra một lời.

"Ồn ào cái gì mà ồn ào, hôm nay chúng ta nghe lệnh của Tông chủ và các vị trưởng lão xuống đây, theo danh sách, ai có tên thì hãy bước về phía trước!"

Một tên Trúc Cơ giống như cầm đầu lấy ra một tờ danh sách từ túi trữ vật, hung hăng càn quấy mà nói.

"Vị sư huynh này, không biết tông chủ và các vị gọi tên người trong sổ chúng ta làm gì vậy?"

Một người trong đám đệ tử ngoại môn hỏi ra nghi ngờ của mình.

"Câm miệng, người không có tư cách hỏi ta."

Người Trúc Cơ này quát to lên.

"Tư Mã Đông"

Nghe thấy đọc tên một người trung niên từ đó bước ra, vẻ mặt lo lắng nhưng không biết làm gì.

"Minh Thắng."

Lại tiếp tục một người bước ra, sắc mặt cũng không khá hơn là mấy.

"..."

Du Vân cũng hồi hộp không thôi, hắn cũng không muốn bị gọi tên, đây là đánh bạc tính mạng mình ah. Qua hơn mười phút, số người được gọi cũng đã tới một trăm, tờ danh sách cũng đã tới cuối cùng, Du Vân thấy vậy thở dài một hơi. Nhưng mà..

"Lục Du Vân."

Du Vân sắc mặt tái nhợt từ trong đám người bước ra. Trong lòng hồi hận không dứt, sớm biết như vậy thì ngày hôm qua nên nghe lời Đường sư huynh đi ngay cho rồi, mà lúc này Du Vân cũng không thấy Đường Lôi, có lẽ ngày hôm qua khi nói chuyện xong Đường Lôi cũng đã nhanh chóng ly khai.

"Danh sách đã hết, còn lại những người khác thì rút về chỗ của mình đi."

Mấy người khác cũng không biết chuyện gì xảy ra nhưng nghe được ly khai thì nhanh chóng rời đi, không muốn lại ở đây một phút giây nào nữa, ai biết vị sư huynh này nổi nóng lên rồi làm cái gì ai biết được, người ta là Trúc Cơ kỳ, là đệ tử nội môn ah.

"Còn các ngươi, các ngươi tự chia nhau leo lên đám mây, chúng ta còn phải nhanh chóng về trả nhiệm vụ và gặp mặt tông chủ nữa."

Thế là cứ hai người bước chân lên đám mây sau đó bay lên đỉnh núi.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lợi dụ

Đây là lần thứ hai Du Vân tới Huyết Quỷ Điện, gian điện vẫn như lúc trước, tang thương mà âm trầm như một con quái vật đang nằm ngủ ở đó. Đám người Du Vân lên đến nơi thì đã có người của Huyết Phong đã đứng nơi đó. Dẫn đầu vẫn là Triệu Hải, trong đám người của Huyết Phong có cả Cao Lý, Cao Lý bây giờ vẫn mang theo bộ mặt cao ngạo như trước nhưng đôi mắt lại có thêm một vòng hào quang khát máu, bên cạnh hắn đứng bốn năm người đang nói chuyện với nhau, những người này đều là tinh anh trong sáu gia tộc được phái tới đây để thăm dò Huyết Quỷ tông, nhưng chưa kịp thăm dò được cái gì thì chuyện không gian phế tích đã truyền ra cả Tu Tiên Giới.

Mà hôm nay tông môn triệu tập mọi người cũng không biết là việc gì.

"Các ngươi cứ đứng đây là được, tí nữa tông chủ và các trưởng lão đến sẽ nói ra vì sao chúng ta phải mang các ngươi lên đây, mà ta nghĩ cũng có một số người biết được việc gì."

Chờ khoảng năm phút sau, mấy vị trưởng lão và tông chủ bước ra từ đại điện.

"Hôm nay gọi các ngươi lên đây vì liên quan đến việc không gian phế tích. Đúng như lời đồng ở Tu Tiên Giới, cái không gian này là do tông môn ta phát hiện từ lúc hai mươi năm trước, chúng ta đã hao phí tiền của để chuẩn bị cho ngày hôm nay, nhưng lại không biết ai lại truyền việc này ra, nếu để tông môn điều tra ra là ai, hừ..."

Trần trưởng lão nói xong câu cuối, sát khí tỏa ra bao quanh tất cả mọi người khiến cho đám đệ tử sắc mặt tái nhợt.

"Ha ha Trần sư huynh không cần như thế, chúng ta hôm nay gọi bọn hắn lên làm nhiệm vụ cho tông môn chứ không phải để nơi trút giận."

Lý trưởng lão thấy vậy cười nói.

"Được rồi, chúng ta nói về việc chính đi."

Tông chủ Thắng Hồng nói ra.

"Hôm nay gọi các ngươi lên đây là có một số việc cần nói với các ngươi. Đầu tiên, những người ở đây sẽ được phái đi vào không gian tìm kiếm thảo dược, tài nguyên và đặc biệt thăm dò khu phế tích."

Trần trưởng lão nói xong quét mắt nhìn mọi người.

"Lúc trước chúng ta đã phái người đi vào nhưng không gian trong đó không được ổn định lắm nên phải bỏ ra lịch thạch mua tài liệu về làm các trận pháp để ổn định, đến hôm nay mới xong."

"Vào trong đó, ngoài nguy hiểm từ yêu thú ra thì còn rất nhiều khe hở không gian, lúc trước chúng ta cũng tổn thất một số đệ tử."

Nói đến đây các đệ tử một đám vẻ mặt sợ hãi, mọi người cũng nghe qua khe hở không gian, đó là việc không gian không được ổn định, lúc nào cũng có thể sụp đổ, việc không ổn định tạo ra các khe hở không gian, mà rơi vào không gian này cả chủng môn có tu vi Nguyên Anh cũng chưa chắc sống nổi.

"Sợ hãi cái gì, lúc trước đệ tử vào thăm dò đã vẽ ra được bản đồ, tuy bản đồ không rõ ràng lắm nhưng như thế các ngươi cũng có thể né tránh chỗ nguy hiểm rồi, chúng ta có lợi thế hơn những tông môn và gia tộc khác. Hơn nữa các ngươi ở trong đó ngoài phe tích ra các ngươi có thể được phân cho hai thành, không chỉ thế sau khi ra ngoài tông môn sẽ bồi dưỡng các ngươi, trợ giúp các ngươi tăng lên Trúc Cơ."

Trần trưởng lão dụ dỗ nói ra. Lời vừa nói ra các đệ tử mất đi vẻ sợ hãi mà thay vào đó là vẻ mặt mừng rỡ, ai lại không muốn tông môn bồi dưỡng, không những thế còn lấy được hai thành những thứ mà mình lấy ra, duy nhất không có vui mừng chỉ có Du Vân.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Các đại tông môn

Du Vân vui mừng nổi sao, bị gọi đi vào chịu chết thì ai lại vui mừng.

"Ba ngày sau chúng ta sẽ xuất phát tới chỗ không gian phế tích, đến lúc đó mọi người sẽ được phân phát mọi thứ cần thiết, các nội môn đệ tử đưa bọn họ trở lại chỗ cũ ah!"

Lý Phong trưởng lão nói xong phát tay ra hiệu các đệ tử có thể đi xuống, còn mình và các trưởng lão, tông chủ thì vào lại trong điện bàn bạc chuyện gì đó.

Du Vân về trong mật thất mà nằm một cục ở đó, hắn bây giờ đã quá hối hận, bây giờ thì không thể ly khai được nữa, nếu dám bén mảng ra ngoài tông môn chắc chắn sẽ chết vì dám trốn đi.

Ngày thứ hai mọi người chứng kiến hai đám mây màu đen to, ở trong mây đen đủ loại quỷ đang gào rú, một phương hướng khác có một thanh kiếm to và một chiếc thuyền chở đầy người bay về phía Huyết Quỷ Tông, mây đen thì không chứng kiến rõ lắm nhưng thanh kiếm và chiếc thuyền mọi người có thể thấy rất nhiều nam nữ trẻ tuổi mà đứng ở trên đó.

Những người này bay thẳng đến ngọn núi Huyết Quỷ. Từ trong đám mây đen, thanh kiếm và chiếc thuyền bước xuống bốn người trung niên, tu vi đều là Nguyên Anh kỳ.

"Thăng đạo hữu, khách tới thăm mà các ngươi không ra đón sao?"

Chương môn Thiên Kiếm sơn Triệu Hoa dùng tinh thần lực quét qua Huyết Quỷ Điện lớn tiếng nói.

"Hừ, Thăng Hồng, các ngươi định ăn mảnh sao? Ít ra phải nói đến ta và Hải đạo hữu một tiếng chứ."

Thu Hoành đứng ở đó cũng lớn tiếng nói.

"Ha ha các vị đạo hữu đã đến ah? Không gian là chúng ta phát hiện, tiền đề làm trận pháp chống đỡ cũng là chúng ta? Vì sao phải nói cho các ngươi đây này."

Thăng Hồng bước ra cùng mấy vị trưởng lão cười lạnh nói.

"Ha ha Hồng đạo hữu nói như vậy không đúng nha, phát hiện không gian bí cảnh thì coi như không có gì, nhưng có phế tích môn phái thì phải phân cho bọn ta chén canh chứ."

Chương môn Vạn Khí Tông Lưu Quế mỉm cười nói.

"Hắc hắc... Các ngươi nói dễ nghe quá, chẳng lẽ bọn ta làm cho các ngươi hưởng sao? Mơ đi thôi..."

Thăng Hồng vừa dứt lời thì ở ngoài xa có một đoàn mây tím cùng sáu chiếc thuyền chở đầy người bay đến đây.

"Ah, là Tử La Tông và sáu gia tộc cũng đến, cũng vừa vặn, Hồng đạo hữu, chúng ta cũng không phải là muốn ăn không của chư vị, nói ra cái giá đi."

Triệu Hoa mỉm cười nói ra, mà cùng vừa lúc đoàn mây tím Tử La Tông và sáu gia tộc cũng đáp xuống.

"Hừ, nếu các ngươi muốn mỗi người phân một chén canh thì mỗi tông môn bỏ ra năm trăm triệu linh thạch đi."

"Đạo hữu nói giỡn sao? Tiền mà các vị bỏ ra cũng không đến ah?"

Lưu Quế sắc mặt trầm xuống mà nói.

"Hừ, tiền chúng ta bỏ ra cũng không tới nhưng không gian này là chúc ta phát hiện, các ngươi đi vào lấy tài nguyên thì cũng thôi, các ngươi còn ngấp ngé

cái phé tích kia nữa."

Thắng Hồng sắc mặt tỉnh bơ mà đáp.

"Hồng đạo hữu nói hơi quá, vào được phé tích nhưng tông môn nào lấy được các bí tịch cũng khó mà nói, với lại đệ tử của chúng ta vào trong đó cũng nguy hiểm hơn các vị ah? Ba trăm triệu linh thạch, như thế nào đây?"

Lúc này đây chuông môn Tử La Tông Tử Hiệu mở miệng nói, lời này nói ra mấy chuông môn và các gia chủ gia tộc khác cũng đồng tình như vậy. Thử tính xem, mỗi nhà bỏ ra ba trăm triệu linh thạch để vào không gian đó mà còn nguy hiểm hơn đệ tử Huyết Quỷ tông.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Kế hoạch phát động

"Vậy được rồi, chúng ta sẽ vào trong bàn bạc lại kỹ hơn, còn về mấy tên đệ tử của các người sẽ có người của chúng ta sắp xếp chỗ ở."

Thắng Hồng nói xong cũng dẫn mấy người kia đi vào trong đại điện mà các đệ tử tông môn thì được sử chỉ dẫn của các nội môn đệ tử đi ra các ngọn núi xung quanh mà ở lại.

Ngày tiếp theo có một tin tức từ Huyết Quỷ tông truyền ra, các tán tu mỗi người có thể nộp một trăm linh thạch có thể bước vào trong không gian nhưng khi đi ra ngoài phải nộp lại cho Huyết Quỷ tông bốn thành, điều này khiến cho tán tu sôi trào lên, nhao nhao mà hướng về Huyết Quỷ tông để tham gia.

Mà cùng với tin tức truyền, trong hang động trên núi phía sau núi Huyết Quỷ có hai người, người ngồi là một lão già chính là lão tổ Phương Quang của Huyết Quỷ tông, còn người đứng cung kính chính là Thắng Hồng.

"Mọi việc diễn ra tốt đẹp chứ?"

"Bẩm báo lão tổ, mọi sự đã chuẩn bị tốt, chỉ ngày mai nữa thôi."

"Rất tốt, hắc hắc, chắc hẳn mấy tông và sáu gia tộc lớn cũng phải ra hết tinh anh rồi chứ?"

Phương Quang lộ ra nét mặt nham hiểm, cặp mắt thì lộ ra khát máu hào quang cười hắc hắc mà hỏi.

"Đúng vậy thưa lão tổ, bọn hần đã phải ra hết tinh anh trong tông môn nhằm kiếm được lợi ích lớn nhất trong lần này."

"Người cũng liên hệ với Nam Dương quốc mấy môn phái kia luôn đi, sau lần này phải phát động ngay chuyện thứ hai, mấy gia tộc thì ta không lo, bọn hần không có lão tổ Luyện Thần kỳ, nhưng năm tông môn kia lại khác, chúng ta không chịu nổi năm môn phái đó trút lửa giận liên thủ trút giận được đâu."

"Thế nhưng mà chuyện lão tổ đột phá thì tính sao?"

"Ta đã suy nghĩ lại rồi, chờ hai chuyện này làm xong sau đó ta sẽ đột phá."

"Vâng, lão tổ."

Cùng một thời gian.

Trên ngọn núi được sắp xếp cho các đệ tử Thiên Kiếm Sơn ở lại. Trong một gian phòng trang nhã đầy nữ tính, hương thơm khắp phòng, trên bàn ngồi hai người con gái.

"Âm sư tỷ... Người đang lo lắng chuyện gì thế?"

Một người trong đó hỏi.

"Mấy hôm nay ta cứ có cảm giác lo sợ bất an, đến nơi này ta càng thấy bất an hơn."

Người được gọi là Âm sư tỷ nhún mày trả lời, người này có khuôn mặt thon đẹp, hai mày lá liễu, mũi cao, cái miệng nhỏ nhắn, da thịt trắng trẻo, nhìn rất là đẹp, giọng nói trong trẻo nghe rất êm tai.

"Âm sư tỷ quá lo lắng, chúng ta cũng đã là Trúc Cơ kỳ rồi, với lại ba tông môn chúng ta hợp tác với nhau, còn lo cái gì nữa?"

"Tuy nói là hợp tác nhưng ai biết vào trong đó, có vì một cây linh thảo mà chém giết nhau không. Nói chung là hãy cẩn thận."

Mà cũng cùng thời gian.

Khu vực ngoại môn đệ tử Quỷ Phong, Du Vân đi ra phía sau núi tìm gặp Chu Lượng.

"Lục sư huynh không chuẩn bị cho ngày mai mà còn tới đây nghe kể chuyện sao?"

Chu Lượng trông thấy Du Vân từ đằng xa mà hỏi.

"Chu sư đệ, người tới gian phòng của ta được không?"

Du Vân vẻ mặt nghiêm túc mang theo gấp gáp mà hỏi, nói xong cũng quay đầu đi làm cho Chu Lượng ngẩn ngơ, ngẩn ngơ nhưng rất nhanh mang theo cái thân béo chạy theo Du Vân, vừa đi vừa hỏi.

"Lục sư huynh có chuyện gì mà gấp gáp như thế?"

"Cứ theo ta về phòng ta đi, ở đây nói chuyện không tiện."

Hai người cũng không nói thêm gì nữa mà bước nhanh về căn nhà của Du Vân đang ở.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Xuất phát

Du Vân dẫn Chu Lượng vào trong mật thất của mình, vẻ mặt nghiêm túc hỏi:

"Chu sư đệ? Ta với người quen nhau cũng không lâu nhưng ta rất thích con người của người"

"Ha ha, sư đệ cũng như thế, ta cũng rất thích nói chuyện với sư huynh, cũng như tính cách."

"Nếu như vậy thì tốt, người nghe lời của ta, mau chóng rời đi cái tông môn này!"

"Sư huynh nói vậy là sao? Tại sao phải rời đi tông môn?"

"Việc này ta cũng không biết nói sao? Nhưng mà người hãy tin ta, mau mau rời đi thôi."

Chu Lượng suy nghĩ một chút sau đó cắn răng nói:

"Được, ta không biết vì sao sư huynh nói như vậy nhưng ta tin tưởng sư huynh. Bây giờ ta đi tiếp nhiệm vụ sau đó ra ngoài rồi rời đi luôn."

"Tốt, nếu ta còn sống sót, sau này chúng ta sẽ gặp lại nhau."

Du Vân nghe vậy cũng thở dài một hơi.

"Sư huynh đi vào trong đó cẩn thận, ta nghe nói đi vào đó rất nguy hiểm."

"Ha ha, ta sẽ cố gắng vậy."

Du Vân cười khò rồi tùy ý nói. Sau đó Chu Lượng nhanh chóng rời đi chỉ còn Du Vân ngồi lại trong mật thất, từ trong túi trữ vật móc ra một bình đan dược, ánh mắt chờ mong, hân dục tính đi vào trong không gian rồi trùng kích Long Dịch cảnh, thứ nhất là ở ngoài đây không được nữa rồi, thứ hai cũng nghe thấy ở trong đó linh khí so với ở đây nồng đậm hơn gấp đôi, nếu tu luyện ở trong đó thì tốt hơn.

Ngày thứ ba, ở bên ngoài Huyết Quỷ tông náo nhiệt cực kỳ, vô số tu sĩ tán tu từ Luyện Khí kỳ cho đến Trúc Cơ kỳ, ở trên không trung có vài tên Kết Đan đang lơ lửng, ở bên cạnh bọn họ cũng đứng một hai người trẻ tuổi, giống như sư phụ và đệ tử vậy. Đây là tán tu nghe tin chỉ cần nộp linh thạch là có thể đi vào nên kéo tới đây để cùng xuất phát với các tông môn đến nơi không gian phế tích.

Huyết Quỷ Điện, hôm nay ở ngoài quảng trường đứng hai trăm năm mươi người, phía trước bọn họ là tông chủ và các trưởng lão, mà bao quanh ngọn núi Huyết Quỷ là một màn sáng phát ra từ trận pháp dùng để ngăn cách tinh thần lực.

Trần trưởng lão vùng ống tay áo lên, mấy tia sáng bay đến hai trăm năm mươi người, thành linh là một cái bản vẽ bản đồ được làm từ da yêu thú và một cái túi trữ vật.

"Đây là bản đồ ở trong không gian, các ngươi có thể từ đó tránh đi một số nguy hiểm, ở trong đó cũng vẽ các nơi có thảo dược, các ngươi có thể tới đó hái, và quan trọng nhất là trong đó có đánh dấu phế tích môn phái, các ngươi vào trong đó thì mau chóng đi tới nơi đó."

"Chúng ta chỉ hành động một mình, tránh tiếp xúc với những người khác, nếu như gặp được tu sĩ của các tông môn hoặc tán tu thì mau chóng chém giết. Các ngươi hiểu rõ sao?"

"Rõ."

"Tuy nhiên, những a có túi trữ vật của mình thì hãy lấy ra, tông môn sẽ bảo quản cho các ngươi, để tránh một số việc không cần thiết, đan dược hồi phục pháp lực và chữa thương đều có ở trong túi trữ vật Trần trưởng lão vừa phát rồi."

Lý trưởng lão nói xong quét mắt về mấy tên đệ tử Trúc Cơ và sáu người Cao Lý. Mấy tên đệ tử Trúc Cơ và sáu người của sáu gia tộc lớn mặt mày xám xịt mà lấy ra túi trữ vật đưa lên.

"Tốt rồi, chúng ta xuất phát thôi."

Tông chủ Thăng Hồng thấy mọi việc xong xuôi cũng vung tay áo lên, trên không hiện ra một cái cờ từ từ to lên, to đến hai trăm trượng, mọi người mau chóng bay lên phóng ra khỏi núi Huyết Quỷ, chỉ để lại vài tên trưởng lão ở lại để xử lý mọi việc trong tông môn.

Mà tùy theo Huyết Quỷ tông bay lên trời rồi đi về phía Nam mấy ngọn núi khác cũng bắt đầu xuất phát, đám tán tu cũng nhao nhao đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Vào không gian

Phi hành toàn lực ba ngày sau thì đến một dãy núi hoang vu, thiên địa linh khí mỏng manh không có một chút nào chú ý cả, từ trong núi bay ra bốn người đạp không mà đi, theo sau là mười tên Trúc Cơ chân đạp mây đen hoặc vùng máu.

"Bái kiến tông chủ."

Một người trong đó nói ra, họ là những Kết Đan trưởng lão rồi đi tông môn hai mươi năm trước để đến nơi đây bảo vệ và trông chừng cái không gian này.

"Các vị vất vả rồi, chờ thêm một thời gian nữa là mọi chuyện xong xuôi."

"Không gian bên trong không có vấn đề gì chứ?" Thăng Hồng thâm ý sâu sắc mà hỏi một câu.

"Bẩm báo tông chủ, không gian bây giờ không ổn định lắm, trận pháp chỉ chống đỡ thêm hơn nửa năm nữa thôi."

Vị Kết Đan này vẻ mặt lo lắng nói ra.

"Hơn nửa năm sao? Nhiều đó cũng đủ rồi. Các vị, chúng ta bây giờ nghỉ ngơi một ngày, hôm sau mới vào hay như thế nào?"

"Hừ, bây giờ không vào còn đợi gì nữa?"

Thu Hoành hừ một tiếng lập tức nói ra, mấy người khác cũng gật đầu đồng ý, sau đó dẫn dắt các đệ tử của mình những chuyện khi vào trong đó.

"Vậy Biên sư đệ, ngươi mau dẫn chúng ta đến nơi truyền tống vào không gian đi thôi."

Thăng Hồng thấy thế cũng không nhiều lời, gọi tên một vị Kết Đan trong bốn người dẫn đường. Vào sâu trong dãy núi, ở một lòng chảo, khắp nơi đều là cây cối rậm rạp, ở giữa có một cái hồ thật lớn, nướng trong xanh. Mà bao phủ cả cái hồ là một màn sáng màu vàng lưu chuyển.

"Cái hồ là cửa vào không gian?"

Hồng Hải vẻ mặt nghi ngờ hỏi.

"Đúng vậy, lúc trước người của chúng ta vô tình phát hiện đây là cửa vào không gian, cái vòng sáng bao phủ cái hồ để phòng hộ không cho sinh vật nào bước vào. Chúng ta cho đệ tử đi vào đi thôi."

"Còn các tán tu, mau chóng nộp linh thạch đăng ký và để lại túi trữ vật ở bên ngoài, chúng ta sẽ phát ra cái mới, nếu ai dám tàng trữ túi trữ vật, Hừ...."

Thắng Hồng quết mắt về đám tán tu hừ một tiếng, cả mấy tên tán tu Kết Đan cũng cúi đầu không dám nói gì. Lục tục có người đi đến chỗ trưởng lão Huyết Quỷ Tông nộp phí linh thạch và lấy túi trữ vật rồi tự động xếp hàng chờ các đệ tử tông môn và gia tộc đi vào trước.

"Cửa vào này tùy ý truyền tống nên việc không đi cùng nhau là chuyện bình thường."

Cuối cùng Thắng Hồng nói thêm một câu. Mà trận pháp phòng hộ cũng dừng lại. Đệ tử tông môn lần lượt nhảy vào bên trong hồ. Đầu tiên là Huyết Quỷ tông, thứ hai là Từ La Tông, v.v..

Mà những tên đệ tử nhảy vào trong hồ kêu "Tùm" "Tùm" rồi biến mất không thấy.

Du Vân chỉ thấy đầu vầng mắt hoa, bên tai nghe tiếng "Vù vù" như đang di chuyển thật nhanh sau đó tầm mắt sáng lên, xuất hiện ở một bình nguyên bao la bát ngát, ngẩng đầu lên nhìn bầu trời thì hoảng sợ phát hiện trên bầu trời có vô số khe hở thật lớn giống như những con mắt chỉ có tròng đen trông rất đáng sợ. Du Vân nhìn khắp nơi nhưng ngoại trừ bình nguyên, cây cỏ cao bằng nửa người thì không thấy ai. Mấy ngàn người đi vào trong này nhưng lại không thấy một ai đủ để thấy không gian này lớn đến mức nào.

Du Vân hít sau một hơi, cảm nhận được độ nồng đậm linh khí trong này thì mừng rỡ, tùy tiện tìm một đường mà đi, việc quan trọng nhất bây giờ là tìm một nơi bế quan trùng kích Long Dịch cảnh giới.

Nhưng vừa đi được một chút thì trước mặt xuất hiện một con yêu thú đang chăm chú nhìn mình, ánh mắt hiện lên hung dữ và đói khát.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Dùng tu sĩ làm chủ được

Con yêu thú này hình thể thon dài như báo, trên thân có nhiều đóa hoa giống như mây, tu vi chỉ là Luyện Khí chín tầng.

"Hắc hắc, lâu rồi không ném qua máu tươi của yêu thú."

Du Vân cười hắc hắc một tiếng, nhanh chóng biến thân thành một con rắn to lớn, phát ra khí tức Long Khí mười ba tầng khiến cho con Hoa Vân Báo này hoảng sợ mà quay đầu bỏ chạy.

"Chạy, ta cho ngươi chạy."

Đầu rắn phun ra tiếng người rồi sau đó nhanh như chớp mà bỏ theo con Hoa Vân Báo này. Năm phút sau, con Hoa Vân Báo đã nằm gọn trong bụng của Du Vân, thịt tươi của yêu thú đều có chứa năng lượng của linh khí nhanh chóng được tiêu hóa làm cho Du Vân rất là thỏa mãn, đầu lưỡi phun ra rút vào, khoe miệng còn chảy ra máu tươi. Du Vân cũng không biến hình mà cứ như vậy bỏ đi, nơi đi qua cỏ bị ép thành một đường lớn. Có lẽ ở đây nằm khu vực ngoại vi nên chỉ có yêu thú cấp thấp nên Du Vân rất là nhàn nhã, bắt gặp con yêu thú nào cũng nuốt vào trong bụng, nhưng Du Vân không chú ý đến máu tươi của yêu thú rơi xuống đất thì nhanh chóng biến mất như bị cái gì đó hấp thu đi, mà những chỗ khác có tu sĩ thì không may mắn như Du Vân, lúc truyền tống đến thì không kịp chuẩn bị gì cả mà chết dưới miệng yêu thú, có người thì bị khe hở không gian cắt thành mảnh vụn, tu sĩ gặp nhau thì chém giết để tranh đoạt thảo dược, đệ tử hai ma tông thì kết hợp lại với nhau, gặp được người nào thì chém giết người đó, đệ tử các tông môn phe chính đạo và đệ tử của sáu gia tộc cũng vậy, khiến cho không gian tạo thành một cái chiến trường, máu tươi và thi thể rơi đầy đất nhưng sau một lúc thì đột ngột biến mất, điều này làm cho cả phe chính đạo dừng tay chém giết, họ không biết chuyện gì xảy ra nhưng điều này rất là quý giá, phe chính đạo ngừng lại nhưng không có nghĩa là các người khác dừng lại, kỳ dị thì kỳ dị nhưng lòng tham khi thấy tài nguyên trước mặt mình thì bỏ qua hết khiến cho những trận chiến quyết liệt hơn.

Ở sau dưới lòng đất, dưới cửa vào không gian mấy vạn trượng có một hang động thật lớn, ở giữa có một lão giả khoanh chân ngồi đó, người này chính là lão tổ Phương quan, giờ phút này hần về mặt hưng phấn không thôi.

"Chém giết đi, ha ha ha, máu tươi, thi thể của các ngươi sẽ là chủ được của ta, ha ha ha."

Phương Quang cười to lên, ở trên không thì có những đoàn máu tươi, thi thể của các tu sĩ bị truyền tống tới nơi đây. Vì việc này mà Huyết Quỷ Tông chuẩn bị bấy lâu nay, lợi dụng không gian phế tích để diễn ra một màn chém giết, những thi thể và máu huyết của tu sĩ được truyền tống tới nơi đây để Phương Quang luyện chế ra một viên thuốc đột phá bình cảnh, nhưng mà viên thuốc này cần rất nhiều máu tươi của tu sĩ.

Phương Quan há miệng ra phun ra một ngọn lửa màu đỏ, nhiệt độ nóng rực khiến cho xung quanh không gian vặn vẹo lên, hần không chế ngọn lửa bao vây các thi thể và máu tươi luyện hóa chúng để loại bỏ những tạp chất, máu tươi, xương cốt, da thịt bị ngọn lửa luyện hóa bay ra những tia khói xanh, mà những thứ đó thì ngày càng co rút và nhỏ lại nhưng ẩn chứa sự tinh khiết hơn lúc trước.

"Thêm nữa, mau chóng vào phế tích đi thôi, ha ha ha"

Phương Quang hưng phấn mà cười to lên.

Chương 50: Âm Cơ và Bị đuổi giết

Âm Cơ chân đạp phi kiếm, lướt trên mặt đất khoảng một trượng, trong tay cầm một cái la bàn, mày liễu nhíu lại:

"Ở đây trước đó là môn phái gì? Tại sao ta lại không tính ra được phương vị của môn phái đó chứ."

Nhìn lại trên cái la bàn, kim la bàn chuyển động không theo một phương hướng nào hết, giống như có một sức mạnh vô hình đang thao túng cái kim la bàn. Âm Cơ từ lúc mới sinh ra trong tay đã cầm cái la bàn này, nhờ có nó mà nàng tính ra được rất nhiều chuyện. Tuy không tính ra đáp án chính xác nhưng cũng không sai biệt là mấy, mà từ lúc Trúc Cơ thì nhận được được một bộ công pháp từ cái la bàn này, càng tu luyện thì càng có thể tính mọi thứ chính xác hơn. Nhưng hôm nay vào trong này lại không tính ra vị trí của phế tích môn phái đó.

"Chắc là cảnh giới của ta còn thấp cho nên không tính được vị trí cũng như việc làm của Huyết Quỷ Tông lần này..."

Âm Cơ thu lại cái la bàn, chuyển đi một phương hướng khác, trên đường có vô số khe hở không gian, có cái cố định, có cái xuất hiện tùy chỗ, Âm Cơ như biết trước các vị trí của khe hở không gian, dễ dàng mà tránh đi.

Ba ngày sau.

Cuộc chém giết ngày càng kịch liệt hơn, mọi đệ tử tông môn đa số đều hội tụ một chỗ, nhưng càng hội tụ thì chém giết càng thê thảm hơn, người không giết người ta thì người ta sẽ giết người, cán tảo tu thì chạy cách xa mà núp, không dám đối diện với những tông môn đệ tử.

Ở một phương hướng khác, có hai bóng người một trước một sau, giống như đang truy đuổi. Người ở phía trước thì chạy thực mạng, người ở phía sau thì chân đạp mây đen nhẹ nhàng đuổi theo.

"Tiểu tử, khôn hồn thì lấy ra bản đồ với túi trữ vật ra đây, ta sẽ tha ngươi một cái mạng."

Người ở phía sau lớn tiếng nói, thúc dục mây đen bay nhanh hơn.

Hai người này một tên là đệ tử của Thiên Ma Tông còn người ở phía trước thành linh là Du Vân. Hai ngày trước khi hắn đang đi tìm một nơi để bắt đầu bế quan thì gặp người này, thế là một màn đuổi giết bắt đầu, đuổi giết hai ngày hai đêm Du Vân đã quá mệt nhọc nhưng không dám dừng lại. Một đường chạy thẳng bỗng nhiên xuất hiện trong mắt Du Vân là một dãy núi liên miên, thấy thế Du Vân tăng tốc mà chạy, tên đệ tử Thiên Ma Tông thấy vậy gấp lên, trong tay ngưng tụ ra một quả cầu lửa nhiệt độ nóng rực, chuẩn bị phóng tới Du Vân, nhưng mà Du Vân lúc này đây trên người tràn ra sương mù màu vàng, bất chấp người kia có phát hiện ra mình là yêu thú hay không.

Sương mù tràn ra ngăn cản tầm mắt của tên đệ tử Thiên Ma Tông.

"Đây là cái sương mù... Hả? Ngươi là yêu thú? Không thể nào, yêu thú làm gì hóa hình sớm như vậy?"

"Đáng chết yêu thú, ngươi chết đi cho ta."

Người này giận dữ hét lên, phóng quả cầu lửa từ trên tay về phía trước. Sương mù tiếp xúc với quả cầu lửa phát ra tiếng "Xì xì" rồi bốc lên những tia khói xanh, nhưng sương mù quá nhiều và dày đặc nên không bị quả cầu lửa làm ảnh hưởng gì, điều này làm cho tên đệ tử Thiên Ma Tông rất là giận dữ, bắt buộc phải bay vòng qua để đuổi kịp Du Vân, nhưng vừa vòng qua thì một cái khe hở không gian đột nhiên xuất hiện, cắt người này ra thành ra vô số mảnh. Du Vân nghe tiếng kêu thảm thiết thì quay đầu lại chứng kiến một màn này dọa sợ vỡ mật, hô to may mắn, nếu như lúc này chỉ chậm và sai hướng một chút thôi thì kết cục cũng thê thảm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 51: Hang động

Có một số khe hở không gian xuất hiện tùy ý và tùy chỗ nên không thể đoán trước được, Du Vân trong lòng hô to may mắn, lúc trước chỉ thả ra yêu khí chứ biến về chân thân với độ dài hai mươi trượng chắc chắn sẽ bị cắt thành một phần ba, Du Vân quan sát khoảng hai phút sau thì khe hở biến mất, Du Vân cẩn thận từng li từng tí mà tới gần thì thể của tên đệ tử Thiên Ma Tông này để lấy cái túi trữ vật, nhưng mà khoảng cách còn một trượng thì đột nhiên thì thể và vết máu của người này đột nhiên biến mất, việc này dọa cho Du Vân là hoảng lên mà nhảy về phía sau, nhưng mà thì thể biến mất cũng không

xảy ra điều gì nữa làm cho Du Vân rất nghi ngờ.

"Tự nhiên thi thể lại biết mất? Có phải đây là âm mưu của Huyết Quỷ Tông mà Đường sư huynh đã nói? Lấy thi thể làm gì chứ?"

Du Vân tự hỏi một chút sau đó cẩn thận bước đến túi trữ vật cầm lên rồi chạy thẳng một mạch vào dãy núi, may mắn là trên đường không xuất hiện thêm cái khe hở không gian nữa.

Du Vân vừa đi vào trong dãy núi thì thần kinh căng lên, hắn cảm nhận được sự nguy hiểm được phát ra ở đây, càng đi sâu vào thì cây cối càng rậm rạp che hết cả tầm mắt bắc buộc Du Vân phải biến về chân thân mà bò đi, đầu lưỡi phun ra nuốt vào để ngửi các khí tức của yêu thú, việc này làm cho Du Vân tránh đi những chỗ có yêu thú để không bị kinh động.

Du Vân bò đến một cái thác nước chảy xuống dưới hồ nước vang lên những tiếng "Bùm Bùm", bọt nước văng tung tóe, xung quanh hồ mọc lên đầy các thảo dược, Du Vân thấy vậy mừng rỡ, nhanh chóng biến về hình người rồi nhanh chóng nhổ hết tất cả thảo dược ở đây. Đang hái được nửa chừng thì Du Vân nghe được tiếng xé gió vang lên, Du Vân sắc mặt biến đổi nhanh chóng biến thành rắn to nhẹ nhàng bò xuống dưới hồ để tránh tạo tiếng vang. Mà Du Vân vừa bò xuống hồ thì tiếng xé gió này cũng đã đến đây.

"Ha ha, ở chỗ này thật đúng là có thảo dược."

Một tên thanh niên hơn ba mươi tuổi cầm trong tay một miếng da yêu thú, đúng là bản đồ mà lúc trước Trần trưởng lão đã phân phát cho mọi người.

"Đúng là vận may đã đến mà, không nghĩ chém giết một tên đệ tử Huyết Quỷ Tông lại có cái bản đồ này."

Tên thanh niên này vừa nói vừa ra sức nhổ hết các thảo dược bỏ vào trong túi trữ vật. Hắc đã là Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong rồi, chỉ cần có đủ tài nguyên là có thể trùng kích lên Trúc Cơ trung kỳ.

Còn Du Vân lúc này khi thấy tên thanh niên này cầm một cái bản đồ thì không quan tâm thêm nữa mà bò đi về phía trước mau chóng cách xa tên thanh niên này, ai biết sau khi hái xong hắn có dùng tinh thần lực quét xuống đây không, thân thể của hắn cũng đáng giá lắm ah!

Bò mãi về phía trước thì bỗng nhiên cảnh vật tối sầm lại như thiếu đi ánh sáng, Du Vân ngẩng đầu lên ra khỏi mặt nước để xem là việc gì thì như có cái gì ngăn cản ở phía trên mặt nước giống như vách đá, mà ở dưới nước thì không gian chỉ vừa đủ thân thể của Du Vân không thể quay đầu lại nên chỉ có thể tiếp tục tiến về phía trước, bò khoảng năm phút sau thì đã có ánh sáng chiếu xuống, điều này làm Du Vân mừng rỡ, thân thể không lờ nổi lên mặt nước, đập vào mắt là một cái hang động to lớn, ánh sáng phát ra từ những thạch nhũ.

"Ah nơi đây lại có hang động? Thật tốt quá, nơi đây yên tĩnh có thể bế quan tốt rồi."

Du Vân quan sát xung quanh mà vui mừng nói, hắn đang tìm kiếm chỗ để bế quan thì vô tình gặp cái chỗ này sao lại không vui cho được.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Long Dịch cảnh

Du Vân nằm trên mặt đất của hang động ngủ một giấc đến ngày thứ hai mới tỉnh, cởi hết tất cả quần áo ra sau đó tắm một trận đã đời.

Tắm xong Du Vân cũng không thêm mặc đồ mà ngồi xếp bằng bắt đầu tu luyện.

Năm ngày sau, chân khí cũng đã điều chỉnh tới trạng thái tốt nhất, màu vàng sương mù trong đan điền đang có dấu hiệu co rút lại và bắt đầu ngưng thành thể dịch, từ trong túi trữ vật ra tất cả đồ đạc, cầm cái bình sứ chứa hai viên đan dược lên, mở cái nắp ra, hương thơm từ trong đó phát ra khắp cả hang động, nhanh chóng từ đó đổ ra một viên sau đó nuốt vào, tay thì cầm hai miếng linh thạch.

Đan dược bỏ vào trong miệng rồi bắt đầu hòa tan ra chảy xuống cổ họng, có giáo huấn suýt chút nữa bị sặc từ lần trước nên bây giờ Du Vân đã làm kịp ứng phó, dòng nước ấm hòa tan bỏ đan dược chảy xuống bụng rồi lan tỏa ra khắp các kinh mạch, dưới sự không chế bằng cách vận chuyển công pháp Long Vân Quyết đoàn năng lượng này chạy dọc theo các kinh mạch rồi đi vào đan điền, sương mù tiếp xúc với đoàn năng lượng này thì nhanh chóng co rút lại, dần dần có hơi nước xuất hiện.

Thời gian từng chút trôi qua.

Bốn tháng sau.

Ở ngoài kia vẫn đang còn chém giết say sưa nhưng mà số lượng tu sĩ chỉ còn một phần ba, mà chỗ lão tổ Phương Quang thì thi thể nhiều hơn khiến cho hắn rất vui mừng, trước mặt hắn đứng một cái đỉnh rất lớn, bên cạnh hắn thì toàn là các loại thảo dược quý hiếm và lâu năm.

"Thêm nữa, thêm nữa, vẫn còn thiếu một chút nữa."

Mặt của Phương Quang giờ phút này trong rất dữ tợn, loại thuốc này hắc đi ra ngoài đầu giả mà được, những tưởng không thể sử dụng được nhưng từ khi tông môn phát hiện cái không gian này thì hẳn bắt đầu lập ra kế hoạch. Đầu tiên là phải ẩn giấu đi cái không gian này để mua các tài liệu luyện chế ra trận pháp bỏ vào không gian để truyền tống máu tươi và thi thể tu sĩ ở trong đó, sau đó bắt đầu để lộ ra thông tin hấp dẫn các tu sĩ đến nơi đây. Điều này vừa có lợi cho mình cũng như tồn thất đệ tử của các môn phái khác khiến cho kế hoạch sau này dễ dàng hơn rất nhiều.

Mà cùng lúc đó, ở trong một hang động, một người thanh niên đang trần truồng mà xếp bằng ở đó, xung quanh hắn linh khí nhiều đã tạo thành một tầng mỏng manh sương mù, hẳn chính là Du Vân đã bế qua bốn, bốn tháng này Du Vân đã sử dụng hết tất cả linh thạch, hai viên đan dược cũng không còn. Bỗng nhiên, Du Vân hít một hơi, sương mù linh khí tiến vào trong miệng trong mũi mà vào, trong đan điền nghe một tiếng "tí tách" giống như giọt nước rơi xuống, trong đan điền hẳn giờ phút này không còn là sương mù nữa mà là một giọt dịch thể màu vàng, ở trong đó ẩn chứa năng lượng lớn hơn lúc trước cả trăm lần, đó là trạng thái khí sương mù áp súc mà biến thành dịch thể, mà cùng lúc đó trong đầu của hắn "oanh" một tiếng nhỏ chứng minh cho việc mở ra thức hải, mà có được thức hải có nghĩa là có tinh thần lực. Hắn có thể nhắm mắt cũng có thể chứng kiến cảnh vật xung quanh mười trượng, có thể xuyên thấu qua vách đá chứng kiến hình ảnh bên ngoài hồ nước, một cảnh giót rất là kỳ diệu, mà ở ngoài thân thể của hắn hiện lên những con rồng nhỏ to bằng cánh tay màu vàng đang gào rú phát ra những tiếng rồng ngâm.

"Ngaooooo... Rongggggg."

"Ngaooooo... Rongggggg."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Long Ngọc

Vừa bước vào Long Dịch cảnh Du Vân chưa kịp ổn định lại cảnh giới thì trong đầu nhiều hơn một cỗ trí nhớ. Đây là một đoạn được giải trừ phong ấn khi Du Vân bước vào Long Dịch cảnh, Du Vân cũng không đọc mà ngồi thu nạp linh khí ổn định lại căn cơ cảnh giới của mình.

Mười ngày sau, trong đan điền của Du Vân không còn là một giọt dịch thể năng lượng nữa mà thành một đoàn, ở trong kinh mạch cũng lưu động các dịch thể năng lượng. Đó cũng là nhờ công của không gian và sự kỳ diệu của Long Vân Quyết, ở trong không gian này linh khí nồng đậm mà công pháp thì lại thu nạp được linh khí nhanh chóng chứ nếu bình thường ở bên ngoài Du Vân cũng mất một tháng trời mới ổn định được cảnh giới của mình.

Du Vân thu công đứng lên rồi nhảy tùm xuống nước mà tắm rửa, tận hưởng cảm giác mát mẻ mà nước mang lại.

Du Vân vừa tắm vừa xem lại đoạn trí nhớ truyền thừa lúc trước vừa xuất hiện, trí nhớ này khá nhiều, có các phương thuốc luyện chế các đan dược mà Long Dịch cảnh có thể sử dụng, tầng thứ hai Long Vân Quyết, một số kỹ thuật tu vi Long Dịch cảnh của các yêu thú mang huyết mạch của Long tộc, trong đó có cả rắn nữa, mà trong đó có một loại ngọc được dùng để khi tu luyện, loại ngọc này được Long tộc sử dụng, loại ngọc này cũng không khác gì linh thạch là mấy nhưng trong đó có chứa Long khí để hấp thu, và yêu thú có mang dòng máu của Long tộc tu luyện là tốt nhất, Long khất đối với bọn họ có vô số chỗ tốt mà khi tu luyện mới biết được.

Loại ngọc này có tên là Long Ngọc.

Du Vân xem xong thì thở dài một hơi, phương thuốc hẳn không biết luyện chế có thể học hoặc nhờ người khác luyện chế, nhưng mà Long Ngọc biết đi đâu mà tìm đây?

Thở dài một hơi rồi vứt mọi chuyện sau đầu, bắt đầu xem xét các kỹ xảo thực dụng. Ví dụ như đầu người có thể biến thành đầu rắn, trong khi chiến đấu có thể tập đối phương, hoặc là từ eo trở xuống có thể biến thành thân rắn, có thể đứng cao hơn, không những thế còn có thể sử dụng để chiến đấu, v.v..

Xem xong phần kỹ xảo, Du Vân bắt đầu xem pháp thuật, bây giờ đã là Long Dịch cảnh có thể sử dụng pháp thuật rồi, ở trong trí nhớ có các loại như : Đằng Long Vân, có thể tạo ra một con rồng bằng mây để phi hành mà không cần thứ gì cả, Long Nhãn có thể xem thấu mọi thứ mà tinh thần lực không xem được, Hòa Cầu thuật như tên đệ tử Thiên Ma Tông sử dụng, v.v..

Du Vân rất là vui sướng nhưng mà vừa nghĩ đến mình đang ở không gian này thì lo lắng lên, cấp tốc lên bờ mặc quần áo vào sau đó bò ra ngoài, việc quan trọng nhất bây giờ là làm sao để thoát ra ngoài.

Vừa nổi lên mặt nước thì chứng kiến một người con gái mặc đồ đệ tử Thiên Kiếm Sơn, trên tay còn cầm cái la bàn, mà nàng cũng chứng kiến Du Vân từ dưới mặt nước nổi lên. Bốn mắt nhìn nhau mà ngẩn ngơ.

Du Vân bây giờ trong lòng thầm hận không thôi, sao lúc này không chịu sử dụng tinh thần lực chứ, gặp đệ tử trong tông thì cũng thôi, nhưng người ta là Thiên Kiếm Sơn phe chính đạo ahhhhh!!

"Người là đệ tử Huyết Quỷ Tông?"

Âm Cơ vẻ mặt xinh đẹp mà hỏi, Du Vân cũng không cảm giác được sát khí của nàng trong lời nói thì cũng thở dài một hơi.

"Đúng vậy, không biết cô nương hỏi để làm gì?"

Du Vân vừa nói vừa leo lên bờ cách Âm Cơ một khoảng cách an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Vào phế tích

"Huyết Quỷ Tông các người đang âm mưu cái gì?"

"Ha ha, chính ta cũng không biết tông môn của ta đang làm cái gì nữa..."

"Không biết??? Vậy những thi thể tu sĩ và yêu thú biến mất là chuyện gì?"

"Ta cái gì cũng không biết, cô nương đừng hỏi ta, vô dụng thôi!"

"Nếu không có chuyện gì nữa, chúc ta tạm biệt."

Du Vân nói xong thì quay đầu đi nhanh, Âm Cơ cũng không ra tay mà nhìn theo bóng lưng của Du Vân nhíu mày.

"Đây là người thứ ba rồi, nếu bọn họ có ý dẫu gièm thì không phải rồi, cũng có lẽ những người này đều là quân cờ..."

Du Vân vừa đi trên đường vừa luyện tập *Đằng Long Vân*, tuy nhiên đây chỉ là một pháp thuật phi hành nhưng đối với người mới bắt đầu tiếp xúc pháp thuật như Du Vân thì đây là một việc khá khó, miệng niệm chú ngữ, tay kết ấn, linh khí bốn phía tiến đến trước mặt hội tụ thành một con rồng nhỏ màu trắng giống như thực chất, nhưng mà không biết vì sao chỉ mấy giây sau con rồng nhỏ này lại tán loạn mất, Du Vân không biết làm sao để duy trì con rồng này. Xem kỹ lại phép thuật này thì có thấy khúc sau nói là phải truyền pháp lực này để duy trì, Du Vân thấy vậy thì làm thêm một lần nữa, linh khí hội tụ rồi tạo ra con rồng nhỏ màu trắng nhưng lại không có sinh động. Du Vân đặt hai bàn tay lên con rồng, chạm vào như chạm vào đám bông gòn, rất là mềm mại nhẹ nhàng, pháp lực từ hai bàn tay truyền ra tiến vào con rồng, pháp lực như là một nguồn sinh mệnh làm cho mắt con rồng bắt đầu chớp chớp, thân thể bắt đầu chuyển động nhẹ nhàng. Du Vân thấy vậy mừng rỡ, thân thể nhảy lên, pháp lực thông qua đôi chân truyền xuống con rồng, dùng tinh thần lực điều khiển con rồng đi về phía trước, nhưng mà trên đường đi thì vẹo trái vẹo phải chứ không theo ý mình, Du Vân bắt đầu luyện tập, càng ngày càng thành thạo.

Năm ngày sau, trong một dãy núi, một người thanh niên đứng trên một con rồng màu trắng giống như mây mà bay, lâu lâu lại né tránh một cái khe hở không gian, thấy con yêu thú nào thì một ngọn lửa nhỏ từ trên tay bay ra đập thẳng vào con yêu thú đó, Du Vân bây giờ rất là sung sướng, cảm giác vừa được phi hành vừa sử dụng pháp thuật rất là tuyệt, lâu lâu lại dùng tinh thần lực quét về phía trước để dò đường thuận tiện. Đang phi hành bỗng nhiên nghe được các phương hướng khác nhau truyền đến các tiếng xé gió. Du Vân lấy làm lạ, tại sao lại có người cùng tiến đến phương hướng này, từ trong túi trữ vật lấy ra tấm bản đồ nhìn lại mới biết, phương hướng của mình đi thỉnh linh đúng là phế tích môn phái trong không gian này, chẳng trách lại có nhiều người đến như vậy. Du Vân cũng tăng tốc tiến về nơi phế tích. Đi thêm nửa tiếng nữa thì chứng kiến nhiều ngôi nhà sụp đổ, tu sĩ bay loạn khắp nơi mong được tìm kiếm thứ gì còn sót lại thứ gì không nhưng cũng âm thầm đề phòng các tu sĩ khác, ai biết khi nào họ sẽ ra tay với mình.

Du Vân tiến đến những người khác cũng không bắt ngờ gì, mà đa số những người ở đây đều là Trúc Cơ kỳ không thấy một tên nào là Luyện Khí kỳ cả, chắc chắn những tên Luyện Khí kỳ chưa đến được đây hoặc là bị chém giết hết.

Du Vân cũng không muốn chiến đấu với những người này, đi vòng qua mà tiến về phía trước. Bỗng nhiên một tiếng nổ mạnh ở sâu trong phế tích hấp dẫn những người khác, mọi người nhao nhao chạy về hướng có tiếng nổ mạnh đó.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Cuốn sách màu đỏ phản ứng

Du Vân thấy vậy cũng đi theo, tiến về nơi đó thì hiện lên một dãy kiến trúc còn hơi nguyên vẹn một chút. Xung quanh tụ tập rất nhiều người, trong đó có các đệ tử tông môn, người của sáu gia tộc, Cao Lý và những tên Luyện Khí kỳ khác cũng được sự bảo vệ của các tinh anh trong gia tộc.

Du Vân thấy vậy hiểu kỳ không thôi, mấy nơi khác đều bị sụp đổ nhưng dãy kiến trúc này còn hơi nguyên vẹn.

"Đây là các kiến trúc do các tông môn chúng ta phát hiện, kẻ nào không phải người của sáu tông môn và sáu gia tộc thì rút đi chỗ khác!"

Một tên đệ tử Kiếm Ma Tông quát lên, khuôn mặt đờ đờ sát khí, nếu như ai mà còn ở chỗ này nữa chắc hẳn sẽ ra tay mà giết chết, những tên tán tu mặt mày xám xịt quay đầu mà đi, trong đó cũng có Du Vân, hẳn không muốn tham gia vào cái vụ này, từ lúc bị gọi tên vào không gian hắn cũng không nghĩ tới mình còn là đệ tử Huyết Quỷ Tông nữa. Tuy ý chọn một phương húc khác cẩn thận mà bay đi, thỉnh thoảng tránh né khe hở không gian. Đang đứng trên thân rồng bỗng nhiên Du Vân cảm thấy trong túi trữ vật có cái gì động đậy, Du Vân vỗ túi trữ vật một phát, trong tay thỉnh thoảng có một cuốn sách màu đỏ và hình dáng như một ngọn lửa, khi ra khỏi túi trữ vật thì nó càng dấy dựa mạnh hơn như muốn thoát ra, Du Vân thấy màn này tâm thần chấn động, cái quyển sách này Du Vân đã tìm hiểu nhiều lần nhưng không thu hoạch được gì, nhưng khi bay tới đây nó lại có phản ứng, Du Vân cầm cuốn sách bay tới bay lui để dựa theo sự dấy giữa mà đi về phương hướng đó.

Khi bay tới một nơi thì chứng kiến một mảnh phế tích ngôi nhà, ngôi nhà này được xây dựng lẻ loi một mình nhưng nếu nhìn kỹ lại thì phát hiện những phế tích kiến trúc khác được xây xung quanh nó, tiến đến càng gần thì cuốn sách càng dấy dựa mạnh hơn, mà trong phế tích đó, ở dưới những tảng đá đó rung lên như có cái gì muốn đi ra. Du Vân hoảng sợ lên, nhìn xung quanh nhưng không thấy ai thì thở dài một hơi, cẩn thận tiến đến, khi đến nơi thì thấy một tấm bảng màu đen nhưng bị vỡ vụn ra thành nhiều mảnh, Du Vân sắp xếp lại thì chỉ thấy một chữ Các to tướng mà thôi. Du Vân dỡ những tảng đá ra để xem dưới đó là thứ gì mà cuốn sách thần bí này lại phản ứng mạnh như vậy.

Khi nhắc lên tảng đá cuối cùng thì bỗng nhiên ở dưới đất bay lên bốn màu ánh sáng khác nhau mà xung quanh Du Vân, không nó quay xung quanh cái túi trữ vật được để vào trong ngực, mà ở trong túi trữ vật cuốn sách màu đỏ lại rung lên dữ dội như muốn thoát ra, Du Vân cũng không nhìn nhiều, lấy tay chụp những tia sáng có nhiều màu khác nhau này rồi gọi ra rồng mây bay thật nhanh lao ra khỏi phế tích, cũng không kịp quan sát xung quanh còn có gì không, mà ước chừng Du Vân bay đi khoảng mười phút thì có mấy tiếng xé gió lao đến.

"Đã xảy ra chuyện gì ở đây? Tại sao chỗ này lại có mấy ánh sáng lóe lên?"

"Ta cũng không biết ah? Ở... Đây là cái gì...? Của ta... Cái này là của ta!"

Một tên trong đó bỗng nhiên nhìn thấy một cuốn sách ở trong phế tích rồi sau đó hét lên rồi lao vào. Mấy người khác cũng nhìn lại, ánh mắt đỏ lên mà tham lam.

"Người muốn chết!"

"Chết đi...!"

Thế là một hồi chiến đấu lại nổi lên để tranh giành cuốn sách, mà những nơi khác cũng các tu sĩ cũng bị hấp dẫn lại đây, sau đó trận chiến càng ngày càng ác liệt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Không gian sụp đổ

Mà lúc này đây ở phía bên ngoài không gian, ở dưới cửa vào không gian, Phương Quang mặt mày nghiêm túc ngồi đó, ngọn lửa đang lơ lửng ở phía trên không luyện hóa màu và thi thể của tu sĩ để chiết xuất ra tinh hoa, những tinh hoa được chiết xuất ra rơi vào cái đỉnh trước mặt, cứ một đoạn thời gian Phương Quang tách một đám lửa ra rồi cũng luyện hóa một số thảo dược, thảo dược bị luyện hóa xong cũng rơi xuống đỉnh.

"Vẫn còn thiếu vài trăm người nữa, có lẽ giờ cũng vào trong phế tích hết rồi. Hắc hắc chết hết đi."

Phương Quang vẻ mặt dữ tợn, đưa tay lên rồi nhấn vào không khí một cái giống như đang kích hoạt cái gì đó.

Mà cùng lúc mà Phương Quang nhấn tay vào không khí ở trong phế tích, các trận pháp được Huyết Quỷ Tông đặt vào nổ tung lên, phía bên ngoài phế tích các trận pháp phòng ngự mở ra để không cho các tu sĩ lao ra, không gian âm ỉ nổ tung lên, thi thể tu sĩ chia năm xẻ bảy bay tứ tung rồi đột ngột biến mất. Việc này làm cho mọi người hoảng sợ lên, nhanh chóng bay ra phía ngoài, nhưng mà hoảng sợ đã làm mất đi lý trí, mà mất đi lý trí thì không kịp tránh né các khe hở không gian, vô số tu sĩ bị cắt thành mảnh nhỏ. Nhưng mà các tu sĩ này vừa bay ra thì bị ngăn cản bởi vòng hộ, mà ở bên ngoài các trận pháp nổ tung lên, các khe hở không gian bị kéo dài ra, đất đai nứt nẻ làm cho không gian này tùy thời sụp đổ. Ở phía xa chân trời không gian bắt đầu vỡ vụn lộ ra một mảnh màu đen như miệng một con quái vật đang nuốt chửng thế giới này. Tiếng kêu thê thảm cùng với những tiếng sụp đổ từ trận pháp và không gian giống như tận thế đang đến.

Mà Du Vân lúc này đây lại càng hoảng sợ, sắc mặt tái nhợt, đây là lần đầu tiên hắn chứng kiến cảnh tượng khủng bố như vậy. Mắt thấy không gian vỡ vụn và đang tiến lại gần, Du Vân quỳn lên, nhanh chóng tăng hết tốc độ bay nhanh mà đi, lâu lâu lại né tránh khe hở không gian. Bỗng nhiên ở trước mặt của hắn bay đến một người con gái ăn mặc đệ tử Nhất Kiếm Sơn, mặt mày xinh đẹp, trong tay cầm một cái la bàn. Người này thỉnh thoảng là người con gái mà Du Vân gặp ở bên hồ.

"Đi theo ta!"

Âm Cơ nói xong một câu cũng không giải thích nhiều mà quay đầu đập phi kiếm bay đi. Mà Du Vân cũng chẳng suy nghĩ nhiều mà bay theo.

"Cô nương tính đi đâu vậy?"

"Không gian này sắp sụp đổ, ta đã tính ra được đường ra đây, phải mong chóng rời đi nếu không sẽ chết."

Du Vân nghe vậy mừng rỡ, nhưng cũng rất nghi ngờ tại sao người này lại tính được đường ra khỏi nơi đây. Âm Cơ như biết được suy nghĩ của Du Vân nhưng cũng không giải thích gì. Từ lúc vào nơi đây nàng liên tục tính toán nhưng không ra kết quả gì, nhưng từ lúc không gian bắt đầu sụp đổ, trận pháp nổ tung, sức mạnh vô hình tác dụng lên la bàn bỗng nhiên biến mất, điều này giúp cho Âm Cơ tính toán ra được đường ra, trên đường gặp phải Du Vân cũng gọi theo luôn.

"Người cứ đi theo ta là được rồi, còn vì sao ta cứu người chỉ vì thấy thuận tiện mà thôi."

Hai người mau chóng bay đi vào một dãy núi hoang vu. Du Vân để ý, cứ cách một khoảng thời gian Âm Cơ lại lấy ra cái la bàn như đang tính toán gì đó, việc này làm Du Vân cũng hiếu kỳ lên, cái đồ vật bé xíu như vậy không biết dùng để làm cái gì, nhưng Du Vân cũng không hỏi, đây là bí mật của người ta, người ta không nói thì thôi, mình hỏi làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Truyền tông

Hai người bay đến một ngọn núi, ngọn núi này cũng có vẻ bình thường nhưng theo lời của Âm Cơ thì ngọn núi này là lối ra. Hai người chui vào trong một hang động được che lấp bởi những bụi cây, ở trong không gian này tối om nhưng đối với Trúc Cơ kỳ mà nói cũng không đáng kể gì, hai người đi nhanh vào sâu trong hang động. Khi đi tới cuối hang động thì chum kiến một cái trận pháp kỳ quái, được sắp xếp theo hình lục giác, ở mỗi điểm tiếp xúc các cạnh thì có một cái lỗ.

"Đây là trận pháp truyền tông, chỉ cần bỏ linh thạch vào trong mấy cái lỗ đó, nó sẽ đưa cho chúng ta ra ngoài đây..."

Âm Cơ đang nói nửa chừng thì mặt đất rung lên dữ dội, mặt đất nứt ra vô số khe hở, Âm Cơ nhanh chóng lấy ra bỏ vào trong mấy cái lỗ rồi sau đó nhảy vào trong trận pháp, Du Vân thấy thế cũng đi vào theo, dưới sự hướng dẫn của Âm Cơ, hai người bắt đầu truyền pháp lực vào trong trận pháp, trận pháp có được năng lượng bắt đầu lóe lên ánh sáng, linh khí trong linh thạch cũng bắt đầu bị hấp thu đi, năm giây sau một ánh sáng màu trắng bao phủ hai người rồi biến mất, mà hai người cũng tùy theo mà biến mất, vô số khe hở nứt ra làm sụp đổ cả ngọn núi, vô số yêu thú chạy tán loạn, không gian sụp đổ, lỗ đen cắn nuốt mọi thứ trên đường đi.

"Ha ha ha, tốt, tốt, càng nhiều thì thể đan được càng tốt."

Phượng Quang vui mừng mà cười lớn lên, trướng mặt của hắn bây giờ nổi lên lờ lờ đầy các thi thể tu sĩ đang được ngọn lửa luyện hóa, mà trong không gian đã bị sụp đổ hoàn toàn, mọi thứ bây giờ đã trở thành một màu đen kịt, ngay cả cửa vào không gian cũng biến mất, việc này khiến cho mấy tông chủ và trưởng lão, gia chủ mấy gia tộc cũng sợ hãi, sắc mặt âm trầm lên.

"Thắng Hồng, người cho lão phu một lời giải thích, hừ."

Thu Hoành sắc mặt giận dữ quát to lên, trên người tràn ra sát khí.

"Giải thích? Ta làm sao giải thích? Đệ tử tinh anh của ta vẫn đang còn ở trong đó."

Thắng Hồng vẻ mặt cũng "giận dữ" quát lên, mấy trưởng lão cũng tràn ra khói đen, sông máu quây quanh cả người hiện lên vô số gương mặt quỷ gào rú.

"Hừ, hôm nay người không giải thích được, vậy thì chờ lửa giận của Thiên Ma Tông chúng ta đi."

Thu Hoành sắc mặt giận dữ, vung ống tay thuận đi mà đi.

Cả Hồng Hải trước giờ không nói gì, bây giờ cũng thuận đi mà đi. Mấy người khác cũng sắc mặt âm trầm bỏ đi.

Chờ đến lúc mọi người đi hết chỉ còn lại người của Huyết Quỷ tông thì Thắng Hồng mới cười hắc hắc nói ra:

"Chờ lửa giận của các người...? Đến lúc đó không còn kịp rồi."

"Tông chủ, người bên Nam Dương quốc đã bắt đầu xuất phát."

Một tên trưởng lão đón lấy một tờ phù lục màu vàng nhạt dùng tinh thần lực quét qua sau đó phẫn chấn nói.

"Rất tốt, bọn họ toàn lực chạy đi đến đây cũng mất một tháng, chúng ta ở đây hộ pháp cho lão tổ chế thành đan dược."

"Vâng."

Mà ở dưới đất Phương Quang đã bắt đầu luyện chế đan dược này, ngọn lửa vây xung quanh cái đỉnh làm cho nó nóng lên, Phương Quang lâu lâu lại bỏ vào các thảo dược.

Mà một chỗ rất xa, cách cửa vào không gian cả vạn dặm, ở một dãy núi, trong một hang động, trong hang động phát ra ánh sáng màu trắng, có hai bóng người lóe lên, hai người này chính là Âm Cơ và Du Vân, họ đã bị truyền tống đến nơi đây.

"Cảm ơn cô nương đã cứu giúp."

Du Vân chấp tay hành lễ.

"Không cần, ta chỉ tiện tay mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Ngũ Hành Ấn - Ngũ Hành Môn

"Cô nương thuận tay nhưng đã cứu ta một mạng mặc dù ta là đệ tử phe ma đạo."

"Ngươi bây giờ tính về lại tông môn sao?"

"Ha ha, tông môn đã như thế đối với ta ta còn quay về làm gì, à này giờ không hỏi cô nương tên gì?"

"Nếu như ngươi không quay trở lại tông môn thì ta đi trước, ta tên Âm Cơ, còn ngươi?"

"Sao? Cô nương tính quay lại tông môn, vì trả lại ơn cứu mạng ta khuyên Âm cô nương đừng quay về tông môn thì hơn. À ta tên Lục Du Vân."

"Vì sao ta không được về tông môn?"

"À cái này ta cũng không biết được, nhưng một vị sư huynh trước khi rời khỏi tông môn đã nói với ta như vậy."

"Là sư huynh trong tông môn sao? Việc này ngay cả ta cũng không tính ra được.... Vậy cảm ơn ngươi rồi, ta sẽ chú hơn... Tạm biệt."

Âm Cơ suy nghĩ một lát sau đó nói ra, chân đạp phi kiếm bay về hướng Nhất Kiếm Sơn.

Du Vân nhìn theo bóng lưng xinh đẹp của Âm Cơ mà ngẩn ngơ nhưng rất nhanh nhìn về túi trữ vật của mình, đi ra hang động Du Vân tìm một ngọn núi yên tĩnh và có hang động thì chui vào ngồi xếp bằng ở đó. Vô túi trữ vật bay ra bốn cuốn sách với những màu khác nhau, đây là bốn ánh sáng mà Du Vân đã lấy được trong không gian, bốn cuốn sách này bề ngoài cũng như cuốn sách màu đỏ, không có chữ viết và không thể mở ra được.

Cuốn sách màu xanh lá cây tạo hình như một chiếc lá, cuốn xanh màu xanh nước biển thì hình dáng như một giọt nước, màu vàng kim thì như kim loại, màu vàng nhạt thì trông rất bình thường, Du Vân lấy ra cuốn sách màu đỏ thì điều kỳ lạ đã xảy ra.

Năm cuốn sách phát ra những ánh sáng chói mắt và bắt đầu bay lại gần nhau như muốn hợp lại làm một.

Hai phút sau, trước mặt Du Vân xuất hiện một quyển sách năm màu rồi rơi xuống trên tay Du Vân. Bề ngoài quyển sách cũng như năm quyển sách kia nhưng đã có ba chữ viết như rồng bay phượng múa Ngũ Hành Ấn.

Du Vân thấy vậy thì mừng rỡ, mau chóng lật sách ra xem. Trang đầu tiên giới thiệu về cuốn sách này. Ngũ Hành Ấn là một môn thần thông cường pháp năm đó được tổ sư tông phái Ngũ Hành Môn sáng lập ra. Môn phái này thời kỳ xa xưa hơn cả Thái Cổ và Thượng Cổ là một tông môn rất mạnh mẽ, mạnh mẽ đến mức nào thì có riêng không gian riêng rộng lớn cho môn phái cũng thấy được, ngay cả Huyết Quý Tông một góc cũng không bằng.

Ngũ Hành Ấn năm đó theo tổ sư của Ngũ Hành Môn ngang dọc thiên hạ không địch thủ, là môn cường pháp khủng bố và là mộng tưởng của mỗi người đệ tử cũng như người bên ngoài. Nhưng không biết vì sao năm đó tông môn này lại sụp đổ và tuyệt diệt, vô số tu sĩ đi tìm dấu vết không gian Ngũ Hành Môn để được cuốn sách này nhưng không tìm thấy, rồi mọi chuyện cũng bị mọi người lãng quên và không nhắc tới nữa, mà cũng không biết vì sao một phần cuốn sách bị lưu lạc ra bên ngoài rồi nằm trong tay vị Trúc Cơ đã chết ở Quý Động, đến hôm nay cuốn sách mới xuất hiện lại nhân gian.

Du Vân đọc đến đây thì mừng rỡ muốn điên lên nhưng khi thấy hàng chữ cuối sách thì như muốn ngắt đi. Ở phía dưới lời giới thiệu ghi: Chỉ có Kết Đan trở lên mới được luyện, mà tu vi ở phía dưới thì lật ra phía sau cũng không thấy gì.

Du Vân không tin mà lật ra phía sau nhưng chỉ toàn là tờ giấy trắng, không có một chữ hay hình ảnh nào cả.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Sắp xếp thu hoạch

Du Vân giờ phút này rất là buồn bực, môn chú ngữ pháp này đến Kết Đan mới có thể tu luyện, biết khi nào hần mới tu luyện đến đó đây. Cất kỹ cuốn sách năm màu trong túi trữ vật xong Du Vân bắt đầu kiểm tra thu hoạch tiếp theo, trên tay cầm hai cái túi trữ vật, một cái là lúc trước Trần trưởng lão phân phát, trong đó chỉ có vài cây thảo dược thông thường vì lúc đó Du Vân cũng không thèm nghĩ đến chuyện hái thảo dược hay thu thập khoáng thạch tài nguyên, cất cái túi trữ vật này đi, chỉ còn lại túi trữ vật của tên đệ tử Thiên Ma Tông, cắn đầu ngón tay sau đó nhỏ một giọt máu tươi xuống, cái túi hấp thu máu tươi và có chiếc dây liên hệ với Du Vân, Du Vân dùng tinh thần lực quét vào trong đó, trong không gian này chỉ cao ba trượng, rộng bốn trượng, có đủ loại khoáng thạch, thảo dược, đủ bình đan dược và còn có một đồng linh thạch nữa. Điều này làm cho Du Vân mừng rỡ, mấy thứ khác không nói, chỉ riêng linh thạch có hơn một vạn miếng, mà linh thạch này lúc trước cũng không phải là của tên Thiên Ma Tông đệ tử, hần chém giết rất nhiều người nên mới được nhiều đó, chưa kịp sử dụng thì bị khe hở không gian cắt thành mảnh nhỏ rồi, mà những linh thạch này đủ để Du Vân tu luyện mấy tháng rồi.

Ngoài mấy thứ ở trên thì chỉ còn lại mấy thứ linh tinh, ở trong đồng linh tinh như quần áo, vũ khí, v.v.. có một quyển sách giới thiệu các loại thảo dược, khoáng thạch, tài liệu làm cho Du Vân rất là mừng rỡ, ở trong cái túi này có rất nhiều loại khoáng thạch mà Du Vân không biết tên.

Du Vân lấy cuốn sách này ra đồng thời cũng đổ mọi thứ ra trên mặt đất, linh thạch và đan dược thì Du Vân bỏ vào túi trữ vật của mình, còn mấy thứ như quần áo thì cho một quả cầu lửa đốt sạch. Du Vân bắt đầu mở cuốn sách ra mà đọc:

"Thiên hạ dược thảo, khoáng thạch, tài liệu nhiều vô số, đủ loại công dụng khác nhau. Nhưng trong đó có năm loại hi hữu và rất quý báu và cũng khó tìm là : Tinh Kim, Sáng Mộc, Băng Tủy, Liệt Diễm và Tích Thổ....."

Du Vân đọc say sưa quên trời quên đất, mỗi khi chứng kiến hình ảnh và công dụng của loại nào đó lấy ra và bỏ vào trong túi trữ vật của mình, loại nào công dụng nhỏ hoặc không tốt thì vứt đi.

Nửa tháng sau, một con rồng nhỏ bằng mây từ trong ngọn núi bay thẳng lên trời, trên con rồng nhỏ này ngồi một thanh niên khuôn mặt anh tuấn, da thịt trắng trẻo, người này chính là Du Vân, ba ngày đầu Du Vân đã phân loại những thứ tốt để sắp xếp vào túi trữ vật sau đó nghỉ ngơi và tu luyện, đến hôm nay mới tùy tiện chọn một phương hướng bay đi.

"Ha ha ha ta cuối cùng cũng được bay rồi, tự chính mình bay rồi...."

Du Vân đứng lên giang hai tay ra mà hét to lên vang vọng cả một khu vực, thoải mái tận hưởng từng cơn gió thổi qua người, ánh nắng mặt trời ấm áp, những thứ mà ở Huyền Quỷ Tông không có, có chỉ là sự âm trầm lạnh lẽo và những tiếng gào rú của lũ quỷ.

Mà cùng lúc Du Vân đang kích động tận hưởng mọi thứ thì ở nơi Du Vân cách xa hơn một vạn dặm, lồi vào trong không gian ngồi bảy tám người, những người này chính là tông chủ Thăng Hồng và mấy tên trưởng lão.

"Không biết lão tổ luyện đan như thế nào? Trần trưởng lão, những người kia đã đi đến đâu rồi?"

Thăng Hồng vẻ mặt lo lắng mà hỏi.

"Bẩm Tông chủ, mấy tên ở Nam Dương quốc đã toàn lực phi hành, khoảng mười ngày nữa sẽ đến đây."

"Haizz, không biết khi nào lão tổ mới luyện xong đan dược."

Những trưởng lão khác vẻ mặt cũng bắt đầu xuất hiện lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Lần đầu tiên thấy phạm nhân

Trần Việt Sơn, tên này là tên một cái trấn nhỏ nằm ở một nơi hẻo lánh của Nam Việt quốc, sau trấn là một dãy núi liên miên không dứt, ở phía là một dòng sông chảy đi về nơi đâu người dân ở đây cũng không biết, mọi người ở dòng sông này có thể giặt đồ đạc, lấy nước, tắm rửa v.v... Mà trấn này

cũng khá là phồn hoa vì có những đội thương buôn đi ngang qua đây tạo nên những dòng người tấp nập, tuy vậy người dân ở đây rất là chất phác, sáng sớm thì đàn ông lên núi săn bắn, có người thì cùng vợ con của mình lên các đồi núi mà trồng hoa màu, mà những hoa màu này chủ yếu là những ruộng lúa bậc thang, nhìn trên cao xuống rất là đẹp mắt, còn lại thì như sắn, khoai, v.v...

Hôm nay ở giữa thành trấn này có một người thanh niên chấp tay sau lưng mà hiếu kỳ nhìn xung quanh, người này có khi thì dừng lại xem xét những đồ đạc được bày bán, khi thì đứng trước một cửa hàng ăn mà đứng lấy lấy hít hít để những mùi thơm mà thức ăn phát ra.

Người thanh niên này là nhân vật của chúng ta, Lục Du Vân.

Du Vân từ lúc bay ra ngọn núi thì một đường phi hành ba ngày ba đêm, đến lúc hết pháp lực rồi đáp xuống gần cái trấn nhỏ này, khi thấy cái trấn này thì lòng hiếu kỳ lại nổi lên mà đi vào quan sát.

Cái trấn này không to lớn như Huyết Quỷ Thành nhưng nó mang lại cảm giác yên bình cho Du Vân, khiến hắn nhớ lại nơi mà lúc hắn sinh sống không biết bao nhiêu năm.

"Không vào ăn thì đứng ngoài đó chán cửa làm gì? Đi mau, đi mau, thiệt xui, sáng sớm mà có tên phá đám."

Một giọng nói chanh chua từ trong quán ăn truyền ra làm cho Du Vân từ trong suy nghĩ bừng tỉnh lại, mặt đỏ lên vì xấu hổ Du Vân quay người bước đi. Đây là lần đầu tiên hắn thấy được phạm nhân, những con sâu cái kiến trong mắt tu sĩ, hắn cũng muốn ăn những thứ trong cái quán ăn đó nhưng lại không biết làm thế nào, chẳng lẽ lại dùng linh thạch mua những thức ăn này? Người ta làm gì biết những thứ này ah? Nhưng đột nhiên Du Vân lại nhớ đến thảo dược....

"Đúng rồi ah, sao lại không đi bán thảo dược chứ..."

Du Vân ánh mắt sáng lên mà đi tìm hiệu thuốc, từ trong túi trữ vật lấy ra một cây nhân sâm. Du Vân vừa đi được một lúc thì thấy một cái cửa hàng, trên cửa có đề hai chữ Tiệm Thuốc, thấy vậy Du Vân nhanh chóng đi vào.

Vừa vào thì thấy một người trung niên đang ngồi mà đọc một cuốn sách về y thuật, Du Vân cũng không hiểu lắm nên lớn tiếng nói ra:

"Ông chủ.... Ở đây có mua nhân sâm không?"

Bị người khác cắt đứt trong khi đang đọc sách thì ai ai cũng cảm thấy khó chịu, nhưng nghe đến làm ăn thì người trung niên ánh mắt sáng lên, mặt mày rạng rỡ bỏ cuốn sách xuống đứng lên hỏi:

"Thanh niên này, có thể cho ta xem nhân sâm được không?"

Du Vân cũng không hiểu người này muốn cầm nhân sâm làm cái gì nhưng vẫn đưa cho ông ta.

Người này cầm lên cây nhân sâm xem xét một lúc thì ánh mắt sáng như đèn pha, vội vàng mở miệng nói:

"Cây nhân sâm này ít nhất cũng bốn ngàn năm... Không... Phải năm ngàn năm.... Người trẻ tuổi, người định bán như thế nào?"

Du Vân cũng không biết cây nhân sâm này quý tới mức nào trong mắt phạm nhân và cũng không biết bán như thế nào nên nói:

"Ông ra cái giá đi, nếu được ta sẽ mua."

"Mười vạn lượng bạc... Không, hai mươi vạn lượng bạc như thế nào đây?"

"Tốt, đưa "bạc" ra đây!"

Du Vân cũng không biết bạc là cái gì nên nghe thấy thế cũng đồng ý luôn.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Dùng tay ăn ngon hơn...

Du Vân từ trong Tiệm Thuốc đi ra, trên tay thỉnh thoảng có một cái hộp gỗ, ở trong đó có chứa tờ giấy mà chủ tiệm gọi là ngân phiếu cùng một ít thỏi bạc, còn ông chủ lúc này mặt mày tươi rói mà tiễn Du Vân ra ngoài đường, trong lòng thì mừng thầm không thôi: đúng là ngốc mà, cây nhân sâm này nếu bán cho các thương gia ít nhất cũng một trăm vạn lượng bạc ah, cuộc buôn bán này quá lời.

Du Vân đi đến một góc khuất, từ trong hộp lấy ra mấy tờ ngân phiếu và thỏi bạc mà xem xét.

"Đây là tiền mà phạm nhân thường dùng sao? Cái thỏi bạc này cũng chẳng đáng giá gì."

Tuy nói không đáng giá gì nhưng cũng cất vào trong ngực, còn cái hộp thì bỏ vào túi trữ vật được treo ở bên người.

Du Vân đi đến cái quán ăn lúc này, trong quán không có một ai, trông rất là yên tĩnh.

"Đã bảo người không được quấy phá ta kia mà!!"

Một người đàn bà tướng mạo điều ngoa, vừa thấp vừa lùn bước ra quát.

"Ah... Ta đến để ăn nha, tiền đây, cho người!"

Du Vân từ trong ngực móc ra thỏi bạc vút về phía người đàn bà này sau đó tùy tiện tìm một cái bàn ngồi xuống.

Mà người đàn bà này bắt được thỏi bạc thì ánh mắt sáng lên, một bên gọi tiểu nhị đi tiếp khách, còn mình thì chạy vào phòng bếp.

Một tên vừa gầy vừa nhỏ chạy ra, vẻ mặt vui vẻ nói:

"Khách quan cần ăn thứ gì?"

"Ah, có thứ gì ngon thì mang lên hết đi."

Du Vân cũng không biết nói cái gì nên cứ gọi món ăn ngon nhất thôi.

"Được được, thế khách quan có uống rượu không?"

"Rượu?"

"Đúng ah, là rượu!"

Tên tiểu nhị này vẻ mặt khó hiểu nhìn Du Vân, chẳng lẽ lớn thế này rồi mà không biết rượu là gì???

"Ah, vậy cũng mang rượu lên đây ah, cái này cho người."

Du Vân tùy ý nói sau đó móc trong ngực ra thỏi bạc rồi vút đi. Mà tên tiểu nhị này thì cảm ơn liên tục, quên luôn sự khó hiểu lúc này rồi chạy xuống phòng bếp để gọi món ăn,

hai mươi phút sau, tên tiểu nhị mang lên những đĩa thức ăn nóng hổi, mùi thơm phưng phức khiến cho người ta vừa ngửi được là chảy nước dãi. Du Vân cũng thế, nước miếng suýt chút nữa chảy ra. Đợi gần năm phút tiểu nhị mới bưng lên một bàn thức ăn và rượu ngon.

"Thức ăn của quý khách đây, quý khách dùng ngon miệng, có việc gì cứ gọi một tiếng tiểu nhị là được."

Tiểu nhị nói xong cũng lui ra phía sau, Du Vân đã thèm không chịu nổi nữa, lấy tay bốc thức ăn mà bỏ vào trong miệng, tiểu nhị vừa lui ra phía sau thấy một màn này trợn mắt há hốc mồm.

"Khách quan người không dùng đũa sao?"

"Đũa? À ha ha dùng tay ngon hơn."

Du Vân ngượng ngùng cười, hắn không biết "đũa" là cái gì ah.

"Tiểu nhị, người lại đây ăn cùng ta, một mình ta ăn không hết, nhanh lên."

Tiểu nhị nghe vậy mừng rỡ, hắn làm ở đây không biết bao lâu nhưng chưa từng được nếm qua các món này, hắn ngồi xuống bên cạnh Du Vân rồi lấy đôi đũa mà gấp lấy thức ăn bỏ vào trong miệng mà nhấm nháp.

"Ngon quá..."

"Lý Tam, người cũng dám ngồi vào bàn cùng ăn với khách hả? Mau đứng dậy cho ta!" Người đàn bà vừa bước ra phòng bếp thấy một màn này thì giận dữ quát lên.

"Nhưng mà..."

"Không nhưng nhị gì hết, người còn ngồi ở đó nữa thì tiền lương tháng này miễn đi."

"Ta đứng, ta đứng"

Tiểu nhị tên Lý Tam mặt mày xám xịt đứng lên. Mà Du Vân cũng không có gọi lại hay giải thích cái gì, bởi vì hắn gọi tiểu nhị cùng ăn chỉ để xem đũa là

cái gì và dùng như thế nào thôi.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Lam Tinh Thành

Ba ngày sau, Du Vân xuất hiện ở một ngọn núi hoang vu. Trong ba ngày này Du Vân ở chỗ phạm nhân ăn uống, xem một người xung quanh và nhìn được nhiều thứ mới lạ nhưng Du Vân thấy cuộc sống như vậy không hợp với mình lắm. Quá bình thản.

Hôm nay Du Vân sẽ chọn một điểm đi mới, hẳn muốn du lịch khắp mọi nơi, nghe khắp mọi chuyện trong thiên hạ. Du Vân đang phi hành thì thấy phía trước không xa có một tòa thành thị, tòa thành này xung quanh được bảo vệ bằng một màn sáng, không phải nói là những màn sáng này chỉ để che mắt phạm nhân chứ không tác dụng cho tu sĩ.

Tòa thành này cũng khá nhỏ bé, ở trên cửa thành viết Lam Tinh Thành, Du Vân thấy vậy cũng đáp xuống tòa thành này, trước cửa có hai tên Luyện Khí kỳ đứng ở nơi đó và thu linh thạch những người vào thành, Du Vân cũng không nói gì nhiều, nộp đủ linh thạch rồi cất bước vào. Vừa vào thì thấy lại một cảnh nào nhiệt như lúc trước Du Vân lần đầu tiên trông thấy Huyết Quý Thành, người đến người đi, tiếng cò kè mặc cả khi mua hàng, Du Vân bây giờ cũng có tiền, có hiểu biết nhất định nên cũng ghé vào xem các cửa hàng, đan dược thì hẳn không cần, trong túi trữ vật có rất nhiều cũng như hẳn có rất nhiều phương thuốc để luyện chế ra cho mình cần, vũ khí thì lúc trước hẳn cũng nghe qua ở Tu Tiên Giới vũ khí từ Trúc Cơ sử dụng được gọi là linh khí, pháp bảo, nhưng hẳn cũng chưa nghĩ đến vũ khí thích hợp cho mình sử dụng, phù lục sao? Đã là Trúc Cơ có thể sử dụng pháp thuật và có hàng tá truyền thừa pháp thuật trong đầu rồi nên cũng không mua làm gì, dược thảo, khoáng thạch cũng như thế.

Đến cuối cùng Du Vân ưng ý nhất chính là bản đồ rồi, muốn đi du lịch tất nhiên phải có bản đồ nếu không đi loạn lên làm sao mà được. Du Vân tiến đến một cái cửa hàng, cửa hàng có tên là Vạn Vật Các, nghe có vẻ rất khí phách.

Tiếp đón Du Vân là một người con gái khoảng hai mươi tuổi, mặt mày xinh đẹp, thân hình gợi cảm được khoát lên bộ đồ màu đỏ làm nổi lên vẻ nóng bỏng của thân hình.

"Tiền bối muốn mua cái gì? Hay là muốn bán thứ gì?"

Cô gái thấy Du Vân đang nhìn xung quanh cửa hàng như tìm cái gì đó thì hỏi, thanh âm vũ mị như đang nhõng nhẽo của những cô gái khi có người yêu.

"Ah... Ta đang tìm mua một cái bản đồ, càng chi tiết càng tốt!"

Du Vân cũng không có phản ứng gì khi nghe thanh âm của cô gái mà nói ra.

"Có có, ở đây cửa hàng chúng ta có bán bản đồ chi tiết Nam Việt quốc và các nước xung quanh, tiền bối xin chờ một chút."

Cô gái mặt mày rạng rỡ lên mà đi về một phía cái tủ, kéo cái hộc gỗ ra rồi từ trong đó lấy ra một cái ngọc giản, cái ngọc giản này giống như được làm bằng các thẻ tre được cuộn lại với nhau, nhưng mà chất liệu không phải tre mà giống như làm bằng ngọc.

"Tiền bối, ở trong ngọc giản này có khắc họa chi tiết bản đồ, chỉ cần dùng tinh thần lực quét vào đó là có thể nhìn thấy."

Du Vân nhận lấy cái ngọc giản này dùng tinh thần lực quét vào thì trong đầu hiện lên một khu vực bản đồ, có cả nơi Du Vân đang đứng được đánh dấu bằng điểm xanh rất là tiện lợi cũng như chi tiết.

"Cái ngọc giản này bao nhiêu linh thạch?"

"Thưa tiền bối, giá của ngọc giản này là một vạn linh thạch...."

"Cái gì? Một vạn??? Mắc như vậy???"

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Chuẩn bị chiến tranh

Du Vân suyt chút nữa nhảy dựng lên, một cái bản đồ mà mắc như vậy, trong túi của hắn vừa đúng một vạn linh thạch dùng để tu luyện thôi.

"Ah, tại vì bản đồ này vẽ rất chi tiết, không chỉ Nam Việt quốc mà còn rất nhiều nước xung quanh, mà về cái bản đồ này của hàng chúng ta cũng mất rất nhiều công sức nên một vạn linh thạch là bình thường. Nếu như tiền bối không đủ tiền có thể bán ra một số thứ tài nguyên, cửa hàng chúng ta sẽ xem xét và mua chúng."

Du Vân ánh mắt xoay tròn sau đó từ trong túi trữ vật lấy ra một số dược thảo và toàn bộ khoáng thạch mà hắn cho là không cần thiết.

"Đây ah, ngươi xem những thứ này bán như thế nào?"

"Tiền bối xin chờ một chút."

Cô gái này cầm những thứ mà Du Vân đưa ra sau đó bước tới quầy hàng để bắt đầu tính toán, sau mười phút thì cô gái này mới ngẩng đầu lên cười nói với Du Vân:

"Tiền bối định bán hết những thứ này sao? Những thứ này khoảng hai trăm vạn linh thạch, trong đó trừ luôn tiền của bản đồ."

"Hai trăm vạn? Tốt, lấy linh thạch ra đi."

Du Vân nghe vậy thì mừng rỡ, phát đạt, đúng là tiền của phi nghĩa mà. Sau khi giao dịch xong, Du Vân bước ra cửa hàng, mặt mày nở hoa mà tiếp tục đi dạo. Mà ở trong cửa hàng Vạn Vật Các lại nhiều ra thêm một lão già.

"Hắn chính là người bán ra khoáng thạch?"

"Đúng vậy thưa quản sự, có vẻ như hắn cũng không biết giá cả cho lắm."

"Thôi thôi, chúng ta không cần quan tâm việc này, ta vừa nhận được tin phe ma đạo bên Nam Dương quốc đã chuẩn bị khai chiến với Nam Việt quốc nhưng mà những tông môn lớn ở Nam Việt quốc vì chuyện của Huyết Quỷ tông bị tổn thất nặng nề, không bao lâu nữa ở Nam Việt quốc sẽ đổi chủ nhân mới, chúng ta còn lo cho mình còn hơn."

"Nam Dương quốc? Tại sao lại phải khai chiến?"

Cô gái thất kinh lên mà hỏi.

"Hừ, chuyện này đương nhiên là có kết với Huyết Quỷ Tông rồi, chuyện này ta không rõ lắm nhưng khi nào chiến tranh thì sẽ biết thôi."

Sau đó hai người lại tiếp tục nói chuyện mà vậy giờ Du Vân cũng không biết gì cả, mà dù có biết thì cũng đứng ngoài xem trò vui thôi.

"Hôm nay có thật nhiều tiền ah, phải đi mua vài bộ đồ rồi xem đồ ăn ở Tu Tiên Giới như thế nào mới được...."

Du Vân đi thẳng vào một cửa hàng bán quần áo cho tu sĩ mà chọn lựa quần áo. Mười lăm phút sau, từ trong cửa hàng đi ra một người thanh niên, bộ quần áo màu trắng, đai lưng bằng ngọc màu xanh, tóc đen như mực được rửa xuống trông rất là tiêu sái cùng phú quý.

Mua xong vài bộ đồ Du Vân tiếng thẳng vào một khách sạn đây áp tu sĩ mà ăn uống, vừa ăn uống vừa nghe những chuyện trong miệng tu sĩ nói ra rất là thích thú.

"Nghe gì chưa? Nam Dương quốc chuẩn bị chiến tranh với chúng ta."

"Xi, chuyện thế tục ngươi nói đến làm gì!"

"Ai nói là chuyện thế tục? Là chuyện của tu sĩ ah!"

"Vậy sao? Tại sao ta chưa nghe được gì?"

"Ta cũng vừa nghe được thôi, nghe nói họ đã đi đến biên giới hai nước rồi, hình như đang chờ đông đủ rồi tấn công."

"Không thể nào... Thế mấy tông môn ở Nam Việt quốc đâu? Còn mấy gia tộc nữa..."

"Bọn họ vì chuyện không gian của Huyết Quỷ Tông mà tổn thất thảm trọng, nghe nói chuẩn bị liên hợp lại tấn công Huyết Quỷ Tông nhưng mà chuyện này lại kéo đến nên phải bàn bạc lại để chiến tranh."

"Huyết Quỷ tông thật may mắn ah... Mà có khi nào đây là âm mưu không nhĩ?"

"Âm mưu gì thì ta không biết nhưng ta phải nhanh chóng rời khỏi Nam Việt quốc nếu không chiến tranh nổ ra chúng ta những tán tu này cũng sẽ không thoát khỏi đâu..."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Thái Dương Quốc

Du Vân nghe thấy những lời này thì giật mình, nhanh chóng tính tiền rồi bước ra Lam Tinh Thành gọi ra một con rồng bằng mây sau đó phóng thẳng lên trời, trên tay cầm ngọc giản dùng tinh thần lực quét qua sau đó xác định phương hướng mà đi. Nơi hắn muốn đi là Thái Dương quốc, một quốc gia rộng lớn gấp mấy lần Nam Việt quốc, tu sĩ và tông môn cũng nhiều hơn, mà điều làm hắn nhanh chóng đi là nghe được tin hai nước sắp giao chiến với nhau, ai biết được tình hình như thế nào... Tốt nhất là ra đi rồi tính tiếp.

Mà cùng thời gian Du Vân bay đi Thái Dương quốc thì ở lõi vào không gian, dưới mặt đất ngồi một lão già, tóc tai bù xù như một tên ăn mày. Bỗng nhiên trong đình "ông ông" một tiếng, Phương Quang nghe được cái tiếng này thì mừng rỡ, thu lại ngọn lửa về trong người, mau chóng mở cái nắp đình ra, một luồng hơi nóng và hương thơm đập thẳng vào mặt, hương thơm phát ra khắp cả hang động tạo nên những sương mù mỏng manh, Phương Quang nhanh chóng lấy ra đan dược trong đình, đan dược này to như trứng chim bồ câu, có màu đỏ như máu và xen lẫn là màu vàng, viên đan dược này đang còn nóng hổi và bốc ra hương thơm ngào ngạt, Phương Quang lấy cái bình sứ ra bỏ viên đan dược này vào rồi bỏ vào túi trữ vật sau đó thân hình bỗng nhiên biến mất, mà ở trên lõi vào không gian thì Thăng Hồng và bọn Trần trưởng lão đứng ở đó cung kính ở đó.

"Chúc mừng lão tổ luyện thành đan dược."

"Ha ha ngày ta tấn thăng tu vi đã không còn xa, đi về tông môn thôi, chúng ta cần phải bàn bạc lại kế hoạch chiến tranh lần này."

"Vâng."

Sau đó mấy người này bay đi về Huyết Quỷ Tông. Mà không bàn lại chuyện này nữa mà nói về Du Vân, Du Vân bay thẳng một đường không ngừng nghỉ, hết pháp lực thì hồi phục pháp lực mà đi.

Nửa tháng sau cuối cùng Du Vân cũng đến được tòa thành thị gần sát biên giới Nam Việt quốc mà ở Tu Tiên Giới Nam Vực cũng truyền ra một tin tức, tin tức này đó là chiến tranh đã nổ ra ở Nam Dương quốc và Nam Việt quốc, chiến tranh rất ác liệt, tu sĩ chết và bị thương vô số, các tông môn và gia tộc vừa phải chiến đấu với tu sĩ Nam Dương quốc vừa phải phòng bị Huyết Quỷ Tông, mà với tình trạng tổn thất rất nhiều thành viên tinh anh nên chiến lực của các tông môn và gia tộc đã giảm đáng kể, với tình trạng này thì không bao lâu ở Nam Việt quốc các tông môn lớn nhỏ và sáu gia tộc sẽ bị xóa tên.

Lục Sơn thành, trong một khách sạn, Du Vân đang ngồi trên cái giường với vẻ mặt mệt mỏi, vì không muốn bị liên lụy đến chiến tranh hắn đã ngày đêm không nghỉ để chạy đến hôm nay mới thôi. Ăn một viên đan dược, trong tay cầm linh thạch mà bắt đầu hồi phục pháp lực.

Hai tiếng sau, Du Vân tắm rửa rồi mặc một bộ đồ khác, vẻ mặt sáng khoái mà đi ra gọi món ăn. Hắn chuẩn bị đi dạo quanh các thành thị ở Thái Dương quốc, thuê người chế ra đan dược để bắt đầu tu luyện, có thực lực mới không phải như hôm nay, sợ liên lụy mà chết oan mà phải chạy đi, rất mệt mỏi.

Ăn xong và nghỉ ngơi một ngày Du Vân bắt đầu đi sâu vào Thái Dương quốc. Thái Dương quốc không hổ là một đất nước rộng lớn, lãnh thổ cũng phải mấy trăm vạn dặm, linh khí nồng đậm, tu sĩ khắp nơi, bay trên đường Du Vân có thể thấy top năm top ba Trúc Cơ kỳ bay qua, lâu lâu lại có một vị Kết Đan bay qua trên đầu mình thả ra uy áp bao phủ khiến cho mọi người phải dừng chân lại và đáp xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Thấy Long Ngọc

Thái Dương Thành, là một tòa thành thị nằm ở trung tâm Thái Dương Quốc, là một tòa thành thị của Thái Dương Tông, mà tông môn này là tông môn mạnh nhất ở Thái Dương quốc, đệ tử vô số và đông gấp mấy lần Huyết Quỷ Tông. Du Vân nhìn qua ngọc giản có giới thiệu khiếp sợ, hắn đã thấy Huyết Quỷ Tông to lớn rồi mà xem lại giới thiệu thì cũng không biết nói gì, đúng là càng đi tầm mắt càng ngày càng mở rộng, hôm nay hắn đã ở khu vực của Thái Dương Tông, cách tòa thành thị này cũng không xa, mà nhờ có tấm bản đồ này Du Vân cũng khôn khéo lựa chọn những nơi nguy hiểm nên trên đường đi cũng không xảy ra chuyện gì.

Du Vân bước vào thành thị rồi vào một khách sạn mà nghỉ ngơi đến ngày hôm sau mới đi ra khỏi khách sạn. Du Vân đi ra ngoài và dạo quanh các gian hàng được bày ở ngoài đường của các tu sĩ.

"Pháp bản đan dược đây... Mua đi mua đi, giá rẻ mà lại tốt."

"Đan dược phục lực giá rẻ hơn tên bên cạnh đây...."

"Của ta rẻ hơn hai tên kia...."

Đủ loại chào hàng mua bán, tu sĩ tập nập chen lấn mà mua những thứ mình cần, Du Vân cũng chen chúc vào trong đó để xem có thứ gì tốt không.

Bỗng nhiên, Du Vân trông thấy một viên đá màu đỏ trông rất đẹp mắt, to như một quả trứng gà mà hình dạng lại tròn tròn...

"Đây là...?"

Du Vân trong lòng mừng rỡ, đây chính là Long Ngọc, nhưng sao lại được bày bán ở đây nhỉ?

"Vị huynh đệ này, cái viên đá này là cái gì vậy?"

Du Vân tiến đến hỏi người bày bán viên đá đó, người này khoảng mười sáu, mười bảy tuổi, mặt mày thanh tú nhưng sắc mặt tái nhợt như bệnh mới khỏi.

"Ah, viên đá này là ta trong núi hải đảo được rồi vô tình nhặt được đấy? Mà ta cũng không biết cái này là cái gì nên bày bán luôn. Đại ca có hứng thú sao?"

Cậu bé này thấy có người đến mua hàng thì rạng rỡ hẳn lên giải đáp cho Du Vân.

"Ah, ta cũng rất hứng thú, bao nhiêu linh thạch ta mua."

"Ha ha vậy đưa cho ta một trăm linh..."

"Ta mua năm trăm linh thạch!"

Bỗng nhiên một giọng nói nam tử chen ngang vào cuộc đối thoại của hai người, Du Vân nhú mày mà quay đầu lại, quay lại thì thấy một người thanh niên hai mươi mốt hai mươi hai tuổi đang bước lại đây, người này khuôn mặt tuấn mỹ, da dẻ trắng trẻo, ăn mặc một bộ đồ màu vàng chói lóa, sau lưng đi theo bốn tên cũng ăn mặc như thế nhưng trông có vẻ là hộ vệ cho người thanh niên này. Mà người thanh niên cất tiếng lên khiến mọi người giật mình quay đầu lại, khi chứng kiến người này thì bàn tán xôn xao và lui về phía sau như không muốn cùng người này đứng cùng một chỗ.

"Đo là thiếu tông chủ của Thái Dương Tông ah?"

"Đúng vậy ah, người này tuy chỉ là con thứ ba nhưng được tông chủ Thái Dương tông rất yêu thương."

"Cũng đúng thôi, vì trong ba người con thì người này có thiên phú cao nhất, bây giờ đã Trúc Cơ hậu kỳ rồi..."

"..."

Du Vân nghe đến cái từ Trúc Cơ hậu kỳ thì hai con người cơ rút lại, không chỉ thế còn nghe đến người này là thiếu tông chủ Thái Dương Tông nữa.

Mà người thanh niên được gọi là thiếu tông chủ thì vẻ mặt cao ngạo nói ra với thiếu niên:

"Ta ra năm trăm linh thạch, tên kia ngươi có ý kiến gì không?"

"Ta đã bán trước cho vị đại ca này rồi."

Cậu bé này vẻ mặt sợ hãi nhưng cũng cố gắng nói ra.

"Muốn chết."

Một tên hộ vệ đứng ở đằng sau phóng ra một quả cầu lửa...

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Lục Bình

"Muốn chết!"

Một tên hộ vệ ở sau người thanh niên phóng ra một quả cầu lửa về phía cậu bé. Mà Du Vân sao lại dễ yên, hắn phóng ra một cây tiễn bằng băng va chạm với quả cầu lửa, hai thứ chạm vào nhau nghe những tiếng "Xì xì" rồi ở chỗ hai thứ tiếp xúc chỉ còn lại vũng nước do băng bị đốt tan ra.

"Mấy vị đạo hữu này, viên ngọc này là ta mua trước."

Sau khi ngăn cản quả cầu lửa của tên hộ vệ Du Vân đứng trước mặt người thiếu niên lớn tiếng nói.

"Hừ, đồ mà thiếu chủ ta muốn ngươi cũng dám cướp, có...."

Tên hộ vệ giận dữ nói nhưng được nửa chừng thì người thanh niên được gọi là thiếu chủ giờ tay ngăn lại rồi cười nói:

"Ha ha nếu như vị đạo hữu này đã mua rồi thì chúng ta cũng không tranh nữa, đi thôi!"

Người này nóng xong liếc về Du Vân rồi quay đầu bước đi để lại mấy tên hộ vệ với vẻ mặt khó hiểu. Mà Du Vân cũng biết họ cũng không dễ dàng gì mà bỏ qua cho mình nên mau chóng trả linh thạch rồi bỏ viên Long Ngọc vào túi trữ vật.

"Cảm ơn vị đại ca này đã cứu mạng." Cậu bé mặt mày căk kích mà nói.

"Ha ha ta chỉ tiện tay mà thôi, không cần để ý."

Du Vân nói xong cũng quay đầu bước đi, mà những người xung quanh thì nhìn theo bóng lưng Du Vân với ánh mắt thương hại, họ cũng biết với tính cách của tên thiếu chủ Thái Dương Tông thì sẽ không bao giờ bỏ qua nhưng mà họ cũng không dám nhắc nhở, ai dám đắc tội với người ta chứ? Trừ khi là muốn chết.

Nhưng mà có một ngoại lệ, đó chính là cậu bé bán cho Du Vân viên ngọc, cậu bé này chạy theo Du Vân mà nói:

"Vị đại ca này, ra ngoài thành thì hãy cẩn thận thì tốt hơn, bọn họ chắc chắn sẽ mai phục."

Du Vân bước chân dừng lại, hai mắt xoay vòng mà hỏi:

"Hắn tên gì? Ở trong tông môn địa vị cao lắm hả?"

"Hắn tên Lục Bình, ở trong tông môn được tông chủ yêu thương, ta còn nghe nói mẹ của hắn tu vi cao cường nhưng không biết bà ta ở đâu."

"Thế hắn sẽ mai phục ta ở đâu?"

"Điều này ta cũng không biết, thành này là của Thái Dương Tông, chỉ cần sai hộ vệ trong thành theo dõi đại ca ra đường nào sẽ chặn lại thôi."

"Vậy sao? Cảm ơn huynh đệ, người tên gì?"

"Ta tên Vương Hoàng"

"Tốt, Vương huynh đệ, chúng ta tạm biệt ở đây, có duyên sẽ gặp lại, ta tên Lục Du Vân."

Du Vân nói xong thì đi thẳng tới tiệm bán quần áo, trên đường nhìn xung quanh thì thấy có mấy tên hộ vệ tuần tra nhưng lúc nào cũng nhìn Du Vân với nụ cười lạnh lẽo.

Mà ở ngoài Thái Dương Thành, trên một đỉnh núi đang đứng năm người.

"Thiếu chủ, tại sao lúc này không cho ta xử lý hắn."

"Các người bị ngốc sao? Nếu như lúc này ra tay thì bộ mặt Thái Dương Tông để vào đâu, lần sau ai còn dám đến đây nữa."

"Phải phải, chúng ta biết sai rồi."

Mấy tên hộ vệ suy nghĩ một chút rồi sắc mặt tái nhợt nói.

"Biết là tốt rồi, nếu chúng ta ra tay ở trong đó cho dù cha ta có yêu thương ta thì cũng sẽ bị xử phạt thật nặng. Mà tên kia đã ra khỏi thành chưa?"

"Bây giờ chưa có tin tức gì nên tên kia có lẽ chưa ra khỏi thành, nhưng mà thiếu chủ, ta có việc muốn hỏi."

"Nói đi!"

"Tại sao thiếu chủ chỉ vì một viên ngọc tầm thường mà lại mất công sức đi chặn đánh một tên Trúc Cơ kỳ? Nếu vì để tranh giành viên ngọc đó thì sai chúng ta đi là được rồi?"

"Lúc trước ở trong tông môn ta đã đọc qua một bản sách cổ, mà trong sách cổ có miêu tả một loại ngọc quý hiếm như viên ngọc kia, loại ngọc này có chứa linh khí nhiều và tinh khiết hơn cả thượng phẩm linh thạch, nhưng mà phải biết cách sử dụng nếu không cũng vô dụng mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Đánh chết Trúc Cơ sơ kỳ

"Còn vì sao ta không phải các ngươi đi vì ta không an tâm lắm, phải chính tay ta cầm viên ngọc đỏ và xem xét mới được."

Lục Bình nói như vậy cũng khiến mấy tên hộ vệ bất mãn vì không được tin tưởng nhưng hắn cũng không thêm đề ý, ở trong tông môn chỉ cần nói một tiếng là có một đồng người vì mình bán mạng, cần gì phải quan tâm mấy tên này chứ.

Khi Du Vân bước ra khỏi cửa hàng thì trên người bộ đồ đã thay đổi thành màu đen, mang mũ trùm kín mặt, tránh thoát khỏi mấy tên hộ vệ rồi đi ra khỏi ngoài thành, hắn cũng không gọi ra rồng nhỏ để tránh sự chú ý, nhưng mà Du Vân cũng không biết có một người ăn mặc bình thường cũng đi theo sau hắn từ lúc đi ra khỏi tiệm bán đồ, hắn cầm lên một tờ phù lục nói nói vài câu rồi truyền pháp lực vào trong phù lục khiến tờ phù lục này như bị đốt cháy rồi bay đi.

Trên đường đi Du Vân lấy ra long ngọc mà xem xét, hắn có được Long Vân Quyết và máu của Long tộc nên có thể dễ dàng hấp thu linh khí và long khí ở trong viên ngọc này, mà lúc trước hắn cũng có hỏi chỗ cậu bé nhặt được viên long ngọc này, hắn chờ mong sẽ có thu hoạch được ở đó, đi bộ ra khoảng hai trăm dặm Du Vân chuẩn bị gọi ra rồng mây thì đột nhiên có một tiếng nói vang lên:

"Ha ha đạo hữu đi gấp làm cái gì, thiếu chủ nhà ta rất thích viên ngọc đỏ, hãy ra cái giá đi."

Một tên áo vàng thanh niên đáp xuống trước mặt Du Vân nói ra nhưng mà trong mắt thì sát khí tràn ngập.

Mà Du Vân cũng không nhiều lời, trong tay xuất hiện một quả cầu lửa rồi phóng ra, sau đó liên tiếp ngưng tụ ra các băng tiễn mà phóng về phía trước rồi.

Tên thanh niên lúc đầu sững sờ nhưng nhanh chóng vận chuyển pháp lực sử dụng phát thuật ngăn trở.

"Xì xì... Bụp bụp..."

Những pháp thuật va chạm với nhau nghe những tiếng xì xì bụp bụp.

Nhưng không chờ tên thanh niên kia đáp trả thì trên người của Du Vân tràn ra khói đen, trên khói đen hiện lên mười mấy gương mặt quỷ mà gào rú, mặt con quỷ lao ra khỏi khói đen rồi giọng nanh múa vuốt bay thẳng đến tên thanh niên kia.

"Ngươi là ma tu... Đáng chết ma tu..."

Du Vân cũng không nói gì mà phóng người thẳng về phía trước rồi ngưng tụ ra mấy quả cầu lửa bắn tới khiến cho tên hộ vệ này trở tay không kịp, trên người của hắn hiện lên vô số vết thương, không chỉ như thế, trên người Du Vân tràn ra sương mù màu vàng che mắt tên hộ vệ khiến cho tên hộ vệ không thấy gì cả và bị những mặt quỷ này lao vào cắn xé, tiếng kêu thê thảm truyền ra nhưng chưa kịp kêu tiếng thứ hai thì một ngọn tiễn bằng băng đâm xuyên cổ họng khiến tên này chết không nhắm mắt, trên mặt còn hiện lên vẻ đau đớn, Du Vân không chể mễ đen lao vào trong đầu của tên hộ vệ Trúc Cơ sơ kỳ này rồi lôi ra linh hồn của hắn, linh hồn tên hộ vệ này cố gắng dựa dựa nhưng với sự trợ giúp của các con quỷ khác Du Vân nhanh chóng hóa tan cái linh hồn này vào mây đen cũng như cho các con quỷ xử lý sạch sẽ cái xác. Du Vân thu lại mây đen cũng như yêu khí sau đó gọi ra rồng nhỏ phóng thẳng lên trời mà đi.

Năm phút sau năm người Lục Bình chạy tới nhưng không còn kịp nữa mà chỉ thấy dấu vết đánh nhau cộng với máu tươi mà lũ quỷ chưa kịp nuốt.

"Đáng chết... Mau chia nhau đuổi theo."

Lục Bình vẻ mặt giận dữ sau đó phân phó mấy tên hộ vệ chia ra phương hướng mà đuổi theo, Lục Bình chân đạp phi kiếm đuổi theo phương hướng mà Du Vân vừa đi. Cái tên hộ vệ này lúc trước Lục Bình đã phân phó vài tên như thế bay ra hai trăm dặm chờ sẵn để ngăn lại Du Vân nhưng khi nhận được tin đến nơi thì không kịp nữa.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Bị đuổi giết

Du Vân dựa theo chỉ dẫn của Vương Hoàng mà một đường bay thẳng. Vừa đáp xuống núi thì nhìn lại phía xa đang có một người đứng trên phi kiếm đang bay nhanh lại đây, Du Vân thấy vậy sợ mất mặt nhanh chóng chạy vào rừng cây.

"Hừ chạy đi... Hôm nay ngươi phải chết!"

Lục Bình vẻ mặt dữ tợn, phát ra khí thế Trúc Cơ hậu kỳ nhanh chóng đuổi theo, nhưng có lẽ vào rừng cây vật cản quá nhiều nên tốc độ chậm lại mà Du Vân cũng cách hẳn càng ngày càng xa.

"Đáng chết...!"

Lục Bình giận dữ hét to lên, nhanh chóng thu phi kiếm lại rồi chạy theo, đuổi càng ngày càng gần Du Vân, trên tay hắn ngưng tụ ra một quả cầu lửa thật to rồi phóng về phía lưng của Du Vân.

"Phốc"

Du Vân lo chạy về phía trước nên không chú ý nhiều lắm về phía sau, bị quả cầu lửa bắn thẳng vào người, cảm nhận được sự nóng rát thì Du Vân nhanh chóng bấm pháp quyết trên đầu nhanh chóng hội tụ một đám mây rồi chảy nước xuống dập tắt ngọn lửa.

"Hừ..."

Lục Bình hừ lạnh một tiếng, ngưng tụ ra vô số lưỡi dao gió và mũi tên bằng băng phóng thẳng về phía trước.

Mà Du Vân thấy vậy sợ mất mật, trên người nhanh chóng tràn ra màu vàng che chắn tầm mắt của Lục Bình.

"Phốc phốc phốc..."

"Phập phập phập..."

Vô số lưỡi dao gió và mũi tên bằng băng đâm về mấy cái cây xung quanh, Du Vân cũng bị một cái lưỡi dao gió xẹt qua cánh tay để lại một miệng vết thương mà chảy máu ra.

"Đáng chết Thái Dương Tông, ta ghi nhớ kỹ các ngươi!"

Du Vân ánh mắt hiện lên vô tận phẫn nộ nhưng cũng nghĩ ở trong lòng mà không nói ra, tiếp tục tràn ra yêu khí mà chạy đi.

Mà phía sau Du Vân là Lục Bình khi chứng kiến sương mù màu vàng thì ngẩn ngơ nhưng sau đó vẻ mặt dữ tợn cười lên:

"Tốt, một tên yêu tu, nhưng hôm nay yêu tu hay cái gì tu cũng phải chết."

Lục Bình nhanh chóng lao vào phía trong sương mù, dùng tinh thần lực của Trúc Cơ hậu kỳ dò xét Du Vân mà đuổi theo, nhưng mà sương mù này rất kỳ quái, tinh thần lực quét qua như đá chìm đáy biển làm cho Lục Bình chạy loạn lên...

"Đáng chết yêu tu... Ngươi không thoát khỏi ta đâu..."

Du Vân một đường chạy như điên vào trong núi, càng vào sâu thì cây cối càng rậm rạp che hết cả ánh nắng mặt trời, chạy khoảng một tiếng sau Du Vân mới dừng lại mà thở hồng hộc.

Sau khi nghỉ ngơi Du Vân mới dùng tinh thần lực chỗ bị quả cầu lửa phóng vào, chỉ thấy sau lưng một mảng da bị cháy đen, Du Vân lấy thuốc chữa thương mà bôi lên đó, cảm giác mát lạnh xoa dịu đi vết thương bị bỏng, đến lúc này Du Vân mới nhìn xung quanh, khắp nơi đều là cây cối không nhìn thấy một đường đi nào cả.

Du Vân lấy ra ngọc giản bản đồ dùng tinh thần lực quét vào nhưng cũng không thấy cái điểm xanh của mình nằm ở chỗ nào, có lẽ nơi này người của Vạn Vật Các không tới nơi này nên chưa được vẽ ra.

"Haizzz"

Du Vân thở dài một hơi, đứng dậy đi về phía trước. Càng đi cây cối càng rậm rạp chằng chịt, Du Vân phải nhảy lên các cây mà đi.

Đi khoảng hai mươi phút nữa thì Du Vân thấy một cái sơn cốc, hai bên sơn cốc là vách đá thẳng đứng, Du Vân thấy vậy thì vui mừng bước ra, nhưng vừa ra khỏi rừng cây thì...

"Ha ha ha, tên yêu tu đáng chết, ngươi cuối cùng cũng đi ra?"

Lục Bình và mấy tên hộ vệ đập trên phi kiếm trôi nổi trên không trung mà cười lạnh, khuôn mặt dữ tợn.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Lao xuống vực sâu

"Sao? Thấy ta ngơoi cũng bắt ngờ chứ? Ngơoi tưởng dễ dàng thoát khỏi ta vậy sao? Hắc hắc"

Lục Bình vừa nói vừa từ trên không hạ xuống, mấy tên hộ vệ thấy thế cũng hạ xuống theo. Du Vân không nói gì, mắt nhìn chăm chăm vào năm người nhưng đôi chân lại nhanh lù về phía sau sơn cốc.

"Không chạy nữa hả? Bây giờ bản thiếu chủ sẽ chơi đùa với ngơoi thật vui hắc hắc...."

Lục Bình cười xong thì trên người từ từ mà tràn ra uy áp đánh thẳng vào trên người Du Vân.

"Bịch... Phốc..."

Uy áp đánh vào ngực Du Vân khiến hắn bay lên mà phun ra một ngụm máu tươi, Du Vân lồm cồm bò dậy lấy tay mà lau đi vết máu.

"Chỉ vì một viên ngọc bình thường mà các ngơoi đuổi giết ta đến tận đây sao? Đây là việc làm của phe chính đạo?"

"Ha ha ha...."

Cả Lục Bình và mấy tên hộ vệ bắt đầu phá lên cười...

"Viên ngọc bình thường hay không bình thường đó là chuyện của ta, bản thiếu chủ muốn ngơoi chết là ngơoi phải chết! Chính đạo sao? Chẳng lẽ chính đạo không được giết người? Hơn nữa ngơoi cùng đầu phải là người.... Ha ha..."

Lục Bình tiếp tục tràn ra uy áp đánh vào người Du Vân, Du Vân lại bay lên tiếp tục phun mấy ngụm máu tươi rồi rơi cái bịch xuống đất.

Đến lúc này Du Vân không còn chịu nổi nữa, uy áp của Trúc Cơ hậu kỳ quá mạnh mẽ, hắn bò dậy tràn ra yêu khí rồi quay đầu lại mà chạy vào trong sơn cốc.

"Mau đuổi theo, hôm nay hắn không thoát khỏi ta đâu."

Du Vân chạy đến cuối sơn cốc thì dừng lại, sắc mặt tái nhợt, vì phía trước có một vực sâu thăm thẳm

"Ha ha ha... Tiếp tục phun yêu khí đi, tiếp tục chạy đi ta xem nào???"

Lục Bình thấy Du Vân dừng lại thì nhìn về phía trước, khi thấy cái vực sâu thăm thẳm thì cười lên ha ha.

"Động thủ đi, không nói nhiều nữa."

Lục Bình trong tay quả cầu lửa không biết ngưng tụ ra từ lúc nào, mấy người khác cũng nhao nhao ngưng tụ ra băng trụ băng tiễn.v.v.. Rồi phóng thẳng về phía Du Vân.

Du Vân quỳnh lên, sơn cốc quá hẹp mà bay lên thì không kịp gọi ra rồng bay thì đã chết rồi, bất đắc dĩ phải ngưng tụ ra pháp thuật để chống đỡ, một bức tường đất hình linh mộc lên trước mặt Du Vân.

"Oanh Oanh Oanh"

"Rầm Rầm Rầm"

"Xoẹt.. Phốc... Bịch..."

Nhưng có vẻ như bức tường đất không chịu nổi khi bị năm người công phá cùng một lúc, tường đất chỉ ngăn cản được một chút thì ầm ầm sụp đổ để rồi phong nhận cầu lửa đánh vào người Du Vân và cuống cùng bị một cây băng trụ đập thẳng vào ngực khiến Du Vân phải phun ra một ngụm máu tươi bay ra phía sau, ngực nổi lên cảm giác đau đớn và khó thở khiến Du Vân không thể đứng lên được nữa.

"Ha ha ha ta đã nói rồi... Hôm nay bốn công tử sẽ chơi đùa với ngơoi thật vui!"

Lục Bình cườn găng càng ngày càng bước tới gần Du Vân, mà khi cách Du Vân còn một trượng thì trong tay đã ngưng tụ ra mấy mũi tên băng băng.

"Hắc hắc... Ta sẽ đâm những thứ này vào chân tay của ngơoi..."

Mà Du Vân lúc này bỗng nhiên sắc mặt quyết đoán, từ eo trở xuống bỗng nhiên biến thành thân rắn khổng lồ rồi nhanh chóng cuốn Lục Bình lại rồi cùng nhau lao xuống vực sâu.

"Hôm nay ta có chết cũng kéo theo ngơoi làm đệm lưng."

"Mau thả ta ra a.... Người đâu cứu ta!!!"

Lục Bình không kịp chuẩn bị gì thì thấy mình đã lao xuống vực sâu cùng Du Vân rồi, tiếng kêu to truyền ra làm cho bọn hộ vệ từ trong rừng sờ tỉnh lại.

"Làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên là lao xuống rồi?"

"Nhưng như thế cũng không cứu kịp thiếu chủ ah...."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Lục Thống giận dữ

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?"

"Bây giờ lao xuống cũng không còn kịp nữa mà cũng không biết cái vực này sâu bao nhiêu, chúng ta cũng không thể tay không xuống đó ah."

"Chẳng lẽ chúng ta quay về tông môn bẩm báo?"

"Ngu ah? Chúng ta có nhiệm vụ bảo vệ thiếu tông chủ, bây giờ đi về bẩm báo muốn chết sao?"

Bốn người liếc nhau rồi bắt đầu tính toán.

"Hay là chúng ta trốn đi? Bay giờ trốn thì ai mà biết? Mà khi tông môn phát hiện thì chúng ta đã đi mất rồi."

"Đúng vậy, tên thiếu chủ này trước giờ cũng không xem chúng ta là thuộc hạ nên bỏ đi cũng không hối hận cái gì."

Thế là bốn người cùng nhau bàn bạc lại vấn đề sau đó mỗi người một hướng đạp kiếm mà đi.

Mà cùng lúc đó, Du Vân và Lục Bình đang rơi xuống vực sâu.

"Nguoi thả ta ra! Ta là thiếu chủ Thái Dương tông ah!"

Lục Bình vùng vẫy nhưng không thể thoát ra được, mà tay chân bị kẹp lại cùng một chỗ với thân thể không thể sử dụng được pháp thuật.

"Hừ, đi chết đi!"

Du Vân cũng không nói nhảm, thân thể rắn của hắn siết chặt Lục Bình lại, xương Lục Bình vỡ vụn máu tươi tung tóe cùng tiếng kêu thảm thiết phát ra, Du Vân siết chặt mấy giây sau mới thả ra, thân thể biến dị không còn hơi thở của Lục Bình rơi xuống vực sâu thăm thẳm, mà Du Vân cũng biến thành hình người gọi ra rồng nhỏ rồi bay xuống vực sâu, hắn biết nếu bây giờ bay lên, không tính tới bốn tên hộ vệ còn hay không mà việc giết thiếu tông chủ chắc chắn sẽ bị đuổi giết tới chân trời góc bể.

Mà cùng thời gian Du Vân giết Lục Bình thì ở Thái Dương Tông, nơi trông coi mệnh bài đệ tử hạch tâm, mệnh bài có chứa một giọt máu tinh hoa của đệ tử, nếu đệ tử nào bị chết người trông coi sẽ biết được mà bẩm báo với tông môn.

Bỗng nhiên.

"Phanh!"

Một cái mệnh bài được xếp trên cùng cùng với hai cái mệnh bài khác bỗng nhiên vỡ tan.

"Chuyện gì xảy ra?"

Một tên đệ tử chạy vào xem xét thì thấy mệnh bài của Lục Bình vỡ ra, tên đệ tử này sắc mặt tái nhợt, dưới chân nước tiểu chảy ra mà ngồi bịch xuống đất.

"Là đệ tử hạch tâm nào đã chết? Hả? Không thể nào....."

Một lão già bước vào sau, mà khi thấy mệnh bài của Lục Bình bị vỡ ra cũng hoảng sợ ngay người.

"Mau mau báo cho tông chủ!"

Lão già nói xong thì hóa thành một đạo cầu vồng bay thẳng lên chủ điện Thái Dương Tông.

Mà ở trong chủ điện Thái Dương Tông tông chủ Lục Thống đang nói chuyện vui vẻ của mọi người.

"Bẩm báo tông chủ, mọi việc không xong rồi?"

"Cái gì không xong rồi hả?"

Lục Thống vẻ mặt khó hiểu mà hỏi lão già này.

"Bẩm báo tông chủ..... Thiếu tông chủ đã chết rồi..."

"Phanh"

Lục Thống bóp vỡ tay ghế, trên người sát khí và uy áp Nguyên Anh hậu kỳ tràn ra, bao phủ cả đại điện khiến mấy trưởng lão đang ngồi mà đứng lên, sắc mặt tái nhợt.

"Tông chủ bớt giận..."

"Hừ... Ta làm sao mà bớt giận khi nghe con ta bị chết... Nói! Là ai giết Bình nhi của ta?"

Lục Thống vẻ mặt dữ tợn mà quát lên khiến cho lão già này run lên.

"Bẩm báo tông chủ ta sẽ ra lệnh cho tông môn lập tức điều tra."

"Thế mệnh bài bốn tên hộ vệ thì như thế nào?"

"Bẩm báo tông chủ, mệnh bài của bọn hán thì không có việc gì."

"Rất tốt rất tốt, bọn hán lại dám bảo vệ thiếu chủ như vậy. Tra cho ta... Bắt hết bọn chúng lại, những ai liên quan đến việc con trai ta bị chết thì giết hết cho ta!"

Mấy tên trưởng lão không dám nói gì mà cung kính lui ra sau sau đó bắt đầu ra lệnh cho đệ tử bắt đầu tra xét việc này. Lục Thống ngồi ở trong chủ điện, sắc mặt lạnh lẽo:

"Ta không biết nguoi là ai, nhưng nguoi phải chết!!!"

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Long Mạch

Chỉ nửa ngày sau các đệ tử và trưởng lão Thái Dương Tông đã điều tra ra được sáng hôm nay thiếu tông chủ Lục Bình đã có một xung đột nho nhỏ với một tán tu và đã ra ngoài thành đuổi giết, bọn họ đã tra hỏi người truyền âm cho Lục Bình rồi bắt đầu mà điều tra đường đi.

Mà ở trong một hang động ở Thái Dương Tông đang ngồi hai thanh niên, nét mặt có bảy tám phần giống Lục Thống và Lục Bình.

"Đại ca, ta mới nhận được tin tam đệ đã chết rồi!" Lục Nghĩa vẻ mặt không thay đổi mà nói.

"Cái gì? Điều nguoi nói là thật? Đã tra ra ai là thủ phạm chưa? Hán đã là Trúc Cơ hậu kỳ rồi mà vẫn dễ dàng bị chết sao?"

"Tông môn đã điều tra ra được là một gã tán tu, bắt đầu ban thưởng cho ai thấy được hán và tam đệ đi chỗ nào rồi?"

"Hừ, hán chết cũng tốt, chúng ta cũng phải đi ra ngoài tìm kiếm thôi"

Hai người nói xong liếc nhau mà cười rồi cùng nhau đạp phi kiếm bay ra Thái Dương Tông.

Mà Du Vân lúc này thì đang trên con rồng nhỏ hạ xuống, hán đã như thế này một tiếng đồng hồ rồi mà vẫn chưa thấy đáy của vực sâu, dùng tinh thần lực hay long nhãn cũng chỉ thấy một màu đen kịt. Rơi xuống nửa tiếng nữa thì Du Vân dùng long nhãn đã thấy mặt đất, mà ở dưới này rất là tăm tối nên Du Vân rất là cẩn thận, trong tay ngưng tụ ra một quả cầu lửa chiếu rọi một khu vực nhỏ bé, từ trên cao nhìn xuống giống như là một con đom đóm trong bầu trời đêm, Du Vân vừa đi về phía trước vừa tràn ra tinh thần lực mà quan sát, bỗng nhiên Du Vân thấy khoảng cách của mình khoảng mười hai mươi ba trượng có một đồng thịt nát như được băm vằm, máu tươi văng tung tóe trên mặt đất trông rất là kinh khủng, đây chính là thi thể của Lục Bình bị rơi xuống tạo nên tình trạng như vậy. Du Vân cũng không thèm nhìn nhiều mà tiếp tục đi về phía trước.

Du Vân cũng không biết đi bao lâu, một ngày hay là mười ngày, không có ngày và đêm để phân biệt rõ ràng. Bỗng nhiên Du Vân cảm thấy thiên địa linh khí bỗng nhiên đậm hơn và mang theo một khí tức lạ lẫm mà quen thuộc...

"Đây là.... Long Mạch!"

Du Vân mừng rỡ như điên mà bước nhanh về phía trước, càng đi thiên địa linh khí càng nồng đậm và mang theo nhiều khí tức của rồng.

Long mạch khác với linh mạch, linh mạch chỉ có thiên địa linh khí và có một số mạch khoáng sản xuất ra linh thạch, ở TU Tiên Giới có khá nhiều và bị các tông môn lớn chiếm cứ những linh mạch và mạch khoáng tốt nhưng long mạch lại khác, không chỉ hiếm thấy và gần như đã mất tích tại Tu Tiên Giới, long mạch có chứa thiên địa linh khí nồng đậm gấp mấy lần linh mạch mà còn mang theo khí tức của rồng, là bảo địa của Long tu giả và là ước mơ của tu sĩ, mà ở thế tục hoàng triều các vương gia và hoàng thân quốc thích cũng tìm kiếm long mạch mà xây cất mộ của mình.

Du Vân đi tới trước một vách đá, mà vách đá lộ ra rất nhiều khe hở, thiên địa long khí từ những khe hở này tràn ra, Du Vân bước đến quan sát những cái khe hở này, khe hở này rất là hẹp và nhỏ không đủ một người đi vào trong đó nhưng Du Vân cũng không thêm để ý.

"Thật tốt quá, ở đây đủ để ta tu luyện không biết bao lâu rồi, Thái Dương Tông hừ hừ..."

Du Vân nói xong rồi ngồi xếp bằng trước khe hở điều chỉnh tốt pháp lực của mình.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Chiến sự ở Nam Việt quốc

Nam Việt quốc.

"Thắng Hồng! Ngươi lại dám cầu kết với người ngoài tiêu diệt chúng ta sao?"

Thu Hoành vẻ mặt nổi giận đứng nói ra, phía sau lưng của hắn đứng đầy đệ tử Thiên Ma Tông và mấy vị trưởng lão.

"Ha ha, chúng ta đã đắc tội với năm tông môn các ngươi, nếu không tiêu diệt các ngươi thì tông môn của ta cũng bị các ngươi tiêu diệt."

Thắng Hồng lớn tiếng cười nói, phía sau hắn cũng đứng mấy ngàn tên đệ tử, thành linh trong đó tên mang theo Huyết linh căn Lục Phi, Lục Phi bây giờ đã là Trúc Cơ trung kỳ, khí tức mạnh mẽ nhưng lại mang theo mùi máu tươi, quanh thân hắn quý khí tràn ngập, vô số âm hồn lệ quý gào rú.

"Hừ, bọn chúng tiêu diệt chúng ta xong chẳng lẽ để yên cho tông môn các ngươi?"

"Việc đó là việc của chúng ta, bớt sàm ngôn đi, các đệ tử, động thủ, giết sạch bọn chúng."

Thắng Hồng nói xong quanh thân quý khí bốc lên um tùm sau đó lao vào đánh nhau với Thu Hoành, mà mấy ngàn tên đệ tử Huyết Quý Tông cũng nhao nhao rút vũ khí ra mà lao vào.

Bên phía Thu Hoành cũng vậy, đám đệ tử gọi ra một con ma vật giống như người nhưng mang theo nụ cười quỷ dị sau đó chỉ huy những con ma vật này lao vào đánh nhau. Vô số tiếng kêu thảm thiết, lệ quý gào rú và tiếng cười "Khặcxxx.. Khặcxxx" truyền ra...

Mà ở chỗ biên giới Nam Việt quốc và Nam Dương quốc cũng đang đánh nhau kịch liệt nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện cuộc chiến này nghiêng về một phía tu sĩ Nam Dương quốc.

"Từ đạo hữu, cứ như thế này thì không bao lâu chúng ta cũng không chịu nổi..."

Triệu Hoa vừa nhìn cuộc chiến vừa lo lắng nói ra.

"Đúng vậy, bây giờ chúng ta chỉ còn cách dẫn các đệ tử quan trọng rồi đi Nam Việt quốc nếu không sẽ bị tiêu diệt không còn..."

Từ Hiệu vẻ mặt cũng lo lắng nói ra, nếu không bị tổn thất nhiều thành viên tinh anh thì cũng không như bây giờ.

"Thế bên Thu Hoành và mấy gia tộc thì như thế nào?"

Từ Hiệu bỗng nhiên hỏi.

"Thu Hoành và mấy tên trưởng lão Thiên Ma Tông đang chiến đấu với Huyết Quý Tông còn sáu gia tộc thì đang bảo vệ một phương hướng khác..."

"Haizzz.... Bây giờ các lão tổ đang thương nghị với mấy tên Luyện Thần kỳ bên Nam Dương quốc nhưng có lẽ không có kết quả ah..."

Chính điện Thái Dương Tông.

Trong điện Lục Thống về mặt giận dữ mà quỳ ở trước mặt hấn là ba tên hộ vệ lúc trước đi theo bảo vệ Lục Bình.

"Tông chủ, chuyện là như vậy đó... Chúng ta cũng không có cách nào bảo vệ thiếu chủ... Tha mạng cho đệ tử..."

"Hừ... Ta đã ra lệnh cho các người bảo vệ tốt thiếu chủ, bây giờ con ta đã chết thì các người khỏi sống đi!"

Lục Thống cách không một chưởng đập ba tên hộ vệ này thành thịt nát.

"Còn một tên nữa, mau bắt hấn về cho ta... Còn nữa, mau dẫn người đến cái vực sâu đó để xem xét."

"Vâng"

Mấy tên trưởng lão run lên như cây sậy sau đó lui ra. Còn Lục Thống thì về mặt đau đớn.

"Nếu như đệ nằng biết Bình nhi đã chết thì không biết chuyện gì xảy ra nữa! Haizzz... Tên yêu tu đáng chết, ta sẽ năm người thành mảnh vụn."

Còn Du Vân giờ phút này không biết gì cả, hấn bây giờ đang biến thành một con rắn thật lớn rồi cố gắng thu nhỏ thân hình lại, điều khiển thân thể thu nhỏ lại là một kỹ xảo trong truyền thừa nhưng Du Vân chưa thử lần nào, hôm nay không vào được cái khe hở này nên mới bắt buộc thu nhỏ mình lại.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Long Dịch cảnh hậu kỳ

Thân thể Du Vân từ hai mươi trọng dần dần nhỏ thành mười chính trọng... Ba trọng, hai trọng, nửa trọng, một xích (0,33m), đến một xích Du Vân bắt đầu bò vào khe hở, càng bò đi vào thì long khí càng nậm đậm, long khí chui vào trong thân thể Du Vân khiến hấn thoải mái, máu của hấn nhanh chóng vận chuyển. Bò hơn một tiếng thì đường đi bắt đầu rộng ra, mà càng đi vào sâu thì thiên địa long khí cũng bắt đầu biến thành sương mù, Du Vân không biết bò qua bao lâu.

Mười ngày sau, trong một hang động, trên vách đá cắm đầy các viên ngọc màu đỏ mà xung quanh hang động khắp nơi đều là sương mù, trong sương mù bò ra một con rắn nhỏ mắt sáng long lanh như đèn pha được chiếu rọi bởi những viên ngọc màu đỏ, con rắn nhỏ này bỗng nhiên biến thành một người thanh niên, người này chính là Du Vân mười ngày trước tiến vào khe hở.

"Ha ha ha.... Ở chỗ này không biết ta tu luyện đến cảnh giới nào nữa... Quá tuyệt!"

Du Vân cười to lên rồi ngồi xuống vận chuyển Long Vân Quyết. Từng tia thiên địa long khí bắt đầu tiến vào thân thể Du Vân bằng nhiều hướng khác nhau, long khí tiến vào trong thân thể rồi vận chuyển theo Long Vân Quyết chạy khắp các kinh mạch, long khí nhiễm vào trong máu thịt khiến máu của hấn từ màu đỏ tươi bắt đầu có lấm tấm điểm vàng, long khí tiến vào trong cốt tủy biến tủy và xương cũng lấm tấm điểm vàng, mà long khí sau khi vận chuyển xong thì biến thành dịch mà đi vào trong đan điền, mà đan điền của Du Vân từ khi đến Long Dịch cảnh thì mở rộng ra, dịch thể bắt đầu nhiều ra vài giọt...

Mà ở bên ngoài thì cả Thái Dương Tông sôi sục lên mà tìm kiếm Du Vân, có những người bay đi xuống vực sâu mà bắt đầu tìm kiếm Du Vân nhưng không có thu hoạch gì mà bay lên, các thành thị trong phạm vi quản hạt và các tông môn khác bắt đầu dán hình ảnh Du Vân lên mà tìm kiếm, phần thưởng to lớn khiến mọi người sôi trào lên, vô số tán tu bắt đầu tìm kiếm tung tích Du Vân mà tin tức Lục Bình thiếu tông chủ Thái Dương Tông cũng bắt đầu truyền ra, vô số người bất ngờ, dừng dừng hoặc là không quan tâm đến tin tức này...

Năm năm sau.

Trong hang động dưới vực sâu, Du Vân vẫn ngồi chỗ cũ mà tu luyện, bỗng nhiên trong thân thể "Rắc" một tiếng như cái gì bị phá vỡ, mà thân thể Du Vân bắt đầu nổi lên những hình ảnh con rồng nhỏ lượn lờ du dương mà gào thét như vui mừng vì Du Vân tăng tiến tu vi.

"Long Dịch cảnh hậu kỳ... Ha ha ha thật là tốt!"

Trong năm năm này Du Vân đã tiến cảnh Long Dịch hậu kỳ, có lẽ chậm rất nhiều nhưng như thế cũng đủ rồi, không chỉ thế có thiên địa long khí pháp lực của Du Vân tinh thuần hơn rất nhiều tu sĩ khác...

"Không biết đã qua bao lâu rồi? Ra ngoài có an toàn không nữa? Chẳng lẽ phải tu luyện lên Long Đan cảnh sao?"

Du Vân thì thảo rồi nhìn mọi nơi xung quanh, khắp cả hang động không còn sương mù mà long ngọc thì mờ đi rất nhiều, năm năm này Du Vân đã hút hết

linh khí ở trong hang động này không còn một mảnh.

"Phải đổi chỗ khác thôi... Mà cũng nên đi xem xét chỗ này dẫn đến đâu, có đường đi ra nơi này không nữa..."

Du Vân đứng dậy sau đó tiếp tục đi về phía trước, đường đi ở đây rất rộng rãi, không những thế trên vách đá gắn đầy long ngọc, Du Vân lấy con dao găm ra vừa đi vừa đào ra những viên long ngọc này.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Long Linh

Ba ngày sau, ba cái túi trữ vật của Du Vân đã đầy ắp long ngọc mà Du Vân cũng không biết hiện giờ mình có bao nhiêu long ngọc nữa mà Du Vân cũng không biết hiện tại mình đi xuống hay đi lên, dùng tinh thần lực hay long nhãn cũng không thấy gì.

Bỗng nhiên một lực hút kéo mạnh Du Vân vào trong một lối đi, Du Vân sửng sốt rồi la hoảng lên, cố gắng vùng vẫy dùng pháp lực thoát khỏi lực hút nhưng không thể được, bắt buộc phải biến thành rắn mong sao hình thể to lớn và sức nặng sẽ thoát khỏi lực hút này nhưng Du Vân không ngờ tới là không những không thoát khỏi mà lực hút càng mạnh hơn nữa, cả thân hình đập lung tung vào vách đá mà Du Vân chưa kịp biến lại thành hình người thì cái đầu to lớn đập vào và đá.

"Oanh"

Du Vân mất hoa lên rồi ngất đi mặc cho lực hút kéo mình đi.

Du Vân lúc tỉnh lại thì đầu đau lên, mở mắt ra thì chỉ thấy mình đang nằm trong một cái hang động to lớn khủng khiếp.

"Hắc hắc... Ngươi đã tỉnh?"

Một giọng nói già nua bỗng nhiên truyền đến làm Du Vân sợ mất mật. Du Vân quay cái đầu rắn của mình lại thì hoảng sợ nhảy dựng lên, hắn thấy một cái đầu rồng không lồ màu trắng xen lẫn màu vàng và đỏ, nếu so với thân thể Du Vân thì thân thể Du Vân chỉ to bằng con mắt của con rồng này thôi.

"Ngươi.... Là.. A... ỉ? Ngươi... Là rồng hả?"

"Hắc hắc, không nghĩ tới người lấy long ngọc ở đây là một tên Long tu giả. Thật không ngờ ah...."

Con rồng này cũng không trả lời Du Vân mà bắt đầu cảm khái.

"Ta không phải là rồng cũng như không biết bây giờ còn con rồng nào trên cái thế giới này không... Họ cũng có thể đã chết bởi chiến đấu với tiên nhân."

Cảm khái xong con "rồng" này bắt đầu trả lời Du Vân bằng giọng nói già nua.

"Tiền bối không phải rồng? Thế còn thân thể này?"

Du Vân ngạc nhiên khi nghe câu trả lời này sau đó hỏi lại.

"Ha ha ta là Long Linh của Long Mạch này, từ lúc ngươi vào đây ta đã tỉnh dậy nhưng quan sát ngươi, khi ngươi bắt đầu lấy long ngọc thì ta kéo ngươi vào đây."

"Long Linh? Đó là cái gì?"

"Hắc? Ngươi không biết? Cũng phải thôi, ngươi mới chỉ Long Dịch hậu kỳ làm sao biết chứ."

"Tiền bối cũng biết Long tu giả?"

"Từ khi ta có linh trí đến nay ta cũng chứng kiến vô số Long tộc, cũng nghe rất nhiều chuyện tại sao không biết được chứ."

"Thời xa xưa khi mà Long tộc hùng mạnh họ đã sáng tạo ra vô số công pháp, thần thông v.v.. Họ hùng mạnh từ trước khi Thiên Đạo có, ngươi thấy ta không? Ta chính là Long Linh, khi xưa họ đã tạo ra phép tắc Long là loại hùng mạnh nhất và thứ nào mạnh đều là Long..."

"Thế tại sao rồng lại biến mất?"

"Chuyện này ta cũng không nói nhiều được, khi nào ngươi tu luyện đến cảnh giới nhất định ngươi sẽ biết."

"Vậy sao? Thế tiền bối nói rõ hơn là long linh được không?"

"Long linh được hình thành từ long mạch, trước đó hình dáng của ta cũng không phải là rồng mà những hình dáng khác, phải qua nhiều năm phát triển long mạch và tu luyện ta mới được như ngày hôm nay, mà ngoài long mạch ra các linh mạch cũng như thế nhưng họ ẩn núp và không cho con người biết về sự tồn tại của họ..."

Long Linh và Du Vân nói chuyện với nhau thật lâu, Du Vân cũng hiểu biết nhiều chuyện hơn mà Long Linh cũng vui vẻ, trước giờ không có ai nói chuyện bỗng nhiên có người nói chuyện với mình tại sao lại không vui vẻ cho được.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Luyện tập - Tu luyện

"Nếu như ngươi gặp ta coi như hữu duyên rồi, ta sẽ chỉ điểm cho ngươi tu luyện cũng như chiến đấu để gia tăng kinh nghiệm."

"Thật sự? Thế thì tốt quá! Mà tiền bối có biết luyện ra đan được không?"

"Hắc, ta tu luyện khác với các ngươi nên không sử dụng đan được hay cái gì cả, mà các ngươi truyền thừa không nói đến sao?"

"Mà thôi, ngươi cũng đừng nói về việc truyền thừa gì cả, ta cũng không quan tâm, bây giờ ngươi hãy ở đây tu luyện, ta không có đan được trợ giúp ngươi nhưng có thể cho ngươi thiên địa long khí."

Long linh nói xong cũng từ trên thân thể bay ra mấy tảng long thạch, ở trong đó ẩn chứa long khí khủng bố đến mức khó tin, việc này làm cho Du Vân trợn tròn mắt.

"Hắc hắc, thân thể ta là thiên địa long khí đúc kết mà thành nên sử dụng tự nhiên đi. Bây giờ ta sẽ bố trí cho ngươi một cái trận pháp để tu tập long khí không cho tiết ra ngoài, ngươi chỉ cần bước vào trong trận pháp tu luyện là được."

Long linh nói xong cũng bắt đầu điều khiển các tảng long ngọc sắp xếp thành một cái trận kỳ quái.

"Ngươi bây giờ đã là Long Dịch hậu kỳ rồi mà muốn tăng lên Long Đan cảnh cần phải cẩn thận không được mắc sai lầm, không những thế ngươi bây giờ đang là một con rắn, khi ngươi tăng lên Long Đan Cảnh không chỉ gặp thiên kiếp một lần mà còn gặp thiên kiếp hóa Giao Long nữa."

"Giao Long?"

"Việc này ngươi cũng không biết? Rắn muốn tu luyện thành rồng phải qua một cửa đó là hóa Giao, thân thể bắt đầu lột xác mà lột xác như thế nào chỉ cần ngươi qua được thiên kiếp sẽ biết được."

"Mà ngươi lại là Long tu giả, khi ngươi tu luyện cũng như... Àh thôi, khi nào ngươi tu luyện cao hơn sẽ biết, bây giờ ta không thể nói được."

Mà Du Vân giờ phút này mờ mịt, Long linh đôi khi nói những câu không đầu không đuôi làm người ta rất là khó hiểu.

"Trận pháp đã tạo xong rồi, từ bây giờ trở đi ta sẽ chỉ điểm cho ngươi tu luyện và chiến đấu, ngươi muốn chọn cái nào trước?"

Long linh nói xong cũng biến thân thể khổng lồ của mình bằng với thân thể Du Vân nhưng trên người nhiều hơn bốn cái trảo, hai cái sừng, hai sợi râu, v.v..

"Chiến đấu trước đi... Văn bối còn thiếu rất nhiều kinh nghiệm chiến đấu."

"Tốt, bắt đầu đi!"

Du Vân cũng không nói nhiều nữa, miệng máu mở ra tấp về phía Long linh, nhưng mà Long linh chỉ giờ cái trảo ở trước tát mạnh vào Du Vân.

"Bành"

Thân thể Du Vân như điều đứt dây bay về phía sau, miệng thì chảy ra máu tươi.

"Ngươi thường chiến đấu vậy đó hả? Không biết là ngươi may mắn hay là đối thủ của ngươi quá ngu, ngươi không quan sát đối thủ mà cứ lao về phía trước thì chết chắc. Lại đi!"

Du Vân cũng không tức giận gì, lúc trước hắn đã nói là kinh nghiệm chiến đấu còn quá ít nên tận tình mà nghe Long linh dạy dỗ. Du Vân bò ra phía sau của Long Linh rồi tấp mạnh vào đuôi rồng, nhưng trảo sau của Long linh lại giờ lên tát mạnh thêm một cái nữa.

"Bành!"

"Người lui ra phía sau ta có không nghĩa là ta phải quay đầu lại đánh với người, người không nhìn thấy chân sau của ta hả? Tiếp!"

Du Vân lại bò dậy mà bắt đầu luyện tập với Long linh, khi thì biến thành hình người sử dụng pháp thuật, khi thì biến thành thân rắn mà đánh cận chiến, lần nào cũng bị đánh bay ra khiến cho trên người toàn là vết thương nhưng Du Vân cũng không nản lòng mà bắt đầu luyện tập, hết pháp lực thì dừng lại rồi vào trận pháp tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Long Đan - Hư Không?

Mười năm sau.

Thái Dương quốc, trong một sơn cốc, dưới vực sâu, trong một hang động sâu tới mười mấy vạn trượng dưới lòng đất.

Du Vân đang ngồi xếp bằng trong trận pháp, bên cạnh Long Linh đang tràn ra long khí mà truyền vào trong trận pháp, mà long khí vừa đi vào thì lập tức bị Du Vân hút vào trong cơ thể, trong đan điền của hắn từng giọt nước màu vàng sền sệt đang co rút lại như muốn ngưng kết thành thể rắn, xương cốt, máu thịt của hắn bây giờ đã biến thành màu vàng nhạt thể hiện ra sự dẻo dai mà cứng cỏi, quanh người hiện lên ba bốn con rồng nhỏ màu vàng đang xoay quanh, lầy lầy giữa mặt lên trời phát ra tiếng rống ngăm.

Trong mười năm nay Du Vân ăn không biết bao nhiêu đau khổ nhưng thu hoạch to lớn, không chỉ kiến thức, kinh nghiệm chiến đấu, cách vận dụng pháp thuật kỹ xảo đã thành thạo.

Long Linh giờ phút này tràn ra nhiều long khí hơn nữa, mà dưới sự vận chuyển công pháp của Du Vân, trong đan điền các dịch thể nhanh chóng co rút lại thành một viên to bằng trứng gà hình lục giác, mới đầu chỉ là hư ảnh nhưng sau đó càng ngày càng ngưng thực và rắn chắc...

Một ngày... Hai ngày... Hai tháng.

Sáu con rồng nhỏ vào một ngày nào đó hai tháng sau bỗng nhiên đồng loạt rống lên...

"Ngaooooo....."

Sáu con rồng này rống lên rồi chui vào trong người của Du Vân tiến thẳng vào đan điền và sát nhập vào mỗi cạnh của viên đá sáu cạnh này, mà sáu con rồng này vừa sát nhập vào trong đan thì công pháp của Du Vân vận chuyển nhanh hơn, lực hút long khí cũng mạnh hơn bắt buộc Long Linh phải tràn ra thêm long khí, không biết qua bao lâu lực hút này mới yếu bớt, mà khi lực hút chấm dứt thì trên người của Du Vân tràn ra khí tức kinh khủng hơn lúc còn ở Long Dịch cảnh. Bỗng nhiên Long linh giờ cái trào trướng lên, trong trào bắn ra một chùm sáng bao quanh Du Vân lại, che dấu hết tất cả khí tức mà Du Vân truyền ra.

Du Vân cũng không biết việc này mà vẫn ngồi hấp thu long khí.

Ba ngày sau.

Du Vân nở mắt ra chưa kịp mừng rỡ việc mình tiếng cảnh Long đan thì giọng nói Long Linh truyền ra:

"Người đã là Long Đan cảnh nhưng chưa độ kiếp, ba ngày trước ta đã che dấu khí tức của người để thiên kiếp không xuất hiện."

"Cảm ơn tiên bối."

"Không cần, bây giờ nếu người độ kiếp ở đây thì sẽ có nhiều người chú ý, đến lúc đó ta cũng sẽ bị phát hiện. Mà bây giờ ta sẽ truyền tống người đi cách xa chỗ này độ kiếp để tránh người khác chú ý, việc này cũng có lợi cho người."

Long linh nói xong thì dùng trào vẽ lên mặt đất một vòng nhiều góc cạnh, có những ký hiệu khó hiểu sau đó nói:

"Người đi vào trong đó đi!"

Du Vân nghe được thì bước đi vào trong trận pháp truyền tống.

"Cảm ơn tiên bối thời gian qua đã hết lòng với văn bối."

"Ha ha không có chi, ta lâu lắm rồi cũng không nói chuyện với người khác, người đi ra ngoài rồi cũng đừng nên về đây nữa, hiểu rõ chưa?"

"Ah tại sao lại như vậy?"

"Ta và ngươi coi như hữu duyên, chỉ gặp nhau một lần là được rồi, ngươi còn điều gì muốn hỏi nữa không? Nếu không ta sẽ truyền tống?"

"Ah, vậy tiền bối đang ở cảnh giới nào?"

"Ha ha, cảnh giới nào sao? Vì bất đồng với các ngươi nên những loại như chúng ta đây tu luyện rất là chậm, có thể là vài vạn năm lên một cảnh giới, cũng có thể mấy tỷ năm, rất lâu... Mà ta như theo cảnh giới của Long tu giả các ngươi là tu vi Hư Không kỳ... Tốt rồi, đi thôi!"

Long linh nói xong thì truyền pháp lực vào trận pháp, trận pháp phát ra ánh sáng mà lưu chuyển.

"Tiền bối tên là gì???"

Du Vân thấy trận pháp khởi động thì hét to lên mà hỏi.

"Ta tên gì sao? Lâu quá cũng không nhớ nữa, cứ gọi ta là....".

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Độ kiếp (1)

"Tên của ta sao? Lâu quá rồi ta cũng không nhớ nữa, hình như là...."

Du Vân chưa nghe được tên của Long linh thì bị truyền tống mất rồi.

Long linh thấy Du Vân biến mất thì bỗng nhiên gió cái trào trước của mình lên, ở trong trào thịnh linh xuất hiện một con rồng được bao bọc bởi màn sáng.

"Đây mới là chân chính khí tức của rồng sao??? Ngày ta phi thăng đã không còn xa nữa..."

Long linh thì thảo tự nói sau đó nhắm mắt lại mà tu luyện, mà hang động lại khôi phục yên tĩnh như trước đây.

Du Vân không biết mình đã truyền tống được bao lâu, bên tai chỉ nghe được tiếng "vù vù".

Tây Hải.

Tây Hải là một vùng đại dương rộng lớn, vô số tu sĩ ở đây mong muốn tđi đến điểm cuối và tìm được đất liền nhưng lại bất lực. Mà ở Tây Hải ngoài biển cả ra thì có vô số đảo lớn nhỏ, lớn thì ngang bằng với cả Thái Dương quốc, nhỏ thì chỉ rộng khoảng một hai dặm, nhưng ở đây cũng có rất nhiều tu sĩ, hải yêu cùng chiếm cứ nơi đây, tài nguyên vô số. Hôm nay, ở một vùng biển hoang vắng không người qua lại, bỗng nhiên một cái khe hở không gian tách ra phát ra những tia sáng màu trắng nhưng nhu hòa không chói mắt, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện, người này vừa xuất hiện thì lấy hai tay che mặt của mình lahi giống như ở rất lâu trong bóng tối không được tiếp xúc với ánh nắng mặt trời, mà người thanh niên này xuất hiện thì cái khe hở không gian và ánh sáng đột ngột biến mất.

Người thanh niên này da thịt trắng trẻo, khuôn mặt anh tuấn mặc một bộ đồ màu trắng, đai lưng bằng ngọc bích, người này chính là Du Vân.

Mà khi Du Vân vừa xuất hiện thì trên bầu trời đang trong xanh bỗng nhiên tụ tập vô số mây đen, trong mây đen sấm chớp lập lòe vang lên những tiếng "Ừng Ừng.."

Du Vân thấy vậy thì sắc mặt nghiêm túc, vận chuyển pháp lực tạo thành một vòng phòng hộ quanh mình, hần đã nghe được Long linh kể mỗi khi tu vi lên càng cao thì thiên kiếp càng mạnh, mà Du Vân lại là Long tu giả thì thiên kiếp càng kinh khủng hơn, không những thế hôm nay hần còn phải tiếp hai lần thiên kiếp, ai nghe được việc này thì da đầu không run lên mới là lạ.

Rất nhanh, bầu trời trở nên đen kịt, vô số tia chớp ngưng tụ ra vô số mũi tên rồi phóng thẳng xuống Du Vân, Du Vân cũng ngưng tụ ra vô số băng trụ mà đối kháng với tia chớp.

"Oanh oanh oanh..."

Tia chớp và băng trụ đụng vào nhau mà phát ra những tiếng "Oanh Oanh" đinh tai nhức óc, nhưng mà số lượng băng trụ thì quá ít so với lôi tiễn.

"Phốc Phốc Phốc... Xoẹt xoẹt xoẹt..."

một đồng lôi tiễn bắn thẳng vào thân thể Du Vân nhưng được vòng phòng hộ ngăn cản lại vang lên những tia lửa điện.

Khi mà Lôi tiễn tấn công xong thì trên bầu trời lôi điện bắt đầu ngưng tụ ra lôi trùy mà bắt đầu phóng thẳng xuống dưới.

Du Vân gia trì thêm pháp lực vào vòng phòng hộ rồi ngưng tụ ra vô số quả cầu lửa và băng tiễn để đối phó với lôi trùy, nhưng lôi trùy sức tấn công lại kinh khủng hơn lôi tiễn rất nhiều, hỏa cầu và băng tiễn như một tờ giấy bị xé rách khi đụng phải lôi chùy. Du Vân bất buộc phải ngưng tụ ra băng trùy nhưng đã muộn, vô số lôi trùy phóng thẳng vào vòng phòng hộ của Du Vân.

"Oanh Oanh Oanh.... Bịch Bịch Bịch... Xoẹt... Xoẹt..."

"Phụt!"

Lôi chùy đập thẳng và phá vỡ vòng hộ của Du Vân sau đó đánh thẳng vào người hắn, khiến cho Du Vân phun ra máu tươi bay thẳng xuống dưới biển.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Độ Kiếp (2)

Du Vân bị rơi xuống dương biển nhưng lôi chùy vẫn không buông tha mà lao xuống theo.

"Rầm Rầm Rầm... Xoẹt... Xoẹt..."

Vô số lôi chùy rơi xuống nước tạo nên âm thanh ầm ầm như bị tạc nổ ra, dòng nước bị dòng điện va chạm kêu những tiếng xoẹt xoẹt. Du Vân cố gắng bay ra khỏi mặt biển, trên người mùi thịt khét lẹt, thỉnh thoảng vài tia điện nhỏ kêu "tít" phát ra trên người, lấy tay lau đi vết máu tràn ra khỏi miệng. Du Vân tiếp tục tạo ra vòng phòng hộ, ngưng tụ ra băng chùy băng tiễn để ngăn chặn đạo thiên kiếp tiếp theo.

Mà Du Vân cũng không cần chờ lâu, trên bầu trời mây đen bắt đầu tạo ra những thanh kiếm băng điện rồi sau đó phóng thẳng xuống, Du Vân điều khiển băng trùy và băng tiễn mà ngăn chặn sau đó cũng như lần trước bị đánh rớt xuống biển, khi lao ra thì nhiều thêm mấy lỗ vết thương, ở trong đó bốc ra khói đen vạtia điện.

Du Vân cũng không biết mình độ kiếp được bao lâu, trên người từ đầu đến chân toàn vết thương, quần áo rách tung tóe, khóc miệng máu tươi chảy ra mà không kịp lau đi, trông thể thảm vô cùng.

Đến cuối cùng mây đen bỗng nhiên co rút lại, trong mây đen thỉnh thoảng hiện ra một cột lôi điện tho to ba bốn trượng, Du Vân thấy một màn này sắc mặt tái nhợt, cố gắng gia trì pháp lực vòng phòng hộ, tạo ra vô số pháp thuật tấn công sau đó tay áo vung lên, mà hốt nhiên bỗng mọc lên một bức tường bằng nước, mà Du Vân làm xong những cái này thì cột lôi điện cũng đánh thẳng xuống dưới.

"Oanh"

"Rầm.."

Hỏa cầu, băng tiễn, băng trùy, thủy tiễn vừa chạm vào cột điện này thì không chịu nổi, mà bức tường bằng nước chỉ ngăn cản được mấy giây, nhưng mấy giây này cũng giảm độ lớn của cột lôi điện này còn một trượng sau đó đánh thẳng vào vòng phòng hộ của Du Vân, mà cột lôi điện này sau khi đánh vào vòng phòng hộ của Du Vân xong chỉ còn to bằng cách tay mà đánh thẳng vào ngực Du Vân khiến hắn bay thẳng xuống mặt nước, mà trên đường bay xuống thì phun ra máu tươi kèm theo lôi điện ở trong đó.

Mà lúc đánh cột lôi điện này xong mây đen cũng tan hết.

"Phốc!"

Du Vân trôi lên mặt nước rồi phun tiếp máu tươi.

"Còn một lần lôi kiếp nữa ah! Quá khổ...."

Du Vân cười khổ một tiếng sau đó bay lên, trong túi trữ vật lấy ra ngọc rồng mà khôi phục pháp lực cũng như chữa thương.

Một ngày sau.

Du Vân từ trong khôi phục pháp lực tỉnh lại, miệng vết thươn đã khép lại nhưng sắc mặt của hắn vẫn còn tái nhợt.

"Haizz... Làm một lần cho xong luôn đi."

Trên người Du Vân tràn ra yêu khí và biến ra thành một con rắn khổng lồ nổi trên không trung, cái đầu ngẩng lên nhìn bầu trời, đầu lưỡi phun ra nuốt vào. Đây là lần thứ hai hắn lấy bản thể mà độ kiếp nhưng đây không phải Hóa Hình mà là Hóa Giao.

Mà tùy theo Du Vân biến thành rắn thì mây đen cũng bắt đầu tụ tập lại, sấm chớp lập lòe. Mây đen nhanh chóng ngưng tụ ra lõi điện mà đánh xuống người của Du Vân.

Du Vân thấy thế thì há mồm ra, trong miệng ngưng tụ ra một cây băng tiễn dài và to rồi phóng thẳng lên và chạm với tia chớp.

"Đùng"

Một tiếng đĩnh tai nhức óc truyền ra.

Nhưng không chờ âm thanh lắng xuống trên bầu trời lại ngưng tụ ra hai tia chớp cùng lúc mà đánh xuống. Du Vân con mắt hiện lên vẻ bình tĩnh như trước, trong miệng tạo ra băng tiễn như trước và điều khiển sương mù yêu khí tạo thành mũi tên thứ hai rồi phóng thẳng lên.

"Đùng Đùng..."

Hai tiếng nổ nửa truyền ra...

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Hóa Giao

Nhưng đến lần thứ ba với ba tia chớp thì Du Vân không bình tĩnh nổi nữa. Trên người phát ra vòng phòng hộ, mũi tên băng được tạo ra trong miệng và mũi tên còn lại được tạo ra yêu khí rồi phóng thẳng lên trời.

"Đùng Đùng"

"Oanh"

Hai tia chớp va chạm với hai mũi tên làm ra một tiếng nổ sau đó biến mất, mà còn dư lại một tia chớp đánh thẳng vào vòng phòng hộ,

lần thứ tư 4 tia chớp cùng lúc đánh xuống và hai tia chớp đánh vào vòng phòng hộ khiến nó sụp đổ mà Du Vân chưa kịp làm ra cái gì thì năm tia chớp đã đánh xuống trên người...

"Oanh Oanh Oanh Oanh Oanh"

Vô số vảy của Du Vân bị đánh bay ra, máu tươi chảy ra như suối, cơ thể Du Vân vặn vẹo lên như đang chịu một sự đau đớn, mà cơn đau chưa hết thì sáu tia chớp lại đánh xuống.

"Oanh...."

Vảy bị tróc ra một mảng lớn, khiến Du Vân phải kêu ra tiếng "Hizkhàzzz... Hizkhàzzz...". Mà phía dưới thân thể của Du Vân bắt đầu nổi lên bốn cục u to đùng, ở trên đầu của Du Vân cũng có một thứ gì đó nhỏ lên cao.

Mà không chờ Du Vân tìm hiểu đây là cái gì thì trên bầu trời mây đen co rút lại thành một trượng, từ trong đó phóng thẳng xuống một tia chớp to như hôm qua Du Vân độ kiếp vậy.

"Oanh"

Bị tia chớp này bổ trúng vào thân thể và bị đánh xuống nước, máu tươi theo nước chảy ra cùng với vô số vảy bị tróc ra mà Du Vân thì bị đánh xuống dưới nước thật sâu.

Mà lõi điện sau khi đánh xong thì cùng nhau biến mất với mây đen, máu tươi và vảy rắn cũng trôi đi hoặc chìm xuống biến mất. Ở đây lại khôi phục như hai ngày trước.

Thân thể Du Vân bị chìm xuống thật sâu mà Du Vân cũng không còn sức đâu mà vùng vẫy nữa, bây giờ còn tỉnh táo đã là may mắn, hần cảm thấy da của mình rất ngứa, cố gắng ổn định thân thể lại nghỉ ngơi một chút rồi bắt đầu vùng vẫy thân thể của mình, mà theo sự vùng vẫy của Du Vân từ miếng da và vảy của hần bắt đầu tróc ra, lộ ra bên trong một làn da mới và vảy màu vàng nhạt.

Từng miếng da và vảy dần tróc ra, mà khi tróc ra hết thì thân thể của Du Vân biến đổi to lớn.

Thân thể vẫn là rắn nhưng to và dài hơn trước, dài khoảng ba mươi trượng, to ba bốn trượng, mà ở dưới thân thì mọc ra bốn cái trảo, trên đầu mọc ra một cái sừng cong cong, răng nanh dài ra khỏi miệng trông rất dữ tợn.

Du Vân bơi lên mặt nước và bay thẳng lên không trung.

"Rỗng..."

Du Vân rống to lên một tiếng để phát tiết ra những gì phải chịu trong hai ngày nay, bay lượn thật đã sau đó Du Vân biến thành hình người. Giờ phút này quần áo Du Vân không còn rách tung tóe nữa mà được thay đổi bằng bộ áo màu vàng, trên áo in hình một con Giao Long đang bay múa, trên đầu đội kim quan màu vàng.

"Ah... Thật lõe loét!"

Du Vân nhìn lại bộ đồ của mình rồi nhũn mày cười ra mà thay vào một bộ đồ trắng, đai lưng bằng ngọc bích, cũng thào luôn kim quan trên đầu mà để đầu tóc tung bay.

"Như thế này mới thích chứ.. Ha ha ha,, cảm giác đập trên không trung thật tuyệt nha!"

Du Vân khoái chí mà giơ chân lên hoặc bước đi như trên đất bằng...

"Cuối cùng cũng tăng lên Long Đan cảnh, cũng tới lúc học bộ chương pháp này rồi..."

Du Vân lấy ra cuốn sách năm màu với vẻ chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Hỏa Ấn

Nhưng mà Du Vân nhìn xung quanh toàn là biển cả thì ánh mắt mờ mịt lên.

"Đây là chỗ nào? Truyền tông ta đi đâu vậy?"

Lúc trước Du Vân lo độ kiếp nên cũng không chú ý gì nhiều nhưng giờ nhìn lại mới ngẩn ngơ không biết mình đang ở chỗ nào.

"Mặc kệ nó, lo tu luyện môn chương pháp này rồi tính tiếp."

Du Vân cũng mặc kệ đây là nơi nào mà chọn một phương hướng nào đó bay nhanh đi, mà Du Vân giờ mới biết tại sao lúc trước những người Kết Đan bay đi lại hóa thành đạo cầu vòng rồi, hẳn bây giờ cũng như thế. Do bay quá nhanh nên chỉ để lại sau lưng một chuỗi ánh sáng nên mọi người cứ tưởng là hóa thành cầu vòng mà bay đi.

Mười ngày sau, Du Vân đứng trên một cái đảo hoang vu không một bóng người. Nơi này linh khí mỏng manh, đến cả một con yêu thú cũng không có.

"Nơi tốt, vậy tu luyện ở đây đi."

Du Vân nói xong thì bay tìm một ngọn núi nhỏ, mở một hang động chỗ sườn núi rồi vào trong đó khánh chân ngồi, từ trong túi trữ vật lấy ra cuốn sách Ngũ Hành Ấn.

Trong bộ chương pháp này có năm loại chương ấn ứng với ngũ hành là Kim Ấn, Mộc Ấn, Thủy Ấn, Hỏa Ấn, Thổ Ấn, ai có mấy linh căn thì có thể tu luyện mấy loại chương ấn đó, như Du Vân có Kim Mộc Hỏa ba linh căn thì sẽ tu được ba loại chương ấn, còn hai chương ấn kia cũng tu luyện được nhưng mà rất khó. Quyền sách này còn nói thêm nếu như tu luyện được năm chương ấn thì sẽ ngộ ra trong đó được thần thông.

Mà mỗi loại chương ấn tuy khác nhau nhưng đều có uy lực rất lớn, mà uy lực như thế nào còn cần người thi triển ra có tùy vi và cách thi triển như thế nào.

Mà Du Vân trước giờ hay sử dụng quả cầu lửa nên quyết định sẽ tu luyện Hỏa Ấn trước, mà nói ra cũng là, cái quyền sách đầu tiên Du Vân cầm cũng là một trong năm quyền sách được hợp lại là Hỏa Ấn.

"Ah... Đúng là duyên phận ah, mong sao ta sẽ tu luyện thật tốt!"

Du Vân nói xong cũng bắt đầu quan sát cách vận dụng Hỏa Ấn, đầu tiên đó là phải tụ tập Hỏa linh khí vào trong người sau đó dựa theo hình ảnh trong sách bắt đầu vận chuyển....

Hai năm sau.

Một vùng biển hoang vắng, ở trên không trung đứng một người thanh niên, thanh niên này sắc mặt nghiêm túc, bỗng nhiên hắn đưa bàn tay phải ra nhấn xuống dưới một cái, mà khi nhấn xuống một bàn tay bằng lửa bỗng nhiên xuất hiện rồi bay thẳng xuống, mà cứ rơi xuống bàn tay bằng lửa này lại càng to ra...

Một trọng... Mười trọng... Trăm trọng.

"Ầm"

Bàn tay bằng lửa một trăm trọng này rơi xuống nước rồi nổ tung lên, mà khi bàn tay này chạm vào nước thì nước như bốc hơi hết mất, từ ở trên nhìn xuống thì bàn tay này làm biến mất nước ở khu vực đó và đánh thẳng vào mặt đất nổ tung, trên mặt đất in hình năm ngón tay thật lớn, phải một phút sau nước biển mới lấp đầy được khu vực này.

"Ha ha ha ta thành công rồi... Ha ha ha, từ giờ trở đi ta ghét kẻ nào thì đốt kẻ đó... Ha ha ha."

Du Vân cười lớn lên, tuy hiệu quả không được như ý muốn nhưng có thể luyện tập dần dần.

"Tốt tốt... Bây giờ phải thường xuyên luyện tập mới được."

Du Vân cười xong rồi lao đầu vào luyện tập, mỗi khi sai sót cái gì thì lần sau bắt đầu chỉnh sửa, mỗi lần đều hoàn thiện hơn, cũng dễ điều khiển hơn và có thể tùy ý đánh ra một chương..

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Chiến lược của Du Vân

Tuy vậy chương của Du Vân đánh ra không được nhanh cho lắm, Du Vân muốn tốc độ của nó phải nhanh hơn nữa, thế là Du Vân lại tiếp tục bay về đảo để nghiên cứu thêm.

Hôm nay Trương Tín rất là vui vẻ, thường ngày hãnh diện đi dạo xung quanh chỗ của mình, cha hắn chính là Kết Đan hậu kỳ làm đảo chủ một phương nhưng chỉ cho hắn đi xung quanh không được đi xa làm cho hắn rất là buồn bực, nhưng hôm nay hắn quyết định dẫn hai tên hộ vệ rồi đi ra ngoài.

"Thiếu chủ, chúng ta vào vùng biển hoang vắng tu sĩ rồi, nên quay lại đi thôi!"

Một tên hộ vệ bay theo sau nói ra.

"Sợ cái gì! Chúng ta đã là Kết Đan rồi còn sợ cái gì... Ở ở kia có một hòn đảo, chúng ta bay qua đó xem!"

Trương Tín quát mắng tên hộ vệ nhưng đang nói nửa chừng thì thấy một cái đảo sau đó bay qua cùng hai tên hộ vệ. Sau khi bay tới nơi ba người dừng tinh thần lực quét qua hòn đảo nhỏ.

"Hòn đảo này ngay cả yêu thú cũng không có một con... Chúng ta bay xuống nghỉ ngơi một chút!" Trương Tín nói với hai tên hộ vệ rồi cùng nhau đáp xuống, nhưng chưa kịp đáp xuống thì bỗng nhiên bầu trời tối sầm lại, không khí nóng rực như muốn thiêu đốt tất cả.

"Không tốt!"

hai tên hộ vệ không biết chuyện gì xảy ra nhưng nhanh chóng kéo thiếu chủ mình bay đi ra khỏi khu vực vừa tối vừa nóng này.

"Oanh!"

"Aaaaaaa....."

Bàn tay bằng lửa từ trên không đập xuống giết chết chết một tên hộ vệ bay ra ở phía sau, thân thể bị thiêu đốt không còn một mảnh mà ở trên đảo mặt đất bị đập xuống in hình một bàn tay to một trăm trọng.

"Vào đảo của ta.... Chết!"

Một giọng nói từ phía trên đầu hai người truyền xuống sau đó xuất hiện một người thanh niên.

"Người muốn chết... Người biết người vừa rồi giết ai không? Là người của Minh Tín Đảo đó!"

Tên hộ vệ còn lại vừa giận vừa sợ quát lên, còn Trương Tín thì sắc mặt tái nhợt, hắn lâu nay ở Minh Tín Đảo được sự bảo hộ của cha mình có bao giờ đi ra ngoài chém giết đâu.

"Minh Tín Đảo? Đó là cái gì?"

Du Vân mặt mày nghi ngờ hỏi ra.

Mà tên hộ vệ thì thân thể run lên. Tuy đảo chủ Trương Tín chỉ là Kết Đan hậu kỳ nhưng dù sao ở khu vực quanh đây cũng nổi tiếng một phương ah... Đây là do đối phương không biết hay là cố ý nhục nhã đây.

"Hừ, ngươi dám ra tay với ta? Ngươi chắc chắn sẽ bị đuổi giết!"

Trương Tín thấy Du Vân chỉ là Kết Đan sơ kỳ thì giận dữ quát lên, dù sao hắn cũng là Kết Đan sơ kỳ nhưng bị tập kích bất ngờ nên rất giận dữ.

"Ah.... Vậy hôm nay ta sẽ giết luôn hai người các ngươi để diệt khẩu!"

Du Vân nghe được những lời ngốc x này của Trương Tín thì cười nói ra, hôm nay hắn cũng không cần lo ngại phải tranh đấu hai ba người cùng một lúc. Vì đã tấn thẳng lên Long Đan cảnh nên chuyện đánh nhau đồng cấp hay vượt cấp là không thành vấn đề.

Bởi vì Long tu giả một khi tăng lên Long Đan cảnh sẽ lột xác hoàn toàn, thông thường con người tu vi Kết Đan thì Đan của người đó chỉ tròn như hạt đậu được sau đó cứ tu luyện rồi nó sẽ to ra, còn Long tu giả tùy theo huyết mạch, công pháp và quan trọng tu luyện có long khí hay không mà tu luyện đến Long Đan cảnh đan của họ sẽ có nhiều mặt, ví dụ như Du Vân, hắn tu luyện từ Long Dịch cho đến Long Đan ở trong Long Mạch được sự hỗ trợ của Long Linh mà đan của Du Vân liền có sáu mặt đủ để thấy chiến lực của Du Vân hơn gấp sáu lần tu sĩ cùng cấp rồi.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Trương Minh

Mà Du Vân cũng không nói gì thêm nữa, hắn đã bị đuổi giết nhiều rồi mà chỉ cần giết hai người này thì không có ai biết, mà chỉ cần giết xong rồi đi khỏi nơi này thì ai biết được. Du Vân lại đánh ra một chưởng vào hai người Trương Tín.

Hai người bọn họ nhảy dựng lên, họ đã trải nghiệm qua chưởng pháp này và cũng không biết đối phó thế nào, hai người chia nhau ra mà bay ra khỏi khu vực của bàn tay. Trong Tín vừa bay vừa hét:

"Ngươi sẽ chết! Cha ta sẽ không tha cho ngươi đâu!"

Du Vân cười rộ lên nhưng không nói thêm câu gì nữa mà đánh ra hai chưởng liên tiếp về hai người.

Ba bàn tay lửa to cả trăm trượng che hết cả một khu vực mà đập xuống.

"Oành Oành Oành"

Ba tiếng nổ lớn kinh thiên, đốt sạch cả một khu vực nước biển.

"Ahhhhh..."

Tiếng kêu thảm thiết từ hai phương hướng truyền ra nhưng hai người vẫn chưa chết mà chỉ có đôi chân bị đốt sạch vì không thoát khỏi khu vực bàn tay. Du Vân Thấy vậy liền hóa thành một con Giao Long bay đến lấy trảo mà xé hai người này thành mảnh nhỏ rồi sau đó lặn xuống nước bơi đi thật xa.

Mà ở Minh Tín Đảo.

Trong một động phủ, một người đàn ông trung niên đang ngồi xếp bằng ở đó, bỗng nhiên người này sắc mặt tái nhợt, lấy tay ôm ngực phun ra một ngụm máu tươi.

"Phụt"

"Là ai? Là ai giết con ta?"

Người đàn ông này phun ra máu tươi sau đó giận dữ hét lên, lấy tay mà chường nát cả động phủ.

Mấy tên trưởng lão ở trên đảo thì sắc mặt tái nhợt, chạy đến bên ngoài động phủ cung kính mà đứng đó.

Trương Minh bay ra ngoài, đứng trên không trung quát lớn:

"Là tên nào? Mau điều tra ngay cho ta hôm nay thiếu chủ đi đâu? Ta cho các ngươi ba ngày phải tìm ra thủ phạm!!!"

Mấy tên trưởng lão không dám nói gì, mặc dù đều là Kết Đan nhưng ở phía sau Trương Minh chính là một người có tu vi Nguyên Anh kỳ, mà bởi vì thế cha con Trương Minh mới hồng hách như vậy mà không ai dám nói gì.

Trương Minh cũng giận dữ bay ra khỏi đảo mà bắt đầu tìm kiếm. Lòng của hắn rất là đau đớn, một là vì con trai của hắn bị người khác giết chết, thứ hai là vị Nguyên Anh kia, do Trương Tín tuổi trẻ nhưng thiên phú thật tốt nên vị Nguyên Anh này mới thu đồ đệ, bởi vì thế Trương Tín mới phong quang như ngày hôm nay. Nhưng Trương Tín chưa kịp dập đầu bái sư thì đã chết rồi, không biết hắn sẽ chịu lửa giận của vị Nguyên Anh như thế nào, còn nữa là bao lâu nay hai cha con Trương Minh đã đắc tội với khá nhiều người, không biết sau này sẽ ra sao đây?

"Tên khốn kiếp nào đáng chết như vậy?"

Mà Du Vân giờ phút này cách nơi giết ba người đã không biết bao xa rồi. Bây giờ Du Vân rất là khoái chí, môn chương pháp này rất tuyệt nhưng vẫn còn quá chậm, nếu như Kết Đan trung kỳ hay hậu kỳ sẽ thoát khỏi.

"Phải cần tập luyện nhiều hơn ah... Không biết luyện xong hai chương còn lại biết đến bao giờ..."

Ba tháng sau.

Du Vân đứng ở trên không nhìn một hòn đảo trước mặt, trên hòn đảo này có một thành thị rất lớn, rất nhiều tu sĩ bay ra bay vào.

"Không biết đây là nơi nào ah...phải vào tìm hiểu mới được."

Du Vân thì thảo tự hỏi sau đó bay đó đi vào, trước cửa thành có hai tên Trúc Cơ kỳ canh giữ để thu tiền phí, trong túi trữ vật của Du Vân vẫn còn hai trăm vạn linh thạch và không biết bao nhiêu ngọc rồng nên rất là th tin nộp lệ phí rồi bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Đấu giá hội

Tòa thành thị này cũng như baothành thị khác, vẫn tấp nập và náo nhiệt. Du Vân đi vào một cái cửa hàng tồn mấy vạn linh thạch mua một tấm bản đồ.

"Ở đây là Tây Hải? Là chỗ nào vậy ta?"

Du Vân nhìn lên tấm bản đồ có ghi mấy dòng iới thiệu nhưng không biết đây là nơi nào hỏi người bán tấm bản đồ thì được biết người ta đã gọi nơi đây là Tây Hải không biết bao lâu rồi, còn cái gì là Nam Việt quốc hay Thái Dương quốc thì mờ mịt.

"Haizz... Ta bị truyền tống đi đâu vậy? Nơi đây toàn biển là biển..."

Du Vân đầu đầu không thôi nhưng cũng không biết làm sao. Hắn bước vào một cái khách sạn rồi đặt một cái phòng sau đó gọi món ăn lên mà ăn.

"Thức ăn ở đây cũng được chứ nhì. Vị lạ quá!"

Du Vân vừa thưởng thức thức ăn vừa nghe tu sĩ ở đây nói chuyện.

"Ba ngày sau đã là đấu giá hội rồi không biết có thứ gì tốt không?"

Một tên Trúc Cơ tu sĩ vừa ăn vừa nói với mấy người ngồi cùng.

"Hắc, thứ tốt cũng bị mấy vị tiền bối Kết Đan mua đi thôi." Một tên đồng bạn vừa nghe thế thì hắc một tiếng rồi nói.

"Nghe nói lần đấu giá hội này có cả Nguyên Anh kỳ tiền bối nữa. Chắc chắn, ta từ trước giờ chưa được chứng kiến Nguyên Anh kỳ ah..."

"Thật sao? Lần đấu giá hội này có thứ gì mà Nguyên Anh tiền bối phải đích thân đến chứ?"

"Việc này ai mà biết được, đến lúc đó sẽ biết thôi, chúng ta ăn đi thôi!"

Du Vân nghe mấy người này nói mà làm lạ, trước giờ hắn có nghe qua cái từ Đấu Giá Hội đâu.

"Ahm đấu giá hội không phải là bỏ tiền mua đồ đấy chứ? Mà thôi, bây giờ lo tu luyện chương pháp, hơi đâu mà đi tới nấy chỗ này!"

Du Vân cũng không để ý nhiều mà lo ăn thức ăn của mình rồi quay trở về phòng.

Nhưng Du Vân vừa bước vào phòng thì ngẩn ngơ. Trong phòng chỗ bàn uống trà ngồi một cô gái khoảng hai lăm hai sáu tuổi, mặt mày xinh đẹp, thân hình lồi lõm nóng bỏng đang bung chén trà lên mà nhấp, thấy Du Vân vào thì bỏ chén trà xuống mà nói:

"Ngươi giết đệ tử của ta?"

Du Vân nghe câu hỏi này thì sắc mặt biến đổi, từ lúc đến đây hắn chỉ giết ba người, chẳng lẽ cái tên nói chuyện ngốc x kia là đệ tử của người này...

"Ah haha, vân bói đi vào nhầm phòng, tiền bói thứ tội, ta sẽ đi ra ngay!"

Nhưng rất nhanh Du Vân giả vờ cười ngượng ngùng sau đó chuẩn bị quay đầu bước ra thì cô gái này nói tiếp:

"Ta đã để lại trên người đệ tử của ta ấn ký, dù ngươi có chạy đi đâu cũng thế."

Du Vân sững sờ sau đó tiếp tục giả ngượng mà hỏi:

"Tiền bói nói đùa... Ta đâu có giết ai đâu?"

"Hừ, đừng ngụy biện nữa, nói đi! Vì sao lại giết hắn?"

"Ah, lúc trước thật ra vân bói cũng giết ba người nhưng vân bói đâu biết trong đó có đệ tử của tiền bói đâu?"

"Hừ, việc này ta cũng không truy cứu gì, tên kia từ khi được ta chuẩn bị thu làm đệ tử thì tự cao tự đại, đắc tội với nhiều người nên ta cũng không muốn thu hắn làm đệ tử, ta chỉ đến xem kẻ giết hắn bộ dạng như thế nào mà thôi."

"Cảm ơn tiền bói đã không truy cứu nữa!"

"Nhưng mà việc ngươi đã giết đệ tử dưới mắt của ta nên phải làm cho ta một việc, đó là vào đấu giá hội mua cho ta một thứ!"

Du Vân nghe đến đó thì sững sờ sau đó nhanh chóng hỏi:

"Không biết tiền bói định mua thứ gì? Nếu được, vân bói sẽ cố gắng hết sức."

"Ngươi đi vào trong đó mua..."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Quy tắc đấu giá hội

"Ngươi chỉ cần đi vào trong đấu giá hội mua một tờ bản đồ là được!"

"Ah không biết là bản đồ gì vậy?"

"Ngươi không cần biết đó là cái gì, chỉ cần mua nó là được!"

"Nghe nói lần này có Nguyên Anh kỳ tiền bói đi đến đây, vân bói nếu tranh giành thì kết cục rất thảm ah!" Du Vân vẻ mặt sợ hãi nói, hắn cùng không dám lấy mạng mình ra giỡn.

"Hừ, nếu ngươi không đồng ý mua thì bây giờ kết cục của ngươi còn thảm hơn..."

Cô gái này nói xong rồi liếc Du Vân, mà cái liếc này thì xung quanh không khí như bị đông cứng lại làm cho Du Vân hoảng lên.

"Ra mua, ta đi... Nhưng mà không biết mua xong thì như thế nào để gặp tiền bói?"

"Đến lúc đó ta sẽ truyền âm cho ngươi... Nhớ là phải mua cho bằng được, linh thạch ta cũng để lại ở đây."

Nói xong cô gái này thân hình nhoáng cái rồi biến mất, ở trên bàn trà xuất hiện một cái túi trữ vật. Du Vân đi đến dùng tinh thần lực quét vào thì hoảng sợ lên, cái túi trữ vật này không gian rất lớn, chiều dài và chiều rộng phải mấy trăm trượng, mà trong đó đầy ắp linh thạch, Du Vân cầm cái túi lên thì ngửi được một mùi thơm nhẹ nhàng.

"Haizz... Đã không muốn đi vào đấu giá hội rồi mà cuối cùng bị dính vào... Không biết sau chuyện này sẽ như thế nào nữa đây..." Du Vân đau đầu mà nằm lên giường suy nghĩ. Ba ngày sau. Phải nói hôm nay Lục Phong Đảo, Lục Phong thành thị là một ngày nhộn nhịp nhất trong mấy chục năm qua, bởi

vì hôm nay là một trăm năm một lần đấu giá hội, vô số tu sĩ từ Trúc Cơ cho đến Nguyên Anh kỳ tụ tập lại đây làm nên một phong cảnh nhộn nhịp. Lần đấu giá này không biết bán ra bao nhiêu thứ tốt và cũng tạo ra nhiều trận chiến giết vì giết người đoạt bảo nhưng nó vẫn hấp dẫn vô số tu sĩ. Hôm nay Du Vân đang trên đường đi đến Đấu Giá Hội, trong ba ngày này hắn thấy rất nhiều ti sĩ đến đây, có người phi hành rồi dừng lại trước cổng thành, có những Nguyên Anh kỳ trực tiếp bay vào hoặc ngồi lên các chiến xa bay đi vào, chiến xa đủ mọi màu sắc và các yêu thú, mà cái này làm cho Du Vân mở rộng tầm mắt không thôi. Mà Du Vân đi đến chỗ đấu giá hội thì trước cửa vào có mười mấy tên Kết Đan đang đứng ở đó để tiếp khách, hai lão già Nguyên Anh đứng ở sau, chỉ khi nào có một vị tiền bối Nguyên Anh Kỳ tiến đến mới đi ra chào hỏi, mà việc này cũng đủ cho thấy đấu giá hội này được tổ chức rầm rộ và có sự mạnh mẽ như thế nào. Du Vân thấy thế cũng theo vào, trong ba ngày này hắn cũng biết một số quy tắc khi tham gia đấu giá hội đó là phải đủ tiền đăng ký mới được phép vào đó, Du Vân đi vào và lấy ra túi trữ vật cho mấy người kia xem xét.

"Vị đạo hữu này, linh thạch của ngươi đã đủ, nếu như ngươi không muốn bị người khác biết mặt và nhận ra thì có thể mua một cái nón do chúng ta bán để che lại, cái nón này được luyện chế rất đặc biệt, có thể che chắn khuôn mặt và ngăn cản tinh thần lực khi bị quét qua!"

"Được, bán cho ta một cái đi!"

"Đây, chúc đạo hữu vào trong đó sẽ thu hoạch thật tốt!"

"Cảm ơn!"

Du Vân nói xong thì đội cái mũ lên và bước vào trong đó, mà vào bên trong thì có một nữ đệ tử Trúc Cơ dẫn đường đi. DU Vân bước vào trong này mới biết trong này thật khác, nhìn bên ngoài thì không to lớn lắm nhưng ở bên trong thì to lớn khủng khiếp, ở trong này đủ để dung nạp mấy trăm vạn người.

"Thật to lớn ah..."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Bắt đầu đấu giá

Được sự chỉ dẫn của cô gái Du Vân đi đến một căn phòng nhỏ nhưng đầy đủ tiện nghi, trong phòng có một cái bàn và mấy cái ghế, bốn góc có bốn cái chậu hoa thơm, ở trên nóc phòng thì được gắn một viên Dạ Minh Châu to bằng chén ăn cơm chiếu sáng khắp phòng, mà trước mặt cái bài có cái cửa sổ mở ra, ngồi trên ghế có thể thấy được bình đài dùng để bán vật đấu giá ở dưới.

Cô gái này rót cho Du Vân một chén trà thơm rồi nói:

"Căn phòng này được thiết kế ngăn cản tinh thần lực của tu sĩ nhìn vào, còn cái cửa sổ này tuy được mở ra nhưng từ bên ngoài nhìn vào thì nó vẫn đóng chặt."

"Thật tốt ah! Khi nào thì bắt đầu đấu giá?"

Du Vân quan sát mọi nơi rồi mới hỏi.

"Chỉ chờ mọi người vào đông đủ là có thể bắt đầu rồi, tiền bối xin chờ một chút! Nếu tiền bối có cần gì thì chỉ cần lắc cái chuông để trên bàn thì văn bối sẽ vào đây ngay. Văn bối xin ra ngoài trước."

Cô gái này mỉm cười sau đó cung kính đi ra ngoài. Còn Du Vân thì hiếu kỳ quan sát cái chuông.

Khoảng nửa tiếng sau thì có một lão già bước lên bình đài, khuôn mặt mỉm cười, trong tay cầm một cái búa mà gõ một cái. Lão già vừa gõ xong thì xung quanh yên lặng lại.

"Xin cảm ơn các vị đã đến đây ủng hộ lần đấu giá này. Lão phu tên là Ngô Chiến, hôm nay sẽ chủ trì đấu giá hội lần này!"

"Quy củ trong lần đấu giá này là ai ra giá cao hơn thì người đó mua được. Nhân tiện cũng xin nói luôn là ai không tuân theo quy củ mà cố ý phá hoại hoặc làm điều gì đó thì cũng đừng trách đấu giá hội chúng ta!"

Lão già nói xong thì nghiệm mặt quét xung quanh các phòng.

"Tốt rồi, chúng ta sẽ bắt đầu!"

Lão già lấy cái búa gỗ một cái, từ phía sau đi lên mười cô gái thân hình nóng bỏng, ăn mặc hở hang, trong tay mỗi người bưng một cái khay, cái khay được trù lên bởi một miếng vải xanh khiến người khác không nhìn ra được cái gì.

Lão già đến chiếc khay thứ nhất rồi bỏ tấm vải xanh, trong khay hiện lên một bình sứ.

"Đây là đan dược có hiệu quả ngưng kết chân nguyên thành đan tên là Ngưng Đan, tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ đỉnh phong có thể ăn vào và có vài thành ngưng kết thành đan.

Lão già này vừa nói xong thì phía dưới hàng ghế Trúc Cơ tu sĩ ồ lên, cặp mắt đỏ lên.

"Thật không ngờ thứ đầu tiên bán ra lại tốt như vậy."

"Đúng vậy, nếu ta có đan dược này thì có cơ hội bước vào Kết Đan rồi!"

"Đúng vậy ah, tiền bồi mau báo giá đi..."

"..."

Vô số tu sĩ đều không thể chờ được nữa mà mau mau hỏi thúc lão già ra giá.

"Bình Ngưng Đan này giá khởi điểm là mười vạn linh thạch, mỗi lần kêu giá không được ra giá thấp hơn một vạn linh thạch!"

"20 vạn"

"25 vạn"

"..."

Du Vân thấy một màn này thì chắc chắn miệng không thôi, tu sĩ ở đây thật là giàu có, nhớ lúc trước hắn chỉ mua một cái bản đồ thì đã sạch túi, nếu không nhờ bán khoáng thạch và một số dược thảo thì cũng không có hai trăm vạn linh thạch.

Buổi đầu giá diễn ra rất là náo nhiệt, vô số đồ được bán đi cũng như rất nhiều người mua được đồ mình muốn.

Buổi đầu giá dành cho tu sĩ Trúc Cơ diễn ra tận hai ngày, đến ngày thứ ba mới đến lượt đầu giá dành cho tu sĩ Kết Đan.

Lão già lật ra tấm khăn, trong đó xuất hiện một bình đan dược.

"Đầu giá dành cho Kết Đan có hai mục, mục thứ nhất chính là đan dược, dược thảo các loại, mục thứ hai chính là linh khí."

"Linh khí?"

Du Vân ánh mắt chớp chớp, hắn cũng có nghe qua linh khí nhưng chưa từng thấy qua nên lần này cũng rất hứng thú mà chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Lưu Tinh Kiếm

"Đầu tiên chính là bình đan dược này, bình đan dược này là Tinh Thần đan, giúp cho tu sĩ Kết Đan việc tu luyện đầu óc thanh tỉnh, không bị tạp niệm quấy phá gây ra tâm ma. Ở đây có mười bình, mỗi bình mười viên. Giá khởi điểm một bình là 10 vạn, ra giá không thấp hơn một vạn."

"15 vạn linh thạch."

"20 vạn."

"..."

"50 vạn"

Một giọng nói trẻ truyền ra từ một căn phòng khiến cho mấy người khác đang ra giá tranh đoạt câm miệng lại, vô số người dùng tinh thần lực quét vào nhưng bị ngăn cản nên đành phải thu về.

"50 vạn linh thạch lần thứ nhất, năm mươi vạn lần thứ hai, năm mươi vạn lần thứ ba. Thành giao!"

Lão già báo ra giá ba lần nhưng không thấy ai ra giá nữa rồi gõ cái búa lên lên bàn.

Mà người ra giá chính là Du Vân, hắn từ lúc tu luyện đến giờ cũng không biết tâm ma là cái gì nhưng mua phòng thân trong lúc tu luyện thì hơn.

Tiếp theo chín bình còn lại cũng được bán ra, Du Vân cũng không tranh đoạt thêm, một bình có lẽ đã đủ rồi. Sau đó lần lượt các loại đan dược, thiên tài địa bảo, v.v... được bán ra.

"Tiếp theo sẽ là mục thứ hai, tu sĩ nào nếu chưa có linh khí thích hợp với mình thì hãy xem ở đây hôm nay có bán không!"

Mười người con gái khác bùng những chiếc khay lên.

"Ha ha vật thứ nhất chính là Lưu Tinh Kiếm, được luyện khí sư của chúng ta chính tay luyện chế ra, trên Lưu Tinh Kiếm được khắc mấy ngàn trận pháp tấn công tổ hợp lại."

Lão già nói xong cũng lật cái khay lên, đập vào mắt tu sĩ là một thanh kiếm sáng bóng, trên thân kiếm có khắc rất nhiều những hình vẽ kỳ lạ mà lão già đó nói là trận pháp.

"Thật đúng là Linh Khí tốt nha, ít nhất cũng là trung phẩm Linh Khí."

"Đúng vậy ah, tay nghề trận pháp sư ở đây thật là cao minh."

"..."

Du Vân nghe được cái gì trung phẩm thì mờ mịt, hắn chỉ biết Linh Khí chứ không biết phân chia, nhưng nghe mọi người nói thì có vẻ tốt lắm.

"Ha ha đúng vậy, đây chính là trung phẩm Linh Khí, giá khởi điểm là hai trăm vạn linh thạch, ra giá không được thấp hơn mười vạn linh thạch..."

"250 vạn"

"300 vạn"

Rất nhiều tu sĩ Kết Đan báo giá hồng tranh đoạt cây Lưu Tinh Kiếm này. Mà Du Vân cũng quýnh lên, linh thạch của hắn không đủ ah... Bỗng nhiên Du Vân nhìn về cái túi trữ vật mà lúc trước cô gái kia đưa...

"Hừ.... Trong đây nhiều mà, xài một chút chắc không vấn đề gì."

Sau khi quyết định Du Vân lớn tiếng báo giá.

"500 vạn linh thạch!"

Du Vân báo ra cái giá khiến mọi người điên lên, người có ra giá thì thấp thôi chứ, làm gì mà nâng dữ vậy.

"550 vạn."

Lại tiếp tục có người báo giá.

"800 vạn"

Lần này Du Vân đã nâng lên tám trăm vạn khiến mọi người câm miệng lại mà cùng nhìn sang căn phòng Du Vân, kể cả mấy vị Nguyên Anh cũng hiếu kỳ mà nhìn sang.

"Người này điên rồi!"

"Hắn lúc này mua Tinh Thần Đan cũng như vậy ah..."

"Chúng ta đừng tranh với kẻ điên..."

"..."

"800 vạn lần thứ nhất??.... Lần thứ 2..... Lần thứ 3, thành giao. Boong!"

Lão già miệng cười toét ra, thầm nghĩ nếu lần nào kẻ điên này mua thì tốt quá.

Du Vân mặt mày hớn hờ giao đủ linh thạch sau đó sắm xe cây kiếm ma bỏ qua mấy vị đấu giá tiếp theo, mà đấu giá xuất hiện Linh Khí đa dạng như lưỡi, chùy, thương, cung, đủ loại vũ khí và người mua cũng tranh đoạt kịch liệt với nhau.

Mà số tu sĩ Kết Đan cũng không nhiều bằng tu sĩ Trúc Cơ nên lần đấu giá này chỉ diễn ra một ngày rồi kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Bản đồ

"Buổi đấu giá lần này đã đến cuối cùng, ba vật áp trục lần này sẽ lần lượt bán ra."

Du Vân nghe lão già nói thế cũng bỏ Lưu Tinh Kiếm vào túi trữ vậy, bắt đầu kiểm tra túi trữ vật của cô gái kia còn bao nhiêu linh thạch...

"1 trăm vạn... 1 ngàn vạn.... Chín ngàn hai trăm vạn... Ủ không biết có đủ không?"

Du Vân trong lòng lộp bộp, mong sao lần tranh đoạt này không kịch liệt lắm mà cùng lắm thì lấy ra long ngọc để đổi thôi.

"Như các vị đã biết, truyền thuyết khi xưa ở Tây Hải có Long Cung nhưng không ai biết Long Cung ở nơi nào và cũng chưa từng tìm ra được nó."

Lão già cũng không trực tiếp đấu giá ba vật phẩm áp trục mà nói ra những lời này khiến mọi người xôn xao lên.

"Tiền bối nói những lời này có ý gì? Chẳng lẽ truyền thuyết này là thật?"

Một tên Kết Đan ngồi cùng dãy phòng Du Vân bỗng nhiên hỏi lão già này.

"Đúng vậy ah? Chẳng lẽ người của đấu giá hội đã tìm được Long Cung?"

"..."

Mọi người bàn tán xôn xao, mấy tên Nguyên Anh ngồi ở trên cũng yêu tinh lắng nghe.

"Ha ha, tìm được thì chưa, nhưng người của chúng ta trong lúc vô tình tìm được một tấm bản đồ, chúng ta nghiên cứu mấy trăm năm mới đưa ra kết quả là Long Cung, nhưng mà chỗ nào thì chưa biết."

"Chẳng lẽ hôm nay đấu giá hội tính bán ra tấm bản đồ này?"

"..."

Một tên Kết Đan cũng lên tiếng mà hỏi.

"Ha ha... Đúng vậy, sức người có hạn mà Tây Hải lại quá rộng lớn nên chúng ta đã sao ra 50 bản khác nhau, ai là người hữu duyên tìm ra được bảo tàng Long Cung thì là cơ duyên của kẻ đó."

Lão già nói xong rồi lật tấm khăn lên, ở trong khay có 50 tấm bản đồ giống nhau như đúc, cả chất liệu cũng giống nhau.

"Tờ thứ nhất, giá một ngàn vạn linh thạch, ra giá không thấp hơn 100 vạn linh thạch."

"5000 vạn."

Lão già vừa nói xong thì Du Vân cũng tiên hạ thủ vi cường mà ra giá, thông thường thì những chuyện như thế này những tờ đầu tiên dễ lấy hơn những tờ sau.

"Hắc... Lại là kẻ điên đó..."

"Hắc ngốc x ah.... Tăng lên tới 4000 vạn."

"..."

"6000 vạn."

Một giọng khác bỗng nhiên truyền ra.

"9000 vạn."

"..."

Du Vân ra giá làm cho mọi người phải hoảng sợ nhưng ai biết giờ Du Vân đang rất là khẩn trương, cô gái kia chỉ cho Du Vân 1 ức linh thạch bắt buộc Du Vân phải tăng giá lên cao mong cho người khác thấy mình như vậy thì sẽ không cạnh tranh. Mà may mắn lại đến với Du Vân, người kia cũng buông tha cho việc đấu giá tờ đầu tiên làm cho Du Vân mừng rúm, nhanh chóng tính tiền rồi rời đi luôn cái đấu giá hội chết tiệt này, mỗi lần Du Vân đấu giá là mỗi lần đau tim mà.

Du Vân đi nhanh ra ngoài sau đó trở về khách sạn của mình.

Ngày hôm sau, Du Vân vừa bước ra khách sạn thì một giọng nói nhẹ nhàng truyền vào trong tai:

"Ra ngoài thành rồi đi thẳng về hướng Bắc hai trăm dặm!"

Du Vân lập tức đi ra ngoài thành xong đó hóa thành độn quang bay về hướng bắc, đến nơi thì thấy một cái đảo nhỏ Du Vân liền hạ xuống dưới đất sau đó đi thẳng vào trong. Đến nơi thì thấy cô gái đứng ở phía trước chờ sẵn.

Du Vân liền từ trong túi trữ vật lấy ra tấm bản đồ đưa cho cô gái.

"Rất tốt, chắc ngươi cũng biết tấm bản đồ này là gì rồi chứ."

"Ah, tấm bản đồ này là vẽ nơi đến Long Cung, cũng không biết có thật không nữa. Mà tiền bối sao không đích thân đi mua mà...."

"Sai ngươi mua vì để che mắt những tên kia thôi chứ không có việc gì."

Cô gái nói xong rồi nhìn Du Vân từ trên xuống dưới.

"Ah ngươi đã làm xong việc coi như chuyện của chúng ta xí xóa."

"Vây vẫn bối xin được đi trước không làm phiền tiền bối nữa."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Tế luyện Lưu Tinh Kiếm

Một ngày sau, một bóng người bay giữa không trung, phía dưới là mặt biển trong xanh. "Haizz... Bay cả ngày rồi mà chưa thấy cái đảo nào."

Du Vân vừa bay vừa than dài than ngắn, từ lúc gặp cô gái kia trên đảo rồi Du Vân một đường bay thẳng mà đi, hắn không muốn đánh đàng quá nhiều vào mấy cái vụ này. Du Vân lấy ra Lưu Tinh Kiếm tiếp tục xem xét, lúc trước Du Vân cũng có nghe nói mấy thứ linh khí này chỉ cần tế luyện một chút là có thể sử dụng được rồi, nhưng mà tại thời gian cũng như chỗ yên tĩnh bây giờ không có nên Du Vân cũng chưa tế luyện được. Ngày thứ ba, Du Vân tiến vào một cái đảo nhỏ hoang vắng, nơi đây đã cách xa con người rất nhiều nên Du Vân cũng yên tâm. Trên đảo thiên địa linh khí cũng không được tốt lắm nhưng một người tu luyện cũng đủ rồi, mà ở trên đảo này cũng chỉ có vài con Trúc Cơ kỳ yêu thú, Du Vân chỉ cần tràn ra uy áp tu vi Long Đan cảnh thì mấy con yêu thú này nằm bẹp xuống đất chứ không dám làm cái gì. Du Vân mở một cái hang động trên một cái núi sau đó đi vào bắt đầu tế luyện Lưu Tinh Kiếm. Mà tế luyện nói đơn giản ra là mỗi ngày dùng máu tươi và tinh thần lực của mình chăm sóc để tạo ra mối liên hệ của mình với cây kiếm để mỗi khi sử dụng chiến đấu hoặc làm gì đó thì rất là nhẹ nhàng mà điều khiển, mà trong truyền thừa của Du Vân cũng có vài cách tế luyện khác nhau. Du Vân ngồi xếp bằng trong hang động, lấy ra Lưu Tinh Kiếm vung lên không trung sau đó bàn tay nhanh chóng bấm pháp quyết ra rồi đánh vào trên thân kiếm, mỗi lần đánh ra pháp quyết là có một tia sáng từ ngón tay bắn vào trong thanh kiếm, mà cách một thời gian Du Vân lại cắn chót lưỡi phun ra một búng máu tươi rơi vào thân kiếm, mà thân kiếm cũng nhanh chóng hấp thu đi máu tươi, mà mỗi lần thân kiếm hấp thu máu tươi thì vẻ trắng sáng lại mờ đi mà thay vào đó là màu đỏ lấm tấm điểm vàng trông rất quái dị. Hai tháng sau, trong hang động,

"ÔN-G-G"

"TRANHHHH....."

Một tiếng kêu phát ra từ kiếm sau đó có một thanh kiếm màu đỏ xen lẫn màu vàng bay ra ngoài cửa hang bay lượn một vòng sau đó phóng thẳng ra ngoài, mười giây sau nó mang một cái đầu heo yêu còn chảy xuống máu tươi bay trở về.

"Hắc, không nghĩ linh khí có thể điều khiển tốt như vậy..."

Du Vân bước ra ngoài hang động mừng rỡ nói, mà thanh kiếm cũng vút đi đầu con heo yêu này mà xoay quanh thân thể Du Vân như một cái vòng bảo hộ. Du Vân thu lại Lưu Tinh Kiếm vào túi trữ vật sau đó lấy ra Ngũ Hành Ấn rồi quay trở về hang động mà tiếp tục nghiên cứu. Hắn cũng không học tập mấy loại chiêu pháp khác mà nghiên cứu cách làm thế nào để chiêu ấn của mình có tốc độ nhanh hơn.

Nửa năm sau. Du Vân đứng trên biển, bàn tay phải bỗng nhiên giờ lên rồi nhả xuống một cái, từ trong bàn tay bay ra một ngọn lửa sau đó nhanh chóng lớn dần và tạo thành một bàn tay bằng lửa, bàn tay này nhanh chóng bay đi, xung quanh linh khí như bị hút vào trong bàn tay bằng lửa này.

"Xẹt!"

"Ầm!"

Bàn tay bay xuống mặt biển trong tích tắc mà khi đập xuống biển thì đã to ra một trăm trọng và làm bốc hơi hết nước biển trong phạm vi một trăm trọng rồi đập xuống mặt đất và để lại một dấu bàn tay thật to.

"Ha ha tốt, như thế này mới được chứ!"

Du Vân cười lớn lên sau đó tiếp tục mà đánh ra liên lục mấy chương, làm cho một khu vực chỗ Du Vân không còn nước biển, ngay cả xác cá cũng không có mà toàn là hình bàn tay thật to trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Long Đan hai tắc - Trung kỳ

Du Vân luyện tập thoản mãn xong sau đó quay lại hàng động của mình. Hắn ý định khi nào lên Long Đan hậu kỳ thì sẽ học tập chương pháp thứ hai. Trước khi tu luyện Du Vân di chuyển một tảng đá to đến cửa động để che chắn lại, tu luyện mà bị cái gì quấy rầy thì không tốt lắm. Che chắn cửa đá sau đó Du Vân lấy một cái túi trữ vật ra mà đồ long ngọc ra hết, long ngọc đây ắp cả cái động phát ra ánh sáng màu đỏ long lạnh, Du Vân lúc trước được Long Linh dạy cho trận pháp để dẫn ra long khí từ long ngọc và không chế long khí không bị tiết ra ngoài nên bây giờ cứ theo cách chỉ dẫn của Long Linh mà làm, do long ngọc của Du Vân thì toàn nhỏ chứ không như Long Linh lấy từ thân thể của mình nên phải bố trí nhiều long ngọc hơn.

Bố trí xong xuôi, Du Vân đánh ra pháp quyết vào trận pháp, trận pháp "Ông Ông" lên sau đó từng tia sương mù long khí bay ra từ long ngọc bao phủ cả trận pháp, Du Vân bước vào trong đó rồi ngồi xếp bằng tu luyện. Từng tia long khí tiến vào trong người rồi theo mỗi lần vận chuyển công pháp sau đó tiến vào đan điền rồi tiến vào long đan hình lục giác, long đan của Du Vân bây giờ chỉ khoảng một tắc và một màu đỏ tươi, mỗi cái cạnh là những đường viền màu vàng trong rất là đẹp, mỗi khi long khí tiến vào thì long đan càng sáng bóng, màu đỏ và đường viền màu vàng lại càng đậm hơn.

Hai năm sau.

Du Vân vẫn ngồi xếp bằng như lúc trước, nhưng long đan trong đan điền của hắn giờ phút này không còn là một tắc nữa mà cao gần hai tắc rồi, màu đỏ và màu vàng càng đậm và sáng bóng hơn, bỗng nhiên một hấp lực từ trong người Du Vân phát ra, long khí còn sót lại ở bên ngoài trận pháp tiếng vào trong cơ thể rồi tiến vào long đan trong đan điền, mà những linh khí này tiếng vào trong long đan thì long đan cao một chút và đạt tới hai tắc.

"Rắc"

Một tiếng rắc nhỏ từ long đan phát ra và nó cũng tràn ra một lực lượng mãnh mẽ di chuyển khắp cơ thể và tràn ra phía ngoài, đầu tóc của Du Vân không gió mà bay, Du Vân mở mắt ra mừng theo vẻ vui sướng. Cái tiếng rắc này hắn chờ đã rất lâu rồi, mỗi khi nghe cái tiếng này thì linh hồn của hắn rất là thư sướng, thoải mái và hắn thích cảm giác này.

"Long Đan... Trung kỳ."

Du Vân vội vàng đứng lên hoạt động toàn thể sau hai năm ngồi yên một chỗ.

"Rốp rốp rốp..."

Những khớp xương hoạt động nghe những tiếng rôm rốp rất là thoải mái.

"Đến lúc học môn chương pháp khác rồi..."

Du Vân quay về chỗ ngồi, lấy ra quyển sách Ngũ Hành Ấn lật ra loại chương pháp thứ hai là Mộc Ấn. Du Vân ý định tiếp luyện tập chương pháp này.

"Nếu Hỏa là đốt cháy vạn vật, hủy diệt vạn vật thì Mộc, là sinh mệnh của vạn vật, là nguồn suối sinh cơ, nhưng sinh cơ cũng là sát cơ, loại chương ấn này giết người trong vô hình, đoạt hết sinh cơ của kẻ đó, nếu tu luyện thành có thể đoạt sinh cơ của cả một khu vực rộng lớn..."

Du Vân đọc đến đây thì chấn kinh rồi, môn chương pháp này thật ghê ghớm, đoạt sinh mệnh là cái gì chứ? Nếu như đánh Hỏa Ấn ra thì là một biển lửa nhưng đánh Mộc Ấn thì thế nào? Giết người trong vô hình nha, không ai có thể cảm nhận được.

Du Vân cố gắng mà bình tĩnh lại rồi mới tiếp tục nghiên cứu, môn Mộc Ấn này tu luyện khó khăn hơn Hỏa Ấn nhiều, cần phải nghiên cứu kỹ lưỡng nếu không chưa giết được ai thì đã làm hại chính mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Hai Đồng tử và Cung điện chín tầng

Trong khi Du Vân đang nghiên cứu và tu luyện Mộc Ấn thì ở một nơi rất xa, có hai đứa trẻ khoảng bảy tám tuổi đang đứng trên không trung mà nhìn về phương xa.

"Đã bao lâu rồi chúng ta không thấy được mặt trời ah..."

Đứa trẻ bên phải bỗng nhiên cất tiếng nói, nếu để người khác xem cảnh này chắc sẽ cười vỡ bụng, một tên nhóc mà cũng nói ra những lời này.

"Đúng vậy, haizz... không biết chúng ta phải tiếp tục bao lâu nữa."

Đứa trẻ còn lại bên tay trái cũng nói ra.

"Ha ha vậy thì mặc nó đi, đi, chúng ta đi chuẩn bị..."

Hai người nói xong rồi cùng nhau bước một bước ra, mà chân vừa đề xuống thì thân hình như nhập vào không khí rồi biến mất. Nếu để những lão quái Luyện Thần Kỳ trở lên có lẽ họ sẽ nhận ra đây chính là thần thông Súc Địa Thành Thôn, một bước dung hư không đi cả mấy ngàn vạn dặm cũng có thể.

Bốn năm sau, ở trên hòn đảo của Du Vân bỗng nhiên môn bàn tay màu xanh từ trên không rơi xuống và chạm vào đất nhưng không gây động tĩnh gì, một bóng người từ trên không hạ xuống dưới đất, mà khi bức chân chạm xuống dưới đất thì cây cối, động vật ở trên đảo này như bị mất đi sinh mệnh mà tan rã thành bụi phấn, gió bỗng thổi qua cuốn đi những bụi phấn này làm cho cả một khu vực trăm trượng không còn một thứ gì, ngay cả đất cũng bạc màu hơn rất nhiều chỗ khác, mà mặt đất xung quanh một trăm trượng cũng lõm xuống tạo thành một bàn tay.

"Thành công..."

Du Vân đi xung quanh cái bàn tay ở dưới mặt đất mà mừng rỡ nói. Bốn năm này hắn luyện tập thất bại không biết bao nhiêu lần, đến hôm nay mới thành công.

"Môn chương pháp này quá tuyệt... Nhưng luyện lại tốn nhiều thời gian quá..."

Du Vân vừa cảm thán môn chương pháp này lại vừa đau đầu vì thời gian luyện cái chương pháp này. Cũng may hắn là yêu thú nên tuổi thọ dài hơn rất nhiều con người, nếu để cho con người tu luyện thì chắc chắn vì môn chương pháp này mà lãng phí không biết bao nhiêu năm tuổi thọ.

"Bây giờ nên đi du lịch một thời gian thôi, ở mãi chỗ này mãi cũng nhàm chán..."

Du Vân đang chuẩn bị bay đi thì bỗng nhiên trời đất nhưng chuyển, nước biển dâng lên dâng xuống rất dữ dội, mặt đất rung lên.

"Àm"

Một tiếng nổ kinh thiên động địa truyền tới, Du Vân cũng như tu sĩ khác hay là hải thú ở Tây hải đều nghe được, mọi người hoảng sợ không biết chuyện gì xảy ra, vô số người lập tức bay tới nơi có vụ nổ, mà Du Vân thì không có lập tức bay đi.

"Lại không biết chuyện gì xảy ra nữa đây...? Mỗi lần ta đi du lịch thì lại có chuyện thế hả?"

Du Vân cảm tức nói ra, nhưng cũng rất hiểu kỳ lạ là chuyện gì xảy ra mà có động tĩnh lớn như vậy.

"Đi xem một chút..."

Du Vân hóa thành độn quang mà bay về phương hướng có tiếng vụ nổ cũng như bao người khác. Ba tháng sau, Du Vân xuất hiện ở một vùng biển, nhưng hôm nay tụ tập vô số người, phải nói là từ trên cao nhìn xuống giống như bầy kiến, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện bầy kiến này chia làm hai trận doanh, một bên là nhân loại, một bên là hải thú. Mà cách mọi người không xa có một tòa cung điện chín tầng đang nổi lơ lửng trên mặt biển, mà ở trên đầu cung điện ngồi hai đứa trẻ khoảng bảy tám tuổi mặc áo màu xanh nhưng có ba lỗ, đầu tóc thì có ba chòm tóc, khuôn mặt to tròn và hồng hào trong rất đáng yêu. Nhưng mà mọi người lại không thấy đáng yêu ở chỗ nào, bởi vì từ trên thân thể hai đứa trẻ này tràn ra bao phủ cả toàn cung điện và phạm vi mấy dặm, ngay cả biển cả cũng yên tĩnh lạ thường.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Tây Hải liên minh

Uy áp từ hai đứa trẻ này mạnh đến nỗi những tên Luyện Thần Kỳ lơ lửng ở trên đầu mọi người cũng không dám tiến vào, người mà vô số tu sĩ có thể cả đời đều không thấy được nhưng hôm nay lại tụ tập lại đây nhưng có vẻ sợ hãi khi thấy hai đứa trẻ này.

"Ha ha... Mọi người có lẽ bị hấp dẫn bởi tiếng nổ nên mới tìm đến đây phải không?"

Lúc này đây hai đứa trẻ mới đứng dậy, một trong hai đứa bé cười nói ra.

"Ha ha hai người chúng ta có lẽ mọi người đều không biết, kể các mấy vị có tu vi Luyện Thần Kỳ này."

"Chúng ta là ai chúng ta cũng không nhớ nữa, mọi người cứ gọi bọn ta là Sinh Đồng Tử và Diệt Đồng Tử cũng được."

Hai đứa trẻ này nói ra khiến mọi người xôn xao mà bàn luận lên, hai đứa trẻ này tu vi cao cường mà cái tên cũng chưa bao giờ nghe nói qua.

"Ha ha chúng ta hôm nay hấp dẫn mọi người đến đây chính là vì cái cung điện này..."

Sinh đồng tử chỉ xuống cái cung điện chín tầng mà nói ra. Mọi người cũng "Ồ" lên một tiếng.

"Cái cung điện này cách mười vạn năm thì xuất hiện một lần, vì sao lại xuất hiện thì hai người chúng ta không nói được, nhưng... Ai vào trong đó mà còn sống đi ra sẽ thu hoạch được rất lớn, còn thu hoạch được cái gì thì vào trong đó mới biết được... Phải không mấy vị?"

Diệt đồng tử nói xong cũng ngược nhìn lên trên bầu trời, nơi mà có các đám mây đang bay, mọi người kể cả mấy lão quái Luyện Thần kỳ cũng ngược lên mà nhìn.

"Ha ha tu vi của hai vị đồng tử thật cao cường, chúng ta ở trên này cũng bị nhận ra..."

Từ trên cao bỗng nhiên truyền xuống một âm thanh già nua, sau đó xuất hiện mười mấy người hạ xuống, hơi thở của họ mạnh mẽ đến nỗi ép luôn mấy vị Luyện Thần Kỳ xuống, điều này làm cho mọi người sợ hãi.

"Nhìn kia, vị tiền bối kia mặc đồ của Thiên Không đảo..."

"Còn người kia, người đó mặc đồ Hải Tinh đảo...."

"Bọn họ là Tây Hải liên minh..."

"..."

Sự xuất hiện của mười mấy người này khiến cho mọi người chấn kinh, kể cả mấy tên Luyện Thần Kỳ cũng đều về mặt cung kính mà hạ xuống.

Mà người vừa nói ra đó là một ông lão râu tóc bạc phơ, mặc bộ đồ màu xanh nhưng làn da khá là ngăm đen, người này cùng với một người nữa có vẻ là cầm đầu, hơi thở của bọn họ là mạnh nhất.

"Ha ha chúng ta chỉ nghe được uy danh của hai vị trong miệng các tiền bối, bây giờ mới được gặp mặt, đúng là nghe tên không bằng gặp mặt."

Lão già bên cạnh cũng cười nói ra.

Mà những lời này cũng làm cho mọi người sợ hãi, hai đứa trẻ này tuổi và tu vi còn cao hơn hai người họ nữa, mọi người bắt đầu đoán già đoán non tu vi của hai đứa trẻ, còn Du Vân thì trấn định một chút, bởi vì hắn đã gặp qua Long linh.

"Đúng như hai vị đồng tử đã nói, mười vạn năm trước cung điện này xuất hiện, mà cũng không biết nó xuất hiện bao nhiêu lần rồi, nhưng lần trước vô số tiền bối tu sĩ đi vào trong đó và trở ra đều thu hoạch rất lớn, mà mấy tiền bối đó thu hoạch từ trong cung điện này đi ra tu luyện đến tu vi cao thâm, mà Tây Hải liên minh cũng được lập ra từ mấy vị tiền bối đó."

Lời vừa nói xong, vô số người mặt mày đã bắt đầu hiện lên vẻ hâm mộ và khâm trọng.

"Tuy vậy, mỗi lần cung điện xuất hiện đều tùy nơi và mỗi lần xuất hiện bằng những cách khác nhau."

Lão già lúc đầu nói thêm và môi bắt đầu mấp máy như truyền âm, và truyền âm xong từ xa cũng bay đến mấy chiếc thuyền lớn chở đầy người, mà những người này đều là trẻ tuổi và ăn mặc đồ của Tây Hải liên minh.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Vào cung điện

"Bên nhân loại đã đi ra rồi, bên hải thú các người sao còn chưa ra?"

Diệt đồng tử bỗng nhiên nhìn xuống dưới biển mà nói.

"Hai vị đồng tử bớt giận haha..."

Dưới biển cũng truyền ra tiếng nói rồi nổi lên mấy người, ở phía sau mấy người đó là mấy ngàn thanh niên, cô gái trẻ tuổi, những "người" này hình dáng cũng không khác gì nhân loại nhưng quanh thân thể yếu khí u ám, một vài chỗ có vảy hoặc là sừng trên đầu nhưng hơi thở không kém hai lão già kia, mà các hải thú khác thì cung kính lui ra sau mấy người này.

"Ha ha nếu mà mọi người đã đến đây rồi thì chuẩn bị đi vào đi thôi. Trước hết ta phải nhắc nhở mấy vị vài điều, đó là vào trong đó nguy hiểm tầng tầng chứ không phải chuyện dễ dàng, muốn đi lên tầng tiếp theo thì tự tìm đường lên nhưng cũng có chỗ là già đối, thu hoạch được gì thì phải trông chờ vào chính sức lực của các người. Mà điều quan trọng nhất, ai dưới một trăm tuổi mới được vào, nếu ai không nghe lời của hai chúng ta thì không thể trách chúng ta được."

Lời nói của Sinh đồng tử làm một phần đồng tu sĩ và hải thú sắc mặt buồn bã mà tách ra sau, nhìn mọi người trẻ hơn mình bằng ánh mắt ghen tỵ, hâm mộ... đủ loại ánh mắt.

"Ah còn việc này nữa, cung điện chỉ tồn tại trong một năm, đến ngày thì phải đi ra nếu không thì sẽ chết, mà chết như thế nào thì hai chúng ta không biết nhưng nhiều lần trước có nhiều người không ra được và bị chết một cách lý kỳ. Còn một điều nữa là những ai đi vào trong đó ít nhất ba tháng mới ra được."

Sinh đồng tử tiếp tục nhắc nhở và dùng tinh thần lực khổng lồ mà quét qua đám người trẻ tuổi chuẩn bị vào để kiểm tra thêm một lần nữa, Du Vân bị cỗ tinh thần lực này quét qua làm lạnh cả sống lưng, giống như bị xem thấy cơ thể, xương cốt máu thịt, suýt chút nữa Du Vân phải biến thành nguyên hình.

"Tốt lắm, ta đã kiểm tra không có ai trên một trăm tuổi cả, các người nhắm mắt lại ta sẽ truyền tổng các người vào trong đó!"

Sinh đồng tử nói xong chờ mọi người nhắm mắt lại sau đó vung tay lên bắn ra một vòng bao quanh mọi người sau đó biến mất mà mọi người kể cả Du Vân cũng biến mất theo, mà bên Diệt đồng tử cũng làm như thế với hải thú.

Hai đồng tử truyền tổng xong cũng ngồi lại như lúc ban đầu, những người khác cũng tìm một chỗ dừng chân rồi chờ đợi một năm sau ai sẽ là người bước ra.

Du Vân lại tiếp tục nghe âm thanh "vù vù" quen thuộc nhưng lần này rất nhanh kết thúc, tầm mắt lại sáng lên sau đó Du Vân mở mắt ra, đập vào mắt một bình nguyên rộng lớn, ở xa xa có thể chứng kiến các kiến trúc, bỗng nhiên Du Vân cảm nhận được nguy hiểm đang đến gần.

"Muốn chết!"

Du Vân hét lớn sau đó trong túi trữ vật bay ra một ánh sáng màu đỏ thật nhanh.

"Phập!"

Du Vân nghe một tiếng phập sau đó là tiếng kêu thảm của một người, Du Vân quay đầu lại thì là một tên tán tu tu sĩ, vì chỉ nhân loại vào đây chỉ có tán tu và người của Tây Hải liên minh mà thôi.

"Dám đánh lén ta? Thật muốn chết mà..."

Du Vân thu lại Lưu Tinh Kiếm và túi trữ vật của người đó rồi bay lên không trung, nhưng càng bay lên cao thì như có một sức mạnh vô hình đè hấn xuống, mà muốn bay lên cao thì tốn rất nhiều pháp lực bắt buộc Du Vân bay thấp hơn và trong tay cầm một viên long ngọc vừa bay vừa hấp thu long khí.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Bên nào cũng có mục đích

Bình nguyên này cũng rất rộng lớn, cỏ mọc ngang người nhưng điều kỳ lạ là trong này có bầu trời, có mặt trời, mây,v.v... Dù mọi thứ mà mọi thứ bên ngoài đều có nhưng có một việc quái lạ là ở chỗ này lại không có linh khí...?

Du Vân bay nhanh đến khu kiến trúc mà lúc trước vừa thấy, nhưng chưa đi được bao lâu thì đụng hai tên hải tộc.

"Là nhân loại, mau giết hắn."

Hai tên hải tộc này cũng không nói nhằm gì mà sử dụng thủy tiễn hoặc băng tiễn tấn công Du Vân.

"Hừ"

Du Vân hừ một tiếng, cách không một chưởng nhả ra, một bàn tay lửa nhanh chóng ngưng tụ mười trượng ra rồi bay xẹt đến hai tên hải tộc này, những mũi tên bằng nước hay băng chưa kịp chạm vào thì đã bốc hơi biến mất.

"Xẹt!"

"Àm"

Hai tên hải tộc ngay cả tiếng kêu thảm cũng không có mà bị đốt ngay cả bụi bặm cũng không chừa, trên bình nguyên lập tức hiện ra một bàn tay.

Nhưng lập tức ở phía xa vang lên tiếng xé gió, Du Vân nheo mắt lại rồi đánh ra một chưởng, một bàn tay màu xanh lá cây nhưng mờ nhạt hiện ra rồi phóng thẳng đến mấy tiếng xé gió đó, bàn tay bay xẹt qua cũng không có âm thanh gì, mà mấy tên hải tộc bay đến cũng tan rã ra rồi bay theo gió. Xung quanh tu sĩ thấy một màn này thì sợ hãi, không dám trêu chọc Du Vân nữa, mấy tên Kết Đan hậu kỳ cũng kiêng kỵ không thôi.

"Đúng là không biết sống chết mà!"

Du Vân nói ra sau đó bay thẳng mà đi.

"Đại ca? Chẳng lẽ để yên cho hắn?"

Ở phía xa có mấy tên đang đứng với nhau, trong đó người bên cạnh hỏi thanh niên cầm đầu.

"Hừ, hắn giết người trong tộc chúng ta làm sao mà để yên được, nhưng bây giờ còn rất nhiều nhân loại ở đây, một vài người chém giết thì không sao, nhưng chúng ta mà liên hợp lại đánh tên kia thì bọn họ không để yên đâu, với lại hải tộc của chúng ta lúc trước đã phát hiện một chuyện, phân phó ta và những người khác vào đây thăm dò thực hư, việc này mới quan trọng."

Người thanh niên này nói xong cũng bay về phía trước, hắn tên là Lam Hải, là một trong những thanh niên thiên tài trong hải tộc, đã là Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong, lần này đi vào trong đây tìm kiếm cơ duyên đột phá, thứ hai là được chỉ thị dẫn đầu nhóm người này.

"Đại ca, người đã là Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong, chỉ cần ra tay là...."

"Câm miệng, lời ta nói ngươi không nghe sao?"

Lam Hải quát lên, mấy người khác cũng không dám nói gì nữa mà im lặng bay theo sau.

Cùng thời gian, ở một phía khác, người của Tây Hải liên minh cũng tụ tập lại, dẫn đầu trong nhóm này là hai nam một nữ, tu vi cũng đã là Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong.

"Lần này chúng ta vào đây là thăm dò bí mật của cung điện này, không biết mấy vị tính toán như thế nào?"

Một người nam trong đó nói ra, hắn chính là Trần Cảnh, thiên tài của Thiên Không đảo trong Tây Hải liên minh.

"Đúng vậy, nghe nói Sinh Diệt đồng tử hai vị tiền bối đó mỗi lần mở ra cung điện như đang chờ đợi cái gì đó."

Người nam còn lại nói ra.

"Ha Ha, ta cũng đồng ý với Hòa huynh, lần này chúng ta vào tìm kiếm cơ duyên đột phá cũng như phải thăm dò xem ở trong cung điện này có bí mật gì."

Người nữ còn lại cũng cười duyên mà nói ra.

Mà cùng thời gian, ở ngoại giới, khu vực rất xa xôi.

Đông Thổ.

Ở một đỉnh núi vắng vẻ đang có hai người, một người đang đứng là một thanh niên tuấn mã đang hỏi cái gì đó, mà người còn lại thì mặc áo đen, quanh thân sấm chớp lập lòe quỳ ở dưới đang trả lời câu hỏi của người thanh niên tuấn mã.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Huyền Mộng quốc?

Hai người bọn họ tuy mở miệng nói chuyện nhưng miệng lại không phát ra âm thanh gì cả, mà khi nói chuyện, thanh niên tuấn mỹ này lại giơ bàn tay lên, trên bàn tay thỉnh thoảng hiện ra hình ảnh cung điện chín tầng, mà người thanh niên này nhìn vào bằng ánh mắt kỳ dị.

Trong cung điện, tầng một.

Du Vân bay đến gần các kiến trúc, mà ở ngoài các ngôi nhà lại có rất nhiều người đi vào bên trong rồi biến mất sau cánh cửa, Du Vân đứng bên ngoài mà tò mò nhìn vào sau đó lựa chọn một ngôi nhà mà đi vào.

Vào bên trong thì cánh cửa tự động đóng lại mà ở trong căn phòng toàn là sương mù, Du Vân thử dùng tinh thần lực dò xét nhưng không được, giống như sương mù đang che chắn ngăn cản tinh thần lực.

Nhưng Du Vân đâu phải chỉ có tinh thần lực, hắn vận chuyển pháp lực vào hai mắt, hai con ngươi của Du Vân hiện lên màu vàng và hắn đã nhìn thấy mọi thứ trong đó, ở bên trong có mấy con rôi đang đứng bất động nhưng trên người tản ra tu vi Trúc Cơ hậu kỳ, mà ở sau mấy con rôi thì có một vịnh đan được.

Du Vân thấy vậy thì yên tâm sau đó cất bước vào sương mù, Lưu Tinh Kiếm xoay quanh thân thể Du Vân tạo thành một vòng phòng hộ.

Mà Du Vân vừa bước vào thì mấy con rôi động đậy rồi phóng ra từng quả cầu lửa, Lưu Tinh Kiếm bỗng nhiên bắn ra chém hết tất cả cầu lửa rồi dưới sự điều khiển của Du Vân, thanh kiếm chém đứt đôi mấy con rôi, mà khi Du Vân tiêu diệt hết các con rôi thì sương mù tan ra, Du Vân bước đến bình đan được cầm lấy mở nắp ra, trong đó chỉ có năm viên đan dược dành cho Trúc Cơ, Du Vân bỏ vào trong túi trữ vật rồi bước ra ngoài, đi liền tiếp hai căn phòng nhưng đều là một cảnh như căn phòng thứ nhất, khác chỉ có khác đan dược nhưng đều là cho Trúc Cơ sử dụng, Du Vân bay ra ngoài mà tìm kiếm cửa vào lên tầng thứ hai.

Một ngày sau, Du Vân đứng trước một hang động, Du Vân bước vào, vừa vào thì bỗng nhiên nghe được tiếng ồn ào, mà quan sát xung quanh thì Du Vân phát hiện nơi đây đều là con người, nhưng mà tất cả đều là phạm nhân, mà Du Vân bỗng nhiên xuất hiện thì người xung quanh ai cũng không kinh ngạc hay sợ hãi...

"Đây là nơi nào? Chẳng lẽ có phạm nhân sống ở trong cung điện?"

Du Vân rất là mờ mịt, dùng tinh thần lực dò xét thì hoảng sợ, thành thị này quá rộng lớn, bây giờ tu vi của Du Vân đã là Long Đan trung kỳ rồi, tinh thần lực cũng đã mấy chục dặm gần cả trăm dặm rồi mà vẫn không dò xét được tòa thành thị này.

Du Vân đi trên đường loạn cả lên nhưng cũng không phát hiện tu sĩ nào ở đây.

"Chuyện này là thế nào?"

Trên đường người đến người đi rất là tấp nập.

"Người thanh niên này, làm ơn cho ta một ít tiền được không?"

Bỗng nhiên một lão ăn xin đi đến trước mặt Du Vân mà nói, may là trong túi trữ vật của Du Vân còn mấy trăm lạng bạc nên đưa cho lão ta một lạng.

"Cảm ơn.... Mà cậu cũng không phải là người ở đây?"

Lão ăn xin nói cảm ơn rồi bỗng nhiên hỏi Du Vân.

"Ah... Đúng, nơi này là đâu vậy?"

Du Vân nghe được ông lão này hỏi thì mừng rỡ trả lời sau đó hỏi lại.

"Ha ha nơi này là Huyền Thành, là một thành thị to lớn ở Huyền Mộng quốc..."

"..... Huyền Thành? Huyền Mộng quốc? Đây là nơi nào?"

Du Vân nhíu mày mà hỏi lại.

"Là Huyền Mộng quốc chứ nơi nào? Ta phải đi đây, cảm ơn cậu đã cho ta bạc."

Lão ăn xin kỳ quái nói ra sau đó đi qua cửa hàng bánh bao để mua thức ăn. Còn Du Vân thì đứng đó suy nghĩ rồi nhìn mọi người xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Lạc vào bên mộng

"Sao mấy cái tên này ta chưa nghe qua nhỉ..."

Du Vân bước đi dạo trên con đường này mà suy nghĩ những lời lão ăn xin nói cũng như lúc trước hai vị Sinh Diệt đồng tử nhắc nhở.

"Thật? Giả.... Huyền, Mộng... Ừ..."

Du Vân bỗng nhiên tỉnh ngộ ra, cảnh ở đây là giả, nhưng nhìn xung quanh thì cảm thấy rất chân thật, tiếng nói chuyện, mùi thức ăn và con người nữa. Du Vân càng suy nghĩ càng mờ mịt.

Một tháng sau, cung điện tầng 2.

Trên một ngã tư đường, một người thanh niên tóc tai bù xù ngồi ở đó mà xem những người đi trên đường, người thanh niên này chính là Du Vân, một tháng nay hắn đã đi dạo khắp cả tòa thành rồi ra bên ngoài nhưng vẫn như cũ không thu hoạch được cái gì, kể cả dùng tinh thần lực quét xuống đất hay là long nhãn nhưng cũng như vậy, tất cả đều là bình thường.

"Người thanh niên?"

Một giọng nói quen thuộc truyền vào tai Du Vân, hắn quay đầu lại thì thấy lão ăn xin.

"Có chuyện gì không?"

"Cậu còn tiền không? Cho ta xin một ít bạc...."

Du Vân cũng không nói nhiều, từ trong túi trữ vật lấy ra mười lạng bạc đưa cho ông ta.

"Cảm ơn!"

Lão ta nhận lấy bạc sau đó chạy đến cửa hàng bánh bao mua hai cái bánh bao thịt rồi trở về chỗ Du Vân.

"Ăn không? Rất ngon..."

Ông ta đưa cho Du Vân một cái bánh bao rồi mời mà Du Vân cũng không khách khí, cầm lấy bánh bao mà ăn.

"Rất ngon.... Đây là lần đầu tiên ta ăn bánh bao!"

Du Vân vừa ăn vừa nói.

"Ha ha ngon là tốt rồi, từ lúc nhỏ ta đã làm ăn xin cũng ăn bánh bao, đến bây giờ ta cũng ăn bánh bao."

Lão ăn xin nghe Du Vân nói như thế cũng cười nói.

"Ở đây cũng giống như một cái nhà tù vậy. Càng muốn thoát khỏi thì càng giam cầm chặt hơn. Ngươi hiểu sao?"

Lão ăn xin ăn xong miếng bánh bao còn ở trên tay rồi nói sau đó lững thững bước đi, dáng vẻ cô đơn mà đui hui. Còn Du Vân thì mờ mịt nhìn ông ta. Hắn không hiểu.

"Nhà tù sao? Nhưng nó nghĩa là gì?"

Du Vân ngỡ ngàng mà ngồi ở đó. Lòng của hắn bay bổng, nhớ lại lúc trước khi hắn là một con rắn nhỏ, mỗi ngày nằm sưởi nắng ở trên bãi cỏ, một cảm giác thoải mái nhưng cũng đầy buồn tẻ, vì lúc đó hắn cũng như ở trong một cái tù, không thể nào ra ngoài, không biết thế giới này là cái gì, cho đến lúc hắn được cơ duyên truyền thừa, mỗi ngày nằm sưởi nắng nhưng có thêm một công việc, đó là tu luyện, sau đó hóa thành người...

"Đội đã... Hóa hình???"

Du Vân như bắt được cái gì đó rồi liên tưởng đến những lời lão ăn xin nói.

"Hahaha.... Đây không phải là nhà tù giam cầm thân thể con người... Hahaha...."

Du Vân bỗng nhiên cất tiếng cười to lên sau đó hóa thành độn quang bay thẳng lên bầu trời rồi biến mất, mà thành thị dần dần nhạt nhòa rồi biến mất, mà ở chỗ một góc đường nào đó có một lão ăn xin đang ngồi đó, khi Du Vân cười to lên rồi phóng lên trời ông lão cũng mỉm cười mà nhìn Du Vân biến mất ở trên bầu trời...

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Tầng bốn

Du Vân xuất hiện tại tầng ba, hôm nay là thu hoạch lớn nhất của Du Vân từ trước tới nay, tâm cảnh của hắn đã đột phá lên một tầng cao mới, mà tâm cảnh cũng rất có lợi cho việc tu luyện, nếu tu vi cao mà tâm cảnh thấp rất dễ dàng bị tâm ma xâm lấn và trở nên điên loạn.

Du Vân cũng không biết mọi người ở tầng hai có giống mình không nhưng bây giờ hắn đã vượt qua và chưa thấy ai ở chỗ này.

Một ngày sau Du Vân xuất hiện ở một khu kiến trúc, mà những căn phòng này rất giống với tầng một, Du Vân tùy tiện đi vào một căn phòng. Nhưng vừa vào thì một cái gì đó lao nhanh về phía Du Vân, hắn nhanh chóng điều khiển Lư Tinh Kiếm đón đỡ cái này.

"Phanh!"

Lư Tinh Kiếm đón đỡ một chiêu này rồi bay trở về xoay quanh thân thể Du Vân mà Du Vân cũng đã nhìn rõ đây là cái gì. Trước mặt hắn là một con rối tu vi Kết Đan sơ kỳ, trong tay đang cầm thanh kiếm vừa đánh vào Du Vân, mà sau vù và chạm với Lư Tinh Kiếm thì thân thể con rối loạn choạng lui về phía sau nhưng rất nhanh đã lấy lại thăng bằng rồi đánh tới Du Vân.

Du Vân bấu môi sau đó dùng tinh thần lực điều khiển Lư Tinh Kiếm còn tay thì ngưng tụ ra mấy cây băng chùy mà phóng đến.

"Phanh!"

"Phanh! Phanh! Phanh..."

Tiếng đầu tiên đó là Lư Tinh Kiếm đón đỡ một đòn của con rối và mấy tiếng sau là băng chùy đập vào thân thể con rối khiến cho nó bị bẻ ra thành nhiều mảnh.

Tiêu diệt được con rối xong Du Vân mới quan sát cả căn phòng. Trong phòng bố trí cũng không khác gì với mấy căn phòng ở tầng một, được bao phủ trong sương mù, nhưng các con rối tu vi lại là Kết Đan sơ kỳ, và ở phía sau là mấy bình đan dược, nhờ có được long nhãn nên Du Vân rất dễ dàng phá hủy mấy con rối này, tay cầm mấy bình đan dược lên và mở ra, ở trong mỗi bình có năm viên đan dược màu trắng to bằng hạt đậu.

"Du Vân cất vào túi rồi đi ra ngoài sang các căn phòng khác quét sạch không chứa một thứ gì rồi mới tìm cửa vào lên tầng bốn, nhưng mà khi Du Vân đi ra khỏi khu vực kiến trúc thì những mảnh vỡ con rối tự động ghép lại với nhau và đứng ở nơi đó chờ người tiếp theo đi vào.

Mười ngày sau, Du Vân đứng trước một cái hang động bị che lấp bởi những bụi cây rồi bước vào. Mà khi Du Vân bước vào thì lục tục có vài tên tu sĩ hải tộc đi ra từ tầng hai và bay về các kiến trúc, nhưng mà khi đi vào các căn phòng và chiến đấu mệt mỏi với mấy con rối thì không thấy thứ gì ở đằng sau mấy con rối đó cả.

"Tại sao lại như vậy? Tại sao không có gì hết?"

"Chẳng lẽ có người đến trước chúng ta?"

Lam Hải và mấy người Trần Cảnh của Tây Hải liên minh giận dữ mà nói ra.

"Đã vậy phải nhanh chóng đi vào tầng bốn thôi..."

"..."

Mọi người nói ra xả giận một chút rồi nhanh chóng bay đi tìm cửa vào lên tầng bốn.

Du Vân xuất hiện ở tầng bốn thì đập vào mũi là hương thơm ngào ngạt của dược thảo, khắp nơi là dược thảo, nhưng hắn không lập tức đi hái mà dùng tinh thần lực quét qua.

"Rỗng Rỗng"

Một con Sư yêu bỗng nhiên xuất hiện rồi lên hơi thở tản mát ra tu vi Kết Đan trung kỳ.

Du Vân nhanh chóng phóng ra băng tiễn cùng hỏa cầu về phía nó.

"Oanh! Oanh!"

Băng tiễn và hỏa cầu nhanh chóng phóng đến nhưng con sư tử này nhanh chóng thoát đi rồi phóng về phía Du Vân.

"Hừ..."

Du Vân điều khiển Lưu Tinh Kiếm bay tới mà chém nhưng tốc độ của con yêu thú này khá nhanh, mỗi lần kiếm chém tới đều rất nhanh tránh thoát.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Hang động

Sư yêu phóng tới Du Vân ý đồ xé hấn ra thành mảnh nhỏ nhưng Du Vân đầu đứng yên chịu chết, bàn tay biến thành trảo Giao rồi tát mạnh về Sư yêu.

"Phanh!"

Sư yêu lực tát mạnh mà bay đi, Du Vân tạo ra băng chùy đập mạnh vào thân thể Sư yêu.

"Bịch! Bịch! Bịch!"

"Phốc!"

Sư yêu bị bay đi nên không có lực để né tránh băng chùy nên bị băng chùy đập mạnh vào cơ thể mà phun máu ra, trên người băng chùy quá lạnh mà tạo ra một lớp băng. Khiến cho nó rơi xuống nhưng rất khó động đậy, Du Vân điều khiển Lưu Tinh Kiếm nhanh chóng cắt đầu của Sư yêu.

"Phù..."

Du Vân thở dài một hơi, trận chiến này tuy không nguy hiểm gì nhưng sử dụng nhiều kỹ xảo. Du Vân nhìn mấy bụi được thảo sau đó nhanh chóng nhỏ lấy rồi đi sâu vào bên trong, lúc này hấn đã thử bay nhưng có lực lượng nào đè xuống và không thể cách mặt đất quá một trượng nên bắt buộc phải đi bộ vào. Mà ở tầng bốn này được thảo rất nhiều và lâu năm, Du Vân hái xong chỗ này thì đi qua chỗ khác chiến đấu với yêu thú rồi hái được thảo, ở đây yêu thú đều là Kết Đan sơ kỳ đến trung kỳ nên Du Vân chiến đấu dễ dàng hơn nhiều. Hấn tranh thủ trong ba ngày vừa chiến đấu với yêu thú vừa tìm kiếm đường lên tầng năm, nhưng càng đi vào thì yêu thú càng nhiều, có khi hai ba con yêu thú cùng ở mỗi chỗ nên chiến đấu càng kịch liệt và nguy hiểm hơn.

Ngày thứ năm.

Rất nhiều tỉ khi vào tầng ba mà không có gì cả thì đồ xô đi tìm kiếm cửa vào tầng bốn và ngày thứ năm đã có người tìm ra được, rất nhiều tu sĩ khi tiến vào tầng bốn con mắt đều đỏ lên tham lam đi hái, nhưng mà tính tham lam hại chết rất nhiều người, bởi vì tranh nhau được liệu mà chiến đấu với nhau, có người chết dưới tay tu sĩ, có người chết dưới miệng yêu thú, máu tươi và thi thể nhiễm đỏ cả mặt đất, mùi máu tanh hấp dẫn rất nhiều yêu thú đến, kể cả yêu thú ở sâu bên trong tầng bốn cũng đi ra khiến cho chiến đấu ngày càng thêm thảm hơn, nhưng có một số người không vì được thảo mà chiến đấu, đó là mấy thiên tài bên Hải tộc và Tây Hải liên minh, bọn họ nhanh chóng chạy đi vào sâu bên trong mà tìm kiếm cửa vào tầng năm, còn Du Vân giờ phút này thì rất là nhẹ nhàng, đa số yêu thú từ chỗ hấn đã chạy đi ra nên đi vào bên trong cũng rất ít chiến đấu.

Nhưng mà đi vào tận cùng thì đập vào mặt Du Vân là một vách đá cao chót vót.

"Đường đi lên đâu ah?"

Du Vân thấy vách đá này thì sững sờ, đi tới bên cạnh gõ gõ vài phát thì phát hiện chỗ mà hấn gõ lại là thật chứ không phải hư ảo.

Du Vân sờ soạng khắp nơi, cuối cùng ở một chỗ không hẻo lánh, Du Vân chạm bàn tay vào thì xuyên qua, điều này làm cho Du Vân mừng rỡ, thân thể nhanh chóng biến mất, mà mấy tiếng sau có sáu người đi đến chỗ này.

"Đường đi lên ở đâu?"

Châu Hòa người bên Tây Hải liên minh cất tiếng hỏi. Mấy người khác cũng không trả lời hấn mà đi đến vách đá xem xét.

Tầng năm.

Du Vân bước vào thì đầu tiên đó là cảm nhận có thể bay được rồi, tiếp theo là nhìn cảnh vật xung quanh, ở trước mặt là một dãy núi liên miên, sương mù lượn lờ trên đỉnh, ở trên núi thì từ giữa sườn núi trở lên có rất nhiều hang động.

"Lại là cái gì nữa đây?"

Du Vân thì thảo nói sau đó bay lên quan sát cái hang động này, hang động như tu sĩ mở ra chứ không có vẻ gì lạ thường, Du Vân tùy ý chọn một hang động rồi cẩn thận bước vào, Lưu Tinh Kiếm được lấy ra túi trữ vật rồi xoay vòng quanh thân thể hấn.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Vô tình kết thù

Trong hang động sáng rõ và rộng rãi, ở trước mặt Du Vân đứng ba con rối Kết Đan trung kỳ, tay cầm một thanh kiếm, ở phía sau ba con rối là một chồng linh thạch sáng bóng. Du Vân vừa bước một bước thì ba con rối này cùng xông lên, Du Vân không dám lãnh đạm, tạo ra mười mấy cây băng chùy phóng đến.

"Phanh! Phanh! Phanh!"

Những băng chùy đập lên thân thể những con rối này nhưng bohn chúng không có việc gì mà cứ phóng tới trước, giờ cao thanh kiếm lên chém xuống, Lưu Tinh Kiếm bay ra đón đỡ những thanh kiếm này.

"Phanhhhh!"

Ba con rối đập bay Lưu Tinh Kiếm rồi tiếp tục chạy tới gần Du Vân mà chém, Du Vân ngưng tụ ra một cái băng thuẫn mà đỡ những thanh kiếm này chém xuống.

"Phanhhhh!" "Rắccc!"

Vì lực của ba thanh kiếm quá mạnh khiến băng thuẫn nứt ra những khe hở mà Du Vân lợi dụng ba con rối chưa lấy lại thăng bằng để tiếp tục tấn công thì hai tay biến thành trảo mà quơ mạnh vào ba con rối.

"Phanh! Phanh!"

"Cánh tay" của Du Vân tê rần lên, thân thể của ba con rối này cứng hơn hắc ngừ nhiều, nhưng mà không chờ ba con rối chạy tới, Du Vân tay phải giờ lên nhấn một cái, một bàn tay lửa một trượng nhanh chóng xẹt tới đập mạnh vào ba con rối.

"Oanh! Âm!"

Thân thể của bọn chúng bị đốt cháy thành tro bụi. Du Vân thở nhẹ một hơi, nếu không có cái chuông phát mà với độ cứng cỏi của con rối thì Du Vân chiến đấu đến không biết khi nào, Du Vân chạy tới đồng linh thạch sau đó thu vào rồi bước ra hang động. Du Vân đi vào những hang động khác, không cần mất thời gian chiến đấu, mỗi một hang động Du Vân đều đánh ra Hỏa Ấn thiêu rụi những con rối sau đó thu hoạch và đi ra, mà tầng thứ năm này không phải chỉ mỗi đan dược, còn có linh thạch, các loại dược thảo được để trong mấy cái hộp ngọc còn có khoáng thạch và các loại tài liệu. Du Vân cũng không thăm dò hết các hang động mà bay thẳng vào trong, mà lúc Du Vân bay đi tìm kiếm cửa vào tầng thứ sáu thì sáu người kia cũng vào đây. Sáu người này lập tức đi vào các hang động.

Một tiếng sau, sáu người này đi ra, trong đó bốn người về mặt thì bình thường chỉ có Châu Hòa và một tên Hải tộc thì về mặt giận dữ, bởi vì họ chiến đấu vất vả với mấy con rối xong thì không thu hoạch được gì.

"Là ai? Là ai dám chơi ta?"

Châu Hòa về mặt giận dữ mà thét lên khiến cho bốn người kia giật mình rồi chột hiểu ra.

"Chắc chắn là có kẻ đi vào trước. Hừ đợi ta tìm được chỗ ta nhất định sẽ xé hán ra từng mảnh nhỏ..."

Tên Hải tộc kia cũng rất giận dữ, ở trên người hắn vẩy cá nổi lên khắp nơi...

"Chúng ta cũng mau chóng đi thôi, ở đây toàn đồ của Kết Đan trung kỳ, chúng ta ở đây thu hoạch thì cũng không sử dụng gì nhiều."

Trần Cảnh nói với hai đồng bạn rồi dẫn hai người bay đi.

"Chúng ta cũng đi thôi..."

Lam Hải đứng suy nghĩ một chút rồi liếc về mấy hang động sau đó gọi hai người bên Hải tộc bay đi.

Mà Du Vân cũng không biết việc làm vô tâm của mình đã kết thù với hai người đằng sau, mà cho dù biết thì Du Vân cũng không để ý lắm, bây giờ hắn đang đứng trên không trung mà ngược đầu lên nhìn một đám mây đang đứng bất động trên không trung, đám mây khác với những đám mây khác, Du Vân suy nghĩ một chút rồi bay vào trong đó, mà đám mây này là cửa vào tầng thứ sáu của cung điện.

Mà ở tầng thứ sáu này xung quanh chất đầy khoáng thạch, các tài liệu luyện khí tài liệu nhưng được bao trùm bởi trận pháp và vây xung quanh là những con rối có tu vi Kết Đan trung kỳ và hậu kỳ.

Chương 99: Tinh Kim - Sáng Mộc

"Tầng này là về các tài liệu luyện khí sao?"

Du Vân đánh giá xung quanh rồi liền kết những tầng trước và đoán được và cũng không biết cung điện này tạo ra để làm cái gì nữa.

Du Vân đi tới khu vực có những tài liệu này để xem xét, hăng đứng cách một khoảng cách xa để đề phòng những con rối này tấn công. Quan sát một lúc lâu Du Vân rời đi chỗ này mà tìm đường vào tầng bảy, ở chỗ này tuy có nhiều tài liệu luyện khí hiếm hoi và cực tốt nhưng được bố trí quá nhiều con rối và trận pháp, mà Du Vân chỉ có một mình nên hắn quyết định đi tìm cửa vào tầng thứ bảy, mặc dù hắn có phương pháp có thể đánh từ xa được nhưng khi quan sát kỹ thì thấy các trận pháp bảo vệ luôn các con rối, nếu hắn đi vào trong đó thì không có không gian để thi triển phương pháp và khoảng cách các con rối quá gần.

Nửa tiếng sau, sáu người kia xuất hiện tại cửa vào, mặt mày bọn họ bắt đầu tham lam lên, nếu nói những được thảo ở tầng bốn thì có người của mình thu thập, tầng năm thì toàn đan dược cho Kết Đan trung kỳ và một số tài liệu luyện khí cấp thấp thì ở đây toàn những thứ tài liệu khó tìm ở Tu Tiên Giới, có cả Tinh Kim, một trong năm loại tài liệu hi hữu nhất, hai bên đề phòng cẩn thận với nhau, ai cũng không biết được vì những thứ này mà tranh đấu với nhau không.

"Ha ha các vị, ở đây có nhiều tài liệu luyện khí như thế, chúng ta cũng không tranh giành nhau, như thế nào đây?"

Trần Cảnh sau khi hội ý với hai đồng bạn rồi nói ra, ba tên Hải tộc liếc nhau rồi gật đầu.

"Ở đây tài liệu luyện khí nhiều như vậy mà tên kia không ở đây sao?"

Châu Hòa bỗng nhiên nhớ ra rồi nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Đúng vậy, ở đây cũng không có dấu vết đánh nhau, thứ nhất là hắn còn quanh quẩn ở tầng năm, thứ hai là hắn bỏ qua nơi đây vì biết không dễ dàng một mình chiến đấu với mấy con rối này."

Trần Cảnh quan sát xung quanh rồi nói ra. Mà cô gái thì đứng ở nơi đó nhìn khắp nơi cũng gặp đầu đồng ý.

"Chúng ta trước cứ thu hoạch ở chỗ này rồi tính sau, dù sao chúng ta cũng còn nhiều thời gian, dù sao tên kia nếu đi trước chúng ta thì khi chúng ta đi tới cũng gặp thôi."

Lam Hải ở bên cũng nói ra sau đó cùng hai người khác nhảy vào một chỗ tài liệu luyện khí mà đánh nhau với mấy con rối.

Trần Cảnh ở một bên thấy như thế cũng cùng hai người khác chọn một chỗ cách xa mấy tên Hải tộc mà cùng hai đồng bạn chiến đấu.

Du Vân bay vào bên trong thì thấy một màn sáng ngáng cách đường đi, hắn cũng không dừng lại mà bay xuyên qua.

Tầng thứ bảy.

Cũng như tầng thứ năm, đều là hang động trên dãy núi, nhưng ở trong đó là các con rối tu vi Kết Đan hậu kỳ, sau khi xử lý mấy con rối này Du Vân cầm lên bình đan dược và mở nắp ra, hương thơm từ trong đó phát ra khiến cho pháp lực của Du Vân rục rịch mà vận chuyển.

"Thật tốt quá, đan dược này có lợi khi tu luyện."

Du Vân mừng rỡ mà đi các hang động khác mà thu hoạch, thượng phẩm linh thạch, tài liệu luyện khí thượng phẩm, mà thu hoạch lớn nhất trong lần này là một nhánh cây sáng bóng long lanh, trên nhánh cây còn mấy chiếc lá xanh ngời ngọc bích trông rất là đẹp mắt.

"Sáng Mộc..."

Du Vân nhận ra thứ này vì lúc trước đọc quyển sách trong túi trữ vật của tên đệ tử Thiên Ma Tông.

Du Vân cẩn thận bỏ lại Sáng Mộc vào trong hộp ngọc rồi cất vào túi trữ vật rồi bay đi đến cửa vàng tầng thứ tám.

Chương 100: Mưa Kiếm

Vừa đi vào tầng thứ tám thì Du Vân đứng ở dưới chân núi, đường lên núi là những bậc thang bằng bạch ngọc, mà trước mặt Du Vân có một tấm bia đá:

"Trên công pháp, thần thông, ai thu được thì tùy cơ duyên của mỗi người, nhưng trước tiên thì phải đi được lên núi!"

Du Vân đọc xong thì mừng rỡ, ở trên đó có thần thông, Du Vân nhanh chóng bước lên bậc thang, vừa đứng trên bậc thang thì thân thể giống như nặng mấy trăm vạn cân, gian nan bước lên từng bước, mà bước sau thì nặng hơn bước trước rất nhiều, nhưng Du Vân là một yêu thú, tuy hóa thành hình người nhưng vẫn có sức mạnh và thân thể mạnh hơn nhân loại tu sĩ rất nhiều. Bước đi được một phần ba đoạn đường thì thân thể của Du Vân đã chảy mồ hôi khắp người như đang làm việc gì cố sức, nhưng vừa bước lên bậc thang tiếp theo thì thân thể nhẹ bỗng nhưng trước mắt cảnh vật lại thay đổi, phía trước không còn bậc đá nữa mà nham thạch sỏi sùng sục.

"Là ảo cảnh sao?"

Du Vân sử dụng long nhãn, lập tức cảnh vật lại thay đổi như ban đầu và tiếp tục bước đi, Du Vân cũng không biết tiếp theo có những ảo cảnh gì nhưng với sự trợ giúp của long nhãn đã đi hết hai phần ba đoạn đường hết sức nhẹ nhàng, mà khi bước lên đoạn cuối thì phía trên núi đánh xuống một cây phi kiếm tấn công Du Vân, Du Vân thả ra Lưu Tinh Kiếm đón đỡ thanh phi kiếm này.

"Phanh!"

Đón đỡ một chiêu này thì phi kiếm nhanh chóng biến mất, Du Vân bước tiếp bước thứ hai thì trên núi lại bay xuống hay phi kiếm, Du Vân ngưng tụ ra băng chùy mà phóng tới.

"Phanh! Phanh!"

Bước thứ ba, thứ tư, thứ năm... Bước thứ hai mươi.

Đến bước hai mươi thì đã có sáu mươi thanh phi kiếm bay xuống và không phải bốn mươi thanh như trong dự liệu của Du Vân, mà số lượng băng chùy của Du Vân cũng có hạn, bắt buộc Du Vân phải đánh ra Hóa Ấn phóng thẳng lên trời. Một bàn tay to cả trăm trượng nhanh chóng xẹt lên đón đỡ sáu mươi thanh phi kiếm, không có âm thanh nào phát ra, phi kiếm thì biến mất, bàn tay lửa thì bay lên trời, Du Vân lại tiếp tục đi lên.

Đến bước thứ ba mươi sau khi Du Vân đánh tan một trăm hai mươi thanh phi kiếm thì sắc mặt trắng xám, hãn đã sử dụng hết pháp lực và chương pháp của hãn cũng không phải đánh ra vô cùng vô tận, chương pháp này cũng rất tốn pháp lực.

Du Vân lấy ra long ngọc mà bắt đầu hồi phục pháp lực.

Một tiếng sau, Du Vân lại tiếp tục đi về phía trước, càng ngày phi kiếm càng nhiều không tưởng tượng nổi, may mà Du Vân đã học tập môn chương pháp này, nếu như là người khác thì chưa chắc đã qua được cửa này.

Du Vân cũng không biết mình đã bước được bao nhiêu bước nữa, đến bậc cuối cùng thì phi kiếm không còn tính bằng trăm nữa mà là mấy ngàn thanh phi kiếm làm một màn mưa kiếm bay xuống, Du Vân sắc mặt tái nhợt, cảnh tượng này quá kinh khủng, nếu để cho thân thể của mình tiếp mưa kiếp này chắc chắn cặn bã cũng không còn.

Du Vân đánh ra liên tiếp mấy chương mới phá được mưa kiếm và nhanh chóng bước ra bậc thang, thoát lực ngồi bệt xuống đất mà thở hồng hộc.

Nghỉ ngơi và hồi phục pháp lực xong Du Vân mới đứng dậy mà quan sát xung quanh đỉnh núi, mặt đất bằng phẳng, hoa cỏ khắp nơi, ở phía trước là những tòa nhà lầu được bao bọc bởi màn sáng lưu chuyển như đang phòng hộ cho tòa nhà đó.

"Trong đó có thần thông sao?"

Du Vân vẻ mặt chờ mong nhanh chóng bước đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Một ngón tay làm sụp núi

Du Vân đi đến mấy ngôi nhà này rồi vòng quanh suy nghĩ nên bước vào ngôi nhà nào, ở dưới bia đá có ghi ở trên mỗi ngôi nhà có chứa công pháp hay thần thông nhưng phải tùy cơ duyên mới được, mà cơ duyên ở đây có nghĩa là bước vào được ngôi nhà nào thì sẽ có được công pháp hay thần thông ở bên trong, mà ở trên đỉnh núi này có mấy chục ngôi nhà, nhà nào cũng giống nhau, đường làm từ những loại gỗ lâu năm và hiếm thấy, ngôi ngôi nhà là

những tảng ngọc bích được chế tác mà thành, bốn nóc nhà thì được trạm trổ những con thú mà Du Vân chưa từng thấy qua, mà điểm kỳ quái là trước cửa không có bảng viết tên công pháp hay thần thông trong đó.

Du Vân sau khi xem xét kỹ sau đó lựa chọn ngôi nhà gần nhất bước vào, nhưng khi đụng phải màn sáng thì bị đẩy ra, dù có làm cách gì cũng không vào được, Du Vân thử dùng Lưu Tinh Kiếm chém một phát trên màn sáng như cũng bị văng ra, mà trên màn sáng không có một dấu vết gì.

Mà khi Du Vân đang thử vòng phòng hộ của mấy ngôi nhà thì mấy người Trần Cảnh cũng đi vào, quần áo của họ được thay bằng bộ đồ khác, mặt mày mệt mỏi và tái nhợt, có vẻ chiến đấu quá kịch liệt và bị thương nhưng sâu trong con mắt của mỗi người đều mang chút vui mừng, có lẽ họ đã thu hoạch được thứ gì đó.

Sáu người này bước đến chỗ tấm bia đá, đọc xong những lời trên đó thì cau mày.

"Chắc chắc đường đi lên núi sẽ không dễ dàng..."

Lam Hải đọc xong nội dung trên tấm bia đá thì nhìn những bậc thang dẫn lên đỉnh núi mà nói.

"Đi lên sẽ biết thôi!"

Mọi người riêng phần mình chọn một chỗ mà bắt đầu đi lên.

....

Du Vân thử xong hết lại tiếp tục đi loanh quanh, hắn đã vào bảy tám ngôi nhà nhưng những màn sáng luôn ngăn hắn lại, điều này khiến Du Vân tức tối, hắn đi tới những ngôi nhà sâu ở bên trong, ở trong này có ba ngôi nhà xây cạnh nhau, hắn bước vào ngôi nhà bên phải, Du Vân nhắm mắt lại mà bước đi vào, hắn cũng không muốn nhìn thấy cái cảnh bị màn sáng đẩy đi ra nữa.

Nhưng mà Du Vân cứ bước đi như vậy nhưng không thấy bị màn sáng đẩy ra nữa, mà dưới chân thì cảm giác không còn đi trên mặt đất mà là đi trên những tảng đá, hắn kinh ngạc mở mắt ra, ở trước mặt hắn là cách cửa đi vào ngôi nhà, hắn quay đầu lại thì thấy cách mình vài trượng màn sáng vẫn bao phủ xung quanh.

Du Vân mừng rỡ mà đẩy cửa ra bước vào bên trong, trong căn phòng trống trải không có bố trí bàn ghế hay thứ gì khác cả, chỉ có một bức tranh to được treo ở trên vách tường.

Bức tranh được vẽ trắng đen chứ không tô thêm một màu nào cả, Du Vân bước lại gần để nhìn kỹ hơn, trong bức tranh vẽ một người thanh niên trẻ tuổi, khoảng hai bốn hai lăm gì đó, nhưng khuôn mặt thì vẽ không được rõ lắm, mà Du Vân nhìn vào thì giống như đã thấy ở đâu rồi.

Trong bức tranh, người thanh niên này đứng trên một đỉnh núi, tư thế hiên ngang, tay trái để thông xuống, còn tay phải thì ngón tay trở chỉ về phương xa, Du Vân nhìn ngón tay sau đó nhìn theo phương hướng của ngón trở thì thấy một ngọn núi bị vỡ nát giống như là bị ngón trở chỉ trúng mà sụp đổ vậy.

Du Vân hít một hơi khí lạnh, Hỏa Ấn của hắn trông có vẻ đồ sộ như thế nhưng vẫn chưa làm tới được mức này, mà người này chỉ dùng một ngón tay có thể làm sụp đổ một ngọn núi.

Quá kinh khủng!

Du Vân lấy tay mà sờ lên bức tranh, mà khi bàn tay chạm tới thì bức tranh như có sinh mạng, uốn éo gãy dựa sau đó hóa thành một tia sáng băng thẳng vào trán Du Vân.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Vạn Vũ Kiếm Pháp

Du Vân chưa kịp kinh hoàng thì một hình ảnh trong đầu Du Vân hiện lên, một người thanh niên đáp xuống một đỉnh núi sau đó ngón tay trở nhanh chóng chỉ vào một ngọn núi, một tia sáng nhanh chóng xẹt qua thì ngọn núi mà ngón tay của người thanh niên chỉ đã sụp đổ hóa thành tro bụi.

"Thật khủng khiếp...."

Du Vân xem trực tiếp bằng hình ảnh giống như tận mắt ở đó mà nhìn cảnh tượng đó vậy.

Hình ảnh sau khi biến mất thì hiện lên hình ảnh cách tay và những dòng chữ nhỏ, trong hình ảnh vẽ những đường kỳ quái làm cho Du Vân khó hiểu nên chuyển sang đọc những dòng chữ, phần đầu những dòng chữ này giới thiệu tên của thần thông và sau khi học được có uy lực như thế nào:

"Môn thần thông này tên là Nhất Không Chỉ, luyện thành công thì một chỉ có thể biến mọi thứ thành hư vô, rất kinh khủng..."

Tiếp theo những dòng chữ là cách vận dụng pháp lực và những điều chú ý, tuy nhiên cũng có nhắc nhở là môn thần thông này uy lực quá lớn nên tiêu tốn rất nhiều pháp lực vì thế thần thông này chỉ dành cho Nguyên Anh kỳ trở lên sử dụng.

Du Vân đọc xong cũng không tức giận gì, lúc trước Ngũ Hành Ấn cũng phải tới Long Đan mới học tập được mà bây giờ Du Vân sử dụng thì cũng không có uy lực lớn nhất mà chỉ một phần mười mà thôi...

"Haizz..."

Du Vân thở dài một tiếng sau đó xem xét xung quanh còn có gì nữa không rồi bước ra ngoài sau đó tiến đến căn phòng chính giữa, nhưng mà màn sáng lại ngăn cản Du Vân bước vào trong đó.

"Vào căn phòng này... Nếu không được nữa thì lên tầng tám thôi..."

Du Vân bắt đầu đi lui lại rồi đi vào căn nhà thứ ba bên trái. Mà lần này màn sáng không ngăn cản Du Vân nữa mà để cho hắn bước ra, Du Vân mừng rỡ mà mở cửa đi vào. Trong căn phòng cũng như căn phòng trước, xung quanh trống rỗng, cũng không có bức tranh nào mà ở trên không trung nổi lơ lửng một thanh phi kiếm, phi kiếm chỉ dài có vài tấc và phát ra ánh sáng màu xanh nước biển trông rất đẹp mắt, phi kiếm này trông có vẻ bình thường nhưng Du Vân nhìn vào thì rất là sợ hãi, vì thanh kiếm này giống y hệt những thanh phi kiếm tấn công Du Vân lúc trước.

Du Vân nhảy lên chạm vào phi kiếm, phi kiếm lóe lên rồi chui vào trong bàn tay Du Vân và đi một đường rất kỳ quái từ cách tay mà đi vào đan điền, nhưng mà vào đan điền thì thanh phi kiếm này giống như sợ hãi mà run lên không dám đến gần Long Đan của Du Vân, Du Vân cố gắng khống chế thanh phi kiếm này lại gần Long Đan, mà như được Du Vân cho phép, thanh phi kiếm này bay tới sau đó xoay xung quanh Long Đan của Du Vân giống như Lưu Tinh Kiếm xoay quanh thân thể Du Vân vậy. Mà cùng lúc đó thì trong đầu Du Vân hiện lên một bộ kiếm pháp có tên là Vạn Vũ Kiếm Pháp, bộ công pháp này luyện thành thì một kiếm chém ra có thể hóa thành ngàn vạn thanh phi kiếm mà tấn công địch thủ.

"Thật lợi hại ah..."

Du Vân xem xong thì rất là chờ mong sau khi mình luyện xong bộ kiếm pháp này rồi thì triển ra cảnh tượng sẽ như thế nào.

Du Vân đi ra khỏi căn phòng rồi nhìn căn phòng chính giữa với vẻ hâm mộ, hai bên thì toàn thần thông công pháp khủng bố, mà ở chính giữa thì không biết ra sao nữa.

Tuy hâm mộ nhưng Du Vân cũng không có ý gì nữa mà đi vào sâu bên trong tìm cửa vào tầng thứ tám.

Mà giờ phút này ở dưới cầu thang chỉ còn lại bốn người, một người bên Tây Hải liên minh Châu Hòa không chịu nổi sức nặng của những bậc thang mà chết, còn lại một người thì bên hải tộc lặn vào ao cảnh rồi trở nên điên cuồng mà tự sát, còn bốn người còn lại cũng không khá hơn là mấy mà bây giờ phải chịu đựng trước những con tấn công từ phi kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Khắp nơi là Linh

Cung điện tầng thứ tám.

Du Vân vừa đặt chân vào thì một đám sương mù quay xung quanh hắn, sương mù chui vào trong người như những dòng nước lạnh, thoải mái và mát mẻ.

"Thật nhiều linh khí, thật mát mẻ, thoải mái...."

Du Vân vừa rên rỉ cảm nhận linh khí đi vào trong người mà đánh giá xung quanh, khắp nơi đều là những màn sương mù dày đặc như muốn hóa thành chất lỏng.

"Tầng thứ tám là cái gì? Tại sao nhiều linh khí đến như vậy?"

Du Vân nhìn sương mù linh khí rồi tự hỏi, nếu ở trong này tu luyện một ngày thì bằng với bên ngoài một tháng. Du Vân bước đi sâu vào bên trong.

"Rống!"

"Rống!"

"Hizkhàzzzzz..."

Những tiếng kêu của những con thú làm Du Vân hoảng sợ lên, hai đồng tử của hắn biến thành màu vàng mà xem xét xung quanh.

Vừa xem thì Du Vân hít sâu một hơi, mặt mày sợ hãi, hấn không tin vào mắt của mình nữa, khắp nơi đều là Linh!

Lúc trước Du Vân gặp qua Long Linh nên hấn cũng biết, ngoài long mạch ra thì linh mạch cũng có linh, linh được tạo ra khi linh mạch tính tụ lâu dần dần sinh ra hình dáng sau nó bắt đầu tu luyện, mà linh tu luyện càng cao thì phẩm chất linh mạch càng cao, và tu luyện đến mức cao nhất thì linh sẽ tiến hóa thành long linh mà linh mạch cũng sẽ chuyển đổi thành long mạch, nhưng linh thường ẩn dấu rất sâu và coi như các tu sĩ tu vi hùng mạnh cũng chưa chắc đã nhìn thấy, nhưng hôm nay Du Vân lại chứng kiến nhiều Linh đến như thế và cũng bắt đầu hiếu kỳ ai mà có bản lĩnh to lớn như thế để bắt những Linh này vào cung điện.

Du Vân quan sát những Linh này, chúng đều có hình dạng như các con thú bình thường như Hổ, Báo, Sư Tử hoặc loài bò sát như Rắn, chúng đều có màu trắng như ngọc chứ không phải như Long Linh mà trước kia Du Vân đã nhìn thấy.

"Chẳng lẽ tầng này để cho tu sĩ tu luyện sao?"

Du Vân nhìn những Linh này rồi đi sâu vào bên trong mà quan sát, càng vào sâu thì Du Vân càng sợ hãi, vì càng vào sâu linh khí càng dày đặc hơn, Linh tuy ít đi nhưng phẩm chất càng cao, và trong cùng thì Du Vân thấy hai con Linh Giao rất to lớn, còn lớn hơn khi Du Vân lúc biến thành Giao Long.

Hai con Linh Giao này có vẻ đã có được linh tính rồi chứ không phải như mấy con khác, chúng dù g đôi mắt to lớn mà đánh giá Du Vân.

"Ta nghĩ được đồng loại của ta...."

Bỗng nhiên một con Linh Giao mở miệng nói ra với Du Vân, một giọng nói già nua mang theo vài phần cô đơn.

Mà Du Vân cũng không hiểu "đồng loại" là có ý gì, nói hấn đồng loại có nghĩa là hấn cũng là Giao Long, cũng có nghĩa là Long Linh.

"Tiền bối nói vậy có ý gì?"

Du Vân đứng trước mặt hai con Linh Giao này hành lễ một cái rồi cất tiếng hỏi.

"Ta nghĩ được trên người của ngươi có hơi thở của đồng loại ta... Nhưng hơi thở này cao quý và hùng mạnh hơn chúng ta!"

Con Linh Giao lúc này cất tiếng nói ra.

"Tiền bối nói có phải là long khí không?"

Du Vân lập tức mở miệng mà hỏi.

"Đúng, chính là long khí, ngươi đã gặp qua long linh sao?"

Con Linh Giao còn lại cũng tò mò mà hỏi, bởi vì long linh khác với bọn họ, long linh cao quý hơn rất nhiều và tu luyện đến một mức hùng mạnh mới tiến hóa thành rồng được, mà như thế thì làm sao long linh lại hiện ra mà gặp mặt một tên nhân loại, không những thế tên nhân loại này tu vi cũng yếu đến mức đáng thương..

"Ahhhh.... Bởi vì có một số việc không tiện nói nên văn bối đã ở chung với long linh tiền bối một thời gian..."

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Vào tầng chín

Lúc trước Long Linh đã nói với Du Vân về việc Long tu giả không thể lộ ra bên ngoài, mà vì sao thì Du Vân cũng không biết được nhưng Du Vân luôn nhớ kỹ điều này vì thế khi trả lời Linh Giao Du Vân cũng không tiết lộ mình là Long tu giả.

"Vậy sao? Hèn gì ta nghĩ được hơi thở của đồng loại. Ngươi là từ bên ngoài đến đây sao?"

Hai con Linh Giao nghe được Du Vân trả lời thì bừng tỉnh hiểu ra, sau đó lại tò mò mà hỏi tiếp.

"Đúng vậy thưa tiền bối, văn bối từ bên ngoài đi vào, không biết ở đây là...?"

Du Vân trả lời sau đó hỏi nghi ngờ của mình khi đi vào tầng thứ tám.

"Ha ha đã không biết bao lâu rồi mới thấy được người từ bên ngoài vào... Còn tầng này sao? Hắc... Ai ở chỗ này đều có thể tu luyện..."

Một con Linh Giao thâm ý mà nói với Du Vân.

"Ah.... Vậy vẫn bởi có thể hỏi ai là chủ nhân của cung điện này được không?"

Du Vân nghe vậy thì cái hiểu cái không sau đó lại hỏi tiếp một câu.

"Chủ nhân sao??? Chúng ta không biết... Từ khi chúng ta có được suy nghĩ của mình thì đã ở đây rất lâu rồi, không biết đã bao lâu nữa...."

Hai con Linh Giao bắt đầu trầm ngâm mà suy nghĩ sau đó nhắm mắt lại không nói chuyện với Du Vân nữa.

Mà Du Vân cũng không tìm được câu trả lời mình muốn, đứng ở chỗ đó suy nghĩ một chút rồi tiếp tục đi vào, hẳn nghĩ không định tu luyện ở chỗ này, hẳn cũng không bắt đi những linh này, thứ nhất là bắt được không biết để ở đâu bởi vì Linh là vật còn sống không thể bỏ vào túi trữ vật được, thứ hai là có bắt được hay không, những Linh này tu vi cao siêu Du Vân nhìn không thấy được, nhất là hai con Linh Giao thì kinh khủng hơn, chỉ bằng hơi thở thôi Du Vân cũng không dám đứng gần và có cảm giác áp bức, với lại thời gian ở trong cung điện chỉ có một năm, Du Vân cũng chưa đi đến tầng cuối cùng nên không thể ở đây tu luyện được.

Mà khi Du Vân đang tìm cửa vào tầng cuối cùng thì mấy người ở phía sau cũng đã lên tới nơi, mà từ nhân số bốn người đi lên đây chỉ còn hai người là Trần Cảnh và Lam Hải, hai người này quần áo rách tung tóe, bị thương khắp nơi, khoe miệng chảy ra những tia máu, sắc mặt tái nhợt, hai người bọn họ tuy lên được đỉnh núi nhưng có vẻ bị thương không nhẹ.

"Thật khủng khiếp, đó là thần thông kiếm pháp gì mà kinh khủng như vậy???"

Lam Hải vẻ mặt sợ hãi khi chứng kiến cảnh tượng khi đứng ở bậc thang cuối cùng, hai người phải thiêu đốt máu và tuổi thọ mà chống đỡ những thanh phi kiếm đó.

Trần Cảnh thì không nói gì nhưng sâu ở trong mắt thì hiện lên vẻ sợ hãi, hẳn là một thiên tài ở Thiên Không đảo, việc gì mà kinh khủng chưa thấy qua, nhưng hôm nay có lẽ là cảnh tượng mà suốt đời không thể quên.

Hai người ăn đạn được chữa thương và nhanh chóng lấy ra linh thạch mà hồi phục pháp lực.

Một ngày sau, hai người mới mở mắt ra, trên người vết thương cũng khép lại, sắc mặt hồng hào một ít.

"Trần huynh? Người tiếp tục thăm dò ở đây sao?"

Lam Hải thấy Trần Cảnh mở mắt ra thì bỗng nhiên hỏi.

"Thăm dò sao? Còn sống đi ra ngoài là may mắn lắm rồi còn thăm dò gì nữa. Lam huynh? Người ý định như thế nào?"

"Hắc, ta cũng như người, phải nhanh chóng thu hoạch rồi quay về tầng một."

Lam Hải cười nhạt một tiếng nói ra sau đó đứng dậy mà đi về phía mấy căn nhà. Còn Trần Cảnh thì ánh mắt lóe lên mà nhìn Lam Hải sau đó cũng đứng dậy mà đi về một căn nhà ở phương hướng khác.

Du Vân vừa bước vào tầng thứ chín thì bỗng nhiên chân hụt xuống mà rơi xuống.

"Àm!"

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Cung điện trên mặt biển

Điều này làm Du Vân thật sự bất ngờ, hẳn không nghĩ tới tầng thứ chín lại như thế này mà không như những tầng khác, Du Vân rơi xuống nước thứ vạn chuyển pháp lực để bay lên thì không được, không như những tầng khác có sức mạnh đè lên người để cầm bay, nhưng lúc đó vẫn có cảm giác thì tầng này lại không có cảm giác và không thể bay được.

Du Vân ngoi lên mặt nước rồi quan sát xung quanh, ở đây chỉ có biển cả mênh mông không nhìn thấy đất liền, giống như mình bỗng nhiên rơi xuống một khu vực nào đó ở trên biển.

Du Vân thở dài một hơi, nếu như ai rớt xuống thì sẽ khó khăn nhưng hẳn thì lại khác, hẳn là Giao Long, mà Giao Long quen thuộc nhất đúng là nước, yêu khí trên thân thể tràn ra, Du Vân biến thành một con Giao Long dài ba mươi trượng, uy phong lẫm lẫm lặn xuống nước mà đi. Vừa đi không được bao lâu thì gặp một con cá khổng lồ đang bơi về phía mình.

Con cá này thì thù kỳ quái, hàm răng sắc bén lộ ra bên ngoài miệng, trên người vẫn đen vàng trắng nhưng trên chỗ những cái vẩy này lại sinh ra những cái gai thật dài, chiều dài của nó có đến bảy tám tấc và to đến ba tấc trông rất dữ tợn.

Nó nhìn thấy Du Vân thì thả ra uy áp Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong sau quanh thân thể ngưng tụ ra những cột xoáy nước mà lao thẳng đến Du Vân.

Du Vân khinh thường những cột xoáy nước đó, bốn trào giờ ra mà xé tan những cái xoáy nước này nhưng ai ngờ khi xé tan xoáy nước thì một cái miệng to đầy răng nanh màu đỏ như máu tạt mạnh vào thân thể Du Vân, nhưng Du Vân sao dễ dàng cho nó tấp trúng được cái đuôi quẫy mạnh mà đập vào miệng con cá đó.

"Phanh!"

"Khàzzz..."

Bị cái đuôi đập mạnh văng về phía trước khiến cho con cá đau đớn mà kêu lên, miệng to chảy ra máu tươi kèm theo vài cái răng.

"Rồng...!"

Du Vân rống lớn một tiếng sau đó nhào về phía nó, một trào trước giờ lên mà tạt mạnh vào con cá. Nhưng con cá này đâu phải là bình thường, trước khi trào của Du Vân tạt vào thì xung quanh nó hiện lên những màn nước chồng lên nhau.

"Phanh!"

Trào của Du Vân và màn nước đụng vào nhau, một tiếng vang vang lên khiến cho dòng nước xung quanh bị lực lượng quá mạnh của Du Vân mà tạo nên những dòng xoáy nhỏ.

Màn nước bị vỡ ra, lộ ra trong đó con cá lớn đang kinh ngạc mà nhìn Du Vân, màn nước này là nó dùng pháp lực của tu vi Kết Đan hậu kỳ thể mà bị một tát của Du Vân phá vỡ dễ dàng mà trong lúc nó đang còn kinh ngạc thì cái trào trước còn lại của Du Vân đã đâm vào thân thể của nó và xé rách ra làm mảnh nhỏ, máu tươi tan ra vào nước làm cho cả một khu vực biến thành màu đỏ, Du Vân không thèm liếc mấy mảnh nhỏ của con cá mà bơi đi về phía trước, trên đường đi Du Vân gặp nhiều loài cá quái lạ và tu vi mạnh mẽ nhưng gặp phải Du Vân thì chỉ có con đường bị xé thành mảnh chết.

Bơi đi không biết bao lâu thì Du Vân ngó cái đầu không lộ lên mặt nước mà xem xét. Mà khi ngó lên thì Du Vân thấy đằng xa, khoảng mấy chục dặm ở phía trước có một cái cung điện nổi lon lổn trên mặt biển, cung điện phát ra những ánh sáng chói mắt giống như một mặt trời. Du Vân thấy vậy thì mừng rỡ mà bơi nhanh đi, bốn trào hoạt động liên tục cùng với cái đuôi không lộ uyển chuyển mà quẫy đẽ tăng tốc. Mà Du Vân cũng không biết những con quái thú bị mình xé xác thành mảnh nhỏ thì máu tươi đã hấp dẫn vô số những con cá yêu thú đi đến đây mà tranh đoạt thức ăn, mà tranh đoạt thì có chiến đấu và ngày càng kéo tới rất nhiều yêu cá.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Tìm đường ra

Hai người lao vào đánh nhau kịch liệt nhưng càng ngày Trần Cảnh càng yếu thế, thứ nhất là bị thương không hề nhẹ cộng thêm Lam Hải là hải tộc, nếu ở dưới nước à chiến đấu với hắn thì chỉ có con đường chết.

"Hừ, Lam Hải, ngươi đừng ép ta, nếu ta chết thì cũng sẽ kéo theo ngươi...."

Trần Cảnh lộ ra vẻ mặt dữ tợn làm Lam Hải cũng kiêng kỵ, nếu mà hắn hóa liễu thì mình cũng chết chắc, tuy hắn là hải tộc tinh thông dưới nước nhưng dù có chạy nhanh cũng không thoát khỏi khi Trần Cảnh tự bạo thân thể. Nhưng mà đúng lúc hai người đang giằng co thì một mảnh mây đen ở dưới nước kéo tới, hai người nhìn lại thì hoảng sợ, tất cả đều là yêu cá mà tu vi lại không thấp, việc này làm hai người hoảng sợ lên mà chạy thực mạng quên cả chiến đấu, đây là đàn yêu cá trong lúc vô tình Du Vân dẫn tới đây và bị kinh động khi hai người Trần Cảnh chiến đấu với nhau, mất thấy hai con mồi bỏ chạy thì đàn cá lập tức chia làm hai mà truy đuổi.

Còn Du Vân giờ phút này đang nhàn nhã mà bơi về phía trước.

Hai tháng sau.

Du Vân đang bơi đi thì nghe tiếng sóng rì rào, ngược đầu lên thì ngoài xa mấy chục dặm có đất liền, điều này làm Du Vân mừng rỡ mà bơi nhanh đi. Bước chân lên đảo thì Du Vân cảm thấy rất hoang vắng, ngoài cây cỏ hoang dại thì không thấy loài động vật nào, kể cả những con côn trùng nhỏ bé, đi xung quanh cả đảo đến một mồi thì Du Vân ngồi bệch xuống đất, mắt thì nhìn ra biển mang theo ngơ ngẩn.

"Làm sao để đi ra khỏi đây...?"

Từ lúc mấy ngày trước Du Vân đã tính quay trở lại tầng thứ tám nhưng hắn không biết đường về, bay không được sao có thể mà quay về chứ....

"Chắc chắn là có cửa đi về tầng tám..."

Du Vân suy nghĩ một chút thì nghĩ ra lý do đó nhưng mà lúc hắn xem xét cung điện ngoại trừ mười quả trái cây thì không có gì khác.

"Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ..."

Du Vân càng nghĩ càng gấp gáp lên mà đứng dậy đi qua đi lại.

"Haizzz..... Nếu không ra được thì ở đây tu luyện vậy...."

Cuối cùng Du Vân chỉ còn cách ở đây mà tu luyện chứ không thể tiếp tục đi tìm như thế nữa, hắn vào sâu trong đảo tìm một chỗ rộng rãi mà bắt đầu lấy long ngọc ra sắp xếp trận pháp.

Nửa ngày sau, Du Vân ngồi trong trận pháp mà lấy ra những bình đan dược ở tầng thứ sáu ra, tổng cộng có ba bình đan dược, trong đó có những viên thuốc màu vàng vàng vầy to như viên bi với một mùi thơm ngát.

Du Vân đổ ra một viên đan dược sau đó nuốt vào mà tu luyện, đan dược hóa thành năng lượng rồi theo sự điều khiển của công pháp mà vận chuyển sau đó hóa thành pháp lực mà tiến vào Long Đan, ở bên ngoài thân thể thì những tia long khí bắt đầu tiến vào trong da thịt, một phần thì tiến vào kinh mạch mà vận chuyển, một phần thì ngấm vào trong máu, xương tủy khiến cho những điểm vàng vàng to thêm và lan rộng ra, máu thì đỏ thêm và bắt đầu sền sệt.

Mười ngày sau, Du Vân mở mắt ra, nhò có đan dược của Kết Đan hậu kỳ mà hắn tiến bộ rõ rệt nhưng vì tu luyện thời gian quá ngắn nên cũng không tiến bộ lớn lắm.

Du Vân thở dài một hơi, sau đó tiếp tục hóa thành Giao Long mà đi, hắn phải nhanh chóng mà tìm đường ra nếu không sẽ bị nhốt ở đây cho tới chết, hắn thà khi chiến đấu mà chết chứ bị nhốt mà chết thì quá oan ức rồi.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Nghi ngờ

Nửa tháng sau. Du Vân đang bơi đi thì nghe những tiếng:

"Ầm! Ầm! Oanh! Oanh!"

"Chuyện gì xảy ra?"

Du Vân ngoi lên mặt nước mà nhìn thì sợ hãi, phía trước đều là vòi rồng, vòi rồng rất nhiều và cao đến trên bầu trời, Du Vân tò mò mà bơi lại để xem, nhưng mà vừa bơi đến gần thì bị một lực hút kinh khủng cuốn vào sau đó biến mất không thấy nữa. Mà Du Vân cũng không biết đó là một không gian truyền tống, tại sao nó lại xuất hiện và truyền tống đi đâu thì không ai biết được.

Cùng lúc với Du Vân bị truyền tống thì phía ngoài cung điện, hai đồng tử bỗng nhiên mở mắt ra mà nhìn nhau.

"Chuyện gì xảy ra?"

Sinh đồng tử mở miệng mà hỏi sau đó nhìn xuống dưới cung điện như muốn xuyên thấu đi vào.

"Tại sao lại có truyền tống ở trong đó? Mà lại là tầng thứ chín nữa???"

Diệt đồng tử cũng kỳ lạ, nhưng cũng không giải thích được, hai người suy nghĩ một chút rồi liếc nhau, sau đó Sinh đồng tử đứng lên. Mà khi Sinh đồng tử đứng lên thì mọi người xung quanh ai cũng nghi hoặc và tập trung lại. Một trong hai lão già cầm đầu bên Tây Hả liền mình nói ra:

"Hai vị đồng tử? Xảy ra chuyện gì sao?"

Mọi người cũng giương mắt mà nhìn và cũng rất tò mò tại sao hai đồng tử lại biểu hiện như vậy?

"Bây giờ phải làm sao? Trước giờ đâu có xảy ra chuyện như vậy?"

Diệt đồng tử truyền âm cho Sinh đồng tử mà hỏi.

"Bây giờ chúng ta phải hợp sức truyền tống các tu sĩ ra hết rồi vào trong xem xét chứ làm sao...."

Sinh đồng tử bắt đầu dĩ mà trả lời.

"Các vị, lần này tu sĩ vào trong đó nhưng không được tốt lắm, vì thế hai chúng ta sẽ truyền tống mọi người ra..."

Sinh đồng tử nói ra một câu mơ hồ khiến cho mọi người ngơ ngẩn.

"Ah..... Không được tốt lắm là như thế nào?"

Lão già cầm đầu còn lại cũng tò mò mà hỏi.

"Hừ, không được tốt là không được tốt chứ sao? Chẳng lẽ ta phải nói kỹ cho các người?"

Diệt đồng tử nổi giận mà nó một câu sau đó thả ra uy áp kinh khủng ép mấy lão già bên Tây Hải liên minh và Hải tộc không thở nổi, sắc mặt tái nhợt mà lui về sau mấy bước.

"Hai vị đồng tử bớt giận...."

Một người bên Hải tộc sợ hãi mà nói ra:

"Dù sao đệ tử của chúng ta vào đó thu hoạch cũng ít nhiều, bây giờ truyền tống ra cũng đỡ tổn thất đệ tử cũng là một việc tốt."

Lão già bên Hải tộc quá sợ hãi mà nói ra, với tu vi Luyện Hư kỳ của lão mà vẫn không chịu nổi một chút uy áp của Diệt đồng tử thì tu vi của hai người họ kinh khủng tới mức nào, mấy người khác cũng sợ hãi mà xưng "Phải!" liên tục, họ từng nghe các tiền bối nói ra tu vi hai đồng tử này rất kinh khủng nhưng bây giờ mới được cảm nhận.

"Hừ..."

Diệt đồng tử hừ một tiếng sau đó cùng với Sinh đồng tử cùng nhau bấm pháp quyết đánh vào cung điện, mà cung điện ngày càng sáng, năm phút sau từ cung điện bắn ra một chùm sáng, từ trong chùm sáng đó lộ ra trong đó là những tu sĩ, ai ai cũng bị thương, chật vật cho thấy ở trong đó chiến đấu kịch liệt như thế nào. Mà thành linh trong đám người truyền tống có cả Lam Hải và Trần Cảnh, hai người bọn họ người nào cũng thiếu đi cánh tay, miệng vết thương như bị con gậy cắn đứt ra, máu tươi chảy ròng ròng, mà Trần Cảnh thì oán độc nhìn sang Lam Hải.

"Hải nhi...."

"Cảnh nhi...."

Hai lão già của hai bên gọi tên hai người và cách không kéohai người bọn họ về chỗ của mình.

"Cảnh nhi? Con bị làm sao vậy?"

Lão già cầm đầu bên Tây Hải liên minh và là lão tổ ở Thiên Không đảo lo lắng mà hỏi Trần Cảnh.

"Tất cả đều là hắn.... Lão tổ tông, chính là tên Lam Hải đã hại con, xin hãy lấy lại công bằng cho con..."

Trần cảnh mặt mày giận dữ kèm theo oán độc mà nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Bạch Băng Thành

"Cái gì? Ngươi kể lại cho ta nghe chuyện ở trong đó!"

Lão già được gọi là lão tổ tông giận dữ mà hỏi, hắn tên là Trần Hiếu, tu vi đã đến Luyện Hư trung kỳ cảnh giới, mà Trần cảnh là con cháu của hắn, thấy con cháu mình bị thương mà bị tên hải tộc kia làm thì sao không giận dữ cho được.

Mà lúc Trần Cảnh đang kể lại thì bên Lam Hải cũng bắt đầu nói ra chuyện bên trong cung điện cho lão già kia nghe, mà lão già này là thái thượng trưởng lão Lam Minh của Hải tộc, tu vi cũng đã Luyện Hư kỳ.

Sau khi Trần Hiếu nghe xong thì nổi giận đùng đùng mà nói với bên hải tộc:

"Giỏi cho các người, dám đánh lén cháu của ta!"

"Hắc, chúng ta từ trước tới nay đều là như vậy, đánh thì thế nào? Chẳng lẽ chúng ta sợ người?"

"Người....."

"Các người trở về đi, chỗ này không phải chỗ các người muốn làm gì thì làm!"

Diệt đồng tử cắt ngang lời nói của Trần Hiếu làm cho hai bên câm miệng lại, trước khi đi bọn họ còn liếc nhau, mặt mày đều sát khí, việc này cho thấy không hề dừng lại ở đây mà chiến tranh sắp phải nổ ra.

Sau khi mọi người đi hết thì Sinh Diệt đồng tử cùng cung điện biến mất không thấy, không phục yên tĩnh như xưa.

Mà Du Vân, người vô tình gây ra những chuyện này thì bây giờ đang nằm ngất xỉu ở một chỗ, khắp nơi là băng tuyết trắng xóa, không có một cây cỏ hay sinh vật nào đi qua đây, mà có thì chắc chắn cũng bị đông cứng mà chết. Không biết qua bao lâu, một cơn gió lạnh thổi tới làm cho Du Vân tỉnh lại, hắn ngồi dậy mà quan sát xung quanh với vẻ mặt khó hiểu, hắn nhớ lúc trước mình đang còn bơi ở trên biển sau đó thấy mấy vòi rồng rồi không biết gì nữa, tỉnh lại thì nằm ở đây.

Du Vân đứng lên mà dùng tinh thần lực quét qua nơi đây nhưng chỉ thấy một mảnh trắng xóa, hắn bay lên không trung chọn một phương hướng mà đi.

Hai tháng sau, ở một khu vực đầy tuyết trắng, một bóng người từ trên không mà từ từ hạ xuống, bóng người này là Du Vân, hắn đã bay ở đây rất lâu, ở chỗ này không phân biệt ngày và đêm, chỉ trắng và trắng.

"Đây là chỗ nào??? Không phải Tây Hải rồi hả?"

Du Vân ngẩn ngơ mà nhìn lên bầu trời, nghỉ ngơi một chút sau đó Du Vân lại tiếp tục bay đi.

Bạch Băng Thành.

Nơi đây là một tòa thành thị nằm cô độc ở một khu vực trắng xóa, xung quanh thành thị nhưng lại mọc lên những rừng thông tồ thêm vẻ cô độc của tòa thành này, nhưng không có nghĩa là ở đây không có ai, ở trong thành người đi người tới làm cho trong thành thị âm áp chứ không giá lạnh như bên ngoài, người ở bên trong thành cao lớn khôi ngô, họ mặc những cái áo được làm từ các con thú, lâu lâu có người đi từ rừng thông mà vào thành, trên vai họ vác những xác các con thú mà vui cười nói chuyện, cho thấy hôm nay bọn họ thu hoạch rất tốt.

Ở ngoài thành mười dặm, một người mặc đồ trắng, đai lưng bằng ngọc bích đang đứng ở đó mà nhìn về Bạch Băng Thành.

"Cuối cùng cũng thấy người....."

Du Vân thì thảo mà nói, hắn đã bay liên tục sáu tháng trời, từ chỗ chỉ có tuyết và tuyết tới chỗ có rừng cây, động vật rồi sau đó đi tới nơi này, nhưng điều kỳ lạ là ở chỗ này chẳng những không có tu sĩ, ngay cả một con yêu thú cũng không có, nhưng rất may ở đây có người, Du Vân đi bộ vào trong thành, ở trong này không khí âm áp hẳn lên, ven đường bày những bếp lò nấu các món đồ còn bốc hơi nóng lên, Du Vân quan sát những quầy hàng, từng chỗ của tòa thành, tòa thành này không như những tòa thành lúc trước Du Vân nhìn thấy, nó như được điêu khắc ra từ một tảng băng lớn, ngay cả nhà cửa cũng được làm từ băng mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Bạch quốc

Du Vân khi bước vào thành thì người dân nơi đây tò mò nhìn hắn, hắn khác với những người ở đây, từ vóc dáng cho đến quần áo, mọi người bàn tán xung quanh kẻ lạ mặt này.

"Người này là ai? Sao lại ăn mặc như vậy?"

"Lần đầu tiên ta thấy có kẻ ăn mặc như vậy, không sợ lạnh sao?"

"Hắn giống như không phải ở đây...."

"..."

Du Vân bị mọi người soi mói thì cảm thấy thân thể của mình rất nhột, nhưng cũng phải thôi, mọi người ở đây ai cũng to cao, ăn mặc toàn là đồ được làm từ da thú, còn hắn thì ăn mặc một bộ mỏng manh mà chất liệu lại khác hẳn mọi người, hình thể cũng thấp bé hơn. Du Vân bước vào một khách sạn, nói khách sạn là bởi vì tòa nhà này lớn hơn những nhà khác, người ở bên trong rất nhiều và đang ăn uống nói chuyện với nhau. Du Vân gọi lên mấy món thức ăn, vài phút sau tiểu nhị đem lên vài món ăn, Du Vân lấy một thỏi bạc ra mà hỏi:

"Người biết thứ gì đây không?"

Tiểu nhị khi thấy thỏi bạc của Du Vân thì ánh mắt sáng rực, liên tục gật đầu:

"Biết biết, đại ca có việc gì cứ hỏi đi!"

"Ở nơi này là chỗ nào?"

"Cái gì chỗ nào? Ý đại ca là khu vực ở đây sao?"

Tiểu nhị không hiểu câu hỏi của Du Vân cho lắm.

"Ah ý ta là chỗ này là ở đâu..... Ở nước nào?...." Du Vân cũng khá là đau đầu, bỗng nhiên lạc vào đây rồi bây giờ đi hỏi những câu không rõ nghĩa, không biết người ta có nói mình điên không nữa.

"Ah..... Ở đây là Bạch Băng thành, là một trong những thành thị của Bạch quốc..."

Tiểu nhị suy nghĩ câu hỏi của Du Vân một chút rồi sau đó ngập ngừng trả lời.

"Bạch quốc? Thế ở đây có phải khu vực của Tây Hải hay Nam Vực không?"

"Tây Hải là cái gì? còn Nam Vực là cái gì? Ta chỉ biết Bạch quốc thôi."

Du Vân tỏ ra vẻ không hiểu, sau đó hỏi đường đi thành thị tiếp theo thì đưa cho tiểu nhị bạc rồi bước ra ngoài thành bay đi.

Một tháng sau, Du Vân lại xuất hiện ở một tòa thành khác, cũng như tòa thành trước, ở đây tất cả kiến trúc đều được điêu khắc từ băng mà ra, nhưng tòa thành này nhiều người và tấp nập hơn, hẳn ở đây nửa ngày sau đó tiếp tục bay đi, hẳn đã thăm dò chỗ của mình hiện tại là đang ở Bạch quốc, còn cái gì Tây Hải, Nam Vực ai nấy đều không biết, mà ở đây Du Vân chỉ thấy toàn phạm nhân, cả yêu thú cũng không có xuất hiện. Du Vân cũng không có ý định tiếp tục đi tiếp mà bay đi một phương hướng khác, bay được ba ngày thì trước mặt Du Vân là một ngọn núi bằng tuyết trắng, cao mấy vạn trượng, đỉnh núi chọc vào trong mây, hẳn bay đến đỉnh núi sau đó tìm một chỗ mà mở ra hang động chuẩn bị tu luyện. Hẳn không biết đây là nơi nào nhưng cứ tăng tu vi của mình lên rồi nói trước.

Sau khi bố trí trận pháp hoàn thành thì Du Vân bắt đầu tu luyện, ý định lên Long Đan hậu kỳ rồi tính tiếp, hẳn bắt đầu lấy ra đan dược bỏ vào trong miệng rồi vận chuyển Long Vân Quyết hấp thu long khí từ trận pháp.

Hai năm sau, trong hang động Du Vân đang ngồi ở đó, xung quanh bột phấn và chai lọ vất đầy đây, trong thân thể của Du Vân Long Đan phát ra một tiếng "rắc", Long Đan cao và rộng đã ba tấc, nó bắt đầu thả ra một luồng pháp lực đi khắp quanh thân, theo công pháp vận chuyển vài phần sau đó quay trở lại Long Đan, mà khi Long Đan của Du Vân tràn ra pháp lực thì nó cũng phóng ra uy áp bên ngoài thôi bay đi các bụi phấn từ long ngọc, hơi thở của Du Vân mạnh mẽ hơn hai năm trước rất nhiều, mà xương cốt của hắn bây giờ không còn lấm tấm màu vàng nữa mà tất cả đều là màu vàng nhạt nhìn rất cứng cỏi nhưng lại mang tính dẻo dai, trông giống như được làm từ vàng. Thanh phi kiếm ở trong đan điền bị ảnh hưởng bởi Long Đan cũng đang dần biến thành màu vàng mà vòng quanh xung quanh nó, mà cùng lúc Du Vân lên Long Đan hậu kỳ thì thức hải của hắn mở rộng thêm và bắt đầu có mờ nhạt sương mù, mà sương mù này là cái gì thì Du Vân cũng không biết được.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Bạch Tuyết Tông

"Hàzzz..."

Du Vân mở mắt ra mà thở dài một hơi, toàn thân chuyển động mà nghe những tiếng xương rôm rốp giòn vang. Du Vân đánh giá thân thể của mình, sau đó bắt đầu xem thức hải thăm dò màn sương mù ấy.

"Đây là cái gì nhỉ?"

Xem được một lúc thì lắc đầu sau đó đứng lên mà bay khỏi nơi đây, bây giờ là thời điểm nên tìm hiểu đây là chỗ nào.

Từng cơn gió lạnh mang theo bông tuyết mà đập vào mặt, Du Vân vừa bay vừa giơ tay lên mà đón những bông tuyết này, nó nhẹ nhàng mang theo lạnh giá, Du Vân nhớ lúc trước hắn vào Huyết Quỷ Tông làm đệ tử thì trên đường cũng gặp cảnh tượng này nhưng thay bông tuyết bằng bông hoa.

"Không biết bao lâu rồi..."

Du Vân mất nhìn về phương xa mà nhớ đến những người mà hắn từng quen biết, Chu Lượng, Đường Lôi và cả một bóng hình người con gái xinh đẹp trong tay cầm cái la bàn, Du Vân cười một tiếng, thật sự hắn quen rất ít, tính đi tính lại chỉ có ba người, mà không biết ba người bây giờ ra sao nữa.

Bỗng nhiên một tiếng quát làm bừng tỉnh suy nghĩ của Du Vân:

"Đứng lại! Ngươi là ai?"

Du Vân quay đầu lại thì có mấy bóng người đang bay nhanh lại đây, tới gần hơn thì có năm người, một lão già và bốn người trẻ tuổi, nhưng trên mặt lại hăm hăm sát khí.

"Ngươi là kẻ nào? Tại sao lại bay vào khu vực của Bạch Tuyết Tông?"

Lão già bên phải hỏi, hắn là trưởng lão của Bạch Tuyết Tông Ngô Phong, tu vi Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong, hắn lúc trước dẫn bốn người trẻ tuổi ở phía sau đi ra ngoài rèn luyện thì nghe tin tông môn xảy ra chiến sự nên gấp rút chạy về, trên đường đi bỗng nhiên thấy Du Vân đang bay vào lãnh địa của tông môn, nghi Du Vân ý định đột nhập vào tông môn có ý định xấu nên quát dừng lại.

Mà Du Vân cũng mờ mịt trước câu hỏi của Ngô Phong, Bạch Tuyết Tông là cái gì?

"Ah... Đạo hữu nói như vậy là sao?"

Du Vân lập tức trả lời sau đó quan sát năm người này, bọn họ ăn mặc đều là áo được làm từ da lông yêu thú, lão già thì không nói gì, nhưng bốn người ở sau, ba nam anh tuấn, nữ thì xinh đẹp nhưng vẻ mặt kiêu ngạo, tu vi đều là Kết Đan hậu kỳ.

"Ngô trưởng lão... Cần gì nói nhiều với hắn, giết hắn là được."

Một người nam trong đó nói ra, vẻ mặt khinh thường mà nhìn Du Vân, dù sao chỉ thấy Du Vân là Kết Đan hậu kỳ trong khi đó bên mình lại có năm người, tại sao phải sợ chút, mà hắn nói xong thì lấy ra phi kiếm mà chém về Du Vân.

Du Vân sắc mặt biến đổi, thật không ngờ chưa làm gì đã bị chém giết.

Tuy bất ngờ vì hành vi của người kia nhưng Du Vân không nghĩ nhiều mà lấy ra Lưu Tinh Kiếm đánh ra.

"Keng!"

Hai thanh kiếm chạm vào nhau bắn ra những tia lửa.

"Mấy vị? Đây là ý gì?"

Du Vân bay ra khoảng cách xa hơn một chút, cau mày mà hỏi.

"Ngươi vào lãnh địa tông môn của chúng ta, nên phải chết!"

Người này không chờ Ngô trưởng lão nói gì đã ra hiệu cho ba người còn lại cùng tiến lên.

Ngô trưởng lão giờ phút này cũng mặc kệ bốn người, đứng ở bên ngoài xem cuộc chiến.

Mà Du Vân thấy vậy thì trong lòng giận dữ, cách không đánh ra một chiêu. Một bàn tay to cả trăm trượng màu xanh nhạt mau chóng xẹt tới bốn người trẻ tuổi này.

"Nguy hiểm!"

Ngô Phong thấy một màn này thì sợ hãi kêu lên, nhưng không còn kịp rồi, hắn chỉ biết trở mặt ra mà nhìn bàn tay to màu xanh nhạt đi xuyên qua bốn người sau đó biến mất, mà bốn người kia thì thân thể cứng đờ sau đó bị gió thổi qua mà tan rã thành bột phấn bay theo cùng bông tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Chạy trốn

"Ngươi..... Ngươi muốn chết!"

Ngô Phong giận giữ rống lên, từ trong miệng phun ra một cây kiếm to mấy chục trượng mà chém xuống Du Vân.

Du Vân thấy vậy mà né qua bên phải.

"Oanh!"

Một kiếm chém xuống làm cho mặt băng hở ra một cái khe thật lớn.

"Hừ..."

Ngô Phong dự tợn điều khiển thanh kiếm của mình tiếp tục chém về Du Vân, trong tay ngưng tụ ra một cây băng chùy cả mấy trượng mà phóng tới.

"Oanh! Oanh!"

"Phụt!"

Du Vân thấy không thể né tránh thì tạo cho mình một cái thuẫn bằng băng nhưng thanh kiếm lực quá lớn mà phá vỡ nó ra tạo cho băng chùy đập thẳng vào ngực làm hắn phun ra máu tươi.

Ngô Phong thừa cơ Du Vân bị thương mà điều khiển thanh kiếm chém thẳng xuống.

"Keng!"

Nhưng lúc nguy cấp Du Vân đã lấy ra Lưu Tinh Kiếm mà đón đỡ.

"Hừ... Để xem ngươi đỡ được bao lâu!"

Ngô Phong nói xong thì quanh người nổi lên từng cây băng chùy to mấy trượng mà đập thẳng vào Du Vân.

"Oanh! Oanh! Oanh!"

"Bịch! Bịch! Bịch!"

Băng thuẫn của Du Vân vừa tạo ra mà chịu không nổi mà bị phá vỡ, hàng chục cây băng chùy nện vào thân thể của hắn, lực phủ ngũ tạng của Du Vân rung chuyển dữ dội như muốn đứt ra.

Du Vân sắc mặt tái nhợt, tay phải nhấc lên đánh ra một chuồng, một bàn tay to bằng lửa cả trăm trượng bay ra.

"Hừ..."

Ngô Phong khinh thường mà hừ một cái, bàn tay cũng nhấc lên, xung quanh hất tụ tập lại những băng tuyết sau đó đánh ra, một quả đám bằng băng mấy chục trượng bay thẳng đến bàn tay lửa.

"Oanh! Xi xi...!"

Hai thứ va chạm vào nhau mà nổ tung mang theo những tiếng xi xi của nước và lửa. Du Vân thấy một màn này thì quay đầu mà chạy như điên.

"Hôm nay ngươi phải chết!"

Ngô Phong thấy Du Vân bỏ chạy thì rống lên sau đó bay theo, bàn tay của hắn nắm lại thì bông tuyết nhanh chóng hội tụ thành một nắm đám mấy trượng mà đánh thẳng ra.

"Ầm!"

Nắm đám đánh thẳng vào trên người Du Vân khiến hắn liên tục phun ra máu nhưng cắn răng mà chạy tiếp, cứ như thế hai người truy đuổi không biết bao lâu, Ngô Phong cũng không biết mình đánh ra bao nhiêu quyền nhưng Du Vân vẫn cứ bay thẳng không hề dừng lại.

Du Vân giờ phút này mệt mỏi rã rời, hắn đã bị thương rất nặng, con mắt như muốn nhắm lại nhưng hắn vẫn cố gắng để giữ tỉnh táo vì nguy hiểm còn ở đằng sau, hắn không nghĩ tới Long Đan(Kết Đan) hậu kỳ và Kết Đan đỉnh phong lại chênh lệch lớn như thế.

Ba ngày sau, khi Du Vân không còn chịu nổi thì thấy một cái hồ bị đóng băng lại, không nghĩ ngại nhiều, Du Vân lấy ra Lưu Tinh Kiếm chém thẳng xuống hồ.

"Oanh!"

Mặt băng trên hồ bị phá ra một cái lỗ lớn, Du Vân nhanh chóng bay vào trong hồ.

"Ầm!"

Ngô Phong ở sau thấy thế thì biến sắc, nhanh chóng ngưng tụ ra một quyền bằng đánh thẳng vào.

"Àm! Rắc rắc!"

Một quyền này mạnh mẽ làm nứt ra một số kẽ hở chỗ cái hồ mà Du Vân mở ra, Ngô Phong ở bên trên mà oanh tạc liên tục nhưng chờ hấn đánh nát một khu vực thì Du Vân đã chìm đi đâu mất.

"Đáng chết...!"

Ngô Phong quan sát cái hồ thì thấy nó rất là rộng lớn, một người tìm thì không biết khi nào, hấn nhanh chóng lấy ra Truyền Âm Phù truyền âm bay về tông môn sau đó nhảy vào trong hồ tìm kiếm Du Vân.

Mà Du Vân trước khi hôn mê thì cảm giác mát mẻ sau đó lạnh dần và mất đi tri giác, mà hấn càng chìm xuống thì độ ẩm không hiểu vì sao càng lạnh, cho đến khi nước xung quanh đông cứng thành băng mà hấn cũng bị biến thành một tượng băng mà nằm sâu không biết bao nhiêu trượng ở cái hồ này.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Tìm kiếm

Ngô Phong xuống dưới hồ tản ra tinh thần lực tìm kiếm nhưng không thấy cái gì, hấn tìm kiếm cả tiếng đồng hồ nhưng không thấy gì cả.

"Tại sao lại như vậy?"

Hấn dùng inh thần lực thăm dò xuống dưới thì phát hiện cái hồ này rất sâu, với tinh thần lực của Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong ít nhất cũng hai trăm dặm nhưng quét xuống dưới đáy của cái hồ này như đá chìm đáy biển.

Ngô Phong bay lên trên mặt đất mà sắc mặt lạnh lẽo, bốn tên đệ tử đó chính là con cháu của những trưởng lão trong tông môn, từ nhỏ chỉ biết tu luyện, mà lúc trước hấn có dịp ra ngoài rồi được sự ủy thác của mấy trưởng lão dẫn bốn người này đi ra ngoài rèn luyện tăng thêm kiến thức và kinh nghiệm chiến đấu, không nghĩ tới bị Du Vân một chương chụp chết.

Ba ngày sau, Ngô Phong lại từ dưới hồ ngoi lên, ba ngày này cứ mỗi vài tiếng là hấn lại xuống dưới dò xét, hấn đã xuống rất sâu dưới hồ nhưng ở dưới đó càng sâu càng lạnh, ngay cả một vị Kết Đan kỳ cũng không chịu nổi. Ngô Phong nổi lên mặt nước rồi bay lên không trùng chờ đợi, theo hấn dự tính thì lúc trước hấn truyền âm thông báo cho tông môn thì chắc bây giờ cứu viện sẽ đến đây, nhưng trên mặt của hấn không có vui mừng mà là lạnh lẽo, như không kết thù với một tên Kết Đan hậu kỳ rồi để hấn giết con cháu của những trưởng lão trong tông môn.

Không lâu sau, ở phía xa bay tới hai người trung niên, sắc mặt lạnh lẽo mà nhìn Ngô Phong.

"Ngô sư huynh, ta tin tưởng người mới giao cháu của ta cho người..."

Một người trong đó nói ra, sắc mặt nhìn rất khó coi.

Ngô Phong chỉ có thể cười khổ mà thôi, ai biết tên kia mạnh như vậy, bằng tu vi mà một lần đánh bốn người mà chỉ bằng một chiêu, nếu hấn không ở ngoài thấy một màn đó thì cũng không tin, Ngô Phong đem sự việc đầu đuôi nói ra cho hai người một lần.

"Ta cũng không muốn như vậy đâu! Haizz...."

Ngô Phong kể xong thì cũng thờ dài một hơi, mà hai người kia nghe xong thì ùng ùng nổi giận mà lao xuống hồ tìm kiếm, nhưng một tiếng sau nổi lên cũng không thu hoạch được gì.

"Cái hồ này sâu như vậy?"

Hai người này bay lại chỗ của Ngô Phong nói ra.

Mà trong lúc ba người đang tìm kiếm thì Du Vân giờ phút này đang hôn mê và bị đóng băng ở dưới đáy hồ.

Thời gian trôi qua một năm, nhưng ở khu vực tuyết trắng này không có ban ngày và ban đêm, mà chỉ dựa vào độ ẩm để phán đoán, dưới đáy hồ, một tượng băng nằm ở đó, bỗng nhiên "rắc rắc", tượng băng nứt ra mà vỡ vụn, từ trong đó hiện ra một người thanh niên sắc mặt tái nhợt đang nhanh chóng trôi lên, Du Vân không biết mình hôn mê bao lâu nhưng bây giờ phải nhanh chóng tìm một chỗ bế quan chữa thương, tuy bị đóng thành băng điều không có nghĩa là vết thương sẽ khỏi, trôi lên không biết bao lâu thì Du Vân thấy ánh sáng trắng trắng, hấn mừng rỡ mà lấy ra Lưu Tinh Kiếm chém lên chỗ mặt băng tạo ra một cái lỗ mà chui ra.

Ánh nắng mặt trời chiếu lên làn da nhợt nhạt của Du Vân làm cho hấn cảm thấy ấm áp, hấn nhìn khắp nơi xung quanh nhưng không phát hiện ra ai, nhủ nhủ mầy, chẳng lẽ hấn dễ dàng bỏ qua sao. Chẳng qua ba tháng trước ba người đó đang tìm kiếm và bắt đầu lặn sâu xuống dưới rồi dùng tinh thần lực

bắt đầu kiểm tra, nhưng sắp tìm được Du Vân thì nhận được lệnh của tông môn trở về gấp.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Ba chiêu kiếm pháp

Du Vân tìm một ngọn núi cách đó mấy trăm dặm mà mở ra hang động, nội thương của hắn khá nghiêm trọng không những thế lúc hôn mê không thể chữa thương nên thời gian kéo dài đến bây giờ dẫn đến hậu quả khó lường.

Du Vân vận chuyển hấp thu long khí từ long ngọc sau đó điều khiển đi vào lục phủ ngũ tạng mà săn sóc, đánh tan các máu bầm.

Một năm sau, sắc mặt Du Vân đã trở nên hồng hào như trước, làn da cũng không còn tái nhợt nữa mà trắng trẻo bóng loáng. Nội thương của hắn đã được chữa khỏi làm cho Du Vân nhẹ nhõm đi rất nhiều và cũng từ chuyện này rút ra được mình còn ít pháp thuật tấn công quá.

"Hàiizz..."

Du Vân thở dài một hơi, từ trong túi trữ vật lấy ra một cái hộp ngọc, ở trong này là quả trái cây giống dưa bẻ, lúc trước Du Vân cũng nghiên cứu mấy lần nhưng không biết cái gì, lúc đi ra cũng có ý định tìm hiểu trái cây này nhưng không ngờ lại bị đuổi giết.

Du Vân cất lại hộp ngọc, tiếp tục lấy ra quyển sách Ngũ Hành Ấn, bây giờ chương án tiếp theo Du Vân ý định học đương nhiên là Kim Ấn, loại chương án này học cũng khó khăn không kém Mộc Ấn là bao nhiêu, hắn mở đến phần Kim Ấn mà bắt đầu nghiên cứu.

Mỗi lần đọc đến đâu hắn đều đưa tay lên mà lần lượt thí nghiệm cách vận hành pháp lực.

Hai năm sau, từ trên không trung một ngọn núi nhỏ bỗng nhiên bay xuống một bàn tay màu vàng mang theo vẻ sáng bóng của kim loại che hết cả một khu vực mà đánh xuống.

"Àm!"

Đỉnh núi nhỏ như bị bàn tay đập nát, mọi thứ ở đó biến thành bụi phấn bay cùng với tuyết rơi, mà đỉnh núi thì xuất hiện một dấu bàn tay thật lớn, giống như người khổng lồ chụp xuống vậy, Du Vân hạ chân xuống đất mà bắt đầu xem xét, càng xem Du Vân càng thấy thích thú, hắn đã thí nghiệm không biết bao nhiêu lần ở mấy ngọn núi xung quanh. Du Vân thỏa mãn xong thì quay lại hang động của mình tiếp tục tu luyện. Bây giờ hắn sẽ tu luyện Vạn Vũ Kiếm Pháp.

Loại kiếm pháp này không chỉ tốn thời gian, cần ngộ tính mà còn cần tinh thần lực không lồ, nếu như muốn về sau điều khiển được cả vạn kiếm thì không phải nhất tâm nhất dụng nữa, nhưng chuyện đó tính sau, với tu vi bây giờ của Du Vân thì chưa đến lúc một kiếm chém ra biến thành vạn kiếm được.

Lưu Tinh Kiếm vòng quanh Du Vân, mà ở trong đan điền chỗ Long Đan thì phi kiếm cũng như thế, mỗi lần Du Vân luyện tập kiếm pháp thì phi kiếm phát ra ngoài cơ thể từng đợt kiếm khí làm cho Lưu Tinh Kiếm trong tay Du Vân rung lên.

Vạn Vũ Kiếm Pháp có ba chiêu.

Chiêu thứ nhất Hóa Khí Thành Kiếm : luyện được chiêu này thì một kiếm chém ra, xung quanh biến hóa thành kiếm khí tấn công địch thủ, luyện thành công một kiếm chém ra vạn kiếm.

Chiêu thứ hai Kiếm Khí Hóa Hình: luyện được chiêu này thì kiếm khí có thể sắp xếp một thanh kiếm to bằng kiếm khí hoặc một thứ gì đó tấn công địch nhân, uy lực như thế nào thì cần phải xem một kiếm chém ra được bao nhiêu kiếm khí.

Chiêu thứ ba là Hư Kiếm: không cần cầm kiếm cũng có thể sử dụng được hai chiêu đầu, nhưng muốn sử dụng được chiêu này phải luyện thành hai chiêu kia, và cụ thể như thế nào thì luyện xong mới biết được.

Du Vân đọc đến đây thì cau mày, từ trước tới giờ hắn sử dụng Lưu Tinh Kiếm chỉ là thô thiển, bây giờ tiếp xúc với kiếm pháp giống như mở ra một chân trời mới, tuy vậy bộ kiếm pháp này luyện tập rất khó, cần phải nghiên cứu rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Đinh Kiên - Đỗ Hùng

Một ngày này, Du Vân đứng trên đỉnh núi tay cầm Lưu Tinh Kiếm, bỗng nhiên hần gió thanh kiếm lên, thanh kiếm ngâm khẽ, trên thân kiếm phát ra từng đợt kiếm khí, Du Vân bỗng nhiên một kiếm chém ra, kiếm khí bay xẹt mà ra ngưng tụ thành một thanh phi kiếm may bay thẳng đến vách đá trước mặt.

"Xẹt!"

"Oanh!"

Trên vách thình lình xuất hiện một cái khe hở sâu một trượng, Du Vân thu lại kiếm mà nhú mảy, uy lực một kiếm vừa này rất nhỏ bé, hần ngồi xếp bằng tại chỗ mà tiếp tục nghiên cứu bộ kiếm pháp này tìm những chỗ sai của một kiếm lúc này. Mỗi lần nghiên cứu xong thì hần lại đứng lên mà tiếp tục thi triển kiếm pháp.

Hai tháng sau, Du Vân đứng trước mặt vách đá lúc trước, hần nhấc tay lên, trong tay cầm Lưu Tinh Kiếm mà chém ra một kiếm thật nhanh.

"Xẹt!"

"Ầm!"

Vách đá bị phi kiếm chém làm nổ tung thành nhiều mảnh, chỗ bị chém vào thì sâu đến mấy trượng, Du Vân thấy vậy mới thỏa mãn, một thanh kiếm khí đã như thế, nếu chém ra nhiều thanh cùng chém vào một chỗ thì uy lực như thế nào khỏi cần nói cũng biết.

Tiếp đó là thời gian Du Vân luyện tập chiêu thứ nhất, đã chém ra được một thanh kiếm khí thì chém ra hai thanh cũng dễ dàng hơn nhiều, mỗi lần hần đều tiến bộ hơn, kiếm khí chém ra càng nhiều hơn, uy lực cũng lo2tn hơn.

Nửa năm sau, Du Vân bay lên không trung sau đó tay phải cầm kiếm chém mạnh về một ngọn núi nhỏ, mà một kiếm này chém ra thì có một trăm đạo kiếm khí phóng ra đánh vào vách núi.

"Oanh! Oanh! Oanh!"

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Cả vách núi bị nổ tung ra, trên đó hiện lên những đường rãnh dài đến mấy trượng thật sâu, mà những tảng đá bị kiếm khí đánh nổ tung ra cũng hóa thành bụi phấn khi tiếp xúc với kiếm khí.

Du Vân thấy vậy thì mừng rỡ, luyện được đến đây thì cũng tự bảo vệ mình được rồi, tuy vậy nếu muốn luyện thành chiêu thứ nhất cần phải thời gian rất dài.

Đang lúc Du Vân thỏa mãn với chiêu thức của mình thì bỗng nhiên nghe những tiếng ầm ầm ầm từ phía xa, mặt đất và những ngọn núi rung chuyển dữ dội, Du Vân thấy vậy thì sắc mặt biến đổi, hần hạ xuống một ngọn núi mà thu lại hơi thở của mình, trốn ở một bên mà xem xét.

Không bao lâu thì trên ngọn núi chỗ Du Vân ẩn nấp xuất hiện hai người trung niên đánh nhau kịch liệt, chưởng quyền đánh ra làm sụp cả mấy ngọn núi xung quanh, Du Vân nhìn thấy thì sợ mất mật, trong lòng lo lắng đứng có đánh lên ngọn núi mình đang đứng, Du Vân bắt đầu quan sát hai người này, một người ăn mặc đồ lam từ da lông yêu thú màu trắng rất giống những người Du Vân chém giết trước kia, người còn lại mặc bộ đồ màu xám tro, hai người này đánh nhau không biết bao lâu thì dừng lại, cảnh vật xung quanh bị những ảnh hưởng từ chiêu thức của họ mà sụp đổ, nứt nẻ.

"Họ Đỗ, người tính đuôi tận giết tuyệt Bạch Tuyết Tông chúng ta sao?"

Người mặc áo lông nói ra, mà người được gọi là họ Đỗ kia thì khinh thường một tiếng.

"Đinh Kiên, Bạch Tuyết Tông người là cái gì chứ, trước giờ hai tông môn chúng ta tranh đấu liên miên, nay lão tổ tông của tông môn các ngươi đã chết thì chúng ta tại sao không bắt cơ hội này!"

"Hừ, Đỗ Hùng, nếu ngươi muốn giết ta thì phải trả cái giá không nhỏ đâu!"

Hai người này chính là tông chủ của Bạch Tuyết Tông Đinh Kiên và Chính Nhất Tông Đỗ Hùng, từ mấy năm trước lão tổ tông của Bạch Tuyết Tông không thể đột phá đến Hợp Đạo cảnh giới, hao hết tuổi thọ mà chết, mà giữa hai tông môn này thù hận đã lâu, Chính Nhất Tông nhân cơ hội này tấn công lên tông môn của Bạch Tuyết Tông, nhờ có lão tổ tông áp trận nên Chính Nhất Tông chém giết dễ dàng, không một ai thoát khỏi...

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Lại bị thương nặng

Mà lúc hai tông môn đánh nhau thì lão tổ tông của Chính Nhất Tông truy đuổi hai lão tổ của Bạch Tuyết Tông, Đinh Kiên thấy vậy thì ra lệnh cho mấy vị đại trưởng lão có tu vi Nguyên Anh kỳ dẫn những đệ tử tinh anh chạy trốn, còn mình thì lao ra chém giết mở một đường máu và hấp dẫn Đỗ Hùng tới nơi đây.

"Vậy sao? Vậy ta phải trả cái giá gì... Ha ha..."

Đỗ Hùng nghe Đinh Kiên nói vậy thì cười một tiếng, thắng lợi đã nằm trong tay sao lại không cười cho được, hắn làm sao không biết Đinh Kiên hấp dẫn hắn tới đây, nhưng hắn đã bố trí người của tông môn chặn hết các đường đi, cho dù mấy tên trưởng lão Bạch Tuyết Tông dẫn đệ tử chạy đi đâu chẳng ừa cũng khó thoát. Nhưng lập tức sắc mặt hắn biến đổi, thân hình nhanh chóng biến mất và xuất hiện chỗ xa hơn.

"Người tính làm gì?"

"Hắc hắc.... Ta có chết thì cũng kéo theo người đi cùng!"

Đinh Kiên nói xong thì sắc mặt dữ tợn mà phóng thẳng đến chỗ của Đỗ Hùng, trên đầu nhanh chóng bay ra một đũa trề mặt mũi y hệt Đinh Kiên, đũa trẻ này nhanh chóng bấm pháp quyết, tốc độ của nó nhanh hơn mà bay thẳng đến trước mặt Đỗ Hùng.

"Không!!!"

Đỗ Hùng hét lớn một tiếng, ngưng tụ ra mấy quyền đánh thẳng mấy đũa bé, xung quanh thì những tấm băng thuẫn được tạo ra, còn chính hắn thì quay đầu chạy thực mạng.

"Oanh!!!!"

Nhưng có vẻ không còn kịp nữa, đũa trẻ này bay đến thì thân thể phồng lên, xung quanh linh khí bị hút vào trong miệng nó rồi cả thân thể nó nổ tung, những quyền của Đỗ Hùng và băng thuẫn không chịu nổi mà sụp đổ và nhanh chóng lan đến Đỗ Hùng, những ngọn núi xung quanh cả mấy chục dặm âm âm sụp đổ.

Mà phía Đỗ Hùng chỉ kịp hét thảm một tiếng thì thân thể cũng nổ tung, ngay cả nguyên anh cũng không kịp lao ra thân thể mà chết.

Cảnh vật nhanh chóng mà yên tĩnh, chỉ để lại những tảng đá từ những ngọn núi xung quanh hàng chục dặm bị sụp đổ chứng minh ở đây đã có một vụ nổ kinh thiên động địa. Còn Du Vân giờ phút này thì bị chôn ở dưới những tảng đá đè lên hắn, miệng liên tục phun ra máu tươi kèm theo nội tạng bị vỡ nát, may mắn là Đinh Kiên tự bạo nguyên anh chỉ nhằm vào Đỗ Hùng và hắn được ngọn núi che chắn và có thân thể của yêu thú chứ nếu không thì Du Vân không chỉ bị thương như vậy mà đã không còn trên đời này, tuy vậy bây giờ hắn bị thương không khác gì là chết, nội tạng bị vỡ nát, từng khúc xương rần rần chắc và tính dẻo dai của hắn cũng bị vỡ thành từng khúc, kinh mạch đứt đoạn không khác gì bị phế đi, Du Vân giờ phút này rất hận, hận tại sao mình không đủ thực lực mà chỉ ần nấp một bên rồi bị như thế này.

Hắn gian nan à nhấc từng tảng đá đè trên người mình ra, nhấc lên cũng một việc rất cố sức, hắn lấy ra Lưu Tinh Kiếm mà dùng tinh thần lực chở mình đi ra khỏi chỗ này, bay đi được mấy trăm dặm thì Lưu Tinh Kiếm chở Du Vân vào một hang động của một ngọn núi, hắn đau đớn và hôn mê đi, không còn biết trời đất gì cả.

Mà mấy ngày sau, chỗ Đinh Kiên tự bạo nguyên anh thì có mấy người tụ tập lại đây, những người này tu vi đều là Nguyên Anh kỳ đại trưởng lão của Chính Nhất Tông.

"Tại sao không thấy Tông chủ đâu?"

"Cảnh vật nơi này như thế này, chỉ sợ...."

Mấy người nói đến đây thì thần sắc sợ hãi.

"Mau đi báo lão tổ tông, việc này không thể chậm trễ!"

Mấy người này nhanh chóng bay đi, mà những người này vì lo lắng cho tông chủ của mình mà không quan tâm đến có một hơi thở của kẻ thứ ba từng ở nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Chữa thương

Khi Du Vân tỉnh lại thì đã mấy ngày sau, mà tỉnh lại thì từng cơn đau đớn mà kéo đến, Du Vân trở mình làm cho ngũ tạng đang bị thương chấn động, khóa miệng chảy ra máu tươi. Thân thể Du Vân tràn ra yêu khí bao phủ cả sơn động, chốc lát sau sương mù yêu khí rút đi, hiện ra trong hang động mồn con Giao Long màu vàng đan cuộn tròn ở đó, theo thời gian trôi qua, từng tia linh khí xung quanh mà bắt đầu tiến vào thân thể hắn, cũng may lần này bị thương tuy kinh mạch đứt đoạn nhưng cũng không phải là chủ kinh mạch nên Du Vân mới có thể sử dụng được pháp lực mà biến thành bản thể mà vận chuyển công pháp hấp thu linh khí chữa thương. Linh khí tiến vào kinh mạch ân cần săn sóc những kinh mạch bị tổn thương sau đó tiến vào ngũ tạng mà săn sóc, thời gian từng phút trôi qua, linh khí từ cần thận hấp thu từng tia đến nhiều hơn, mà những kinh mạch bị thương dần dần hồi phục, xương cốt và ngũ tạng được chữa trị nhanh hơn, hơi thở của Du Vân ngày càng mạnh và đều đặn hơn.

Một năm sau, Du Vân đã có thể biến thành hình người nhưng sắc mặt vẫn còn tái nhợt, hắn vẫn cứ ngồi đó mà hấp thu linh khí chữa thương. Thời gian trôi qua thêm hai năm nữa, đến lúc này đây sắc mặt của Du Vân của Du Vân đã hồi phục như trước kia, hắn đứng lên hoạt động thân thể, hít thở không khí, cảm giác rất là thoải mái, trong mấy năm này hắn đã bị thương hai lần, Du Vân nghĩ tới đây thì nghiêng răng nghiêng lợi, hắn cũng không có chọc ai thể nhưng mà kết cục thật thê thảm.

Có lẽ đây cũng là một bài học với hắn, phải có thực lực mạnh mẽ mới bảo vệ được mạng sống của mình.

Du Vân ngồi lại xuống mặt đất mà nhớ lại lúc hai người kia đánh nhau, đúng là tu sĩ Nguyên Anh mỗi lần đánh nhau đều kinh thiên động địa. Bỗng nhiên Du Vân nhớ lại một màn khi Đinh Kiên tự bạo.

"Đứa nhỏ sao thấy quen quen vậy ta?"

Du Vân lấy ra hộp ngọc mà mở ra, bên trong hộp ngọc là một trái cây hình dáng dưa trẻ nhưng chỉ khác Nguyên Anh của Đinh Kiên đó là không có mặt mũi.

"Trái cây này có tác dụng gì?"

Du Vân cầm Nguyên Anh quả mà bắt đầu xem xét, hắn đã ần ần đoán được mười trái cây này nằm ở tầng thứ chín có thể là dành cho những tu sĩ bước vào được cung điện trên biển. Mà những ai bước lên được đó tu vi ít nhất cũng là Kết Đan hậu kỳ.

Du Vân ánh mắt sáng rực, nếu nói tu sĩ Nguyên Anh kỳ là linh hồn kết hợp với nguyên đan trong đan điền của tu sĩ sau đó dụng dục mà phá vỡ nguyên đan kết thành nguyên anh, thì Nguyên Anh quả này nhất định sẽ trợ giúp tu sĩ phá đan thành anh có thành công tỷ lệ lớn hơn.

Mà Du Vân cũng bắt đầu suy nghĩ, hắn không biết mình từ Long Đan cảnh lên Long Anh cảnh thì sẽ như thế nào, bởi vì hắn cũng không tu luyện giống như nhân loại.

Du Vân thở dài một hơi, suy nghĩ như thế nhưng đã đến nước này thì cũng không có cách nào. Tay áo của hắn vung lên, từ trong túi trữ vật bay ra long ngọc mà sắp xếp thành trận pháp, sau khi khởi động xong trong pháp thì mắt của hắn cũng nhắm lại mà loại bỏ hết các suy nghĩ bắt đầu tu luyện.

Mà ở Tây Hải, chỗ một vùng biển hoang vắng mà xa xôi có một cô gái đang cầm một tờ mà đứng trên không trung nhìn xuống, ánh mắt nàng lóe lên sau đó miệng lầm bầm chú ngữ sau đó phi thẳng xuống mặt biển, kỳ lạ là cô gái này lao xuống mặt biển nhưng không gây ra động tĩnh gì, mà chỗ cô gái đó như dung nhập vào trong đó rồi biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Lặn xuống đáy hồ

Du Vân ở trong hang động vừa tu luyện tăng tiến tu vi vừa học kiếm pháp và chường ẩn không để ý gì đến thời gian trôi qua, hắn cứ miệt mài mà từng chút một tăng lên sức chiến đấu của mình, mỗi kiếm chém ra thì kiếm khí càng tăng lên, chường ẩn thì ngưng thực rõ ràng và uy lực lớn mạnh, mà cùng lúc đó mỗi lần hắn hấp thu long khí nâng cao cảnh giới của mình thì trong thức hải sương mù càng nhiều và đang có dấu hiệu thành hình, Du Vân nhiều lần dò xét xem đó là cati gì nhưng mà thấy rất là mơ hồ, tuy vậy việc tu luyện của hắn cũng đã hao tổn hết long ngọc và đan dược tính lũy bấy lâu, trong túi trữ vật của hắn chỉ còn dược thảo, một số tài luyện khí, một bình Tĩnh Tâm đan và mười cái hộp ngọc có chứa Nguyên Anh quả mà thôi.

Một ngày này, Du Vân đứng trước cửa động mà suy nghĩ, long ngọc hôm nay đã sử dụng hết, hắn không biết đi đâu mà tìm, mà hắn bây giờ chỉ còn trông cậy vào việc hấp thu linh khí, nhưng ở đây linh khí quá mỏng không thể tu luyện được, mà hắn cũng không quen thuộc nơi đây thì biết chỗ nào có linh khí nồng đậm chứ.

Bỗng nhiên Du Vân nhớ đến cái hồ lúc trước hắn bị thương mà chìm xuống, lúc đó vì vội vã việc chữa thương mà nhanh chóng đi ra nhưng hắn cảm nhận được ở dưới đó linh khí so với trên đây tốt hơn rất nhiều, nhưng nghĩ tới nhiệt độ dưới đó thì lạnh run lên. Suy nghĩ trong phút chốc thì Du Vân cắn răng mà bay đi tới cái hồ đó, dù sao ở đây tu luyện không bằng mạo hiểm xuống đó tu luyện.

Mấy ngày sau, Du Vân đứng trước mặt hồ đã bị đóng băng, dùng Lưu Tinh Kiếm mà mở ra một cái lỗ sau đó nhảy xuống, mà khi nhảy xuống thì Du Vân cũng biến thành Giao Long lặn xuống dưới đáy.

Du Vân càng lặn sâu xuống dưới thì nhiệt độ càng thấp, bên ngoài thân thể thì trên những cái vảy đã bắt đầu có một tầng sương mỏng, tuy vậy, nhờ có thân thể yêu thú và đặc biệt là Giao Long nên cũng không ảnh hưởng lắm, nhưng càng lặn sâu thì sự lạnh giá bắt đầu tiến vào trong thân thể, bốn trảo bắt đầu hoạt động chậm chạp, nhưng Du Vân vẫn cắn răng đi xuống, vì hắn cảm nhận linh khí ở đây bắt đầu nhiều hơn, mà hắn cũng không biết tại sao lúc trước mình có thể phá vỡ lớp băng mà phóng ra khỏi nơi đây.

Du Vân cách đáy hồ chỉ còn một ngàn trượng thì không thể tiến xuống nữa, thân thể của hắn đã cứng đờ, hoạt động rất là chậm chạp, Du Vân trôi nổi tại nơi đó mà bắt đầu hấp thu linh khí tu luyện, quả thật ở đây linh khí rất nồng đậm, còn hơn lúc lúc Du Vân bố trí trận pháp để tu luyện nữa.

Từng tia linh khí nối đuôi nhau tiến vào vận chuyển, mà mỗi lần như thế thì đều ép hàn khí đi ra ngoài, tầng sương ở ngoài thân thể của Du Vân cũng bắt đầu mỏng dần....

Cứ như thế, mỗi lần băng sương tan hết thì Du Vân lại lặn xuống vài trượng, mà mỗi lần xuống thêm một trượng thì linh khí càng nồng đậm thêm một phần.

Thời gian đảo mắt mà đi qua một năm, giờ phút này Du Vân chỉ còn cách đáy hồ mười trượng, trong cơ thể Long Đan đã bắt đầu phóng ra vài tia tơ mỏng rất thần bí, ở trong thức hải của hắn sương mù cũng dần co rút lại thành hình, mơ hồ có xu hướng co rút thành một đũa trẻ mới sinh, nhưng đây chỉ là mơ hồ chứ chưa rõ ràng.

Mà những cái này thì Du Vân cũng không biết mà vẫn chuyên tâm tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Ngưng thần hồn - Kết Long Thai

Vài tháng sau Du Vân đã cách đáy hồ chỉ một trượng, nếu hắn mở mắt ra thì có thể thấy từng đợt khí lạnh ở dưới đáy hồ bốc lên. Mà trong đan điền của Du Vân giờ phút này Long Đan được những sợi tơ màu vàng xen lẫn màu đỏ gần như bao bọc lấy nó, sương mù trong thức hải dần dần rõ ràng, mặt mũi của nó hao hao giống Du Vân.

Nửa năm sau, Du Vân thân thể đã chạm đáy hồ, từng đợt khí lạnh bốc lên mà xông vào người hắn, ở ngoài thân thể bắt đầu ngưng kết ra từng tầng sương mỏng, nhưng mà không chờ nó đông kết thành băng thì từng đợt yêu khí bắt đầu tràn ra thân thể xua tan đi khí lạnh và có xu hướng bao bọc lại thân thể to lớn của Du Vân.

Thời gian cứ thế mà trôi, linh khí từng tia mà được vận chuyển theo kinh mạch sau đó tiến vào long đan, sau đó long đan bắt đầu nhả ra những sợi tơ bao bọc nó lại tạo nên một quả cầu tròn màu vàng và đỏ, bề mặt của long đan từ màu đỏ bắt đầu lấm tấm điểm vàng, sáu mặt của nó dần dần nổi lên hình ảnh sáu con rồng như đang từ từ được điêu khắc, sương mù trong thức hải dần dần chuyển thành thực thể chứ không giống như là sương mù như lúc đầu nữa, ở ngoài thân thể thì yêu khí đã bao bọc trọn thân thể Du Vân lại, nếu dùng tinh thần lực mà xem xét kỹ thì thấy từng tia yêu khí như bốc hơi mà đi, sương mù yêu khí cũng dần co rút lại và có từng tia sương mù màu đỏ xen lẫn trong đó.

Nếu ai đã là Nguyên Anh kỳ tu sĩ thấy màn này sẽ biết đây là dấu hiệu Kết Đan hậu kỳ đỉnh phong chuẩn bị đột phá Nguyên Anh mà bắt đầu trà ra linh lực bao bọc nguyên đan và thân thể kết thành Linh Thai, ngưng tụ ra thần hồn. Tuy vậy, Du Vân là long tu giả nên hắn sẽ khác nhiều so với nhân loại, hắn sẽ ngưng kết Long Thai, ngưng tụ thần hồn và yêu khí sẽ bị rút đi, thay vào đó sẽ bắt đầu có long khí thay thế.

Bởi vậy có thể thấy Kết Đan hay Long Đan hậu kỳ đỉnh phong là một trong những bước ngoặt quan trọng trên con đường tu luyện, dù cho Kết Đan hay Long Đan hậu kỳ mạnh mẽ như thế nào thì cũng không thể địch lại hậu kỳ đỉnh phong là thế.

Mà việc này cũng chứng minh sự lột xác cho tu sĩ, thân thể không còn là một phạm nhân hay đơn thuần là yêu thú nữa, nếu đột phá được Nguyên Anh hay Long Anh cũng là đột phá về tuổi thọ, thứ mà thân thể phạm tục hạn chế.

Tuy vậy, đột phá Long Anh là chuyện không dễ dàng, ví dụ như đang ngưng kết ra Long Thai mà bị quấy rầy tuy không chết nhưng kết cục rất là thảm. Mà sau khi ngưng kết Long Thai thành công sẽ bắt đầu sát nhập long hồn và long đan lại làm một, phá thai mà thành Long Anh, nhưng trong chuyện này phải vượt qua một kiếp nữa là Tâm Kiếp, tu sĩ sẽ phải đối mặt với tâm ma quấy phá, vượt qua được thì thành, không qua được thì hồn phi phách tán. Mà xong những việc này tu sĩ còn phải qua một cửa ải cuối cùng là vượt qua thiên kiếp, thiên kiếp là thử thách cũng như là tẩy lễ cho tu sĩ.

Điều này khi Du Vân tu vi đến Long Đan hậu kỳ đỉnh phong, truyền thừa đã mở ra tiếp một cái phong ấn nữa để nhắc nhở hắn và một số điều cần thiết, hơn nữa hắn là long tu giả mọi việc sẽ khó khăn hơn rất nhiều, nhưng trong đó cũng có nhắc nhở rằng đây chỉ là một cửa ải nhỏ trên con đường thành tựu long tu giả mà thôi, vì tể Du Vân bắt buộc phải vượt qua.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 120: Bắt đầu Phá Anh

Một ngày này, trong đan điền của Du Vân Long Đan đã được bao bọc thành một quả bóng bằng tơ hai màu vàng đỏ, thần hồn của hắn đã ngưng thành thực chất nhưng cặp mắt vẫn đóng chặt, sương mù yêu khí đã co rút cực hạn yêu khí gần chín thành đã mất đi.

Bỗng nhiên xung quanh linh khí bắt đầu lao nhanh vào cơ thể của hắn, trong thức hải thần hồn đột nhiên biến mất và thình lình trôi nổi trên long đan rồi từ từ đi xuống như muốn dung nhập vào trong đó, thanh phi kiếm trước giờ vẫn vòng quanh long đan tự động mà bay ra phía xa, bề mặt long đan sáu con rồng nổi lên như muốn thoát ra khỏi long đan, phát ra những tia sáng chói mắt.

Mà giờ phút này Du Vân không biết gì nữa, hắn bỗng nhiên xuất hiện tại một thế giới kỳ lạ, mà chính hắn thì đang ngồi ở trong một cung điện lộng lẫy, tay thì nâng lên ly rượu ngọc mà nhấp. Bỗng nhiên một người ăn mặc một bộ áo giáp, mũ sắt che kín cả khuôn mặt bước vào cung điện mà quỳ xuống.

"Hoàng Thượng vạn tuế, Hoàng Thượng gọi thần đến đây chẳng hay muốn sai sử điều gì?"

"Ah??? Hoàng Thượng?"

Du Vân ngồi ở trên ngai vàng mà sững sờ, tay cầm ly rượu cũng giữ nguyên ở đó, đầu óc hắn mờ mịt, từ này nghe có vẻ quen tai nhưng lại mơ hồ không rõ.

"Hoàng Thượng có sao không? Có phải thân thể không tốt?"

Người lính này vẫn quỳ ở nơi đó hỏi Du Vân mang theo vẻ lo lắng.

"Ah... Ta không sao. Ngươi đứng lên đi!"

Giọng nói của người này làm Du Vân tỉnh lại suy nghĩ của mình.

"Hoàng Thượng không sao là tốt rồi, có cần thần gọi vào vài vị mỹ nữ hầu hạ Hoàng Thượng không?"

"Ah... Cũng tốt, ngươi gọi vào đi..."

Vài phút sau có bảy tám người con gái mặt mày xinh đẹp mà bước vào cung điện, được sự chỉ dẫn của người lính mà ngồi xuống bên cạnh Du Vân, những cô gái này khuôn mặt không những xinh đẹp mà thân hình cũng nóng bỏng, hương thơm từ trên người các nàng phát ra cùng giọng nói giống như chim hót làm cho Du Vân say mê lạc vào trong đó.

Theo thời gian trôi qua hắn càng ngày càng sa đoạ, quyền lực nơi tay thích làm gì thì làm, mấy vị đại thần của triều đình ra lời can gián thì bị hắn ban cho toàn bộ được chết, hất bắt đầu ra lệnh tìm kiếm mỹ nữ trong thiên hạ để hưởng lạc, mà người lính lúc trước thì được hắn phong cho làm Nguyên Soái của đất nước.

"Hoàng Thượng, xin Hoàng Thượng hãy bớt thời gian chăm lo cho việc nước...."

Một vị đại thần đứng trước mặt Du Vân mà nói ra, nhưng mà lời này làm cho Du Vân nhìn lại với vẻ mặt tức giận, hai bàn tay rời khỏi trên những ngọn núi và thân thể của các cô gái:

"Hừ, ngươi cũng dám dạy bảo trẫm sao? Ngươi đâu?"

Du Vân quát lên một tiếng, từ ở bên ngoài đi vào bốn tên thị vệ vẻ mặt dữ tợn.

"Lôi hắn ra chém đầu cho ta!"

Bốn tên thị vệ mặt mày dữ tợn mà bắt tên đại thần đó lại lôi ra ngoài.

"Hoàng Thượng hãy tỉnh lại đi... Như thế sẽ có ngày mất nước."

Người này không để ý tới mạng sống của mình mà gãy dựa nói ra nhưng Du Vân ngoảnh mặt làm ngơ mà tiếp tục hưởng lạc.

Thời gian cứ thế mà trôi đi, Du Vân càng ngày càng tiêu tụy nhưng không hề hay biết, đất nước loạn lạc khắp nơi, tiền đề cứu tế cho dân chúng thì bị gian thần chia sẻ với nhau, mà việc này cũng làm cho dân chúng giận dữ bạo loạn khắp nơi, phía ngoài biên cương địch nhân rục rịch muốn khai chiến.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Tâm Ma

Một ngày này khi mà Du Vân đang thưởng thức tiệc rượu thì bỗng nhiên vô số binh lính tụ tập lại, mặt mày sát khí mà tiến vào chỗ Du Vân đang ngồi, dẫn đầu là một tên mặc áo giáp màu vàng, đầu đội mũ giáp màu vàng che kín cả khuôn mặt.

Du Vân thấy vậy thì chân mày cau lại:

"Vân Du, ngươi đang làm cái gì đó?"

Tên mặt áo giáp vàng được gọi là Vân Du dừng lại, từ trong mũ giáp truyền ra tiếng cười nhạo:

"Ha ha... Ta đang làm gì sao? Ta đến để giết ngươi... Hắc hắc hắc"

Du Vân nghe vậy thì sắc mặt biến đổi mà đứng dậy ra sức gọi thị vệ, nhưng trong hoàng cung không có ai đáp lại hắn, có chỉ là tiếng cười nhạo của Vân Du và sắc mặt lãnh lẽo của những tên lính đi sau hắn.

"Ha ha.... Lục Du Vân ơi là Lục Du Vân... Đến giờ ngươi vẫn cho mình là một Hoàng Thượng sao? Vẫn cho mình là một vua của đất nước sao?"

Du Vân nghe vậy thì lông mày càng thêm nhăn, nhưng chưa chờ hắn làm ra phản ứng gì thì từng đoạn kị ức tuôn vào trong đầu của hắn.

Mà chỉ vài phút sau Hắn ngẩng đầu lên, sát khí trên người tràn ra:

"Ngươi là Tâm Ma?"

Vân Du chỉ cười hắc hắc mà gỡ bỏ mũ giáp của mình xuống, hiện ra trong mắt Du Vân là một bộ mặt giống y như đúc hắc.

"Ngươi bây giờ biết thì đã muộn. Ở trong mộng ta đã lấy đi hết quyền lực của ngươi, bây giờ chỉ cần giết chết ngươi mà thôi, ha ha ha"

Du Vân giờ phút này đã hiểu, hắn đã bị tâm ma dụ dỗ vào quyền lực, mỹ nữ để rồi hắn từng bước từng bước cướp hết quyền chủ động của Du Vân, hắn từng bước mà lui ra phía sau, lấy ra Lưu Tinh Kiếm mà trước giờ vẫn treo ở bên hông, nhưng mà kiếm này bây giờ không phải là trung phẩm linh khí nữa mà chỉ là một thanh kiếm bình thường, Tâm Ma thấy vậy thì khinh thường một tiếng, hắn cũng rút ra một thanh kiếm y hệt Lưu Tinh Kiếm của Du Vân mà lao lên.

"Keng!"

Hai thanh kiếm va chạm vào nhau, sau đó hai người bắt đầu chiến đấu kịch liệt.

Tâm Ma bước lên một bước, thanh kiếm của hắn xoay vòng mà quét ngang về Du Vân, Du Vân thấy vậy thì ngã nửa người ra phía sau, còn tay thì cầm kiếm chống xuống mặt đất.

Khi Tâm Ma chém xẹt qua Du Vân thì Du Vân nhanh chóng bật dậy, rút Lưu Tinh Kiếm từ dưới đất lên chém mạnh xuống đầu Tâm Ma, mà Tâm Ma thấy vậy thì giờ thanh kiếm mình lên trên đầu đón đỡ một kiếm này.

"Tranh!"

Hai người nhanh chóng tách ra sau đó lại lao vào đánh nhau kịch liệt, nhưng mà kỳ quái là mỗi lần Du Vân ra chiêu Tâm Ma đều như biết trước mà đón đỡ.

"Hắc hắc... Ta là ngươi mà ngươi cũng là ta, nhưng ngươi không thể chém giết được ta đâu!"

Tâm Ma ha ha cười một tiếng sau đó không tiếp tục đón đỡ kiếm của Du Vân nữa mà đâm thẳng vào trên đùi Du Vân.

"Phập!"

Kì lạ một màn xảy ra, kiếm của Du Vân chém ngang người Tâm Ma nhưng giống như chém vào mặt nước, không có một giọt máu nào cả, còn chỗ đùi của Du Vân đã hiện lên một lỗ máu, máu tươi từ trong đó chảy ra.

Du Vân lùi lại phía sau mà cau mày, đúng như Tâm Ma đã nói, từ lúc chiến đấu đến giờ hắn không làm gì được Tâm Ma. Bỗng nhiên hắn thò tay vào trong ngực lấy ra một cái bình sứ, mà khi Tâm Ma thấy cái bình sứ này thì sắc mặt biến đổi, dữ tợn mà hét lên với đám lính ở sau nãy:

"Mau! Mau ngăn hắn lại, không cho hắn dùng thứ kia!"

quân lính nghe vậy thì cuống hô mà xông lên, kể cả Tâm Ma sắc mặt dữ tợn cũng chạy đến Du Vân.

Bạn đang đọc truyện *Long Ngạo Thương Khung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Chiến Tâm Ma

Du Vân thấy vậy thì cười một tiếng, trước khi chuẩn bị phá anh hấn đã lấy ra Tinh Tâm đan để đề phòng tâm ma, mà khi hấn thấy tâm ma biểu hiện như vậy thì chứng minh bình Tinh Tâm đan này tác dụng rất lớn. Nhanh chóng mở nắp ra đồ một viên đan dược vào trong miệng, mà khi hấn nuốt đan dược vào thì Tâm Ma kêu thảm một tiếng, Du Vân thấy vậy tinh thần phấn chấn mà cảm Lưu Tinh Kiếm chiến đấu với binh lính. Bởi vì không thể liên tục sử dụng đan dược nên Du Vân mới làm như thế, nếu không thì Tâm Ma cũng không có cơ hội sống sót.

"Xẹt!"

Lưu Tinh Kiếm chém thành một đường vòng cung lướt qua cái cổ tên binh lính chạy tới đầu tiên khiến cho cái đầu hấn bay ra khỏi cổ, máu tươi từ dưới cổ phun ra như suối, Tâm Ma giờ phút này đã hận Du Vân tới đỉnh điểm.

"Ngươi không thể giết ta được! Mãi mãi không thể!"

Hấn rống to lên sau đó lao vào mà vùng vẫy thanh kiếm, nhưng có vẻ do hiệu lực từ Tinh Tâm đan, sức chiến đấu của hấn yếu bớt đi rất nhiều và cũng nhờ như thế hấn cũng đẩy lui được Tâm Ma và có thể phân tâm chiến đấu binh lính.

Cứ cách một đoạn thời gian Du Vân đều nhanh chóng lui ra một khoảng cách mà nuốt vào Tinh Tâm Đan, mỗi lần như thế thì sẽ nghe được tiếng kêu thảm thiết trong miệng tâm ma phát ra.

"Không!!! Ngươi đừng ép ta!"

Vừa chịu xong đau đớn mà Tinh Tâm Đan mang lại, Tâm Ma sắc mặt dữ tợn mà nói ra, quanh thân hấn bắt đầu tràn ra khói đen.

"Ngươi tưởng bấy lâu nay ta dụ dỗ ngươi chỉ có nhiều đây thôi sao?"

Tâm Ma cười gằn nói ra, khói đen tràn ra càng ngày càng nhiều mà binh lính xung quanh kẻ ca người dân trong đất nước trong mộng của Du Vân thân thể bắt đầu héo rũ như bị cái gì hút đi, mà thân thể Tâm Ma càng biến lớn đi mấy trượng, áp giáp nỗ tung lộ ra một thân thể to lớn mà đen sì, khuôn mặt của hấn không còn giống như Du Vân nữa mà đen sì, cặp mắt đỏ chót, ở trên đầu mọc ra hai cái sừng như sừng trâu.

Tâm Ma cười lớn một tiếng, mà tiếng cười vừa dứt thì trước mặt Du Vân xuất hiện rất nhiều người, nhiều khuron mặt quen thuộc mà trước kia Du Vân đã giết chết.

Bọn họ dữ tợn mà hú lên lao vào Du Vân. Mà Du Vân thấy một màn này thì sắc mặt biến đổi, nhanh chóng ngậm một viên Tinh Tâm Đan sau đó cảm kiếm mà lao vào.

Một người một kiếm mà diệt những tên đã từng bị Du Vân giết, nhưng mà bọn chúng do Tâm Ma hóa thành nên không biết sợ hãi là gì. Trên người Du Vân hiện lên từng vết thương, có lẽ do lúc trước chiến đấu với Tâm Ma và binh lính và bây giờ còn phải chiến đấu với oan hồn nên thể lực của Du Vân đã tiêu hao hết, tốc độ chậm chạp dần.

"Ha ha haha.... Ta đã nói rồi. Ngươi không giết được ta."

Tâm Ma ở bên ngoài cuộc chiến thấy vậy thì cười lớn lên, bàn tay xò ra thành chưởng, khói đen nhanh chóng tụ tập từ cánh tay cho đến bàn tay...

"Đi chết đi!!!"

Hấn chờ đợi cho Du Vân không còn sức để thở nữa rồi hét lớn lên, bàn tay thành chưởng mà đập vào đầu Du Vân.

Nhưng vào giờ phút này, trong đan điền của Du Vân, thanh phi kiếm đang đứng cách xa long đan bỗng nhiên lao tới, chui thẳng vào thần hồn đang dần dần mờ nhạt của Du Vân.

Ở trong mộng

Bàn tay của Tâm Ma sắp chụp thẳng vào đầu của Du Vân thì một tiếng kiếm minh vang lên.

"AAAAA!!!"

Tâm Ma hét thảm lên đập đập về phía sau, mà chưa chờ hấn hiểu ra chuyện gì thì một thanh phi kiếm bay ra từ thân thể Du Vân biến lớn thành trăm trượng mà chém mạnh về Tâm Ma.

"Oành!"

Một kiếm chém xuống làm cho Tâm Ma hét thảm thiết không ngừng, kiếm khí từ trên thân kiếm tràn ra phá vỡ thân thể của hấn.

Chương 123: Long Anh cảnh

"AAAAAAA! Tại sao lại như vậy? Ta sẽ trở lại...."

Thân hình Tâm Ma dần dần nhạt nhòa nhưng trước khi biến mất, hấn về mặt dữ tợn nói ra, mà khi hấn biến mất thì cảnh vật xung quanh vỡ vụn sụp đổ.

Mà khi Tâm Ma biến mất thì thần hồn của Du Vân cũng đã chui vào trong long đan, mà long đan giờ phút này phập phồng như trái tim đan nhảy, những sợi tơ bao bọc long đan bắt đầu hóa thành nước và đang nhanh chóng rút về long đan, sáu con rồng ở sáu mặt bắt đầu lao ra gào thét.

Giờ phút này bên ngoài thân thể của hấn yếu khí đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại một tầng sương mù mỏng manh đỏ và vàng, mà ở trước mặt của hấn nổi lơ lửng mười cái hộp ngọc, Du Vân nhanh chóng dùng tinh thần lực mở ra hộp ngọc và điều khiển Nguyên Anh quả vào trong miệng, mà Nguyên Anh quả vào trong miệng thì hóa thành một đoàn nước ẩn chứa linh khí không lồ tiến vào long đan, long đan phập phồng ngày càng mạnh hơn, bề mặt của nó đã hiện ra một ít vết nứt. Tuy vậy, Du Vân vẫn cảm thấy thiếu, lần lượt từng quả Nguyên Anh tiến vào trong miệng của hấn, mà đến quả thứ tư thì long đan của Du Vân đã chẳng chịt vết rạn.

Sáu con rồng nhỏ bỗng nhiên đồng thời gào rú:

"NGAOOOOOOOO!!!!!"

gào rú xong thì sáu con rồng này lập tức chui vào trong long đan.

"Oanh!"

Một tiếng nổ tung trong cơ thể của hấn sau đó mà xung kích ra phía ngoài cơ thể làm cho xung quanh đầy hồ nổi lên từng đợt ngọn sóng mà mắt thường không thể thấy được.

Mà ở trong đan điền Du Vân giờ phút này có một đóa trê trần trường đáng yêu to bằng nắm đấm, ở phía móng của nó hiện ra một cái đuôi rồng màu vàng đang đưa và có xu hướng cuốn thân thể của Du Vân lại, trên người đóa bé này tràn ra pháp lực vận chuyển toàn thân Du Vân.

Bỗng nhiên đóa bé này mở đôi mắt ra, cặp mắt màu vàng long lanh như xuyên qua thân thể Du Vân, xuyên qua hồ băng mà nhìn thẳng lên trời, mà cùng lúc đó trên bầu trời mây đen bỗng nhiên xuất hiện tụ tập lại với nhau, sấm chớp ùng ùng quanh quẩn cả một khu vực.

Mà giờ phút này Du Vân cũng mở mắt ra rồi bốn trạo đập mạnh trời lên mặt nước. Mà khi hấn trời lên mặt nước thì một tia sét to như cột nhà đánh thẳng xuống.

"Oành!"

Thân thể Giao Long của hấn bị đánh chìm lại xuống nước, trên người bốc ra từng tia khói mang theo mùi khét, nhưng Du Vân cũng không thèm để ý mà nhanh chóng trời lên mặt nước rồi bay thẳng lên trên không trung.

"Oành! Oành!"

Hai tia chớp to như lúc nãy tiếp tục đánh xuống thân thể Du Vân làm hấn bay xa một đoạn, miệng thì bắt đầu chảy ra máu tươi. Cứ như thế, hấn không hề có phản kháng nào cứ mặc cho từng tia sét thiên kiếp đánh xuống.

Đến lần thứ tám thì mây đen co rút lại, ngưng tụ thành một tia sét cả trăm trượng đánh xuống, mà đúng lúc này Du Vân há miệng của mình ra, từ trong miệng bắn thẳng mà ra một thanh phi kiếm nhanh chóng bành trướng cả ngàn trượng mà chém thẳng về tia chớp.

"Oành! Ầm!"

Tia chớp bị thanh phi kiếm chém mà biến mất tùy theo mây đen cũng tán loạn đi.

Mà Du Vân thì cơ thể nhanh chóng lột xác, từng mảnh da kèm theo vảy mà bắt đầu rơi xuống, hiện ra là một con Giao Long hoàn toàn khác, không còn là màu vàng nữa mà đã có xen lẫn màu đỏ, mà phía sau hai cái trạo sau thỉnh thoảng có hai cái cục u như thịt bị dư.

Mà cũng giờ phút này Du Vân đã bước vào cảnh giới Long Anh và cũng là lúc thay đổi con đường trước đây hấn đã đi. Một con đường chinh chiến khắp nơi.

